

NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE

Volume 8

2007

Number 1

ISSN 1332-4454

NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE

is dedicated to the advancement and understanding of principles and practices of intelligence and national security in contemporary history and foreign policy.

Editor-in-Chief:

Prof. dr. Miroslav Tuđman, University of Zagreb, Faculty of Philosophy, Zagreb, Croatia

Editorial Board:

Doc. Wilhelm Agrell, Lund University, Sweden

Prof. Christopher Andrew, Corpus Christi College, Cambridge, U K

Gen. Todor Boyadjiev, President Bulgarian Euro Atlantic Intelligence Forum, Sofia, Bulgaria

Drago Ferš, former director of SOVA, Slovenia

Victor Jackovich, Retired Ambassador, USA

Richard Kerr, Consultant, Former Deputy Director of Central Intelligence and Deputy Director of the Central Intelligence Agency, USA

Admiral Pierre Lacoste, Former General Director of the DGSE, France

Gen. Nikolai Leonov, Former Deputy Director of the KGB, USSR

Prof. dr. Klaus Lange, Dir. Institute for Transnational Studies, Landshut, Head of Dept. for International Security Politics, Hanns Seidel Foundation, Munich

Ivo Lučić, Researcher, Ljubuški, BH

Prof. dr. Janos Matus, Zrinyi Miklos National Defense, Dept. of Security Studies, Hungary

Miroslav Medimorec, Ambassador, Ministry of Foreign Affairs, Zagreb, Croatia

Gen. Leonid Shebarshin, President of the Russian National Economic Security Service, Moscow, RF; Former Deputy Director of KGB, USSR

Doug Smith, Consultant, Former CIA Senior officer, USA

Richard Stolz, Consultant, Former Deputy Director for Operations Central Intelligence Agency, USA

Computer layout: Krešo Urek

Printed by: KATMA, Zagreb

Manuscripts, editorial communications, and books for review should be directed to: *The National security and the Future*, St. George Association / Udruga sv. Jurja, at the Publisher's address given below

Subscriptions and the advertising inquiries should be sent to *National Security and the Future* at the Publisher's address given below.

Annual Subscription: Institutions 60 EU / 60 US \$ postage included
Vol. 7 (2006) Individuals 20 EU / 25 US \$ postage included
Single issue and back issue prices available from the publisher

National Security and the Future is a refereed journal. Authors should consult the **Guidelines for Contributors** at the back of the journal before submitting their final draft. The editor cannot accept responsibility for any damage to or loss of manuscripts. Statements and facts or opinion appearing in **National Security and the Future** are solely those of the authors and do not imply endorsement by the editors or publisher.

Published in Spring, Summer, Autumn and Winter
Vol. 8 (2007)

St. George Association / Udruga sv. Jurja
10000 Zagreb, Croatia
Ruđera Boškovića 20

Tel: + 385 1 4921 099; Fax: + 385 1 4921 101

E-mail: info@nsf-journal.hr

Website: <http://www.nsf-journal.hr>

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form, or by any means, electronic, mechanic, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of St. George Association.

SADRŽAJ

Predgovor	3
-----------------	---

DOKUMENTI

Tomo Šimić: Dokumenti Predsjedništva Bosne i Hercegovine 1991. - 1994

Magnetofonski snimak 153. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 6. avgusta 1992. godine	7
Zapisnik 155. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 13 avgusta. godine	11
Magnetofonski snimak 155. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 13. avgusta 1992. godine	19
Zapisnik 161. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 4. septembra 1992. godine	23
Zapisnik 164. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 11. septembra 1992. godine	27
Zapisnik 166. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 15. septembra 1992. godine	31
Zapisnik 167. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 16. septembra 1992. godine.	35
Zapisnik 168. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 18. septembra 1992. godine	39
Magnetofonski snimak 169. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 6. oktobra 1992. godine	43
Zapisnik 170. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 7. oktobra 1992. godine	47
Magnetofonski snimak 171. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 19.10.1992. godine	51

Zapisnik 172. sjednice Predsjedništva Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, održane 24. oktobra 1992. godine	55
Magnetofonski snimak 172. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 24.oktobra.1992. godine	59
Magnetofonski snimak 173. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 4. novembra.1992. godine	89
Magnetofonski snimak 177. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 11. 11. 1992. godine, u 12,00 SATI	93
Magnetofonski snimak 178. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 21. decembra 1992. godine	123
Magnetofonski snimak 179. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 22. decembra 1992. godine	153
Magnetofonski snimak 180. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 23. decembra 1992. godine u 17,00 sati	165
Magnetofonski snimak 181. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 24.12.1992. godine	201
Magnetofonski snimak 182. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 26.decembra.1992. godine	213
 Sadržaj dosadašnjih svezaka	 235

Predgovor

Jedna stara arapska poslovice kaže: „Od šume ne vidi stabla“. Kad smo se suočili sa svim ovim dokumentima nastalim uglavnom u Predsjedništvu BiH (u vremenu od 21.6.1991. do zaključno sa 25.12.1994. godine), našli smo se u gotovo istoj situaciji: nepregledno mnoštvo nesređenih i nepovezanih tekstova je trebalo međusobno povezati i učiniti razumnom cjelinom. Strpljivošću i predanošću, uspjeli smo u toj namjeri, tako da smo se na kraju osjećali drugačije od onih kojima je namijenjena poslovice iz uvoda: vidjeli smo šumu, osvijetlili smo je i doživjeli je. Postali smo svjesni nazočnosti, utjecaja i međusobne ovisnosti i povezanosti svih vrsta stabala koja tu šumu čine.

Neočekivana raznolikost sadržaja nam je ukazala na stavove koje smo već naveli u Uvodu. Ovdje pak želimo istaći jednu ključnu dvojbu s kojom smo se susreli: je li potrebno dobiveni tekst lektorirati?

U prilogu tezi potrebe lektoriranja navode se mnogi razlozi: tekst je jasniji, smisleniji, ispravlja se mnoge tiskarske, tehničke i na neki drugi način unesene greške tijekom sastavljanja završne verzije spisa.

Protiv lektorske završne obrade ističe se ključni argument koji smo na kraju i prihvatili: intervencijom u tekst gubi se, prividno, njegova izvornost. Taj bi se podatak, mogao svjesno pokušati zloupotrijebiti kako bi se skrenula pažnja sa samog sadržaja ovih zapisnika i drugih dokumenata.

Stoga smo i odlučili da ove dokumente sada objavimo u ovakvom obliku, a da se naknadno, u drugim izdanjima, i u vre-

menu kad će se sa manje stvarno i umjetno stvorene nepotrebne strasti, raspravljati o događajima u BiH.

Neke smo dijelove tekstova posebno istakli kurzivom jer držimo da su u njima sadržane važne izjave koje smo već obradili u uvodnom dijelu.

Poseban nam je problem predstavljalo vrijeme jer je cijeli ovaj trud sređivanja dokumenata izveo vrlo, vrlo mali broj osoba. Nismo žalili ni vrijeme ni trud znajući da je objavljivanje ovih dokumenata možda od ključnog značaja za potpuno sagledavanje stanja, procesa i događaja ne samo u BiH već i na području cijele bivše SFRJ.

Zaključci koje smo u uvodnoj knjizi iznijeli ukazuju na stvarne uzroke problema koje Hrvati u BiH i danas imaju i koji ih ozbiljno ugrožavaju.

Ostaje nam samo nada da će politički predstavnici Hrvata u BiH naći dovoljno mudrosti, snage ali i volje da potisnu međusobne sukobe i nesporazume te da zajedno aktivno porade na zaštiti i ono malo prava koja su ostala Hrvatima u BiH.

Jer vremenski period izgubljenog zajedništva je sve duži a za sobom ostavlja sve veće i veće probleme.

DOKUMENTI

“Sastavni dio armije čine jedinice, odnosno postrojbe TO, HVO-a i ostale naoružane formacije”

Magnetofonski snimak 153. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 6. avgusta 1992. godine

.....

PREDSJEDNIK: Naime, ovdje se nigdje ne pominje TO, nego kaže savezni dio armije čine postrojbe hrvatskog

KLJUČ: Ne, ne "i postrojbe"

PREDSJEDNIK: Ali ne vidi se ko čini.

KLJUČ: E to ranije je trebalo voditi

PREDSJEDNIK: Nije nigdje, kako bi sada kompletan član glasio.

MUŠIR: Ovako kao što je predloženo.

PREDSJEDNIK: "Oružane snage Republike čini Armija Republike".

MARIO: Jeste li vidjeli ovaj stav što sam ja predlagao. Dodaje se "u sastavu armije su i oružane postrojbe". A TO je već rečeno.

PREDSJEDNIK: Ne znam je li to napisano negdje. Bilo bi dobro da se napiše

ALIJA SELIMOVIĆ: U pismu .. da čine TO Republike, patriotska liga, HVO i druge naoružane jedinice i sastavi koji su se stavili u jedinstvenu komandu".

MUŠIR: To je ranija formulacija koja je juče skinuta.

PREDSJEDNIK: Možda "patriotska liga" nije trebalo, ona se ranije uklopila. Ona više ne postoji. Nego je trebalo sada ove snage TO, HVO i ostali oružani sastavi koji se uvrste, ali bi trebalo pomenuti ove i ove, jer ovdje se nigdje TO ne pominje.

MUŠIR: Ne može sve da se imenuje radi odredjenih političkih razloga.

PREDSJEDNIK: Dobro je kada se kaže "i ostalih". Ali bi HVO trebalo imenovati, i TO. I ostale.

MARIO: Ali ima ovdje u čl. 33. Uredbe sa zakonskom snagom o oružanim snagama R BiH utvrđeno je da je Armija R BiH formirana 15. travnja 1992. godine i da sa tim danom naoružane formacije u Republici objedinile u TO Republike.

MUŠIR: Ne, ne mijenja se u armiju.

MARIO: Znam ali su do tada bile sve objedinjene.

AVDO: Sada je mijenjano ovom uredbom.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da bi bilo potrebno početnim ovim odredbama jer kasnije se ono pominje kako je TO opet nastalo da se i to. Ali ovdje bi trebalo da oružane snage Republike čini Armija Republike je li.

MARIO: Obzirom na čl. 41. ove uredbe - da organiziranje Armije R BiH i njenu funkciju u skladu sa citiranom uredbom vrši TO BiH. Možda bi sada trebalo staviti TO BiH i HVO. I drugih naoružanih.

PREDSJEDNIK: Sastavni dio armije čine jedinice, odnosno postrojbe TO, HVO-a i ostale naoružane formacije. Jer tamo ima negdje u nekoj odredbi kako je TO nastao u nekoj odredbi. Kako je TO opet nastao.

MUŠIR: Dobro, nema problema znači ovaj stav 2,

PREDSJEDNIK: TO, HVO i ostalo.

MUŠIR: Pored postojne HVO, TO ide sve.

JURE PELIVAN: Ne razumijemo se u nečemu. TO je bila i ona je pretvorena Armiju. Prema tome, nema "čine Armiju" oni u TO. Onim je već propisom to regulisano da je ona pretvorena. A mi sada hoćemo izričito da kažemo pošto ranije to nije bilo za postrojbe HVO-a, sada kažemo one čine sastavni dio Armije. Jer pazite TO je već prerasla u Armiju.

PREDSJEDNIK Da vidimo je li to jasno, znaš.

PEJANOVIĆ: Ne predsjedniče sa stanovišta pravnog kontinuiteta TO je riješen.

PREDSJEDNIK: Gdje, na koji način kako,

PEJANOVIĆ: Riješen ranijim našim uredbama.

PREDSJEDNIK: Znam ali kako pitam.

PEJANOVIĆ: Ja sam razumio da je riješen. Zašto mi ne bi ovako

AVDO: Ima rješenje ovdje sasvim dobro i mislim da ga treba prihvatiti.

.....

*“..zastupanje ideje neke
nove asocijacije bivših
jugoslovenskih republika
može prihvatiti samo u
djelovima koji se odnose
na poštivanje ljudskih prava
i sukcesije..”*

Zapisnik 155. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 13 avgusta. godine

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-60/92

Sarajevo, 13. avgusta 1992. godine

Sjednica je počela u 12,00 sati.

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva Alija Izetbegović,
- članovi Predsjedništva Stjepan Kljuić i dr Mirko Pejanović,
- generalni sekretar Predsjedništva Mile Akmadžić,
- predsjednik Vijeća građana Skupštine RBiH dr Abdulah Konjicija, u funkciji predsjednika Skupštine RBiH,
- potpredsjednik Vlade RBiH Hakija Turajlić u funkciji predsjednika Vlade RBiH,
- načelnik štaba Vrhovne komande OSRBiH Sefer Halilović,
- generalni sekretar Skupštine RBiH Avdo Čampara,
- generalni sekretar Vlade RBiH Šahbaz Džihanović,
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva Zdravko Djuričić.

Odsutni:

- članovi Predsjedništva dr Nenad Kecmanović, dr Ejup Ganić, Fikret Abdić i Franjo Boras,
- predsjednik Vlade RBiH Jure Pelivan,
- potpredsjednik Skupštine RBiH Mariofil Ljubić.

Na sjednici je usvojen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Aktualna situacija u Republici Bosni i Hercegovini,
2. Informacija o izvršenju mobilizacije i nekim problemima u vezi sa njenim izvršenjem,
3. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o okružnim vojnim sudovima,
4. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o posebnim vojnim sudovima,
5. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o okružnim vojnim tužilaštvima,
6. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o robnom prometu i uslovima snabdijevanja za vrijeme ratnog stanja i u vanrednim okolnostima,
7. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama Zakona o unutrašnjim poslovima,
8. Prijedlog uredbe o izmjeni Uredbe sa zakonskom snagom o obrazovanju i radu okruga,
9. Prijedlog odluke o uspostavljanju diplomatskih odnosa između Republike Bosne i Hercegovine i Svete Stolice,
10. Prijedlog stavova o aktivnostima za otvaranje diplomatsko-konzularnih predstavništava R BiH u inostranstvu, sa Pregledom DKP R BiH u inostranstvu i sistematizacijom poslova i radnih zadataka,
11. Prijedlog mjera i aktivnosti za obezbjedjenje sredstava za preživljavanje stanovništva R BiH,
12. Imenovanje i razrješenja,
13. Zaključak Predsjedništva i Vlade R BiH po pitanju servisiranja inostranih obaveza,
14. Tekuća pitanja.

Tačka 1.

U okviru ove tačke dnevnog reda predsjednik Izetbegović se osvrnuo na neke od navoda iz pisma člana Glavnog štaba OS R BiH Jusufa Prazine. U raspravi koja je vodjena o ovom pitanju zaključeno je:

- stavove o rješenju statusa Jusufa Prazine potrebno je zauzeti tek nakon konsultacija koje bi se izvršile na sjednici Vojnog savjeta,
- da u svakom slučaju treba imati u vidu da je Jusuf Prazina zvanično, od najviših državnih organa vlasti naimenovan za člana Glavnog štaba OS R BiH i da objektivno raspolaže značajnim brojem naoružanih ljudi čiji je nesporni vodja,
- da se realno sagledaju sve pozitivne i negativne posljedice postupanja i borbenog djelovanja jedinica čiji je on komandant,
- da se nakon obavljenih rasprava, po potrebi, ovo pitanje razmotri i na sjednici Predsjedništva.

Predsjednik Izetbegović je informisao prisutne o predstojećoj pripremnoj Konferenciji o Jugoslaviji i izrazio rezerve u pogledu njenog održavanja, obzirom da bi se održali bez prisustva predsjednika Srbije Miloševića i predsjednika Crne Gore Bulatovića, te da će, nakon konsultacija sa predsjednikom Republike Hrvatske Tudjmanom, predsjednikom Republike Slovenije Kučanom i predsjednikom Republike Makedonije Gligorovim, odlučiti o eventualnom odlasku na konferenciju. Dogovoreno je, da ukoliko predsjednik Izetbegović prihvati poziv za ovu konferenciju ujedno i sam odredi članove delegacije koji će obavljati stručne i tehničke poslove.

Zaključeno je i da se na konferenciji zastupaju stavovi po kojima se zastupanje ideje neke nove asocijacije bivših jugoslovenskih republika može prihvatiti samo u djelovima koji se odnose na poštivanje ljudskih prava i sukcesije prava i obaveza ranije SFRJ. Pri tome i dalje odlučno ukazivati na kršenje ljudskih prava u Srbiji /Kosovo, Sandžak, logori/ blokadu informativnog prostora i nelegalnost nedavno okončanih izbora u Srbiji, te insistirati na osporavanju legalnosti kontinuiteta Savezne Republike Jugoslavije u odnosu na Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju.

Odredjena je delegacija za prvu evropsku konferenciju koja raspravlja o kršenju ljudskih prava u Bosni i Hercegovini, u sastavu:

1. dr Ejup Ganić, predsjednik
2. Filip Vuković, član
3. Kemal Muftić, član.

Tačka 2.

Informacija o izvršenju mobilizacije i nekim problemima sa njenim izvršenjem prihvaćena je bez primjedbi.

Tačka 3.

Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o okružnim vojnim sudovima prihvaćena je bez primjedbi.

Tačka 4.

Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o posebnim vojnim sudovima donesen je sa izmjenom u članu 2. kojem se dodaje novi stav 2. i stav 3. i glase: "Komandant iz stava 1. ovog člana dužan je da naredbu o obrazovanju Suda donese uz prethodno pribavljenu saglasnost od pretpostavljenog starješine, ako borbeno situacija to dozvoljava. Saglasnost iz stava 2. ovog člana daje se pismeno, a u hitnim slučajevima može se dati i usmeno s tim

da se sačini službena zabilješka o primljenoj usmenoj saglasnosti.

Tačka 5.

Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o okružnim vojnim tužilaštvima je prihvaćen bez primjedbi.

Tačka 6.

Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o robnom prometu i uslovima snabdijevanja za vrijeme ratnog stanja i u vanrednim okolnostima prihvaćen je bez primjedbi.

Tačka 7.

Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama Zakona o unutrašnjim poslovima prihvaćen je bez primjedbi.

Tačka 8.

Prijedlog uredbe o izmjeni Uredbe sa zakonskom snagom o obrazovanju i radu okruga prihvaćen je bez primjedbi.

Tačka 9.

Prijedlog odluke o uspostavljanju diplomatskih odnosa između Republike RBiH i Svete Stolice prihvaćen je bez primjedbi.

Tačka 10.

U uvodnom izlaganju gospodin Turajlić je predložio da se ne razmatraju kadrovska rješenja nego samo globalna politika, broj predstavništava i eventualni kandidati za pojedina diplomatska mjesta. Ujedno je predložio da Predsjedništvo usvoji spisak zemalja za otvaranje diplomatskih konzularnih predstavništava RBiH u inostranstvu, a da dalje aktivnosti u provodjenju stavova vodi Vlada RBiH. Materijal sa prijedlozima gospodina Turajlića prihvaćen je bez daljih primjedbi.

Tačka 11.

Prijedlog mjera i aktivnosti za obezbjedjenje sredstava za preživljavanje stanovništva RBiH. Obrazloženje mjera i aktivnosti dao je gospodin Turajlić i naglasio da će se one odvijati u četiri osnovna segmenta :

1. Odbrana Republike BiH,
2. Minimum prehrambenih proizvoda i energije,
3. Potrebe izbjeglica,
4. Pokretanje proizvodnje u regijama gdje je to moguće.

Sredstva za ostvarivanje ovih mjera i aktivnosti moguće je obezbijediti isključivo pod uslovom da međunarodna zajednica pruži

finansijsku podršku putem kredita i humanitarne pomoći. Nakon diskusije koja je vodjena povodom ove tačke dnevnog reda zaključeno je:

- da je za ovaj program potrebno političko profiliranje,
- da je potrebno obezbijediti stanovništvu uslove za život, a onda praviti programe obnove,
- da se svi subjekti, od predsjednika Predsjedništva preko institucija i organa i pojedinaca angažuju na dobijanju podrške međunarodnih faktora,
- da se ozbiljno računa i na sredstva koja će se dobiti putem ratne odštete, nakon okončanja ratnih dejstava u RBiH,
- da sve aktivnosti na ovim pitanjima vodi Vlada RBiH,
- da se formira i poseban Štab koji bi objedinjavao timove sposobnih i kvalifikovanih ljudi poznavalaca pojedinih segmenata uključenih u ovaj program.

Zaključeno je takodje da se termin "preživljavanja stanovništva" zamjeni nekim prikladnijim terminom /obezbjedjenje egzistencijalnog minimuma za stanovništvo ili slično/.

Tačka 12.

U okviru ove tačke dnevnog reda izvršeno je imenovanje i razrješenje odredjenog broja nosilaca pravosudnih funkcija u RBiH. Gospodin Pejanović je takodje prihvatio predložena rješenja, ali je stavio primjedbu principijelne prirode - da se prilikom imenovanja nosilaca pravosudnih funkcija nije poštovao princip ravnopravne nacionalne zastupljenosti i da se ubuduće o ovom principu treba voditi računa.

Na prijedlog gospodina Kljuića razrješen je dužnosti ministra odbrane Vlade RBiH gospodin Jerko Doko i postavljen na dužnost generalnog konzula RBiH u Štuttgartu SR Njemačka. Istovremeno za konzula RBiH u Štuttgartu postavljen je g. Nedžad Mirica.

Generalni sekretar Mile Akmadžić stavio je primjedbu da bi generalnog konzula trebala imenovati Vlada. S tim u vezi zaključeno je da ubuduće ovakva postavljenja vrši Vlada RBiH, a da je presedan učinjen radi ranijih zasluga g. Jerke Doka u formiranju OS RBiH. Ovo se posebno odnosi na imenovanja ostalih dipl. službenika.

Gospodin Fikret Muslimović je imenovan za savjetnika za vojna pitanja u Predsjedništvu RBiH.

Predsjedništvo je donijelo Odluku o obrazovanju Komisije za raspisivanje pozivnog konkursa za izbor himne Republike Bosne i Hercegovine.

U Komisiju su imenovani:

1. Stjepan Kljuić, za predsjednika
2. Miro Lazović, za člana

3. Muharem Cero, za člana.

Istom odlukom Komisiji je naloženo da raspiše pozivni konkurs za melodiju i tekst himne, te da imenuje stručni žiri koji bi od ponudjenih materijala odabrao tekst i melodiju himne Republike Bosne i Hercegovine.

Usvojen je i prijedlog radne grupe koja je zadužena da izradi Platformu za razgovore na Konferenciji o Jugoslaviji koja će se održati 26. avgusta 1992.godine u Londonu .

U sastav radne grupe izabrani su:

1. dr Hasan Dervišbegović,
2. Hajrudin Somun,
3. Mile Akmadžić,
4. dr Ante Markotić,
5. dr Čazim Sadiković
6. dr Mustafa Imamović
7. dr Dragoljub Stojanov
8. Dražen Petrović

Dogovoreno je da daljnje aktivnosti oko izrade Platforme koordinira i provodi Vlada R BiH.

Razmatran je zahtjev gradjana SO Gacko za formiranje Predsjedništva koje bi djelovalo u ratnim uslovima na području opštine Gacko. Data je saglasnost na prijedlog za sastav članova Predsjedništva SO Gacka u ratnim uslovima:

1. Ahmo Grebović
2. Sučrija Šaković,
- 3 Bajro Greljo,
4. Derviš Bašić,
5. Edhem Dizdarević.

Zaključeno je da se naknadno u sastav Predsjedništva SO Gacko uključe i gradjani srpske nacionalnosti.

Tačka 13.

U cijelosti je prihvaćen, bez primjedbi Zaključak Predsjedništva i Vlade R BiH po pitanju servisiranja inostranih obaveza. U okviru ove tačke dnevnog reda g. Turajlić je obavijestio prisutne da je Vlada dovršila aktivnosti oko nove valute R BiH.

Tačka 14.

U okviru ove tačke dnevnog reda razmatrana su slijedeća pitanja:

- smještaj Štaba Vrhovne komande OS R BiH,
- donošenje odluka kvorumom u radu Predsjedništva i Vlade, povodom špekulacija u javnosti da se odluke, radi čestih

izostajanja pojedinih funkcionera i njihovog boravka van Sarajeva, donese nelegalno.

U vezi sa ovim podržano je ranije opredjeljenje da na sjednicama Predsjedništva prisustvuje najmanje šest članova iz stalnog sastava Predsjedništva i da se ubuduće radni zadaci članova Predsjedništva koji odlaze iz Sarajeva, planiraju u skladu sa ovim principom, te da njihov boravak izvan Sarajeva ne smije da bude duži od pet dana.

- rad Komisije za ispitivanje postupaka pripadnika OS RBiH i pokazatelji do kojih je Komisija došla u svom radu,
- Gospodin Pejanović je iznio tvrdnju da se građani sa svojim predstavkama, usljed bojazni od eventualnih reperkusija nerado obraćaju Komisiji. U tom smislu je naglasio potrebu hitnog rješavanja pitanja zaštite građana od postupka naoružanih pojedinaца i grupa u Sarajevu čiji je status i pripadnost veoma teško odrediti. Predložio je da ministar za unutrašnje poslove, ministar za narodnu odbranu, ministar za pravosuđe i upravu i predsjednik Komisije za ispitivanje postupaka pripadnika OS RBiH, koordiniraju svoj rad, obave potrebne razgovore sa nadležnim strukturama u Gradu, a zatim sačine i informaciju o svim problemima koji proizilaze iz praktičnih primjera kršenja zakonitosti. Ova informacija bi se razmatrala kao posebna tačka dnevnog reda na sjednici Predsjedništva RBiH,
- gospodin Pejanović je predložio da generalni sekretar Predsjedništva RBiH sačini pregled nacionalne strukture lica izabranih u upravne odbore javnih preduzeća.

Sastavni dio zapisnika je magnetofonski snimak sjednice. Sjednica je završena u 14,30 sati.

GENERALNI SEKRETAR
PREDSJEDNIŠTVA RBiH

Mile Akmadžić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

“.. dogovoreno je sa hrvatskim vlastima da se vojni obveznici koji se nalaze kao izbjeglice u Hrvatskoj mobiliziraju i prebace na teritoriju BiH...”

Magnetofonski snimak 155. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 13. avgusta 1992. godine

Sjednica je počela u 12,00 sati. Sjednicom je predsjedavao Alija Izetbegović, predsjednik Predsjedništva.

.....

KLJUČIĆ: Molim vas, dok predsjednik bude odsutan mi ćemo dnevni red početi bez prve tačke. Vrat ćemo se zbog Halila na prvu tačku. Tačka 2. Izvolite, gospodo. Kao što se zna, Predsjedništvo je proglasilo stanje neposredne ratne opasnosti još 8. aprila, a ratno stanje Predsjedništvo je proglasilo 20. juna kada je izdata i naredba općoj i javnoj mobilizaciji. I ranije je bilo naredbi o mobilizaciji na određenim regionima. Po procjeni općinskih organa vlasti, tu su tri forme mobilizacije - ljudstva, popune jedinica i štabova TO, CZ i radna obaveza. Informaciju ste dobili u pismenoj formi i predlažem da ministar Doko ukratko nešto kaže o toj problematici. Odnosno, pošto nema ministra Doka, ili će Bašić ili neko drugi nešto reći o tome. Samo kratko, molim vas, cijeneći dnevni red.

BAŠIĆ: Vrlo kratko. Iznijeću samo srž ove informacije. U izuzetno složenim okolnostima i uvjetima odvijali su se i odvijaju aktivnosti na izvršenju mobilizacije svih društvenih potencijala, kako ljudskih tako i materijalnih, za popunu i opremanje naših oružanih snaga. U početku u uslovima haosa i slobodno se može reći bezakonja, došlo je do izražaja visoka svijest i patriotizam grad-

jana koji su dobrovoljno, sa svojim ličnim oružjem, uzeli učešće u odbrani od agresora. U kasnijoj fazi dolazi do konsolidovanja državnih organa koji svojim aktivnostima sve više unose zakonitost u ovoj oblasti., Općinski sekretarijati za narodnu obranu, u saradnji sa štabovima oružanih snaga, sredili su evidencije angažovanih vojnih obveznika i materijalno-tehničkih sredstava i sa mobilizacijskim pozivima legalizirali postojeće stanje. U hodu se otklanjaju uočene slabosti i problemi, a Ministarstvo obrane je instruktivnim aktima, kao i glavni štab oružanih snaga, uređivalo odnose u toj oblasti, a slanjem inspeksijskih ekipa na teren na licu mjesta su otklanjane uočene slabosti u provođenju naredbe Predsjedništva o općoj javnoj mobilizaciji." Na kraju cijenim da na predloženim mjerama u informaciji treba istrajati, a kroz njihovu realizaciju će se stvoriti uvjeti za ostvarivanje krajnjeg cilja, a to je oslobađanje Republike od agresora. Toliko.

KLJUČ: Hvala. Molim vas, moram vas upoznati sa dvije vrlo važne stvari. Naime, prigodom boravka delegacije BiH Hrvatskoj dogovoreno je sa hrvatskim vlastima da se vojni obveznici koji se nalaze kao izbjeglice u Hrvatskoj mobiliziraju i prebace na teritoriju BiH.

.....

Istodobno, kad sam ja bio kod g. Kučana u Sloveniji, ja sam ga zamolio, pošto i tamo imamo relativno veliki broj ljudi koji su otišli ne javljajući nikome, traže status izbjeglica, dalje hodaju još s jugoslovenskim pasošem po Austriji itd. pa sam tražio od Ministarstva vanjskih poslova od ministra Rupela da ih sve njihova policija privede i da ih prebaci u Hrvatsku. **Od Hrvatske u paketu idu i moram vam reći da je, kad sam ja bio u Sloveniji bila u novinama informacija da je samo sa riječkog regiona 400 vojnih obveznika poslano dole u Hercegovinu i mobilizirano. I oni će na tome istrajati.** Ovdje moramo naročito zaoštriti stanje kad se radi o zdravim momcima i ljudima, jednostavno ne znam koliko je štab u stanju da ih reducira vojno. Ima po haustorima možemo držati kurseve itd. ali uglavnom moramo sve sposobne ljude mobilizirati. Ima li neko u vezi s ovim nešto da kaže? Nema. Dajemo podršku nastojanjima Glavnog štaba Ministarstva i obrane da istraje na ovom poslu.

HALILOVIĆ: Samo jednu rečenicu. Mi ćemo kao Armija pokrenuti pitanje odgovornosti za neke organe za koje smo u toku rada došli do saznanja da su vršili opstrukciju. Da li je ona bila svjesna ili nesvjesna, to nije naša stvar, to je stvar onih pravosudnih organa. u tom smislu ja sam zamolio ministarstva, posebno ovdje pred svima vama, molim g. Bašića da pomognemo u tom dijelu posla oko pokretanja odgovornosti, jer ovo do sada je sve bilo u nekoj, da kažem sadaka vojske ili nafaka vojske, otprilike, na

dobrovoljačkoj osnovi, ali mi moramo početi funkcionisati kao država.

.....

KLJUJIC: Sve je u paketu, rekao sam. Čampara, tebe ću ja na bolovanje poslati vrlo brzo. Vi znate da se mi sa HVO moramo vezati, da ima generalni sporazum. Imamo niz problema, međutim, u cilju zajedničke borbe mi moramo neke stvari uraditi, prije svega, rekli smo da ćemo u Vrhovni štab dovesti ljude iz HVO, zapovjednike koji se razumiju u to i koji će na odredjen način rješavati te nesuglasice na terenu. U sadašnjoj situaciji imamo jednu koja nije za javnost još, ali bi bilo dobro da sadašnjeg ministra odbrane Jerka Doku, na kojeg se HVO najviše tuži i stavlja primjedbe, ne stoji na njegovoj tsrani, da ga iz političkih razloga pomjerimo i da oslobodimo to mjesto za nekoga koga će možda HVO predložiti, neka dodje ovdje i neka se bori s nama, pa neka vidi kako je to itd. Uglavnom, u cilju usaglašavanja mi bi pomjerali Jerka Doku, on je ekonomista, služi se njemačkim ne baš najbolje, ali to mu je do nove godine uvjet da ga pomjerimo za generalnog konzula u Štuttgart. To je oblast Baden-virtemberg s kojim BiH ima tradicionalno dobre odnose, ima jake privredne odnose, dalje ima 65 hiljada naših radnika tamo, ima 25 hiljada izbjeglica. Mi smo obavili konsultacije, tu je i predsjednik za generalnog konzula je predlog za Jerka Doku, a za konzula Nedžada Miricu, čovjeka koji je radio u tom konzulatu od 1978. do 1983. dakle čovjeka operativca koji zna kako se to radi, a oniće one tehničke osobe poredati tako. Mislim da bi dobro bilo da se s jednim čovjekom oprostimo na jedan fin način. Ne želim sad da govorim ovdje, nije posmrtno slovo, Jerko Doko je od prvog dana otkad je došao u Vladu imao najteže probleme, imao je Ministarstvo koje je bilo apsolutno protiv BiH, pomogao je prilikom formiranja TO armije itd. Mislim kao čovjeka trebamo ga poštediti. Kvalifikacije zasad ima. Niko nije ovdje naimenovan u ime dinastije ili doživotno ukoliko ne odradi ovo što bude pred njim zadatak. Molim vas, mi ćemo imati vremena da ga opozovemo, jer ja smatram da je on mlad čovjek, bosanski orijentiran. Kad mislim bosanski mislim na b-h državu, mislim da je sad iz političkih razloga dobro da ga pomjerimo. Ja sam uspio konsultirati članove Kadrovske komisije. Ima suglasnost ovdje i predsjednika. Ja mislim da bi danas trebali donijeti tu odluku predsjedniče.

.....

”...izraditi elaborat o regionalizaciji, kao jedan od predloga naše delegacije za razgovore o unutrašnjem uredjenju RBiH..”

Zapisnik 161. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 4. septembra 1992. godine

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-669/92

Sarajevo, 4. septembra 1992

Sjednica je počela u 13,00 sati.

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva Alija Izetbegović,
- članovi Predsjedništva: Stjepan Kljuić, dr Ejup Ganić, dr Mirko Pejanović,
- potpredsjednik Skupštine RBiH Mariofil Ljubić,
- predsjednik Vlade RBiH Jure Pelivan,
- načelnik Štaba Vrhovne komande OS Sefer Halilović,
- sekretar Vlade RBiH Šahbaz Džihanović
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva Zdravko Djuričić,

Odsutni članovi Predsjedništva: Franjo Boras, Nenad Kecmanović i Fikret Abdić.

Na sjednici je usvojen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Prijedlozi za imenovanja i razrješenja.
2. Izveštaj Ministarstva odbrane RBiH o izmjeni i dopuni Uredbe sa zakonskom snagom o napuštenim stanovima.
3. Tekuća pitanja.

Tačka 1

Prihvaćen je prijedlog Vlade o imenovanju:

1. Miroslava /Marka/ Franjkovića za zamjenika generalnog direktora Službe društvenog knjigovodstva RBiH i
2. Mustafe Imširovića za viceguvernera Narodne banke Bosne i Hercegovine.

Tačka 2.

Povodom ove tačke dnevnog reda otvorena je rasprava u kojoj su učestvovali Sefer Halilović, Alija Izetbegović, Mariofil Ljubić, Jure Pelivan i Stjepan Kljuić. Iznesene su primjedbe da prijedlog izmjena i dopuna Uredbe sa zakonskom snagom koje je Predsjedništvo prihvatilo na 160. sjednici, očigledno nije usaglašen između Ministarstva narodne odbrane i Štaba Vrhovne komande OS RBiH.

Zaključeno je :

- da se odluka o izmjeni i dopuni Uredbe sa zakonskom snagom o napuštenim stanovima stavi van snage,
- da se prijedlog izmjene i dopune Uredbe sa zakonskom snagom prethodno usaglasi između MNO i Štaba Vrhovne komande, a zatim uputi na razmatranje Vladi i Predsjedništvu,
- da se kriteriji za dodjelu stanova obavezno ugradi odredba o dvostepenosti komisija za dodjelu stanova,
- da se ispita mogućnost ukidanja dosadašnje prakse besplatnog dodjeljivanja stanova,
- da se sva pitanja dodjele stanova bivše JNA obrade sa posebnom pažnjom, jer se prema nekim informacijama radi o veoma velikom fondu stanova /oko 6.500/.

Tačka 3.

Gospodin Ganić je informisao prisutne da je u razgovorima sa predstavnicima Državne komisije za ispitivanje ratnih zločina postignuta saglasnost o osnivanju Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava sa sljedećim primjedbama:

1. Da se u Uredbi o osnivanju Instituta naznači da Institut nema propagandnu ili političku djelatnost,
2. Da će kadrovska rješenja i program rada Institut racionalizirati u saradnji sa srodnim institucijama u Republici.
3. Da će Državna komisija za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima, prezentirati i redovno dostavljati prikupljene činjenice Institutu.

Zaključeno je da se iznesene primjedbe ugrade u tekst Uredbe sa zakonskom snagom o osnivanju Instituta za istraživanje zločina

protiv čovječnosti i međunarodnog prava i da se Uredba prihvati sa unesenim dopunama.

- dogovoreno je da u skladu sa potrebama diplomatskih aktivnosti vladinog programa za preživljavanje jedan broj članova predsjedništva obavi službena putovanja.

Dogovoreno je da gospodin Pejanović u narednoj sedmici obavi službeno putovanje u trajanju od 7 - 8 dana, u okviru kojeg će posjetiti Rusiju, Makedoniju i Italiju.

- na lični zahtjev, radi odlaska u penziju razrješen je dužnosti zamjenika osnovnog tužioca u Sarajevu, gospodja Emina Sedlarević,

- zaključeno je da se uputi pismo Ministarstvu odbrane u kojem će se Ministarstvo obavijestiti da je njihov radnik Mirsad Tokača imenovan za privremenog profesionalnog sekretara Državne komisije

za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima, sa tim što će Mirsad Tokača sva prava iz radnog odnosa, kao i lični dohodak ostvarivati u Ministarstvu. Ovakav status sekretara Komisije trajeće do okončanja

rada Komisije.

- **dogovoreno je da se odredi radna grupa koja će izraditi elaborat o regionalizaciji, kao jedan od predloga naše delegacije za razgovore o unutrašnjem uređenju RBiH, na predstojećoj Konferenciji u Ženevi. Utvrđeni su sljedeći elementi na osnovu kojih će radna grupa pripremiti svoj prijedlog: istorijski, kulturni, demografski /etnički/ i ekonomski.** U sastav radne grupe određeni su: Ante Markotić, Ljubimir Berberović, Ćazim Sadiković, Meho Bašić, Ivan Lovrenović i Franjo Topić. Radom grupe rukovodiće potpredsjednik Skupštine RBiH Mariofil Ljubić, koji će ujedno koordinirati rad grupe sa radnom grupom Vlade RBiH, kako bi se izbjegla mogućnost različitih pristupa istom problemu, obzirom da su obje radne grupe formirane od organa legalne vlasti. U rad ove grupe, povremeno i po potrebi će se uključivati članovi Predsjedništva Stjepan Kljuić, Ejup Ganić i Mirko Pejanović.

Predsjednik Izetbegović je informisao prisutne o velikoj ofanzivi agresorskih snaga na Jajce i njegovu okolinu i da u tim napadima koriste avijaciju i municiju sa zapaljivim djelovanjem. Ujedno je naveo da raspolaže i informacijom da je član Skupštine Republike Srbije Vojislav Šešelj na područje SO Ilijaš doveo nove formacije agresora iz Srbije i Crne Gore.

Sjednica je završena u 16,40.

Sastavni dio zapisnika je magnetofonski snimak sjednice.

ZAMJENIK
GENERALNOG SEKRETARA

PREDSJEDNIŠTVA R BiH
Zdravko Djuričić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA
REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

*“..da se u zimskom perio-
du razmotri izmještanje
najugroženijeg stanovništva
na turističku pariferiju
Hrvatske ..”*

**Zapisnik 164. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i
Hercegovine, održane 11. septembra 1992. godine**

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-703/92

Sarajevo, 11. septembra 1992

Sjednica je počela u 15 sati.

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva RBiH Alija Izetbegović,
- članovi Predsjedništva RBiH: Mirko Pejanović, Ejup Ganić, Stjepan Kljuić
- potpredsjednik Skupštine RBiH Mariofil Ljubić,
- predsjednik Vlade RBiH Jure Pelivan,
- načelnik Štaba vrhovne komande OS RBiH Sefer Halilović,
- generalni sekretar Skupštine RBiH Avdo Čampara,
- sekretar Vlade RBiH Šahbaz Džihanović,
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva RBiH Zdravko Djuričić

Odsutni članovi predsjedništva: Franjo Boras, Nenad Kecmanović
i Fikret Abdić

Na sjednici je usvojen sljedeći

DNEVNI RED

1. Nacrt pravila za rad službe vojne bezbjednosti u oružanim snagama Republike Bosne i Hercegovine,

2. Nacrt pravila za rad vojne policije oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine,
3. Predlog uredbe sa zakonskom snagom o vršenju inostranih poslova,
4. Mišljenje Radne grupe Predsjedništva RBiH o izmiještanju određenih kategorija stanovništva iz Sarajeva i drugih ratom ugroženih gradova u RBiH,
5. Tekuća pitanja.

Tačka 1.

Donesena je bez primjedbi odluka o Pravilu za rad službe vojne bezbjednosti u Oružanim snagama Republike Bosne i Hercegovine.

Tačka 2.

Donesena je bez primjedbi odluka o Pravilu za rad Vojne policije Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine. Povodom materijala iz tačke 1. i 2. g. Stjepan Kljuić je stavio primjedbu principijelne prirode koja se odnosi na ravnopravnu upotrebu hrvatske jezičke varijante u materijalima koji se dostavljaju Predsjedništvu.

Tačka 3.

Razmatranje i donošenje odluke povodom Uredbe o inostranim poslovima je odložena za jednu od narednih sjednica. Ocjenjeno je da se radi o vrlo složenim pitanjima na koje je predlagaču potrebno dostaviti pismene primjedbe. Dogovoreno je i da se Uredba prethodno razmatra na Komisiji za organizaciono-kadrovska pitanja Predsjedništva RBiH, a zatim sa primjedbama, dostavi predlagaču.

Tačka 4.

Nakon rasprave u kojoj su učestvovali: Alija Izetbegović, Stjepan Kljuić, Sefer Halilović, Mariofil Ljubić, Mirko Pejanović i Jure Pelivan ocjenjeno je:

- da osnovna dilema, organizovano izmještanje određenih kategorija stanovništva Sarajeva pred nastupajući zimski period ili ostajanje u gradu uz obezbjeđenje neophodnih egzistencijalnih potreba gradjana, nije odklonjeno,
- da se u slučaju izmještanja gradjana izmjesto samo oni koji bi ostajanjem u gradu za vrijeme zimskog perioda bili izloženi smrtnoj opasnosti,
- da se u zimskom periodu razmotri izmještanje najugroženijeg stanovništva na turističku pariferiju Hrvatske u odmarališta kojima su raspolagali organi, ustanove i organizacije Republike Bosne i Hercegovine,**
- da je obezbjeđenje uslova za život u Sarajevu neophodno otvoriti jedan koridor, bilo da se to učini silom, dakle vojno ili

- pregovorima, kako bi se grad mogao opremiti građevinskim materijalom, gorivom, svim vrstama energije, hranom i lijekovima,
- da se procjeni da li bi na borbeni moral boraca Armije BiH eventualno izmještanje njihovih porodica djelovalo pozitivno ili negativno,
 - da Predsjedništvo preuzima ogromnu odgovornost ukoliko ne obezbijedi sve što je potrebno građanima za zimu, a ne organizuje njihovo izmještanje iz grada,
 - da se pristupi izmještanju građana ukoliko se ne izvrši deblokada Sarajeva, ali na takav način da se građanima organizuje i siguran transport i pristojni uslovi života. Ovo tim prije što je prema informacijama koje pristižu, položaj izbjeglica iz RBiH u nekim državama ponižavajući, da ima masovnih pojava trgovine bijelim robljem, prostitucije i kriminala u svim oblicima, te da postoji tendencija povratka izbjeglica u Sarajevo,
 - da mogućnost izmještanja žena, djece, starih, bolesnih, invalida i ranjenika, postoji čak i ako se izvrši deblokada Sarajeva, pa je zbog toga potrebno najhitnije, da Vlada RBiH, preko nadležnih ministarstava obezbijedi dopremanje svih vrsta robe i lijekova u neposrednu blizinu grada, tako da se odmah po, eventualno izvršenoj deblokadi, može za kratko vrijeme staviti na raspolaganje građanima,
 - da se u narednih 7-8 dana uz konsultacije sa Vladom i nadležnim organima grada Sarajeva zauzme stav o mogućnostima snabdjevanja grada i potrebi izmještanja stanovništva.

Tačka 5.

- usvojena je ispravka tehničke greške Uredbe sa zakonskom snagom o carinskoj službi Republike Bosne i Hercegovine,
- nakon što je utvrđeno da je izmjena Uredbe sa zakonskom snagom o napuštenim stanovima usaglašena između Ministarstva narodne odbrane i štaba vrhovne komande OS RBiH, donesena je odluka o prihvatanju izmjene uredbe. Tim povodom je zaključeno da se Uredba uputi Sekretarijatu za zakonodavstvo na prečišćavanje teksta i objavljivanje.

Sjednica je završena u 17,20 sati.

Sastavni dio zapisnika je magnetofonski snimak sjednice.

ZAMJENIK
GENERALNOG SEKRETARA
PREDSJEDNIŠTVA RBiH
Zdravko Djuričić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

“Međunarodna zajednica insistira na održavanju pre- govora, bez obzira na pos- tojeću situaciju”

Zapisnik 166. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 15. septembra 1992. godine

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-724/92

Sarajevo, 15. septembra 1992

Sjednica je počela u 16 sati.

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva, R BiH Alija Izetbegović
- članovi Predsjedništva: Ejup Ganić, Mirko Pejanović,
- potpredsjednik Skupštine R BiH Mariofil Ljubić,
- predsjednik Vlade R BiH Jure Pelivan,
- načelnik Štaba vrhovne komande OS R BiH Sefer Halilović,
- generalni sekretar Skupštine R BiH Avdo Čampara,
- sekretar Vlade R BiH Šahbaz Džihanović,
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva R BiH Zdravko Djuričić

Odsutni članovi Predsjedništva: Nenad Kecmanović, Franjo Boras, Fikret Abdić i Stjepan Kljuić.

Na sjednici je usvojen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Konsultacije o odlasku delegacije Republike Bosne i Hercegovine na pregovore u Ženevu,
2. Imenovanja i razrješenja,

3. Tekuća pitanja.

Tačka 1.

U uvodnom izlaganju predsjednik Izetbegović je obavijestio prisutne o sadržaju pisma u kojem kopredsjednici londonske Konferencije o Jugoslaviji oštro zamjeraju Radovanu Karadžiću proširenje agresije na Bosnu i Hercegovinu, posebno na borbenoj upotrebi aviona, za koje stavljaju do znanja da ih posjeduje samo srpska strana. Predsjednik je nadalje istakao, da se agresija nastavlja nesmanjenom žestinom i da treba izvršiti procjenu, da li uopšte ići na progovore o BiH u Ženevu, u uslovima kada se neprestano izvode ratna dejstva od strane agresora. Naglasio je da je Republici Bosni i Hercegovini upućen i zvaničan poziv i da Međunarodna zajednica insistira na održavanju pregovora, bez obzira na postojeću situaciju. U daljem izlaganju iznio je i sopstveno mišljenje da na pregovore treba ići, a ukoliko agresor nastavi ratne operacije, da delegacija Bosne i Hercegovine uslovi svoje dalje učesće na pregovorima obustavom vatre i uspostavljanjem primirja. Nakon izlaganja predsjednika Izetbegovića otvorena je rasprava u kojoj su učestvovali Mirko Pejanović, Mariofil Ljubić, Jure Pelivan i Ejup Ganić. Odlučeno je da se prihvati poziv Međunarodne zajednice za učesće na pregovorima u Ženevi. Tim povodom je zaključeno da stav delegacije o budućem uređenju RBiH bude razradjen u više varijanti, a da se predlozi i rješenja nastali u toku samih pregovora obradjuju uz pomoć ekspertne grupe koja će se priključiti delegaciji. Ekspertnu grupu sačinjavaće: Ante Markotić, Kasim Trnka i Dragoljub Stojanov. Gospodin Mariofil Ljubić koji je koordinirao rad grupe za regionalizaciju RBiH zadužen je da za sutra ujutro prezentira Predsjedništvu konačan prijedlog radne grupe kao jedan od mogućih stavova delegacije RBiH.

U raspravi koja je usljedila kandidovani su članovi za sastav državne delegacije RBiH za razgovore u Ženevi:

1. Haris Silajdžić
2. Muhamed Filipović
3. Miljenko Brkić
4. Mariofil Ljubić
5. Stjepan Kljuić
6. Mate Boban
7. Mirko Pejanović
8. Miro Lazović
9. Tatjana Mijatović

Predsjednik Izetbegović je odbio da učestvuje u delegaciji obrazloživši svoj stav činjenicom da jedna država ne može tako dugo, koliko će vjerovatno trajati pregovori u Ženevi biti bez predsjedni-

ka. Ujedno je ostavio otvorenom mogućnost da se, ukoliko se ukaže potreba, naknadno uključi u rad Konferencije. Pored toga, istakao je da je od velikog značaja i da učestvuje u radu generalne skupštine UN koja se održava istovremeno sa Ženevskom konferencijom.

Tačka 2.

Prihvaćeni su prijedlozi za razrješenja i imenovanja funkcionera Vlade, republičkih uprava i republičkih upravnih organizacija sa sljedećim izmjenama:

1. Muhamed Čengić raniji potpredsjednik Vlade RBiH razriješen je dužnosti i imenovan za privremenog predstavnika RBiH u Turskoj, zaduženog za humanitarnu i ekonomsku pomoć RBiH. Povodom ovog imenovanja dogovoreno je da se zbog mogućih negativnih reakcija ne daje saopštenje u javnost.

2. Da se utvrde sve relevantne činjenice, a zatim donese odluka o razrješenju

- Vitomira Žepinića,
- Vlatka Kraljevića,
- Ilije Žuljevića i
- Sakiba Arifovića

3. Da se raniji član Vlade, Vitimir Miro Lasić razrješi dužnosti sa 1. januarom 1992. godine kada odlazi u penziju.

Sjednica je završena u 17,20 sati.

Sjednica nije magnetofonski snimana.

ZAMJENIK
GENERALNOG SEKRETARA
PREDSJEDNIŠTVA RBiH
Zdravko Džuričić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

“... treba insistirati na što većem broju regija ... koje bi se konstituisale oko najvećih gradskih centara u BiH ...”

Zapisnik 167. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održane 16. septembra 1992. godine

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-727/92

Sarajevo, 16. septembra 1992

Sjednica je počela u 11.00 sati

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva RBiH Alija Izetbegović,
 - članovi Predsjedništva: Stjepan Kljuić, Mirko Pejanović, Ejup Ganić,
 - potpredsjednik Skupštine RBiH Mariofil Ljubić,
 - predsjednik Vlade RBiH Jure Pelivan,
 - načelnik Štaba vrhovne komande OS RBiH Sefer Halilović,
 - generalni sekretar Skupštine RBiH Avdo Čampara,
 - zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva RBiH Zdravko Djuričić,
- Odsutni članovi Predsjedništva RBiH Nenad Kecmanović, Franjo Boras i Fikret Abdić

Na sjednici je usvojen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Priprema delegacije Republike Bosne i Hercegovine za razgovore u Ženevi,

2. Imenovanja i razrješenja,
3. Tekuća pitanja.

Tačka 1.

U raspravi vodjenoj o materijalu radne grupe za regionalizaciju, koji je prisutnima prezentirao Mariofil Ljubić učestvovali su svi prisutni. Zaključeno je da je materijal prihvatljiv kao jedno od mogućih rješenja unutrašnjeg uredjenja R BiH, te da može predstavljati stavove delegacije R BiH na pregovorima u Ženevi. Zaključeno je da se materijal prihvati sa sljedećim primjedbama:

tačka 1 - bezuvjetan mir, treba formulisati kao bezuvjetno primirje iz tog razloga što agresor već ima teritorijalne pozicije koje je stekao tokom agresije, tako da bi suprotnoj strani odgovaralo sklapanje trajnog mira i legalizacija nasilno okupiranih teritorija.

tačka 4 - unutrašnje uredjenje

c. Dvodomni parlament, treba naglasiti da bi se radilo o dvodomnom parlamentu na novim principima koji bi bio sastavljen od vijeća gradjana i vijeća naroda ili vijeća konstitutivnih jedinica.

d. Oblik vladavine pored varijante koja je prevedijena kao alternative dodati 1+1+1 ili 1 predsjednik + 2 zamjenika, odnosno potpredsjednika koji bi se rotirali u odredjenom periodu.

tačka 7 - Herceg-Bosna - ovu tačku izbaciti iz materijala kao bezpredmetnu obzirom da se Ustavni sud R BiH negativno odredio prema Herceg-Bosni oglašavajući je neustavnom.

tačka 11 - broj i veličina konstitutivnih jedinica - ocjenjeno je da treba institirati na što većem broju regija, a najmanje sedam, koje bi se konstituisale oko najvećih gradskih centara u BiH. Kao alternacija, predvidjena je i mogućnost korekcija opštinskih granica.

tačka 12. - **Zajednička komanda Oružanih snaga**; da Armija bude zasnovana na profesionalnom principu, da **paritetna osnova bude zastupljena u Vrhovnoj komandi**, a u nižim jedinicama proporcionalnost te da se predvide i tzv prostorne snage (ranija TO). Ovako organizovana Armija bi brojala do 18.000 ljudi.

Odredjena je delegacija R BiH za učešće na Konferenciji u Ženevi.

Haris Silajdžić, šef delegacije

Muhamed Filipović, član

Mirko Pejanović, član

Mariofil Ljubić, član

Miljenko Brkić, član

Miro Lazović, član

Amira Kapetanović, prevodilac

Edin Džonko, pratilac
Emir Dervišević, pratilac

Kao mogući član delegacije predložen je Mate Boban, sa tim što je zaključeno da bi u tom slučaju i predsjednik Izetbegović trebao da se uključi u svojstvu šefa delegacije. Ocjenjeno je da bi prisustvo Mate Bobana ojačao poziciju delegacije, jer bi se time međunarodnoj zajednici jasno stavilo do znanja, da se na jednoj strani nalaze oni koji priznaju legalitet Republike Bosne i Hercegovine, a na drugoj strani agresor.

Zaključeno je da sve troškove putovanja od 17.septembra i boravka delegacije u Ženevi u trajanju od 15 dana snosi Predsjedništvo RBiH.

Data je saglasnost da Mirko Pejanović, član delegacije po povratku iz Ženeve, može službeno posjetiti Tuzlu, u trajanju od 2 - 3 dana.

Tačka 2.

Potvrđeno je imenovanje Muhameda Čengića za privremenog predstavnika RBiH u Turskoj zaduženog za humanitarnu i ekonomsku pomoć.

Tačka 3.

Pod ovom tačkom dnevnog reda nije bilo prijedloga i pitanja.

Sjednica je završena u 12,30 sati.

Sastavni dio zapisnika je magnetofonski snimak sjednice.

ZAMJENIK
GENERALNOG SEKRETARA
PREDSJEDNIŠTVA RBiH
ZdravkoDžuričić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

*“U pratnji predsjednika
odredjen je Jovan Divjak ...
čime bi se međunarodna, a
posebno javnost SAD-e
razuvjerila ... da je Armija
R BiH isključivo muslimans-
ka”*

**Zapisnik 168. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i
Hercegovine, održane 18. septembra 1992. godine**

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-740/92

Sarajevo, 18. septembra 1992

Sjednica je počela u 14 sati.

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva R BiH Alija Izetbegović,
- članovi Predsjedništva: Ejup Ganić, Stjepan Kljuić
- predsjednik Vijeća građana Skupštine R BiH Abdulah Konjicija,
- predsjednik Vlade R BiH Jure Pelivan
- načelnik Štaba vrhovne komande OS R BiH Sefer Halilović,
- generalni sekretar Skupštine R BiH Avdo Čampara,
- sekretar Vlade R BiH Šahbaz Džihanović,
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva R BiH Zdravko Djuričić

Odsutni članovi Predsjedništva R BiH: Franjo Boras, Nenad Kecmanović, Fikret Abdić, Mirko Pejanović i Mariofil Ljubić:

Na sjednici je utvrdjen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama Zakona o prometu nepokretnosti,

2. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o primjeni Zakona o prometu nepokretnosti za vrijeme ratne opasnosti ili za vrijeme ratnog stanja,
3. Prijedlog odluke o otpočinjanju rada Ambasade R BiH u Sloveniji,
4. Prijedlog odluke o dopunama Odluke o obrazovanju Državne komisije za kontrolu zakonitosti postupanja pripadnika TO i policije,
5. Informacija Komisije za kontrolu zakonitosti postupanja pripadnika TO i policije o nekim zapažanjima povodom predstavi građana u postupcima pretresa stanova i privremenog oduzimanja sredstava,
6. Tekuća pitanja.

Tačka 1. i 2.

Prijedlozi ovih uredbi upućeni su na ponovno razmatranje Vladi R BiH sa prijedlogom da se donese propis kojim bi se onemogućio svaki promet nepokretnostima za vrijeme neposredne ratne opasnosti ili ratnog stanja, zbog mogućih zloupotreba i neracionalnog raspolaganja nepokretnostima u društvenoj svojini. Dogovoreno je da gospodin Čampara uputi Vladi pismene primjedbe na priloženi materijal.

Tačka 3.

Donesena je odluka o otpočinjanju rada Ambasade R BiH u Sloveniji. U raspravi koja je vodjena pod ovom tačkom dnevnog reda otvorena su i pitanja prioriteta otpočinjanja rada ambasada R BiH u sljedećim zemljama:

1. Austrija,
2. Njemačka
3. Hrvatska
4. Slovenija
5. Sjedinjene Američke Države
6. Turska

Zaključeno je da se na Komisiji za organizaciono kadrovska pitanja Predsjedništva razmotre mogući kadrovi za ambasadora R BiH u SAD i Sloveniji. Komisija posebno treba da vodi računa o određivanju nacionalnosti ambasadora koji će predstavljati R BiH u Hrvatskoj i Sloveniji, koje su već odredile svoje ambasadore u R BiH. Donesena je odluka o davanju agremena za ambasadora Hrvatske u R BiH gospodina Zdravka Sančevića.

Tačka 4.

Odlučeno je da se prijedlog odluke uputi na razmatranje Vladi R BiH i nakon toga dostavi Predsjedništvu na odlučivanje.

Tačka 5.

Razmatranje Informacije je odloženo za jednu od narednih sjednica, na koju će se pored autora informacije pozvati ministar za unutrašnje poslove ili ovlašćeni predstavnik.

Tačka 6.

Predsjednik Izetbegović je informisao prisutne da mu je upućen poziv generalne Skupštine UN koji je on spreman da prihvati. Ocjenjeno je da bi učešće predsjednika Izetbegovića u radu generalne Skupštine UN bilo veoma korisno. Donesen je zaključak da predsjednik otputuje u SAD na 3 dana, a da se po povratku iz SAD zadrži u Sloveniji onoliko koliko bude potrebno da završi određene poslove. **U pratnji predsjednika određen je Jovan Divjak zamjenik načelnika štaba vrhovne komande OS RBiH čime bi se međunarodna, a posebno javnost SAD-e razuvjerila u pogrešnoj predstavi da je Armija RBiH isključivo muslimanska.** Kao tehničko osoblje pratnje predsjednika sačinjavaće:

- jedan pratilac kao lično obezbjeđenje
- jedan prevodilac - Sabina Berberović
- jedan novinar - vjerovatno Mufid Memija.

Zaključeno je da za vrijeme odsutnosti gospodina Izetbegovića poslove i ovlaštenja predsjednika Predsjedništva RBiH obavlja dr Ejup Ganić.

Zaključeno je da se preko MIP-a pokrenu inicijative o razmjeni diplomatskih odnosa sa Hrvatskom na nivou ambasadora.

Sjednica je završena u 15,30 sati.

Sastavni dio zapisnika je magnetofonski snimak sjednice.

ZAMJENIK
GENERALNOG SEKRETARA
PREDSJEDNIŠTVA RBiH
ZdravkoDžuričić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

*“... u vezi jedne grupe za
bolju koordinaciju nekih
aktivnosti u vezi odbrane,
logistike i slično. I
Hrvatska je imenovala tro-
jicu predstavnika i sad
treba BiH.”*

**Magnetofonski snimak 169. sjednice Predsjedništva
Republike Bosne i Hercegovine, održana 6. oktobra 1992.
godine**

....

GANIĆ: U redu, dobro. Idemo na tekuća pitanja. Ja bih samo jednu stvar imao. Kao što znate, nije ovo za objavljivanje, bili su razgovori između predsjednika Predsjedništva BiH i predsjednika Republike Hrvatske u vezi jedne grupe za bolju koordinaciju nekih aktivnosti u vezi odbrane, logistike i slično. I Hrvatska je imenovala trojicu predstavnika i sad treba BiH. Ne znam da li to treba Vlada da uradi ili Predsjedništvo i Vlada.

PELIVAN: U taj odbor za koordiniranje poslova odbrane oni su imenovali jedno ili dva vojna lica i Vukojevića. Mi bi također trebali po nekom rangu visoke ličnosti da imenujemo imajući značajnu potrebu koordinacije. Mi sad imamo čak i više interesa da damo značaj.

GANIĆ: Ja sam zvao Halilovića jutros i on je dao dva imena što se tiče vojske - prvo kažu da mi nemamo većeg čina od pukovnika u našoj vojsci. Pa su dali pukovnika Bjelajca Rifata. Druga osoba koju su on i Alija predložili to je g. Jaganjac koji inače dosta saradjuje sa hrvatskom stranom. Jaganjac Jasmin mislim da

se tako zove. On ima čin majora koliko mi je poznato. I treća osoba koja se predlaže da zamjenik te osobe bude Šalim Šabić, pošto je stalno tamo. U optičaju je Naim Kadić predložen, ali da se još vidi malo. Da se usaglasi to u stranci tamo, ali da zamjenik bude Šabić.

PELIVAN: Kako sva tri Muslimana?

KLJUJIC: Sva četiri. Prvo Šabić ne može ništa raditi. On je gore i ne može raditi. Ko ti je dao tu listu nije u redu.

AKMADŽIĆ: Ovo je državna nije nacionalna. Nije nacionalna stvar - tri naroda.

GANIĆ: Mogu ja to na neki način - suštinu toga.

PELIVAN: Druga je stvar, ako su tri čovjeka, ne više od dva vojna lica.

GANIĆ: Tako je i govoreno. Treća ličnost da bude iz politike.

KLJUJIC: Prvo mislim da nekoga treba iz HVO ako ćemo koordinaciju. Ovaj Bjelajac u redu, mogao bi proći. Jaganjac je na teritoriji u Hrvatskoj. Ko ga zna, bio je u Mostaru zapovjednik. Pošto je on službenik hrvatske armije, njega su povukli. Ako hoćemo taj HVO da privučemo, moramo ga privući iz objektivnih razloga, i zbog toga **što i oni brane BiH**, treba sjesti s njima i treba naći nekog čovjeka koji će biti... I treće, treba naći nekoga od političara odavde, a taj opet se mora usaglasiti, ta nacionalna struktura malo. **Stvaramo stvaramo belaj. Kakav Šabić kakve trice.** Molim vas, ko ti je dao Jure taj predlog? Neka ovo bude informativni razgovor za iduću sjednicu da mi nadjemo ljude. Mi ništa nećemo dobiti ako ne ćemo dobiti ako mi postavimo ljude koji neće ostvariti kontakt.

GANIĆ: Znae zašto?

KLJUJIC: Od Šabića mi nemamo nikakve koristi. Ja znam Šabića bolje nego ti. Šabić ne može. On da je htio imao je šansi doći ovdje, nije htio, nije poslao ni paketa nikome. Prema tome, Šabića prekrži. Rifat Bjelajac je ovdje u Štabu, on je ozbiljan čovjek i on je podoban zato. Druga stvar, treba vidjeti od vojnih ljudi još nekoga jal Srbina jal Hrvata ovdje iz Štaba. Da li je to Šiber nije li Šiber, ima li neki Sliško tamo imali neko ko bi to mogao da se nadje. I treća stvar - jednog političara treba staviti. Mislim da je ad hoc donijeti odluku danas vrlo teško. To treba pripremiti. Jer

ako smo postavili da je to državna delegacija, onda trebamo nekakva načela koja smo usvojili ovdje i prolongirati.

PELIVAN: Molim vas, samo da iskažem mišljenje. Iz vojnih i političkih razloga predstavnik HVO jedan treba da bude. Inače, nastavićemo sa nesuglasicama. Zajednički razgovor.

GANIĆ: Ja se potpuno slažem jer sam razumio njih kad sam razgovarao sa Alijom da je upravo Jaganjac taj most između HVO i...

PELIVAN: Ne, oni imaju, ja sam to isto ranije mislio, oni imaju primjedbe na Jaganjca. Kad sam ja obilazio teren ja sam pitao je li to kandidat za ovdje za Sarajevo taj Jaganjac kad kažu otišao u Zagreb.

KLJUJIĆ: Sa HVO mora se sjesti. Da izvedemo naš štab na Igman da hodaju, a ne da mi ovo rade što je Talijan napravio - uzurpirao onu zgradu pa je juče 500 žena došlo tamo i demonstriralo. Jer sve granate što su juče pale pale su između Jugobanke i Koševa. Mi moramo naći iz HVO da li će neko od vojnika otići vani pa stupiti s njima u kontakt. Ima normalnih ljudi, izuzetnih ljudi ima koji su sposobni da ostvare tu suradnju. Ima predsjednik općine Derventa koji, vidite ga na TV, Vinko Begić, ali nemojte da mi. To treba ponuditi HVO neka ga oni odrede. Mi možemo Rifata Bjelajca odrediti i jednog političara iz Sarajeva. A mjesto HVO iz Sarajeva da damo HVO da oni odrede. Napisati im telefaks. Formira se zajednički štab. Mi iz Sarajeva predlažemo Rifata Bjelajca i političara tog i tog, a vi delegirajte svog člana.

GANIĆ: Ako bude treći političar.

AKMADŽIĆ: Ako bude treći, taj je Srbin.

PELIVAN: Ne mora biti. Da budu sposobni ljudi.

GANIĆ: Ovo je visoka odgovornost.

AKMADŽIĆ: Ne znam što bi mi bježali da ispred BiH bude zapovjednik oružanih snaga ili ovako nešto.

PELIVAN: U svakom slučaju jedan iz Armije BiH, jedan iz HVO i treći političar, molim vas.

GANIĆ: Imate li neka imena od političara otprilike?

PELIVAN: Nemam, govorim o kriteriju po mom vidjenju oako bi trebalo. Jedan iz Armije, HVO i jedan političar.

GANIĆ: Izmijenili smo mišljenja preliminarna. *Zajednički razgovor.*

ČAMPARA: Ja sam mislio da Sefer bude, to je tako važno pitanje. Iz politike čovjeka koji sve to zna.

KLJUJIĆ: Moramo ih izvesti, kako će se sastati?

PELIVAN: Ja mislim da štab treba da izadje.

Prekinuto snimanje u 14,00 sati.

*“... boravak brojnih, a
nekorisnih predstavnika
vlasti RBiH, samo u
Zagrebu, košta Republiku
280 miliona hrvatskih
dinara”*

**Zapisnik 170. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i
Hercegovine, održane 7. oktobra 1992. godine**

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-768/92

Sarajevo, 7. oktobra 1992

Sjednica je počela u 13 sati.

Prisutni:

- članovi Predsjedništva: dr Ejup Ganić koji zamjenjuje predsjednika i Stjepan Kljuić
- generalni sekretar Predsjedništva RBiH Mile Akmadžić,
- predsjednik Vijeća građana Skupštine RBiH Abdulah Konjicija,
- predsjednik Vlade RBiH Jure Pelivan,
- načelnik Štaba Vrhovne Komande OSRBiH Sefer Halilović,
- generalni sekretar Skupštine RBiH Avdo čampara,
- sekretar Vlade RBiH Šahbaz Džihanović,
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva RBiH Zdravko Djuričić

Odsutni:

- predsjednik Predsjedništva RBiH Alija Izetbegović
- članovi Predsjedništva RBiH Franjo Boras, Nenad Kecmanović, Fikret Abdić, Mirko Pejanović i Mariofil Ljubić.

DNEVNI RED:

1. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama Uredbe sa zakonskom snagom o obrazovanju i radu okruga,
2. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o vršenju inostranih poslova,
3. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o organizaciji republičke uprave i Amandman Vlade R BiH na član 48 Prijedloga uredbe,
4. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama Zakona o kriterijima i mjerilima za korištenje sredstava amortizacije stambenih zgrada i stanova u društvenoj svojini za velike opravke stambenih zgrada,
5. Tekuća pitanja.

Tačka 1.

Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama Uredbe sa zakonskom snagom o obrazovanju i radu okruga je usvojen bez primjedbi.

Tačka 2.

Razmatranje Prijedloga uredbe sa zakonskom snagom o vršenju inostranih poslova je odloženo za narednu sjednicu, jer je ocijenjeno da se radi o obimnom materijalu koji zahtijeva više vremena za proučavanje.

Tačka 3.

Povodom ove tačke dnevnog reda otvorena je rasprava u kojoj su učestvovali Abdulah Konjicija, Mile Akmadžić, Šahbaz Džihanović i Jure Pelivan. Zaključeno je da se Prijedlog uredbe usvoji sa sljedećim izmjenama: Na strani 9. Uredbe, u članu 11 nakon riječi "promociju izvornih aktivnosti" dodaju se riječi "utvrđivanje obima i" dok ostali dio teksta člana 11 ostaje neizmjenjen. Na strani 12 u cijelosti je preformulisan član 13. koji sada glasi: "kao u posebno priloženom tekstu uz zapisnik 170. sjednice".

Ujedno je zaključeno da Vlada R BiH inicira stvaranje užeg kabineta Vlade R BiH u ratnim uslovima i ponovno razmatranje mogućnosti određivanja statusa ministarstva Direkcije za izbjeglice i raseljena lica.

Tačka 5.

Donesena je Odluka o imenovanju ratnih Predsjedništava za opštine Kalinovik i Teslić.

Vodjena je rasprava u kojoj su učestvovali svi prisutni o statusu, dužini i opravdanosti boravka pojedinih vladinih funkcionera i rukovodećih radnika, kao i članova Predsjedništva.

Ocijenjeno je da pojedinci neopravdano dugo odsustvuju iz Sarajeva i ne obavljaju svoje dužnosti, što se vrlo negativno odražava na stav javnosti ne samo prema njima, nego i u odno-

su na ostale nosioce funkcija koji redovno i u vrlo teškim uslovi-
ma obavljaju svoje dužnosti.

Gospodin Konjicija je posebno obrazložio stavove poslanika Skupštine RBiH koji zahtijevaju povratak ili razrješenje sa funkcija onih funkcionera i rukovodećih radnika koji figuriraju u vlasti, a ne rade ništa za RBiH. **Naveo je podatak, da boravak brojnih, a nekorisnih predstavnika vlasti RBiH, samo u Zagrebu, košta Republiku 280 miliona hrvatskih dinara.**

Gospodin Konjicija je iznio i zamjerke poslanika Skupštine RBiH koji se odnose na Armiju RBiH i Vladu RBiH navodeći sljedeće:

- da se Armija birokratizovala,
- da nije mnogo učinjeno na pitanju discipline u Armiji i da ima mnogo naoružanih grupa i pojedinaca koji se nekontrolisano i bez ikakve potrebe kreću po gradu,
- da se pripadnici Armije voze u najluksuznijim i najskupljim automobilima i troše dragocjeno gorivo, a bolnica nema nafte za agregate,
- da se ne osjeća dovoljna briga za ranjenike,
- da Vlada ne radi efikasno i u interesu gradjana, tako da se otvoreno može govoriti i o opstrukciji unutar same Vlade,
- da Vlada i Predsjedništvo nisu pružili dovoljno podrške Komisiji za ispitivanje ratnih zločina,
- da se traži izvještaj od Vlade na osnovu kojeg će se utvrditi kolektivna i pojedinačna odgovornost Vlade i ministara,
- da na prvom sljedećem sastanku sa poslanicima obavezno prisustvuju članovi Predsjedništva RBiH Stjepan Kljuić i dr Ejup Ganić.

Povodom izlaganja gospođina Konjicije replicirao je gospodin Halilović koji je naglasio da su prigovori poslanika neosnovani i zlonamjerni. U tom smislu je istakao:

- da se Armija RBiH stvara na principima moderne Armije,
- da se stvaranje Armije odvija u nemogućim uslovima i u toku najintenzivnijih ratnih operacija agresora,
- da je otpor gradjana Sarajeva, djelimično i spontano morao proći fazu u kojoj Armija nije mogla da kontroliše ponašanje naoružanih pojedinaca i grupa, što je rezultiralo odredjenim pojavama nediscipline i samovolje,
- da su neki od visokih vladinih funkcionera naoružali određene grupe kriminalaca u Sarajevu i manipulisali sa njima za vlastite ratno profilerske interese, što je opstruiralo i samu Armiju, o čemu svi poslanici sigurno dobro znaju i da se pitanja i zamjerke upućuju u tom pravcu,
- da Vlada i država uopšte, nisu učinili ništa za praktične potrebe Armije, da se radi isključivo o deklarativnoj podršci, te da država nije nabavila ni municiju, ni oružje,

- da je bukvalno svaki metak kojim raspolažu snage Armije u Sarajevu otet od agresora ili nabavljen ličnom umješnošću boraca,

- da pripadnici Armije rade danonočno i izvan svojih mogućnosti, svakodnevno ginu, ratuju bez ičije pomoći, ali da imaju izuzetno visok borbeni moral koji će rezultirati deblokadom grada Sarajeva

Zaključio je da su stavovi poslanika direktna opstrukcija Armije, kojoj se na ovaj način žele svezati ruke.

Gospodin Ganić je zamolio prisutne da diskutuju sa manje emocija, a zatim predložio da on i gospodin Kljuić prihvate poziv na sastanak sa poslanicima Skupštine RBiH, kako bi se u neposrednom kontaktu sa poslanicima otklonile nejasnoće i dileme o funkcionisanju vlasti i Armije.

Zaključeno je da se uputi pismeni poziv svim funkcionerima i rukovodećim radnicima Vlade i Predsjedništva RBiH da se u roku od 5 dana, bez obzira gdje se nalaze, vrate u Sarajevo i nastave obavljati povjerene im dužnosti.

Sjednica je završena u 15,15 sati.

GENERALNI SEKRETAR
PREDSJEDNIŠTVA RBiH

Mile Akmadžić

ČLAN
PREDSJEDNIŠTVA RBiH
KOJI ZAMJENJUJE PREDSJEDNIKA
Ejup Ganić

*“Predlažem da se održi
zajednički sastanak
...Predsjedništva, Vlade i
najviših predstavnika
oružanih snaga.”*

**Magnetofonski snimak 171. sjednice Predsjedništva
Republike Bosne i Hercegovine, održana 19.10.1992.
godine**

Sjednica je počela u 11 sati. Sjednicom je predsjedavao EJUP GANIĆ, član Predsjedništva /zamjenjuje predsjednika/.

.....

JURE PELIVAN: Bilo je jedno savjetovanje - posljednje savjetovanje rukovodilaca oružanih snaga i na Vladi je to takodje razmatrano. Pripremljen je jedan izvještaj Vlade, ujutro ćemo ga verifikovati. Predlažem da se održi zajednički sastanak - inicijativa i oružanih snaga i Vlade da se održi zajednički sastanak Predsjedništva, Vlade i najviših predstavnika oružanih snaga. To bi predlažem u srijedu u 1 sat. Pitanje odnosa, stanja odbrane, drugo pitanje stvarno uvjeta uslova logistike za oružane snage i šta treba uraditi. U srijedu u jedan sat.

EJUP GANIĆ: Neznam šta, prvo kratko je vrijeme. Ja ne želim da se napravi samo sijelo pa da priča ko šta hoće.

JURE PELIVAN: Ne znam možemo biti imamo nekakve poslove u petak, onda bi morali to možda za ponedjeljak prolongirati.

EJUP GANIĆ: Ajmo, jer znate šta - šta hoćemo da postignemo koji je cilj sastanka, da izoštrimo. Evo to je pitanje.

JURE PELIVAN: Da vidimo sve šta možemo.

EJUP GANIĆ: Jednostavno za ponedjeljak. Šta bi bio cilj sastanka. Da nas - je li vojska izvjestilac ili ko je izvjestilac. Ili ko postavlja pitanja.

JURE PELIVAN: Svak iz svoje nadležnosti. Vlada bi podnijela izvještaj o logistici, o tome šta su ministarstva, šta je Vlada uradila. Koja su sredstva. Jasno oružane snage bi dale informaciju o stanju i problemima, i šta misle da treba uraditi. Nije, šta bi trebalo poboljšati, šta zahtjevaju za poboljšanje odbrane. I molim vas lijepo koja još sredstva bi još mogla da urade. **I pazite mislim na punu koordinaciju odbrane i u Sarajevu i izvan. Punu koordinaciju odbrane u Republici.** Jer šta koji organi i šta svi zajedno treba na tom planu da uradimo. Mislim da ima mnogo pitanja da može biti sastanak dosta konkretan i da izvučemo zaključke.

EJUP GANIĆ: Koga mi zadužujemo da pripremi smjernice sastanka, neki materijal od dvije do tri strane. Ne deblji. Jer to je sastanak na kom treba nešto da se odčepi. Da da neko mora napraviti.

STJEPAN KLJUJIĆ: Dobro Vlada je predlađač neka napravi.

MILE AKMAŽDIĆ: Ne može prije srijede Jure.

JURE PELIVAN: Evo dajte, podrazumijeva se mislim da će šef oružanih snaga aktivno dati doprinos, Ministarstvo odbrane i Vlada jasno. Možemo vidjeti i uključiti i dio Predsjedništva, ili Skupštine generalne sekretare Predsjedništva i Skupštine pa da malo zajednički pripremimo iz djelokruga svih organa.

EJUP GANIĆ: Moram da priznam da mi nije jasno, ali šta će biti na sastanku, šta će se odlučiti, razmotriti, razjasniti. Ali vi pripremajte materijal pa onda.

SEFER HALILOVIĆ: Da pojasnim ovo savjetovanje koje smo mi imali do sada - poneki put u gruboj formi, a poneki put u nekoj normalnoj blagoj formi i ... zahtjev da se o pripadnicima Armije ne vodi dovoljno računa u Vladi itd. itd. Tu ima dosta toga što je proizvoljno. Ali ima nekih recimo od pojedinih ministarstava ima sasvim opravdanih zahtjeva. Takav jedan sastanak u svakom slučaju iz međusobnog informisanja ne bi bio kontraproduktivan, mislim da bi bio dobar. Da se i razjasni. Ima tamo i nerazumijevanja. Naročito je to bilo na ovom savjetovanju iz logistike, neznam ko je bio prisutan. Ja sam tamo vrlo precizno rekao da je sve što je postignuto u oružanoj borbi do sada, postignuto je kulmi-

nacijom političkih i vojnih akcija. Dakle, da ne pada nikom napamet niti smije kome napamet pasti, to ima u osnovi neko pravo - kaže ne radi Predsjedništvo, ne radi Vlada itd. Nego treba reći radi Halil, ne radi Jure. Ali mi se borimo za uspostavljanje i funkcionisanje vlasti. Da se to malo razjasni i da se malo međusobno razjasnimo. Ne bi bilo loše.

STJEPAN KLJUČIĆ: Samo konsultacije.

MILE AKMADŽIĆ: Još jednom samo ja jednu sitnicu. Socijalistička demokratska partija postavila nam je zahtjev, da im kao najačoj opozicionoj partiji dostavljamo materijale za sjednice, kada Predsjedništvo zasjeda u funkciji Skupštine. Ja mislim da im to ne bi morali udovoljiti. Jer to nije uobičajeno da dostavljamo materijale nekome, a za sjednicu kada su oni pozvani i kada prisustvuju,

EJUP GANIĆ: Druga stvar, ja mislim dabi trebali možda pokrenuti da bi trebali sazvati kada se vrati predsjednik

SEFER HALILOVIĆ: Ovo nije moj posao, iniciram pitanje bosanskih škola i bosanskog jezika. Tamo je situacija dosta (u međunarodnome) zato što kažu da srpska djeca idu srpske škole, hrvatska u hrvatske, muslimanska - ukupno ima puno haosa na tom prostor. Jedno veliko nezadovoljstvo stvara prema Državi BiH. Treće pitanje sa teritorije SO Goražde da smo napravili promašaj kao predsjedništvo postavljanje onog za predsjednika ratnog predsjedništva bivšeg predsjednika (taj čovjek

.....

SEFER: I posljednje pitanje, ovo je najduže ja sam formirao jednu komisiju za ispitivanje slučaja Jusufa Prazine. I na osnovu ovoga što ja znam, predlog Glavnog štaba će biti da se smijeni sa funkcije u glavnom štabu oružanih snaga. Pored svih marefetluka koji su se desila ovdje, dva su pitanja težišna, to je ispitivanje nedisciplinovana ponašanja Jusufa Prazine i sa posebnim akcentom na istim - na konferenciji za štampu onaj njegov istup koji je nanio dosta štete ukupnom učvršćivanju organizacije u zemlji, čak i u svijetu. Jer ovo su ... agencije žestoko iskoristile. I drugo nedisciplinovano ponašanje na Igmanu gdje je on - on je odavde otišao pod firmom da se liječi van. Najedanput se pojavio po Z.Njemačkoj na mitinzima nekim govori i skuplja novac. Nakon toga se pojavljuje na Igmanu gdje smjenjuje tamo kompletnu komandu, dolazi do oružanih sukoba. Nekoliko ljudi gore je ranjenih. Itd. Da vas ne zadržavam ja se nadam da će ova komisija završiti rad danas sutra i nakon toga će ići prijedlog, jer nam jako otežava posao. To bi ja radio sam ne bi ja - da je u mojoj

nadležnosti, ali nije zato što ga je Predsjedništvo imalo kao član Štaba vrhovne komande. Ali na osnovu svega ovoga što se desilo, jednostavno ja sam juče imao jedan sastanak sa komandantima sa komandom korpusa, sa užitim dijelom Glavnog štaba - mislim da je ovo jedinstven zahtjev. Jednostavno mi od njega imamo štetu nemamo koristi. I treba ga ukloniti iz Glavnog štaba.

STJEPAN: Argumentaciju, materijal i njegovu izjavu dati i gotovo. Pa dobro da vam nešto kažem, nismo mi to znali - neku noć su zapjenili.

MILE AKMADŽIĆ: Jedno pitanje ja imam gospodine Seferu.

STJEPAN KLJUJIĆ: Kada bi mi imali snage nad njima. Oni su zapjenili neku noć. I ušli kod Talijana tamo - i mene pozvali. Ja sve sabur smiruj, smiruj koliko mogu. I bio je Juka Pušina. To su ljudi naoružani utrčali su ovdje, čujem pored ovih bisera proturčali ko pored djece. Prema tome, ja sam zato Predsjedništvo ga je postavilo, Predsjedništvo ga može smjeniti, vi predložite, argumentirajte.

EJUP GANIĆ: Je li mi postavljamo članove Glavnog štaba?
STJEPAN KLJUJIĆ: Jeste.

EJUP GANIĆ: Dobro, dajte vi materijal neka dobije Predsjedništvo.

SEFER HALILOVIĆ: Tu večer - oni su vidjeli da je čvrst zid pa su odustali od namjera. Istraga je u toku za onu grupu koja je ušla u Predsjedništvo, za onu grupu koja je ušla na Televiziju. Mi ćemo ih ovih dana pohapsiti.

EJUP GANIĆ: Dobro, ali nemojte to da izlazi odavde.

SEFER HALILOVIĆ: Ja vas molim, zapravo ja nemam ništa protiv
(prekinuto snimanje)

Sjednica je završena u 12,30 sati.

“...oko 2000 građana Sarajeva koji su porijeklom iz Žepe priprema odmazdu nad građanima srpske nacionalnosti koji žive u Sarajevu.”

Zapisnik 172. sjednice Predsjedništva Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, održane 24. oktobra 1992. godine

PREDSJEDNIŠTVO REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 02-011-798/92

Sarajevo, 24. oktobra 1992

Sjednica je počela u 13 sati.

Prisutni:

- predsjednik Predsjedništva Alija Izetbegović
- članovi Predsjedništva: Sjtepan Kljuić, dr Ejup Ganić i dr Mirko Pejanović.
- predsjednik Vijeća građana Skupštine R BiH Abdulah Konjicija
- potpredsjednik Vlade R BiH Zlatko Lagumdžija
- načelnik štaba Vrhovne komande OS R BiH Sefer Halilović,
- generalni sekretar Skupštine R BiH Avdo Čampara,
- sekretar Vlade R BiH Enes Gotovuša,
- zamjenik generalnog sekretara Predsjedništva R BiH Zdravko Djuričić

Odsutni: Nenad Kecmanović, Franjo Boras, Fikret Abdić, Mariofil Ljubić i Jure Pelivan.

Na sjednici je usvojen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Prijedlog uredbe o primjeni Uredbe sa zakonskom snagom o putnim ispravama državljana Republike Bosne i Hercegovine za vrijeme ratnog stanja ili neposredne ratne opasnosti,
2. Prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o matičnim knjigama i Amandman na član 42. Prijedloga ove uredbe,
3. Prijedlog odluke o davanju saglasnosti na Odluku o dopuni Statuta javnog preduzeća za proizvodnju, prijenos i distribuciju električne energije "Elektroprivreda BiH",
4. Materijali Komisije Štaba Vrhovne komande Oružanih snaga za utvrđivanje odgovornosti Jusufa-Juke Prazine,
5. Pismo Državne komisije za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima na području RBiH i Izvješće o radu ove komisije,
6. Tekuća pitanja.

Tačka 1.

Prijedlog uredbe je prihvaćen bez primjedbi.

Tačka 2.

Prijedlog uredbe i Amandman na istu Uredbu prihvaćeni su bez primjedbi.

Tačka 3.

Bez primjedbi je data saglasnost na Odluku o dopuni Statuta "Elektroprivrede BiH".

Tačka 4.

U raspravi u kojoj su učestvovali Alija Izetbegović, Stjepan Kljuić, Ejup Ganić, Mirko Pejanović, Abdulah Kondicija, Sefer Halilović, Avdo Čampara i Zlatko Lagumdžija razmatrana su sva pitanja vezana za posljedice donošenja odluke o poništavanju odluka o imenovanju Jusufa Prazine na funkciju u Armiji BiH. Ocjenjeno je da se samovoljno ponašanje i nedisciplinarnost Jusufa Prazine ne može tolerisati i da će odluka o njegovom udaljenju iz komandnog vrha Armije sasvim sigurno doprinijeti jačanju reda oružanih snaga. Pažljivo je procijenjeno kako će takva odluka biti primljena u javnosti, obzirom da je Jusuf Prazina značajna medijska ličnost, čije su zasluge u prvim danima odbrane grada nesporne.

Razmatrane su i mogućnosti da jedinice kojima Jusuf Prazina komanduje, samoinicijativno ili po njegovom naredjenju izazovu oružane incidente. Nakon uvjeravanja, Sefera Halilovića, da Armija raspolaze snagama koje mogu da spriječe značajnije oružane incidente i savladaju otpor jedinica koje bi ga mogle izazvati, zaključeno je da se u cilju jačanja discipline i odgovornosti, sprečavanja zloupotrebe i samovolje u Armiji donese odluka o poništavanju odluka o naredbi kojima je Jusuf Prazina postavljen

na komandne funkcije u Armiji BiH. Zaključeno je, takodje, da se za sada ova odluka ne objavljuje u javnosti.

Tačka 5.

Prihvaćen je Izvještaj Komisije, a u raspravi koja je vodjena povodom pisma Komisije Predsjedništva zaključeno je da se načelno prihvati stav na osnovu kojeg bi se izbjegla mogućnost da značajnije ratne zločince sude sudovi u BiH „i time onemoguće međunarodno krivično sudjenje. Naime, u svijetu je opšte prihvaćeno pravilo da niko ne može dva puta odgovarati za jedanput izvršeno krivično djelo, pa je preporučeno da Komisija uz konsultacije sa pravnim ekspertima utvrdi zakonske mogućnosti za realizaciju ovakvog stava Predsjedništva.

Tačka 6.

Sefer Halilović je obavijestio prisutne da su agresorske jedinice izvršile prodor na nekim od linija fronta u Žepi i da vrše genocid nad muslimanskim narodom. Sa tim u vezi obavijestio je prisutne da oko 2000 gradjana Sarajeva koji su porijeklom iz Žepe priprema odmazdu nad gradjanima srpske nacionalnosti koji žive u Sarajevu. Na osnovu spiska kojeg su sačinili jedan od ljudi koji se nalazi na tom spisku je i Mirko Pejanović, član Predsjedništva RBiH. Gospodin Izetbegović je potvrdio ovu informaciju i upoznao prisutne sa sadržajem razgovora koji je obavio sa grupom gradjana koji su porijeklom iz Žepe. Naglasio je da im je u razgovorima vrlo strogo stavljeno do znanja da je takva osvetnička akcija ne samo nedozvoljena i neprimjerna nego i da će od strane legalne vlasti BiH najodlučnije spriječena. U tom smislu su poduzete i određene mjere obezbjeđenja. Zaključeno je da Mirko Pejanović uputi otvoreno pismo predsjedniku takozvane Jugoslavije Dobrice Ćosiću u kojem će apelovati da Ćosić ličnim autoritetom i autoritetom funkcije koju obavlja spriječi ubijanje nenaoružanih civila, staraca, žena i djece u Žepi. Ujedno je preporučeno gospodinu Pejanoviću da pismo sličnog sadržaja uputi i patrijarhu pravoslavne crkve gospodinu Pavlu.

Prijedlog odluke o pretpočinjavanju aktivnog i rezervnog sastava milicije Oružanim snagama RBiH upućen je na prethodno razmatranje Vladi RBiH.

Sastavni dio zapisnika je magnetofonski snimak sjednice. Sjednica je završena u 14,30 sati.

ZAMJENIK
GENERALNOG SEKRETARA
PREDSJEDNIŠTVA RBiH
Zdravko Djuričić

PREDSJEDNIK
PREDSJEDNIŠTVA REPUBLIKE
BOSNE I HERCEGOVINE
Alija Izetbegović

“Samo šta bi mi dobili sad da izađemo na TV i kažemo Juka je smijenjen, on više nije to. Šta bi dobili time?”

Magnetofonski snimak 172. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 24.oktobra.1992. godine

Sjednica je počela u 13,00 sati. Sjednicom je predsjedavao Alija Izetbegović, predsjednik Predsjedništva.

.....

IZETBEGOVIĆ: Dobro. Ima li ovdje pitanja? Vi znate kakva je naša uloga. Mi samo viziramo ovo konačno. Sve je to raspravljeno, razmotreno. Jedino ako imamo nekih dilema. Izgleda da nema. Tačka 2 na glasanje. Ima li ko protiv? Nema niko. Usvojeno. Tačka 3. Prijedlog odluke o davanju saglasnosti na Odluku o dopuni statuta za proizvodnju prenosa i distribuciju električne energije. Ovdje se radi o dopuni djelatnosti Elektroprivrede koja se ogleda u davanju ovlaštenja za uvoz i izvoz električne energije, rezervnih dijelova repromaterijala i opreme. Potrebno je da damo saglasnost dopuni statuta elektroprivrede BiH kako bi mogli efikasno da rade. Imate li ovdje kakvih pitanja? Vlada, kako kaže, Avdo, pozitivno se odredila o tački 3. Ima li ko protiv? Nema niko. Usvojena tačka 3. Tačka 4. Sad su materijali komisije štaba vrhovne komande o utvrđivanju odgovornosti Jusufa Prazine. Iz izvještaja, ovo je dakle dostavljeno o razrješenju Juke Prazine člana Glavnog odbora Vrhovne komande. U materijalu su navedeni njegovi postupci koji ne priliče starješini oružanih snaga. Ako treba neka objašnjenja dodatna može dati ovdje prisutni načelnik štaba, Sefer Halilović. Imamo

li ovdje šta? Dakle, riječ je o razrješenju Juke Prazine svojstva člana štaba Vrhovne komande. Izvolite. Ima li ko kakvih pitanja ovdje? Prije svega, je li Juka Prazina na slobodi ili u zatvoru? Na slobodi, dobro.

PEJANOVIĆ: Nisam u toku pa bih molio samo ako može presjek jedan gospodin Sefer.

IZETBEGOVIĆ: Možda bi najbolje bilo da pijemo kafu dok pročitaš oslobodjenje.

PEJANOVIĆ: U nekoliko rečenica da kaže šta je osnovni razlog za pokretanje, odnosno donošenje ove odluke. Samo to.

HALILOVIĆ: Sve piše na dvije stranice.

IZETBEGOVIĆ: Njegovo nedolično postupanje, koliko sam mogao razumjeti, uz napomenu da je on bio pritvoren, ali da je dole rečeno kako sam ja dao nalog za njegovo pritvaranje. Možda bih i dao nalog, ali ja nisam dao takav nalog. Ovaj kad ga je pritvarao rekao je da sam ja rekao da se pritvori. Ja sam bio na terenu i ne znam. Naime, znam da ima nekakvih problema s njim, ali nisam rekao da ga pritvore. Nisam utvrđivao ima li razloga. Razloga je, vjerovatno, bilo.

HALILOVIĆ: U materijalu ima izvještaj komandanta grupe iz Konjica, naime, on je otišao iz Sarajeva sa motivacijom odnosno uz znanje i mogućnost koju smo mu stvorili da ode predsjednik Vlade i ministar Mahmutćehajić. Da odu iz Sarajeva s namjerom da liječi sebe i suprugu. Nakon toga, nekoliko dana je boravio u Zagrebu gdje je opet na vrlo bučan način davao neke intervjuje stranim i domaćim novinarima gdje sve živo optužuje za nesposobnost, za neefikasnost itd. Nakon toga, pod nekim dosta čudnim okolnostima se obreo u Njemačkoj i počeo da ide od mitinga do mitinga gdje se predstavljao kao heroj, oslobodilac ranjen u borbi itd. i skupljao sredstva da dodje i oslobodi Sarajevo. I nakon toga se pojavio, od zadnjeg boravka u Kelnu kad smo dobili informaciju da je u Kelnu do Igmana za manje od 24 sata. Da bi ovdje komandant grupe, kao što piše u materijalu, "dana 16.10. oko 14,30 pojavio se bez prethodne najave i saglasnosti sa glavnim štabom u Komandi TG Igman Jusuf Prazina u pratnji sa 8 lica koja su zauzela borbene položaje, način okupiranja komande na čelu sa Jukom i tražio Šarić Ediba obzirom da je Šarić bio odsutan itd primila ga je g. Mira kojoj je on psovkom „srpska kurvo“ udario kundakom u glavu. Neposredno poslije toga pojavio se i Šarić Edib koji je odmah bio napadnut od naoružanih lica na čelu sa Jukom i Juka je sa prat-

njom preuzeo komandu TG Igmanu upućujući raznorazne pogrdne račun prisutnih lica. Komandant grupe Hasanović Hajrudin za razliku od ostalih je s njim pokušavao uspostaviti kontakt, kontaktirao je sa dužnim poštovanjem, priznavao ga za komandanta, uvažavajući ga verbalno a ponašajući se kao da je sam komandant. Pored fizičkih maltretiranja Juka i njegovi ljudi su pucali iz raznoraznih pješadijskih oružja uključujući i mitraljez. Sutradan oko hotela Mrazište gdje je smještena Zukina jedinica, to je jedna druga jedinica gore, i otvorena koncentrična vatra iz više pravaca od nepoznatih počinitelaca, postoji osnovana sumnja da su to izvršili pratioci, ljudi Juke Prazine. Neposredno iza toga ...saopšteno je da ljudi iz pratnje Juke Prazine napadaju komandu Taktičke grupe na Mrazištu. Imenovani je te večeri osobno napao i komandanta samostalne jedinice Seju Rekića udarajući ga po lijevoj strani lica. Pored ostalih imenovani je i fizički napao Bakira Alispahića, pomoćnika komandanta za bezbjednost, a koji je prije toga bio komandir specijalne Jukine jedinice. Na osnovu svih dojava itd. onda je on, komandant taktičke grupe naredio da se on uhapsi da se i privede. On je priveden i u toku noći u Konjicu. Saslušan je tamo i nakon toga pušten do detaljne istrage. On u svojoj izjavi priznaje, ima izjava ovog materijala, da se nedolično ponašao ne baš ovako precizno i tačno kao što ovaj piše, ali priznaje da je došao gore, da je bio neispavan, da je bio umoran, da je bio pod psihičkom tenzijom, krenuo na pomenuto mjesto. Tek kad je došao gore, prvo je svratio kod Zukinih ljudi, pozdravio se, čestitao im na njihovim uspjesima, potom krenuo u hotel Borik, ušao u te prostore i u takvom stanju pitao gdje je šarić, kako bi s njim sredio neke privatne nesporazume. Pri tom sam se zaista nedolično ponašao, odnosno došlo je do fizičkog obračuna. Izjavljujem da je prema meni tog momenta bio korektan valjda cijeneći moju funkciju, itd. U sklopu ovog događaja bilo je i drugih ispada prema izvjesnoj Miri iz TG 1. On uglavnom priznaje ovo što je bilo. Na osnovu toga ja sam svojom naredbom odredio Komisiju sastava (ima ovdje: Šiber Stjepan, Lučarević Kerim i Brkiž Mušir, načelnik pravne uprave). Oni su sve proučili, kompletnu dokumentaciju. Imate ovdje u materijalu i piše izvještaj „Neosporna je činjenica da je Jusuf Prazina od prvog dana rata u Sarajevu i u BiH ispoljio hrabrost i umješnost u organizovanju grupe za borbu protiv agresora. Na zarastanjem tih tzv. Igmana postepeno je gubio kontrolu i moć nad njima, nad istima rukovođenje grupama totalno zapostavio tako da su bili prepušteni sami sebi. Iz toga proizilaze razni ekscesi i pljačka društvene i privatne imovine. Krajem maja 1992.godine u više navrata počeo se ponašati Juka Prazina nasilnički, nedolično čovjeku koji treba da se bori za pravnu državu i njeno oslobodjenje. To se očitavalo u istupu na ulicama, medju stanovništvom i u naseljima. Poslije prihvatanja Jukinih Igmana u sastav specijalne

brigade Oružanih snaga izdavanje naredjenja prilog br. 1 i 2 predloga i naredbe Predsjedništva, nastavljeno je isto ponašanje, ali više ne pod okriljem MUP-a nego oružanih snaga. Naredjenja priloga br. 1. i prilog br. 2. su pospiješili i podržali bahato ponašanje Jusufa Prazine, jer u tački br. 1. oba dokumenta Jusuf Prazina je postavljen na tri dužnosti, svojevremeno, što nije evidentirano niti moguće ni od jedne armije. Naime, jedan čovjek može biti ili komandant jedinice ili član Glavnog štaba ili nešto drugo, ali nikako ne može imati tri dužnosti. Ta činjenica da on obavlja tri dužnosti mu je davala poseban motiv i snagu, te je na svaki način želio medijsku promociju, reklamu ličnosti, itd. Imate to u materijalu. Ja samo čitam to što imate pred sobom.

Četiri, „Jusuf Prazina je bez odobrenja načelnika štaba napustio državu BiH pa po svim propisima se može smatrati dezertrom“. Peto, „Jusuf Prazina je bez ovlaštenja otišao u Konjic i na Igman i pokušao da na neprimjeren način napravi razdor u jedinicama oružanih snaga“. Šesto, iz razgovora koji je obavljen 17. i 18.10.1992. godine sa komandirima jedinica i komandantima specijalne brigade oružanih snaga Hadžimehmedović Farukom došlo je do sljedeće konstatacije (to se razgovaralo sa komandirima njegovih jedinica): Jukini borci su dali njemu zakletvu a ne narodu i državi. Da su pravnici Juku površno savjetovali da Juka na Igmanu je htio nasilno da zauzme komandu taktičke grupe, da su mnogi komandiri radili Juki iza leđa i po svome, da su mnogi komandiri izjavljivali „Da Bog da ga snajper pogodio“, da su pojedini komandiri tek oko 15.10. poslije organizovanja akcije saznali šta im je zadatak u odbrani države i grada Sarajeva, da neće dozvoliti veliko sudjenje Juki Prazini, da treba sačuvati dostojanstvo Jusufa Prazine, da se napravi istraga zbog čega je Juka napravio ispad na Igmanu. Iz dokumentacije Prilog br. 5. „Jusuf Prazina priznaje da se na Igmanu nedolično ponašao i da je došlo do fizičkog obračuna. Imajući u vidu naprijed navedene zasluge i ekscese, propuste Jusufa Prazine, Komisija iznosi prijedlog: da se ukine naredba Predsjedništva RBiH - Prilog br. 2. o postavljenju Jusufa Prazine istovremeno na tri dužnosti. Jusuf Prazina treba da ostavi pismenu izjavu načelnika Glavnog štaba koju će isti razmotriti i nakon toga donijeti odluku o daljem toku postupka. Nakon pribavljanja svih pravno relevantnih dokaza o kompletnom događaju na Igmanu, načelnik Štaba odlučiće o preduzimanju zakonom propisanih mjera i sankcija. Usput samo, ja sam naredbom naredio da se ta stvar - da se formira komisija, dao nadležnost vojnom tužiocu i vojnom sudiji u Konjicu i oni će dalje tu stvar voditi. Ono što je incident na Igmanu. A ovo je prijedlog Komisije koji ja podržavam i moj predlog je samo da Predsjedništvo RBiH donese odluku o poništenju naredbe o rasporedu i postavljenju g.Jusufa Prazine na dužnost u jedinicama armije RBiH.

PEJANOVIĆ: Hvala. Da li ovo može izazvati poremećaje koji ne mogu biti kontrolisani ili mogu izazvati štetu koja se sada može izbjeći bar odgađanjem njegove smjene. Imamo u vidu situaciju u Republici. To su dva pitanja. A treće je jedno pitanje kao komentar - malo me muči što se čovjeku o kojemu smo imali superlative nakon mjesec-dva imamo ovakve ocjene. Negativna saznanja. A riječ je o ljudima koji su komandovali velikom broju ljudi, što znači da negdje nešto nije bilo u redu u odnosu prema tom čovjeku ili spoznaje o tom čovjeku. Ali dobro, rat je i on proizvodi gore situacije. Toliko.

HALILOVIĆ: Prvo, nalazi se sad na Igmanu i prema saznanjima koje mi sad imamo gore se ponaša uglavnom korektno.

PEJANOVIĆ: U pritvoru slobodan, u aktivnostima-neaktivnostima, šta radi?

HALILOVIĆ: Nije u pritvoru, slobodan je. Ima jednu svoju jedinicu. Nekakav Nisko je komandir te njegove jedinice sa prostora Hrasnice. Ima dvadesetak ljudi gore sa sobom. Za Nisku postoje indicije da je počinio više krivičnih djela na prostoru Hrasnice, Sokolović kolonije, Igmana, itd. Dakle, jedna grupa kriminalaca koja je zajedno s njim.

IZETBEGOVIĆ: Koliko njih ima?

HALILOVIĆ: Otprilike dvadesetak. Drugo, da li će izazvati poremećaje. Tu noć kad su oni saznali, ovdje je u Sarajevu rečeno da je uhapšen po mojoj naredbi, a dolje je rečeno da je po vašoj naredbi. To je sad manje bitno. Oni su, jedna grupa njih (pokušavamo da dodjemo do imena koja je to grupa) su ušli ovdje u Predsjedništvo, čak su ušli u Kabinet predsjednika. Ja sam naredio načelniku Uprave bezbjednosti istragu da se tih 5 ljudi uhapsi koji su vršili ovdje oko Predsjedništva. A drugih 5, jača grupa jedna je ušla u Televiziju Sarajevo, a svi Igmani, kako ih on zove preko radio-sredstava su bili dobili puni stepen pripravnosti i u tim kontaktima preko radio-stanice su rekli samo da vide o čemu se radi i svi idu na određeno mjesto, na jedno mjesto. To znači cilj je bio ili Predsjedništvo ili Glavni štab. Nisam uspio saznati šta. Nakon toga, mi smo s njima razgovarali. Ja sam im vrlo jasno rekao da ukoliko budu nastavili da se ponašaju tako, da će biti ta njihova pobuna skršena silom oružja. Nakon toga, u tričetiri navrata ova jedna komisija, pa druga komisija, pa ja smo razgovarali s njima i rekli im - komandant brigade ovaj Fahrudin o kojem se govori ovdje u slučaju neizvršenja bilo kakvog naredjenja, ne može se više dozvoliti javašluk i ponašanje kako kome

padne napamet. Ja imam tu kompletan materijal o tim postupcima njegovih jedinica i jedan dan se tome mora stati u kraj - kad to je stvar procjene.

PEJANOVIĆ: Sefere, oprostite, ko sad komanduje njegovim jedinicama?

HALILOVIĆ: Ima komanda brigade koju sam ja postavio svojom naredbom.

PEJANOVIĆ: Jesu li oni podvedeni pod tu komandu? Jesu li razvlašćeni od njega?

HALI LOVIĆ: Uglavnom jesu. Ja mislim da 80% jeste. Onaj Kruško koji je bio, koji je ušao sa svojom grupom u TV on je uspio da se probije i pobjegao je gore zajedno s njim na Igman. Ima još jedan koji je ostao, koji je dosta arogantan, to je Sejo, on mu je šef još jedne jedinice. Ovo ostalo mislim da ne bi trebalo biti problema. Ali na sastanku s komandantima brigada, njima su komandanti brigada jasno rekli, ako nastavite da se ponašate tako kako se ponašate, u borbi ne učestvujete, kradete, maltretirate narod, građane itd. bićete razoružani po cijenu sukoba. Dakle, mi smo na sukob u svakom slučaju pripravnici. E sad, pitanje je sada između to dvoje šta? Mi smo odlučni da uradimo ovako kako smo počeli i popustiti nećemo po ne znam koju cijenu.

PEJANOVIĆ: Pošto je na izvjestan način odgovor na pitanja, ja molim da malo sačekate. Ja se osjećam nedovoljno kvalifikovanim za savjesno odlučivanje o ovom problemu, sad čujem u odgovoru na ovo da su pokušali to što su pokušali. To treba biti informisan. Ali naslućujem malo da bi u ovom času donošenja odluke moglo imati štete u javnosti pa i posljedica u nekim mogućim razračunima i obračunima tu oko Sarajeva i u Sarajevu, a mi moramo smirivati druge. Razmišljam samo o uputnosti vremenskog odlaganja donošenja ovakve odluke. Ne dovodim u pitanje autoritet i razloge prijedloga koji je formirao štab. Razmišljam na ovaj način i time sad završavam.

KONJICIJA: S obzirom da ja znam situaciju itd. mi ipak moramo početi kod razmišljanja o ovim stvarima od toga da li smo mi ili nismo, ali mi smo napravili od njega nekakvog heroja, nekakvog borca, ljude koje je okupio - veliku grupu. Bojim se da u javnosti ne bude ovo prikazano kao obračun. Drugo, formirana je neka komisija. Ja bih ipak predložio da to ide nekim zakonskim putem. Može se, recimo, njemu dati neka suspenzija sa te funkcije do određenog vremena, a da se ide zakonskim putem itd. a ne

striženo i košeno. Jer, tu noć kad je ta vijest izbila, ja sam isto komunicirao sa tim komandntima. I nije tačno ovo što je rekao komandant armije da su oni svi lojalni komandi. Zbog toga bih preporučio očito je da je on napravio grešku, otišao u inostranstvo bez da zna komanda. To je dovoljan razlog da ga se razriješi. Nastupao je bez dozvole komande itd. Medjutim, ipak moramo voditi računa kako će ta javnost prići, pogotovo što postoji u javnosti komentari da je to obračun između Juke heroja kojega se želi sad odbaciti i komande Armije. Zbog toga da ne bih dužio i oduzimao vrijeme, moj je prijedlog da se on suspenduje, da se materijali upute armijskim, sudskim organima neka provedu istragu. Jer, dozvolite, mi ćemo njega osuditi ovdje po nekakvom izvještaju kojeg nam štab Armije podnosi. A nemamo tu njega da se on brani. Ovo što je on dao izjava njima u takvim okolnostima, dao je – teško je reći. Prema tome, ja ne opravdavam Juku. U nizu stvari ga ne opravdavam. Ali, ovaj, sadašnja situacija kad želimo da zavodimo red u ovoj sadašnjoj situaciji treba to na nekakav bezbolan način da prodje. Iskreno vam kažem da sam ja prije petnaest dana njemu napisao pismo i zvaog ga meni na razgovor - poslije onoga kad se na TV pojavio kad je napao Štab Armije i upozorio sam ga Armija mora biti jedinstvena itd. da dodje kod mene da porazgovaramo - on mi je susjed, rastao je sa mojim djetetom itd. Medjutim, on meni nije došao. Sad kod ovoga, da vam ponovim dok je Sefer ovdje, Sefer, znaš šta, uvijek treba saslušati dvije strane to je broj jedan. Ja vama mogu vjerovati, vašoj komisiji ne moram vjerovati. Nesumnjivo ja znam iz vojske da vojnik nije mogao otići preko granice svoje zemlje bez što bi oficir. Bez što bi dobio dozvolu, to je bilo tako u staroj Jugoslaviji, od svoje komande. Prema tome, on je napravio grijeh. I da ima grijehova u to mu vjerujem. Ali ne mogu se ni negležati¹ njegove zasluge i to da je on nekakav postao nacionalni heroj. Zbog toga ja bih predložio, iako je ovo tačno što iznosi Sefer, slažem se potpuno da ga se isključi, ali u ovim sadašnjim okolnostima ja bih predložio za njega suspenziju, uputio stvar vojnim sudskim organima da tu stvar ispituju, da saslušaju i jedno i drugo mišljenje, uzmu podatke itd. i da se onda o tome donese konačna odluka. A mi ćemo dobiti vrijeme, umirićemo javnost. Konačno, ima i svojih dobrih pristalica Sefer. Ja sam išao gore kad su zauzeli one tenkove da ih sa tenkova vratim i na račun nekog poštivanja prema meni oni su popustili, ne bi dozvolili da se oni tenkovi gore uzmu itd. I mislim da bismo tako najbezbolnije prebrodili ovu situaciju. To je moje lično mišljenje. I još nešto, vjerujte mi da sam konsultirao i nekoliko ljudi u gradu koji su vrlo ozbiljni, koji su i pravnici itd. sugerisali su mi da se zauzme ovakav stav.

IZETBEGOVIĆ: Dakle riječju jednom, koliko te razumijem Abdulah, umjesto ukidanja odluke predlažeš suspenziju. Da vidimo pravu stranu stvari, pravno ako vojnik nešto pogriješi, bilo koji od vojni-ka do generala šta se radi. Ako postoji osnovana sumnja da je pogriješio. Da vidimo ima li šta, šta pravnici kažu? Ovdje je prijedlog da se suspenduje sa tih dužnosti dok se taj slučaj ne ispita, dok se i on ne mogne izjasniti. Tu su ta dva predloga. Jedno je ukidanje odluke o imenovanju, a drugo je suspenzija sa tih dužnosti. Manje-više, rezultat je jednak. Ima i predloga da se odgodi. Naime, ovdje postoji ...

PEJANOVIĆ: Ovaj predlog što je iznio prof. Konjicija je u relaciji sa mojim predlogom. Odgadjaju se do konačne odluke, a ima neka odluka koja ga sprečava da obavlja bilo kakve komande.

IZETBEGOVIĆ: Jedno je da li se odlaže donošenje uopće odluke, a druga je stvar donošenje ipak odluke o suspenziji. Naime, nema sumnje da je on napravio jedan niz ozbiljnih prekršaja. Nema tu nikakve sumnje. Samo da li bi sad trebalo ići bez ispitivanja stvari direktno na odluku? Ili bi trebalo suspenziju izvršiti pa neka se onda odlučuje o tome. Inače, neka odluka treba biti donesena. Treća je stvar da se ništa ne odluči danas. Da se odluka ne donosi. To je treća stvar.

HALILOVIĆ: Ja bih vas zamolio da ovu stvar posmatrate u cjelini, odnosno u kontekstu svih ovih događaja i zbivanja. Mi samo tražimo, odnosno Komisija u kojoj je zamjenik načelnik Glavnog štaba, načelnik Uprave bezbjednosti i načelnik Pravne uprave, predlažu da se ukine naredba o postavljenju. Ne prejudicira uopšte stvar drugom naredbom sam ja formirao komisiju koja će ispitati stepen krivice. To je nešto drugo. Ovo je nešto što je moralno, što je zahtjev. Zависи s kim razgovarate. Ja ću sad naći stotinu ljudi koji će ovako reći. Meni su rekli neki njegovi kad su došli kod mene. Dakle, rekao je, za nas je Juka Bog. Mi njega slušamo mi smo njemu dali zakletvu. I nadjite stotinu drugi ljudi koji će reći - to treba objesiti, streljati itd. To je dosta ...

KONJICIJA: Upravo zato što se vaga treba biti mudar i taktičan u ovoj stvari, odnosno situaciji.

HALILOVIĆ: Mi smo vrlo ozbiljan svijet tamo koji se bavimo poslom, mi zaista vrlo ozbiljno tražimo da Predsjedništvo ukine naredbu o postavljenju svjesni da to može izazvati i incident, ali mi smo krenuli da stvari unutar armije uvežemo, da ono što je bolesno tkivo - da odstranimo i da to dovedemo u red. Ili, izvolite, ali onda mi dalje ne možemo raditi. Radi se o jednom totalno paralelnom sistemu, zapravo on se cijelo vrijeme pokušava

postaviti kao jedan parlamentaran sistem armije. Mi smo sve, sav benzin i naftu stavili pod kontrolu, kod njega nismo mogli od njega zato što je rekao ako negdje budemo došli na neku benzinsku pumpu, onda moramo pucati. Drugi put, sve smo utjerali u kasarnu, njega ne možemo. Ali ako budemo te Igmane stavili u kasarnu, moramo pucati. On ide kroz grad, nadje nekog tamo - dvojicu članova Glavnog štaba je svojom štakom nalupao. Potpuno su ljudi bili krvavi. Na drugom mjestu neki od tih njegovih vojnika koji ga ne sluša, puca mu u noge, itd. Dakle, mi jednostavno kažemo - ne može biti takav među nama u Glavnom štabu i gotovo. A to ko je od njega napravio junaka, zašto ga je napravio, zbog čega je napravio, to je tema druga. Mi sigurno nismo. To je tema za mnogo šira razmatranja i elaboriranje i to će vjerovatno trebati kasnije raditi. Naš je odlučan stav i zahtjev da Predsjedništvo poništi odluku o postavljenju na ove dužnosti. Jer mi bi to uradili sami, uradio bih sam da nije tu odluku Predsjedništvo donijelo. Duboko svjesni da to može izazvati incident. Mi smo učinili sve u ovih nekoliko dana da razgovaramo, da im objasnimo, mi smo sve učinili. Ali opet postoji mogućnost da bude incident i mi smo na taj incident spremni. Ali ne može ni jedna grupa koja sebe smatra armijom. Ući u Predsjedništvo u Kabinet predsjednika ne može nikad niko više nekažnjen ući u Televiziju. A tamo kobajage stoji jedinica MJP-a. Mi ili ćemo to skršiti. Mi smo probali da im objasnimo to što rade da ne mogu raditi. A ko se bude i nakon toga ponašao tako, onda je to po zakonu oružana pobuna i mi ćemo to uraditi onako kako treba da uradimo. Dakle, po ovom pitanju vrlo odlučan je stav i ovo je zahtjev ovih ljudi iz Glavnog štaba iz komande korpusa komandanta brigada. Mi nećemo popustiti. On gore sad stvara probleme, unosi zabunu, on dodje i kaže ja sam član Glavnog štaba molim vas dajte mi 200 pušaka. Onaj kaže zašto? Onda on udari čovjeka štakom po glavi i uzme 200 pušaka i odnese na Igman. Onda mu na Igmanu tih 200 pušaka otmemo. On dodje u Konjic i kaže, ja sam član Glavnog štaba, izvolite, predsjednik Izetbegović je potpisao moje imenovanje i ja imam punu podršku od njega. Itd. Dakle, on ode u Njemačku na miting, nas su iz Kelna zvali ljudi i kažu imamo na mitingu sutra zakazano na kom mitingu će biti Juka i nakon tog mitinga treba da mu se preda u gotovom 850.000 DM. Ja sam u toku noći sakupio potpis od, zamolio sam predsjednika Ganića da predsjednik Vlade, ja potpišemo da nije ovlašten da prikuplja sredstva u korist Armije. Da mu taj novac ne bi bio uručen. Odakle ja znam tamo. Tamo se pojavljuje Kurta i Murta skuplja taj novac, a mi ovdje krepavamo od gladi i bez oružja i bez municije. A tamo se pojavljuje nekih sto emisara među kojima je sad i on. Vrlo jasno mi kažemo pripadnik armije RBiH se tako ne može ponašati. A sad, naš je zahtjev vrlo ozbiljan i odlučan da se, da Predsjedništvo podnese, da

poništi naredbu o postavljenju. Ne mislimo mi njemu skidati zasluge. Niko protiv zasluga nema ništa, ali isto tako i prema njemu i prema svakom drugom ko je pljačkao, a jesu pljačkali, ko se siledžijski ponašao a jeste siledžijski su se ponašali (ne svi ima tamo divnih grupa). Tu veče kad je bila frtutma četiri grupe su rekle da neće da učestvuju. Nisu se pomjerile iz baze iako im je bilo naredjeno da se pripreme. Nego su se ovi mali uskomešali, jedni su otišli na TV, drugi u Predsjedništvo. **G. Pejanović ja vas sutra neću štiti kad budu došli u Predsjedništvo od ovakvih. Ukoliko ne bude bila podrška ovakvom stavu da se ovo odlučno presječe.** Mi ne možemo više završiti posao koji smo započeli da ovu bandu koja je opljačkala grad, ne možemo dovoditi u red. Sad, na vama je pa odlučujte.

PEJANOVIĆ: Znam, tako ste rekli prije 3 mjeseca i tada je on predložen da bude snaga koja će to obezbijediti. Dobro, ljudi se promijene. Ja čovjeka nisam lično upoznao odmah da vam kažem i od toga polazim. Moje razmišljanje je išlo u vidu pitanja koja proističu iz nepoznavanja čitavog ovog događanja. To je prvo. Ja sam i rekao da se ne osjećam kvalifikovanim za odlučivanje u ovom problemu, jer jako je složen. Drugo, moje političko razmišljanje ovog časa kao člana Predsjedništva jeste da ne dovodeći u pitanje saznanja i spoznaje i razloge do kojih ste došli u vezi s tim, razmislimo da li ovog časa to treba uraditi ili malo pomjeriti, što se mene tiče to se može i drugom odlukom jer blaža je pokriti, ali bi bio najbliži jednom makar petodnevnom odlaganju zbog situacije kakva nam je u Republici. Pri tome hoću da kažem da je on odista u javnosti sarajevskoj bio čovjek, ne ulazim u to kako je do tog došlo, čovjek koji je bio to što je bio i može imati izvjesne posljedice negativne za ukupno sad naše konsolidovanje. Ako može...ako ne može imati posljedice, onda znači ja nemam dovoljno saznanja i ne treba o tome ni voditi računa.

ZLATKO: Predsjedniče, ja se izvinjavam što sam upao u sjednicu nepozvan, međutim hitna je stvar. Nafta nam je došla dole u Split ovih 20 hiljada tona iz Turske. Dole postoji nalog da se ona uputi Direkciji za snabdijevanje za koje kažu da sam je ja uputio. Ja se toga ne sjećam. Da li neko zna. Čekaju na telefonu da javim. Direkcija za snabdijevanje gradjana Sarajeva.

GANIĆ: Možemo zadržati tu naftu gradu Sarajevu pa ćemo onda vidjeti.

ZLATKO: Da nije Direkcija za robne rezerve republička?

X: Ima Direkcija za snabdijevanje pri Skupštini Grada i oni barataju nekim osnovnim prehambenim artiklima. Medjutim, za potrebe Republike naša direkcija za robne rezerve Vlade BiH.

ZLATKO: Ima Direkcija za humanitarnu pomoć, ali to nije humanitarna. Neka izadje Enes pa neka vidi ili Zlatko sa Silajdžićem kako se to može najbolje riješiti.

X: Jer ta nafta je bila za merhamet. Sad me Čengić pita odozgo šta će. Nafta će ući u terminal, treba da se zna kome.

PEJANOVIĆ: Ako je merhametova, onda je merhametova.

IZETBEGOVIĆ: Ne znam ja. Vlada zna kome je poslala. Ako je poslala Republici, Republici. Ako je poslala dobrotvornom društvu, onda je to njihovo. Ako je Republike, onda se zna gdje ide.

X: Dobro, izvinjavam se što sam ovako upao.

IZETBEGOVIĆ: Neka ispitaju je li Merhamet. Darodavac zna kome je dao.

PEJANOVIĆ: Treba dati onome čije je.

KLJUJIĆ: U Principu sve je jasno. Odmah da vam kažem nešto privatno Tu veće ja sam pokušao da stišavam, jer su i kod mene došli, odnosno kod Talijana pa sam ja otišao kod Talijana i istjerivao ih. Odmah da vam kažem to je heterogeno društvo. Neki slušaju, neki kažu „ko te jebe“ da budem iskren, tako se oni ophode. To je njihov žargon i u skladu s tim ja sam tad i pokušao kod onih razumnijih da kažem prvo sabur, da spuste loptu, da ode onaj Krupško kod Vikića jer je Vikić trebao s njima da se obračuna tu veće itd. S obzirom da tad nismo imali ovaj problem koji imamo u Travniku, ali tada smo ocijenili da je to skandal i za Grad, prvo moralni šta će građani reći, drugo svima nam je svega već dosta i ne znam, na odredjen način to se pomalo smirilo. I nakon što je Srna to sve lajala to sve i taj štatapa pa i naša koja je protiv nas u svakom slučaju ne zato što su to kvarni ljudi, nego zato što su nesposobni ljudi, i vi njih ne možete promijeniti. Uvijek na Zapadu kažu - kad nešto ne valja onda se to rasformira, pa na drugom mjestu sa drugim ljudima i drugim formira druga. Mi nismo imali tu sreću da smo sve novinare formirali i tako. A cijenim da sad kad je leglo ovo sve, ... Trenutno o Prazini se uopšte ne govori. Ja sam da se on pozove u Sarajevu, da vojna komisija koja je formirana to sve provede, još jednom to saslušaj i da se on smijeni, da mu se da neka ... dužnost ako će biti lojalan.

Ako neće itd. Ali ne vidim, nije čovjek pametan, dugo razmišljam u kakvim smo belajima da sad, pogotovo što ovdje vidim odmah u štampu to dati, tako da en vidim svrsishodnost. Vjerujte mi. Samo bi se još više zapetljali, a druga stvar, sad mislim da nema s njim problema, nego mu šalji kakvu depešu da on dodje u Sarajevo ovdje. Oni imaju put. Kad je Kruško izašao preko Aerodroma. Ima, navodno, neka staza kuda oni prolaze. Vjerujte, do mene dolaze informacije, dolaze neki ljudi i kažu - Kruško je otišao, ovaj otišao. Ne znam šta rade, tamo su. Mislim da sad neka odluka koju bi mi objavili preko novina izazvala još veći nesporazum, a niukom slučaju nisam da se tolerira bilo kome. Svako treba da radi svoju dužnost i mislim da mu treba poslati poziv da dodje ovdje ili istim putem koji je otišao ili preko Hrasnice. Da sasluša još jednom, da ta komisija zavšri, i onda ćemo definitivnu odluku donijeti. Mislim, ne sumnjam u odluku, ali vjerujte danas nam samo još to treba da se objavi i da njih 20-50 prave belaj. Da nema ovih problema koje imamo tamo na drugom području i sve to, možda bi to bila idealna prilika, jer stalno ta tvoja naredba koja je bila i prvi rezultati toga ohrabrujući su i toi je medju gradjanima odjeknulo. Medjutim, ne mogu da procijenim, vjerujte, ja sam za Zakon, stvar mi je potpuno jasna, ali nisam siguran da večeras, ako novi belaj nastane, napravimo, ionako smo toliko hendikepirani. Komunisti su govorili imaju subjektivne i objektivne slabosti. Mi smo tim subjektivnim toliko mnogo opterećeni, poštedite nas. Ja mislim da mi odlazimo na nekoliko dana, a vi njega pozovite da dodje u Sarajeva. Ako ne dodje, onda imamo alibi da nije došao, da nije htio da razgovara, da da izjavu ovdje.

GANIĆ: Mislim da je - ovdje imaju dvije strane medalje. On je član Vrhovne komande i trenutno ima najveći čin van Sarajeva. Sad na Igmanu ako se ...ne sprovodi to, onda svi njemu bi trebali da budu podčinjeni gore. U Konjicu itd. Koliko ja znam, to nije slučajno. Nemamo snage u Konjicu i Igmanu koje su daleko jače od dvadesetak ljudi koje ima. On kao član Vrhovne komande treba da mu budu podčinjeni. Prema tome, ako se smjeramo na neke uredjene odnose, s druge strane ja ne znam, moramo danas donijeti neku odluku jer odlagati za 5-6 dana, Mirka nema, on ide za Ženevu, Pelivana nema, kad ćemo ga vidjeti itd. Nemamo kvorum da o tim stvarima raspravljamo. Ja sam zato da u vojsci postoji hijerarhija. Mi smo vršili neke brze promocije odredjenih ljudi koji su obavili odedjene poslove i sada promovišoš ovo i ono. Ja shvatam ove neke smjene u Komandi kao na neki način možda čak jedan normalan čin. Za mene treba da udje onaj što vodi oslobodjenje, borbu za oslobodjenje Goražda. Taj treba da udje u Vrhovnu komandu, onaj Knez iz Tuzle, npr. Ovo mora da bude jedan dinamički sistem koji će se mijenjati. Druga stvar, da tražimo iz Armije red i disciplinu i mi tražimo da ovdje nema. Ako

mi donosimo odluku. ..Armija je odgovorna za red i mir ovdje i da budu potčinjeni svi Vrhovnoj komandi, da se ponašaju kako treba. Sad Stjepan kaže da su neki tenkovi bili gore uzurpirani.

KLJUJIC: Nisam ja to, to je profesor govorio.

GANIC: Prema tome, mi treba da...

IZETBEGOVIĆ: Gdje su bili uzurpirani tenkovi?

GANIC: U tunelu, zauzeli tenkove. Prema tome, problem je da li ovi ljudi mogu upravljati sistemom?

KLJUJIC: Professore, nije sporno uopće. Sporno je samo ovo - hoćemo li imati večeras efekat ako to objavimo ili nećemo. To je bitno.

GANIC: To su stvari koje mi ne moramo da objavimo. Naša je stvar hoćemo li objaviti ili ne. Vojne odluke se, po pravilu, šalju depešom. A naša je stvar, kao političkog rukovodstva, da li ćemo javiti da ga nismo smijenili, da nismo poništili našu odluku ili da jesmo. Ali se mi moramo opredjeljivati. Znae ko brani Sarajevo. Ne brane ovi manekeni po gradu, brane gore ljudi koji su ukopani, što su im kuće porušene itd. Ako je na nama najveća odgovornost, ako Komanda predlaže to, mi treba da se izjasnimo. Da donesemo odluku danas.

IZETBEGOVIĆ: Treba da se opredijelimo. Postoje ozbiljne pretpostavke da li za suspenziju, to je nešto blaži slučaj, ili za ukidanje odluke što je na neki način odlučnije nešto, to je jedan skraćeni postupak. Nije se krivica na pravi način...mada postoje očigledni prekršaji. Ali nije on saslušan, nije imao prilike da da izjavu i kaže nije bilo tako nego je bilo ovako. Ali mislim da bi neku odluku trebalo donijeti. Jer je upad na TV apsolutno nedopuštena stvar. Ori. se brane da su u Predsjedništvo ušli da traže neku zaštitu i šta ja znam. Ne znam sa kakvim su namjerama ušli ovdje. Ali u TV su ušli na jedan način. Naravno, to nosi rizike. Nositi rizike da se ništa ne uradi, isto tako. Jer se to onda smatra da se toleriše, da se prelazi preko tih stvari. Ohrabruju se ljudi. Naravno, svaka ta odluka je pomalo i politička odluka. Treba je procijeniti koliko je oportuna. Može se pravno reći - ovo je pravno ovako i gotovo. Međutim, ima neku političku, treba procijeniti.

GANIC: Da ta komisija koja će dati predlog Predsjedništvu, da bude jedna mjerodavna komisija. Ovdje ovaj Kerim Lučarević komandant vojne policije.

HALILOVIĆ: Načelnik Pravne uprave i zamjenik.

PEJANOVIĆ: Ako idemo na suspenziju, onda bih molio da se pravno to definiše i da dovršimo sutra ili prekosutra. Ja sam tu i prekosutra. Mislim da danas i sutra ne bi trebalo ići u javnost. Neće li se smiriti u Travniku i Prozoru danas-sutra. Da ne bude gore od goreg. U tom smislu sam mislio.

ČAMPARA: Znae šta, ove greške mislim da su teške, u Armiji ne dozvoljive. Sada se postavlja jedno otvoreno pitanje. Za mene... a podržava to načelnik Vrhovnog štaba, da se odluka koja je donesena stavi van snage, a dobro su izvagali čini mi se stvar, onda je veliko pitanje može li Predsjedništvo to prolongirati ili ne. Ja mogu da kažem ovo što ja imam dodira sa građanima da su građani protiv ovakvih stvari kakve radi Juka Prazina i da su rijetki koji to podržavaju naročito u posljednje vrijeme. Ono u početku odbrana grada Sarajeva, u redu, naročito u posljednje vrijeme jako su protiv i podržavaju svaku mjeru zavodjenja reda, discipline, itd. Da budemo iskrenu. Armija ne može uspjeti ukoliko nema vrhovne komande i ukoliko nema subordinacije i nadređenosti i mislim da ne može uspjeti. Sad treba li objavljivati ili ne? Na neki način je i suspenzija skoro isto kao i poništenje te naredbe. Mi bi suspenzijom čekali šta će biti, šta će vojni organi riješiti. Ali, znate šta, u ratnim uslovima dobro je, suspenziju je mogao načelnik sam izdati. Načelnik glavnog štaba. Odmah. U tim uslovima i pritvoriti ga. Jer on tuče njegove kolege. Ne znam. Jeste ovo...

PREDSJEDNIK: Strogo gledajući, za upad nije on izvršio nego neki njegovi ljudi koji su zato suspendovani, odgovorni. To je direktni, on je bio na drugoj strani. Da li je on to naredio, ja ne znam, ali on to nije uradio. On je uradio ono što je uradio. Na Igmanu itd.

ČAMPARA: Samo nikad komandant ne upada u TV ili Radio kad vrši... nego njegovi ljudi.

PREDSJEDNIK: On je bio jednostavno, pitanje je da li je mogao on to narediti s obzirom na komunikaciju. Nije bio u Sarajevu, sjedi u štabu pa odu njegove jedinice. On može zaista da se brani da on, što se tiče toga, nije znao i da ne zna zato. To je reakcija bila njegovih jedinica. Mislim čak da su to oni spontano uradili. Čuli za tu stvar. Nisam siguran, on i nije mogao narediti, on je bio uhapšen, a onda su oni. Nije on mogao iz zatvora narediti hajte ovamo. Prema tome, krivi su ovi ljudi i njih treba apsolutno na odgovornost pozvati. Ove ljude. A što se tiče njega, treba nešto i provesti i to danas. Da li to treba objaviti, to je drugo pitanje. Ali ili suspenziju ili ukidanje odluke. Jedno od tog dvoga. Odlaganje

ne vodi ničemu. Ne treba, jer se može shvatiti kao tolerisanje ovakvih stvari. Samo da izvagamo šta je na neki način pravniji put.

GANIĆ: U vojsci ima slučajeva kad se neko smijeni pa onda svojim kasnijim radom isto zaradi bivšu funkciju koju je imao. Ima i ta varijanta.

KLJUJIĆ: Ali ovo je vrlo kompliciran slučaj, predsjedniče. Mi smo njega imenovali za ovo ne bi li se on smirio. To je tako bilo. Je li tako bilo? Sad ja vama kažem. Doće na sastanak štaba pa će mu Šiber nešto reći, pa njemu Divjak nešto reći, pa će on nešto shvatiti itd. Sad ja vas, nije uopće sporno, ovdje smo mi svi na istoj poziciji. Kažete vi u vojsci, da mi imamo normalno stanje, da je država slobodna ne bi mi diskutirali o ovome dva sata. Druga stvar, da je naš front sad takav da nam nije ovih belaja koje imamo, to bi bilo moralna podrška ostalim borcima. Ja sad vas uvjeravam treba vam i ovim stranim novinarima koji nemaju pojma šta se događa nego lupetaju i ta međunarodna javnost . **Ovo je najsmješnije o državnom udaru kad si ti bio tamo. Prvo, njih dvojica nemaju snage da izvrše državni udar. Druga stvar, ovo nije država za koju se treba otimati. Treće dok sam ja tu nema državnog udara itd.** Ima niz stvari. Ali cijeli svijet bruji o državnom udaru. Prema tome, hoću da vam kažem, ovdje je samo pitanje nekakve naše logičnosti, taktičnosti. ...poslao da je on suspendiran, da dodje u Sarajevo, da da izjavu i da se taj proces završi. Ako ne dodje za dva dana daćemo saopštenje da je pozvan, da nije došao i onda ga možemo i razriješiti i sve. Samo u nekoj finesi da ne dolijevamo ulje na vatru ne što je on neka snaga, nego zbog javnosti, vjerujte. Samo zbog toga. A inače, što se tiče pravnog rješenja ovog, što se tiče njegovog ponašanja, njegove grupe i to sve, to je nama svima i ne njegove, ima još. Prema tome, da je to normalna borba i to, onda je ko Petar Drapšin - skineš mu čin, pa on ide na bunker, pa mu ga opet vratiš. To su isto taktike. Ali eto mi smo pokušali taktikom da ga promoviramo u nekakvog legalnog zapovjednika, pa nismo uspjeli. Ne znam vjerujte, čovjek nije pametan ovdje. Ali ja mislim da ne bi trebalo ići danas u javnost. Pošaljite mu brzojav da je suspendiran, da mora doći da da izjavu. Neka ta komisija završi svoj proces. Eto. Ako ne bude tu postupio.

GANIĆ: Predsjedništvo kad suspenduje svoju odluku, ono je faktički ukida dok ga neko ne ubijedi da treba uraditi drugačije. To se svodi na isto. S druge strane, hajmo mi otvoriti, govoriti otvoreno. Je li ti očekuješ da on komanduje takvim snagama da bi mogao izvršiti nešto.

KLJUJIC: Ne znam ja više, Ejupe, ni ti ne znaš. Mi sjedimo ovdje. Još ja odem na Romanijsku, u Faletiće i odem gore na Sedrenik.

GANIĆ: Hoćeš da prebaciš meni da ja nisam aktivan.

KLJUJIC: Mi nemamo pojma, gospodo. Možemo mi. Ne zna ni načelnik glavnog štaba. Situacija kakva je. Ali ja sad tebi kažem ovako politički - nama ne treba još jedan skandal na TV. Ja sad kažem hajmo ga suspendirati, hajmo mu poslati zahtjev da u roku od 72 sata dodje u Sarajevo, pa ako ne dodje, nije došao. Uputili smo zahtjev, smijenili ga. Sad može donijeti odluku.

KONJICIJA: Čim je suspendovan, on je van funkcije.

MUFTIĆ: Ako mu uputite taj poziv vi ste to već objavili. Prvo što će uraditi otićiće na TV, i odbiće poziv. Takva se odluka može objaviti, po mom sudu, samo paralelno sa jednom odlukom u vojničkoj pobjedi, ako takva ima, odnosno vijest koja će potrat malo ovo i kazati vidiš, vojska radi ovo što radi na frontu. Inače, pojedinačno s ovim ići u javnost je krajnje problematično.

HALILOVIĆ: Ja vam jednu stvar sasvim otvoreno kažem. Ili se izjasnite, ili ...komisiji koja je ovo predložila. Ja sam, imam punu torbu dokaza i svaki dan neko mi kaže - znate, nemojte to zato što je to politika. Pa pustite lopova. Izvolite, dajte stavite Juku Prazinu pa neka on onda komanduje, ali nemojte mene dovoditi u situaciju da ja moram svaki dan nekoj budali da se izvinjavam pred vratima. Evo, to je kompletan materijal. **Ima ga još o dokazima sa izjavama ljudi. Onaj silovao, onaj ubio, onaj ranio, onaj pljačkao. Ako ćemo mi tolerisati to, bujrum.** Ako nećemo, onda...

PEJANOVIĆ: Sefere, ja bih ovdje kao član Predsjedništva imao najviše razloga da se obradujem ovoj, kao član Predsjedništva, jer imam i ja dosije kao predsjednik Savjeta i kao član Predsjedništva za nevolje koje su najviše meni pripisivali. Zna se kako su išle. Ali dajte ljudi da razložimo, postupimo prema efektu. Ne dovodim u pitanje predloge ni razloge. Ja vodim sljedeće. Nemojte izbjegavati niko od nas... niti u ovoj situaciji rezervama koje imaju štetu za naše ljude. Dajte do sutra neka bude pravno tumačenje odluke o suspenziji. A objavljivanje neka bude poseban dokument. Ja ne znam svu situaciju. Pretpostavljam, Sefere, da treba uraditi ono što će biti od naše zajedničke...Vaš ugled Štaba je nedjeljiv od našeg ugleda. Tu se slažem sa...

IZETBEGOVIĆ: Halile, imaš li punu kontrolu nad jedinicama.

HALILOVIĆ: Da.

IZETBEGOVIĆ: Onda mislim da treba da donesemo tu odluku.

HALILOVIĆ: Predsjedniče, da budem vrlo precizan, ja ne isključujem incident da će neka od tih njegovih grupica - mi smo njih pozvali na sastanak u ovih četiri-pet dana. Dakle, sa komandom brigade, sa komandirima grupa održano je 7-8 sastanaka. Ova komisija je razgovarala s njima. Drugi put razgovarao Rusmir Mahmutčehajić sa još jednom komisijom. Da im se kaže i objasni. Sastanku su bili prisutni uži dio Kolegija načelnika Glavnog štaba, komandanta korpusa i svi komandanti brigada. Vrlo im je jasno rečeno. Komandanti brigada kažu dajte nam samo 15 minuta mi ćemo njih. Oni imaju svoje benzinske pumpe, oni imaju svoja skladišta, oni se ponašaju kao država u državi, a svaki put ne iz nekih razloga političkih. Ne možemo više otežati. Mi ćemo se s ovim sukobiti. Prije ili kasnije. Ja ne isključujem incident. On je moguć. Mi smo na njega spremni. To je prva stvar. Druga stvar, on maksimalno uznosi zabunu. Na Igmanu kaže molim vas ja sam član Vrhovne komande, mene podržava predsjednik, Predsjedništvo i Juka Pušina. A cijelo vrijeme prebacuje na teren da je to nekakav moj lični sukob s njim. Neko rivalstvo. I zbnjuje tamo na terenu ove ljude gdje se pojavi. Ja ne znam.

IZETBEGOVIĆ: Šta on ovdje ima od jedinica, ovdje sada? Realno šta ima?

HALILOVIĆ: Ta jedinica broji oko 1200 ljudi, ali od tih Specijalna jedinica. Komandant brigade je Fahrudin. Mi smo pozvali i rekli svim komandirima - komandant brigade je ovaj čovjek ovdje. Oni su rekli, nema problema, mi priznajemo, mi smo za red. E sad ja ne isključujem, sve je to uradjeno, sve je pripremljeno. Ja ne isključujem neko od njih da nakon saznanja da je poništen. Ja sam njima i rekao predlog je ovakav prema Predsjedništvu. Ja sam tražio da se formira Komisija i komisija je potpisala. Da se poništi naredba o ostavljenjima. Kasnije neka ide normalno. Sve što zasluži niko neće u to ući.

PEJANOVIĆ: Dajte do sutra pravno tumačenje. Drugo, mislim da mi je drago ovo što sad predsjednik, nakon mog pitanja pita, da li može biti posljedica sa stanovišta obračuna. Ako može biti i incidenta, ja bih da ga spriječimo, znate. Zbog ovih drugih problema s kojim smo pritisnuti. A da sutra donesemo tu odluku, a da zamolimo vas kao komandanta da izvršite još jedne prethodne radnje koje mogu spriječiti svaki incident. Vojničke radnje.

ZLATKO: Mislite do sutra čak i odluku o suspenziji da se prolongira.

IZETBEGOVIĆ: De mi reci, taj čovjek koji sad komanduje tim jedinicama on je pod kontrolom čovjek. Koga on sluša?

HALILOVIĆ: Sluša komandu, sluša nas.

IZETBEGOVIĆ: S koje strane očekuješ eventualne incidente?

HALILOVIĆ: Od neke od tih grupa kao što je ovaj Kruško ili Sejo. Neko od tih grupa ima. Zapravo, pozadina svega toga jeste strašno velika privilegija koju su dosad imali, **jer su kao pripadnici Specijalne jedinice imale akreditacije, ulazili u stanove, ulazili u trgovine, pljačkali, otimali, a nisu vodili borbu.** I sad je, kad je krenula ova akcija čišćenja, jer 80% se odnosi na specijalnu brigadu i na tu famoznu vojnu policiju, 80% te akcije se odnosi prema njima, najedanput su oni osjetili se ugroženim i kažu - gotovo je, sad se gube privilegije i mora se ići u borbu.

IZETBEGOVIĆ: Gdje se nalazi njegova jedinica sad, tih 1200 ljudi ili dijelovi njih.

HALILOVIĆ: U 22 baze ih ima. U dva bataljona smo stavili u kasarnu. Jedna je na Alipašinu polju. Ta je najopasnija od svih tih jedinica. Najopasnija u smislu nereda, ne discipline. No, njima je više puta kroz ovih 5, 6, 7 dana jasno rečeno, pozivani su na sastanke, razgovarano je, pregovarano i rečeno - ili red ili rat. A raspoloženje medju boračkim sastavom je vrlo žestoko da se to dovede u red. Jer na prvoj liniji cijelo vrijeme ima ih dosta, a ovaj se ovdje seta po gradu i ne silazi s TV.

PEJANOVIĆ: Možete li ih staviti u raspored zadataka i vojnih obaveza odmah da idu sa lokaliteta, recimo sa A.polja na liniju ili do linije odbrane? Bojim se ovo što ste komandante rekli da ne isključujete incidente da je to praktično u nekom dijelu grada možemo sutra ili prekosutra imati ulične borbe. I vi znate kako će to onda ići. U ovom času kad mi hoćemo da požar zaustavimo u Travniku, Prozoru. Ja samo o tome razmišljam. Mogu li se izvršiti još dodatne pripremne radnje da se ne desi ništa u provodjenju odluke. Ništa što može biti izvan kontrole.

IZETBEGOVIĆ: Da donesemo odluku o ukidanju one odluke. Da je ne objavljujemo sada, a da ti čim izadješ odavde na neki način narediš tamo neka vanredna stanja. Tamo gdje možeš očekivati incidente i nekakve pripreme da se eventualno suočimo s tim.

KONJICIJA: Onog momenta kad smo mi njemu dali suspenziju mi smo njega razriješili člana Vrhovnog štaba. Ovo ostaje onako

kako je, neka ostane medju nama. Ostaje onako kako je Halil odlučio da se on ima smijeniti, a za to vrijeme uzeti i te jedinice rasporediti po jedinicama. Mislim u ovoj situaciji koliko on ima da 1000 ili 2000 ljudi, teško je reći. Ali mi ne znamo koliko on ima ljudi i tamo izvan, jer je on ipak ne samo u Sarajevu, nego je imao uticaja i u Visokom, i u drugim mjestima itd. I u ovoj situaciji mi defakto njega zadržavamo po onome o suspenziji. Mi donosimo odluku o suspenziji, ne objavljujemo. Halilova odluka važi da je on razriješen dužnosti, a da medju tim ljudima idemo. Jer koliko ja znam oni imaju dosta razumni ljudi, pametnih ljudi koji mogu uticati na te ljude. Možda ima njih 10-15 koji su, što se kaže, imali ljepljive prste i pljačkali. I postepeno ih bez incidenta riješiti. A on je svakako, ti si dao za njega izjavu da je on razriješen dužnosti. Ovdje mu je data suspenzija. Suspenzija ti daje vremena da ove jedinice se preformiraju, prebace se u nekakve druge jedinice, izmiješaju se sa drugim jedinicama, itd. Medju onim zdravim vojničkim kadrom.

LAGUMDŽIJA: Ja imam pitanje procjene druge reakcije. Koja će biti njegovu reakcija kad sazna to dole i šta očekujete. Je li očekujete da će on fino tražiti da se vama vrati ili će ići samo i praviti još veći džumbus dole? Zašto ovo pitam? Puno uvažavanje u ovom čitavom regionu dole Konjic i Jablanica, i tamo ima. Pošto sam dole dok sam bio razgovarao sa tvojim komandantima tamo. Bio sam sa ratnim predsjedništvima. Dole predsjednik ima još bolji uvid poslije ovog puta dole. Kad porediš ono dole sa tuzlanskom regijom. Mislim na čitav onaj okrug gore. Stepenn organizovanosti je 1:10 ili ne znam ni ja koliki je. Samo postavljam pitanje imate li kakvu procjenu kako će u tom jednom dole sistemu, jer i dole ima da komandanti taktičkih grupa smjenjuju komandante brigada i takve stvari koje ja ne znam da li su u skladu sa ovim. Dole već ima puno antagonizma i unutar tog komandnog nekog kadra. Da li imate procjenu kako će se sad, ako se medju njih uklini. Jeli ga mislite zatvoriti? Imate li tu neku procjenu. Ne kažem da mi odgovorite šta ćete uraditi, nego samo da li imate neki plan ili neku procjenu kako ćete sve to dalje držati pod kontrolom.

HALILOVIĆ: On unosi zabunu još više.

ZLATKO LAGUMDŽIJA: Ja kažem kad donesete tu odluku, kad mu je saopštite, saopštite komandama i sve. Imate li plan šta sad, neko uputstvo šta dalje činiti. Ne mislim da treba na ovom skupu da se to elaborira, samo da li postoji?

HALILOVIĆ: Imam.

ČAMPARA: Samo će njegova reakcija ista biti i na suspenziju i njegovih ljudi ili na odluku o stavljanju van snage naredbe ranije. Ista će reakcija biti.

LAGUMDŽIJA: Ako dozvoljavate, mislim da bi sa ove današnje sjednice dobro bilo da, bez obzira kakve su ovdje odluke donesu, ide u saopštenju da Predsjedništvo ovo zahtijeva podržavajući onu odluku načelnika odnosno štaba vrhovne komande - da zahtijeva energično da se ta odluka sprovodi i da se kontinuirano izvještava i javnost i Predsjedništvo o njenom sprovođenju, da se vidi da ovo Predsjedništvo stoji u potpunosti iza jedne takve odluke i da se zahtijeva što prije da se ove stvari razrješavaju, odnosno ova pitanja oko para vani i oko čitavog tog haosa koji vlada. Jer ja sjedim u onom štabu Vladinom koji vodi Hakija Turajlić za obezbjeđivanje sredstava za oružane snage. Mi objektivno tamo pričamo o mrvicama, jer glavna sredstva i kriminal su vani u sasvim drugim kanalima koji, koliko ja znam, Vladine državne institucije apsolutno ne kontrolišu. Ne znam ni kakva je kontrola oružanih snaga i da bi dobro bilo da se takvo nešto što rije pripremi i analiza ovih koverti i tih stvari. I da se javnosti na neki način da do znanja da će u to da se ide. To je jako bitno naročito sa stanovišta onih ljudi koji praktično se bore.

HALILOVIĆ: Mislim da je jako značajno da se ta odluka donese i da se javno objavi. Imam u vidu samo jednu stvar - moral boraca. I da se odlučno podrži, da Predsjedništvo odlučno podrži naredbu odnosno zavodjenje reda unutar armije u smislu onoj naredbi koja je izdata, o čemu ti Zlatko govoriš.

ZLATKO: Da se vidi da to nije vojna stvar, nego civilna. Ovog Predsjedništva.

PREDSJEDNIK: To se može uraditi na taj način da Predsjedništvo podržava mjere i u okviru toga donosi određene odluke personalne prirode. Normalno bi bilo da se objavi ta odluka, međutim, ne znam koliko je u ovom momentu do dobro s obzirom na upozorenja koja imamo - i od Kljuića i od Mirka i rezervi koje imaju u pogledu efekta da se može svašta dogoditi na terenu. Možda bi dobro bilo ograničiti, razmotriti tu situaciju u OS i da podržavamo mjere za energično zavodjenje reda, za sprečavanje svih zloupotreba koje tu imaju i da smo u okviru toga donijeli neke određene odluke. Dakle, da donesemo odluku, predlažem još jednom da donesemo odluku o ukidanju odluke o imenovanju, da ne idemo večeras na objavljivanje. Možda je baš danas kritičan dan. Da vidimo da li će se ovaj požar ugasiti. I naravno da ti preduzmeš mjere, neku preventivu tamo da ne dodje do nekih ispada, da držiš na oku šta se radi. Da ne bude iznenadjenja.

PEJANOVIĆ: Da poduzmeš sve mjere na bazi saglasnosti, a da mi sutra donesemo odluku.

PREDSJEDNIK: Dobro.

KLJUJIĆ: Ne treba, brate. Ako Sefer garantira to da neće biti belaja, vi nemojte objaviti. Recite da su neke personalne promjene itd.

PEJANOVIĆ: Neka pokuša do sutra obavijestiti.

KLJUJIĆ: Ako on smatra da može kontrolirati. Predsjedniče, mi smo ukazali na neke dimenzije koje bi to moglo imati zbog specifičnosti situacije. **Da nema ovog sukoba u Travniku i ovo mome duže ne samo s njim, imaš ti još u štabu toga i odmah da ti kažem ako ostaneš samo na Juki Prazini ti ćeš imati najveći hendikep jer će onda reći da je to lični sukob. Imaš i onog drugog, znaš ti ko je. I sve to treba primiriti.** Prema tome, smatram da moramo principijelno donijeti odluku da podržavamo sve ovo što je najavljeno, **konkretno sad ovu odluku donijeti, pa sljedeću opet za pet dana. Pa sve pomalo se oslobadjaj.** I ne znam kako bi trebalo ovog Hadžu iz Goražda i Kneza iz Tuzle. To bi bilo ovako odmah da ti kažem, nemate vi neke velike koristi od njih, oni su na distanci, ali bi za te ljude tamo i za neki moralni lik našeg armije bilo jako važno da se ti ljudi kooptiraju na osnovu rezultata koje smo imali. Imamo i to.

PREDSJEDNIK: Dobro, jesmo li za takvu odluku.

PEJANOVIĆ: Ja sam za ujutro odluku, a danas mjere preduzeti sve i provjere.

HALILOVIĆ: Mjere će biti preduzete u roku od 10-15 minuta.

PEJANOVIĆ: Tu smo mi Sefere, nije problem, možemo ujutro, danas poslijepodne. Samo poduzmite mjere da se ne desi ni jedan eksces na ulici.

PREDSJEDNIK: **Ko je zato da se danas odluka donese? Mislim da imamo šest. Prebroj.**

KLJUJIĆ: **Nemamo šest.**

GANIĆ: **Konjicija i Mirko su protiv.**

PEJANOVIĆ: Ja mislim za sutra da se poduzmu mjere i da donesemo odluku na bazi saglasnosti.

KLJUJĆ: Abdulah, šta si ti glasao?

KONJICIJA: Ja sam rekao da mislim da nije vrijeme iako je neophodno. Zajednički razgovor. Neka prespava, pametnije je jutro od večeri.

LAGUMDŽIJA: Je li to znači kad biste se sutra ujutro našli, vi ste za, je li?

KONJICIJA: Ne, nego ne znam sutra hoće li početi pucati u Fojnici, hoće li on sutra odvesti svoje ljude sa HVO pa napraviti još ..

LAGUMDŽIJA: Imaš komandanta štaba koji stoji iza toga.

KONJICIJA: Ja vjerujem, ali ja imam i svoju pamet da razmišljam da znam šta se može desiti. Znam koliko ljudi ima u njegovoj jedinici koji su za armiju i to striktno da se pridržavaju, sigurno ih ima dosta. Ali imaš jednu grupu koja može pokrenuti sutra talas neprilika ovdje.

ČAMPARA: Šta znači, da ne podržavaš vrhovnu komandu?

KONJICIJA: Ja podržavam Vrhovnu komandu.

HALILOVIĆ: Vi rušite vrhovnu komandu. Druga stvar, šta ako vam večeras napusti brigada položaj zbog vaše odluke, šta ćemo onda?

PEJANOVIĆ: Nema potrebe da ovo zaoštravamo.

KONJICIJA: Ne treba zaoštravati stvari, razumijete ako napusti brigada. Neće brigada napustiti. Jedino ako ti rekneš povucite se vi pa neka ovi ušetaju.

PREDSJEDNIK: Ko je glasao za odluku da znamo izbrojati glasove? Pet. Je li odluka donesena? Nije donesena. U tom slučaju nije donesena odluka.

PEJANOVIĆ: Nismo mi odlučili predsjedniče, oprostite, nemojte se ljutiti.

IZETBEGOVIĆ: Ja sam bio precizan da se danas donese takva odluka.

PEJANOVIĆ: Ja sam mišljenja da se donese sutra odluka nakon svih poduzetih mjera,

LAGUMŽIJA: Ako Mirko ti kažeš...

PEJANOVIĆ: Čekaj, Zlatko, nemoj da budeš ni moj ničiji advokat.

LAGUMŽIJA: Neću, ali kažeš preduzetih mjera. Sefer će izaći na 15 minuta i kako on tvrdi znaće sve mjere.

PEJANOVIĆ: Molim lijepo, ja hoću da sudjelujem krajnje u odgovornosti sa Seferom i Štabom da se ne desi ništa što može imati posljedice političke i druge.

HALILOVIĆ: Ja ću sutra vama reći da sam preduzeo sve mjere, vi ćete naći opet neku poziciju ovdje.

PREDSJEDNIK: Nemoj, Halile, molim te. Nemoj vršiti pritisak na člana Predsjedništva.

PEJANOVIĆ: Nisam rekao da neću glasati, nego sam rekao da ćemo sutra donijeti odluku nakon ovog što ćete vi poduzeti. Što znači da ću i glasati. Nemojte sada iznudjivati ništa unaprijed, ja sam vrlo jasan uvijek bio.

KONJICIJA: Dobro, da se predsjednik nije vratio onda bi to još čekalo.

PEJANOVIĆ: Drago mi je da ste poduzeli mjere koje smo zaključili prije dva mjeseca. Istina, sustigli smo vrijeme kad nas još sto djavola goni.

GANIĆ: Sutra imamo drugu sjednicu. Biće sutra puno sastanaka. Prema tome, treba se dogovoriti. Ako vi tražite još neke informacije do sutra, kako sutra? Možemo se vratiti.

KLJUIĆ: Hajmo mi ljudi donijeti odluku i ne objaviti i njemu poslati poziv da dodje u Sarajevo. Ovdje je samo pitanje efekta, Kemo, u javnosti i belaja. Da nema Travnika i Prozora i što kaže prof. Fojnice koja sutra može planuti, nema, mi stojimo, mi smo tražili to od štaba nije to izmislio neko. Samo šta bi mi dobili sad da izadjemo na TV i kažemo Juka je smijenjen, on više nije to. Šta bi dobili time? Dajte, pustite ga da ga pozovemo u Sarajevo.

KONJICIJA: Da se mene poslušalo danas ne bi bilo u Bosovači problema, u Kiseljaku, Varešu i Fojnici, garantujem vam. A tada ne bi ni Vitez disao kako diše danas.

HALILOVIĆ: Šta sam trebao da poslušam?

KONJICIJA: Sad nije važno.

KLJUJIC: Nemamo ništa od toga ako međusobno sad ovdje počnemo pričati neke stvari koje su iza nas. Moramo biti pragmatičari i reći sad je takva situacija. Vjeruj, Halile, kad ti to najaviš i ja bih te obavezao da sutra još jednog smijeniš. Jer, to je normalno, ako ćemo stvarati državu, armiju u koju smo uložili sve, nemamo mi izbora. Ali opet ti kažem, dajte da donesemo odluku, kovertirajmo je, pripremi sve.

HALILOVIĆ: Ali ukoliko bi u istom danu uzeli sve to pa riješili, onda.....pa riješili...

KLJUJIC: Ne možemo, ja sad tebi kažem, ja hoću da tebe zaštitim. Juka Prazina kaže - on ne kaže ni protiv Jove Divjaka ni protiv Šibera ništa, on protiv tebe. Ja znam ko je Juka Prazina, odmah da vam kažem. Ja bolje od vas sviju znam Juku Prazinu. Ja sam za to, ali ja sad vama kažem ja sam nekakav život proveo u tom novinarstvu i druga stvar, ja sam građanin ovog grada, ja živim s tim ljudima. Ja hodam gradom. U ovom trenutku jedan mali kiks taktički može nam dovesti još neprilika. Vidite da se lomi država, ne država kao država, Bosna će opstati sigurni budite, bez obzira bio to ovaj ili onaj, ali dajte da pokažemo neke mudrosti. Niti ćeš ti dobiti satisfakciju ako danas ga javno smijenimo, niti je to tebi važno. A mi ne možemo tolerirati da neko dolazi i maltretira. I druga stvar, ja neću da meni dolaze. Ja sam išao tamo, Talijan probljedio. Onaj jedan hoće Ganića, ja kažem nemoj treba nam kvorum. Mislim, okrenem na šalu jer s njima se ne može normalno razgovarati. Druga stvar, oni su utrčali u ovu zgradu pored ovih Bisera, razumiješ. Biseri jadni, ova djeca gradska. Neko ih stavio da ne idu na front obukli ih, sve fini momci, pozdravljaju tri puta dnevno, nema hajra od njih. Protrčalo im pet razbojnika, oni su naoružani kao specijalci itd. Prema tome, nije sumnja uopće u ... nego dajte da napravimo ono što je rekao Lagumdžija. Jedan fini uvod da je „Predsjedništvo na svojoj sjednici, razmatrajući situaciju itd.... podržava uvodjenje reda, odgovornosti, itd. U tom pogledu i neke personalne promjene je sačinilo...” kovertirajte to.

HALILOVIĆ: To nije sporno uopšte.

KLJUJIC: Fino mu napišite poziv, hitno da se javi u Sarajevo, imate sjednicu Vrhovnog štaba i ako ne dodje, onda ćemo reći pošto nije došao itd. Mislim, sad je samo stvar provodjenja toga, stvar finesa. Ništa mi nećemo vjerujte. Večeras će biti prva vijest Juka

Prazina smijenjen, onda će se lajati, onda će on otići nekakvim novinarima itd. Nama je vic da on dodje u Sarajevo. Onda imamo razlog ako ne dodje, imaš neko opravdanje.

PEJANOVIĆ: Mene je najviše zabrinulo to što Sefer kaže da ne isključuje incidente.

KLJUJIC: Samo nam još to treba u centru grada.

PREDSJEDNIK: Očigledno većine ovdje nemamo. Sutra ćemo se sastati u pola jedanaest radi donošenja odluke, molim vas. Imamo onaj sastanak jedan u jedan sat. Kad je zakazan onaj prošireni. Zajednički razgovor. Ovdje nemamo većine. Mi ćemo se naći u pola jedanaest zbog ove stvari, a što se tiče druge sjednice, poslije. To vjerovatno negdje iza podne.

GANIĆ: Treba imati jasnu koncepciju.

.....

KLJUJIC: Vrlo kratko ću ja, predsjedniče. Prvo, vi znate da smo mi dužni do 5. novembra da predamo određenu dokumentaciju UN za ratne zločine, jer su oni formirali taj tribunal, to je presedan. To nikad do sada nije bilo itd. I postoji veliki krug ljudi koji rade na tome i ekspertna grupa. To je već pripremljeno i kasete su pripremljene i bilteni, samo nismo imali struje i sad štampano i to će biti spremno. Tri čovjeka će trebati ići u Njujork da tamo obave posao, da se upoznaju sa ljudima koji su u okviru UN zaduženi zato i to će biti duži kontakti, tri čovjeka će otići dole, prezentirati, upoznati se i onda vratiti i vjerovatno telefaksima dalje odradivati. Tu nema nikakvog spora. To je rutinska stvar. S druge strane ima jedan praktičan problem. Javni tužilac u Sarajevu je pokrenuo protiv 60 i nešto, 63 čovjeka sudski postupak. Svi su u bjekstvu u povodu ratnih zločina. I sad imamo jedan problem koji moramo kao Predsjedništvo zaustaviti. Naime, ja sam privatno zvao tog tužioca i suca kod kojeg je to došlo da se to zaustavi, da se to ne vodi, jer to se vodi raprava u odsustvu, a s druge strane pošto je formiran taj međunarodni sud, mi moramo napraviti destinkciju između lokalnih i ovih vrhunskih zločinaca. A po pravnom zakonu ako je jedan čovjek osuđen za jedno djelo na jednom mjestu ne može odgovarati za drugo. Prema tome nama nije u interesu da Karadžića sudimo u Sarajevu na nekakvom lokalnom sudu ili u Foči Maksimovića i Ostojića, nego jednostavno moramo napraviti listu onih ljudi za koje mi smatramo da predstavljaju veće formate zločinaca da ih sudimo na tom međunarodnom, a da veliki broj sudimo na domaćem. Ima ovdje taj Ostojić kojeg bi ja sudio na međunarodnom što se tiče zločinaca, a ja njemu ne bih digao rep, on može biti i ovdje sudjen. Jednostavno, tih 63 treba

izdvojiti 10-15 ljudi koje ćemo dati međunarodnim forumima, a ostale da idu normalnim tokom na našim sudovima. I u tom pogledu, ako dozvolite, ja bih predložio da eksperti to predlože, da se i ja ni vi ne miješamo, jer oni imaju tamo po popisu zločina - recimo ovdje su predloženi Karadžić, Koljević, Plavšić, Ostojić, Maksimović, Krajišnik, Buha, Tintor, Radić, Prstojević, Kušić, Pikulić, Veselinović, Kovač, Stanišić, Karišik, Kukanjac, Djurdjevac, itd. to da ide na taj međunarodni sud. A ovi ostali da idu na lokalni. Ako je to, to je čisto jedna politička stvar. Dakle, nije pravna. Pravna je jasna. Ako im sudimo u Sarajevu ne možemo im suditi na međunarodnom sudu. Smatramo da treba to podijeliti i neka to eksperti odluče koga će. Tražim podršku od vas na tom planu.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da do međunarodnog sudjenja neće doći najvjerovatnije.

KLJUJIC: Mi im predsjedniče vazda možemo suditi. Ali u ovom trenutku bilo bi ishitreno jer tamo kaže da će se formirati međunarodna komisija koja, kad dobije ove argumente i ovdje je Mazovjecki bio i mi smo mu dali jedan specijalni bilten, tu su ti najnoviji primjeri imamo i video-kasete sinhronizirane na engleskom, sve imamo, pa ćemo vidjeti šta će. Očekivao sam - Šaćirbeg mi nije poslao ni ime tog čovjeka itd. Poslali smo telefaks.

GANIĆ: Šećerbegoviću se šalje. Ima on tamo čovjeka. Ja sam to objasnio.

KLJUJIC: On meni nije poslao ni ime. Da ne govorim naše probleme, to ćemo ti i ja riješiti poslije sjednice, nije problem u tome. Jer neko s tim ljudima treba ostvariti kontakt i vidjeti šta oni traže. Pazite, govoriti o ratnim zločinima - možete govoriti slikom pa da Srna poturi sliku naših žrtava kao da su njihove, ili možete govoriti ispovijedi jednog čovjeka koji je bio tu itd. ili slikom ili recimo za Mladića. Treba dati onu kasetu kad smo dali onu tonsku pucaj na Pofaliće nema tamo Srba, pucaj na Predsjedništvo itd. To se vidi itd. Prema tome, ovdje se radi čisto o stručnoj, tako su mi rekli ovi ljudi koji rade - ekspertna grupa. Napravićemo strahovitu grešku ako na lokalnom sudu tužimo sve. Ako ne dodje do međunarodnog suda, onda opet.

PREDSJEDNIK: Ova komisija bi poimenično utvrdjivala.

KLJUJIC: Komisija eksperata predlaže da se Kukanjac stavi na međunarodni sud.

PREDSJEDNIK: Mislim ova komisija što je sad formirana. Znaš li ti situaciju?

KLJUČ: Ona traži dokaze.

PREDSJEDNIK: Šta će ona onda uraditi?

KLJUČ: Imaju tri zahtjeva - Slovenije, Hrvatske i nas da se formira tribunal međunarodni. To je Silajdžić govorio u Helsinkiju jer sam mu ja poslao poruku tada. I to je usvojeno. Sad trebamo vidjeti hoće li oni formirati sud ili neće. Ako neće, oni će samo osuditi zvanično, verbalno, a onda ćemo mi ići našim pravnim institucijama. Ako oni kažu, mi ćemo formirati međunarodni sud kao što je u Ninbergu, onda Slovenija predlaže svoje, Hrvatska svoje mi svoje. Tako da nama nikad ne može proći Karadžić i ovi da ih ovdje sudimo na ovom sudu. Da vidimo šta će biti.

PEJANOVIĆ: Ja predlažem da mi prihvatimo Stjepanove predloge, da se obavi i ekspertna konsultacija i konsultacija u Njujorku, pa onda da se donesu odluke koje treba donositi na Predsjedništvu.

GANIĆ: Ja mislim da udje samo u zapisnik još ova stvar da se Stjepan poveže sa našim predstavništvom u UN, da dobije od njih instrukcije šta traže. Mi smo se na prethodnoj sjednici dogovorili da će ova grupa koja bi išla za Njujork prezentirati taj materijal ovdje.

KLJUČ: Biće ovdje jedna izmjena.

GANIĆ: To mora biti toliko prije odlaska, da se ima vremena za korekcija onoga što prezentiraju. Ne samo da vidimo šta ovi nose. Nego da, ako nešto ne valja, da ima vremena da se ispravi pa da nose prave stvari. To je Stjepan rekao i to je tvoja odgovornost da isprogramiraš kad to.

KLJUČ: Jasno mi je sve, ljudi rade na tome, struja je došla prije dva dana tek.

GANIĆ: Nemoj sad na struju, svi nemamo struje.

PEJANOVIĆ: Ako dozvolite posebne stvari, jedna kako da se izborimo da sljedeća stvar bude u međunarodnoj zajednici postignuta, to je da recimo dobijemo sud koji je međunarodni ili međunarodnog karaktera. To treba izvršiti u konsultaciji sa Silajdžićem i vidjeti na koji način sad dalje to obezbijediti. Mi smo imali neki razgovor iz kojeg se vidi velika podrška. Čak ima jedna

ideja da ovaj sud za ljudska prava u EZ u Strazburu da i on doprinese da se nađe to rješenje koje bi dovelo do toga.

PREDSJEDNIK: Praktičan predlog je da se ovdje ne pokrenu postupci...

KLJUJIC: Protiv izvjesnog broja za koji eksperti ocijene da bi oni imali međunarodnu odgovornost. Protiv ostalih može da se vodi. I druga stvar, da se pripremi dokumentacija i sve ono čim mi trenutno raspolažemo da se prezentira UN. I onda da se vide šta će oni dalje i, naravno, naše institucije i delegacije insistirati na formiranju tog suda.

.....

PREDSJEDNIK: Hoćemo li, imamo još jednu tačku. To je bila tačka koja se ticala odnosa armije i milicije, odnosno prepočinjanja. Ovdje je Pušina, ministar MUP-a. Ovo pitanje nije na Vladi raspravljano prethodno. Manje-više imamo materijale. Uglavnom mi rijetko neposredno donosimo neke odluke. Obično imamo pripremljene odluke. Ova odluka nije bila na Vladi i da vidimo šta će kazati ministar MUP-a.

PUŠINA: Odlukom Predsjedništva Armiju BiH sačinjavaju oružane snage BiH - armija i policija. Ova odluka direktno je koliziji sa zakonom, ne ulazeći u to da nije prošla onu zakonsku proceduru. Mislim da ona nema nikakvog pravnog osnova i nema realnog osnova za prepočinjanje aktivnog rezervnog sastava milicije jedinicama armije. Zato što je Vrhovna komanda Predsjedništvo. U dosadašnjim aktivnostima policija se uvijek stavljala u sve planirane akcije i izvršavala sve zadatke koji su bili postavljeni. Neshvatljivo je da ministar unutrašnjih poslova nije član Glavnog štaba ili makar nikada nije prisustvovao ni jednoj sjednici Glavnog štaba. Tako da ja iskreno nisam za ovakvu odluku i na ovakav način.

PREDSJEDNIK: Na proceduralnim razlozima da se zadržimo, da ne ulazimo u suštinu pitanja. Je li to u redu, nije li.

PUŠINA: Ja sam rekao nisam za ovakvu odluku.

PREDSJEDNIK: Dajte, raspravite to na Vladi. Mislim da bi trebalo raspraviti na Vladi.

LAGUMDŽIJA: Predsjedniče, za mene nije sporno da ovakve odluke treba raspraviti prvo na Vladi prije nego dodje ovdje. Ja sam se začudio kad sam ovo vidio proceduralno. Ja vam mogu

reći svoj stav, ja bih volio ako je komandant ovo predložio da nam da ili neka dodje na sjednicu Vlade.

HALILOVIĆ: Kad je sjednica Vlade?

LAGUMDŽIJA: Zakazaćemo je sutra u 12 sati pa da ovo raspravimo.

PREDSJEDNIK: Da vidimo imamo li još šta? Hvala.

Sjednica je završena u 11,00 sati

“Predviđen je neki dogovor zmedju stranaka SDA i HDZ da Musliman ide gore za ambasadora u Hrvatsku”

Magnetofonski snimak 173. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 4. novembra.1992. godine

Sjednica je počela u 13,30 sati. Sjednicom je predsjedavao Alija Izetbegović, predsjednik Predsjedništva.

.....

GANIĆ: Što se tiče imenovanja ambasadora u Republici Hrvatskoj to pitanje je postalo usko grlo u rješavanju praktičnih problema i mi smo tu vodili kojekakve razgovore i kojekakve predloge i predlog je da se dr Asim Kurjak imenuje na ovu funkciju iz razloga što se radi o jednoj ličnosti koja može sa lakoćom otvarati vrata u toj državi, a da njemu treba kasnije dati neke ljude koji znaju taj zanat da rade. I mi moramo imati ambasadora. To je jedino ime koje je bilo ovdje u optičaju predloženo od predsjednika i od nekih drugih ljudi koliko sam saznao iz intervjua predsjednika Republika Hrvatska pripada da to bude Musliman, čak prihvata da to bude Kurjak. Mi smo se na Komisiji saglasili da ovaj predlog jednostavno jedini predlog koji je bio dostavljen Komisiji, da ga proslijedimo Predsjedništvu sa preporukom da Predsjedništvo donosi odluku o tome. Da se ovaj čovjek imenuje, da se ukinu gore ovi biroji, da se uvede neki red. Ali ako njega imenujemo, da ove ljude savjetnike ili kako se zovu, ti koji rade posao, da to stvarno budu ljudi koji znaju raditi posao.

IZETBEGOVIĆ: Što se tiče nadležnosti, čija je nadležnost ostalog osoblja Ambasade?

AKMADŽIĆ: Vladina nadležnost.

IZETBEGOVIĆ: Treba reći Vladi neka odmah uzme i neka odradi ovaj ostatak da se imenuju ostali ljudi tamo. **Predvidjen je neki dogovor zmedju stranaka SDA i HDZ da Musliman ide gore za ambasadora u Hrvatsku. Mogu vam reći iako to nije ovdje bitno, ali Hrvatska smatra da bi takodje dobro bilo da bude Musliman. A ne Hrvat.** Nas čudi, kažu, da je uopšte bilo govora o tome. Mislim da tako i treba zbog problema koji tu postoje, ali da prvi čovjek do njega treba da bude Hrvat. Takav je bio dogovor. To je sugestija predsjedniku Vlade ovdje. Prvi čovjek koji je najvažniji, to je opunomoćeni ministar.

AKMADŽIĆ: Ministar-savjetnik.

IZETBEGOVIĆ: On treba da bude Hrvat. Dakle, stavljam ovaj predlog na glasanje. Naše je da imenujemo ambasadora i da poručimo Vladi da, ako je moguće, hitno koliko sutra, imenuje ostale ljude. Neka na neki način kontaktira sa MIP-om, neka se to dogovori. Da se odradi ovaj posao da se ambasada što prije gore organizuje. Gore je neophodno to uraditi jer je opći haos. Stotine predstavnika, raznoraznih, a nema ambasade. Onda to sve ide nekakvim nezvaničnim kanalima. Dakle, ja bih ovaj predlog stavio na glasanje.

.....

IZETBEGOVIĆ: To je upravo plan i ja sam rekao Harisu da dodje u Sarajevo ponovo da bi se to konačno odradilo. Da predvidi potpuno vrijeme da se tu zadrži da se čitava stvar dovrši. I riječ je o nekih desetak zemalja. On je dao prijedlog za desetak zemalja.

GANIĆ: Mi na Kadrovskoj komisiji, ja sam rekao Ministarstvu da ažurira one predloge da znamo ko je. Ima tamo ljudi za koje ja nikad nisam čuo znate. Da daju neke biografije, što se tiče Kurjaka njega svi lično ovdje znamo. To je jedna ličnost koja je i u Hrvatskoj dobro poznata, u Bosni i u Jugoslaviji. On je zaista...

IZETBEGOVIĆ: Mi imamo stvarno 10 prioriternih zemalja, a medju njima su: SAD, UN, EZ, Njemačka, Austrija, Turska, Saudi Arabija, Italija, vjerovatno Iran. Jedno desetak zemalja koje su prioriteti. Tu postoje čak i predlozi koje treba proučiti. Mislim da on nema pravo formalnog predloga, ali može dati mišljenje. **Medjutim, medju prioritetima prioritet je Hrvatska. Jer jednostavno sve ide preko Hrvatske i ovih problema vjerovatno koji su sad nastali ne bi bilo da smo imali gore predstavnika koji bi mogao da ode blagovremeno da neke stvari preduhitri, odnosno preduprijedi, da razgovara, itd.**

GANIĆ: Dobro.

IZETBEGOVIĆ: Ja se potpuno slažem sa Stjepanom da bi trebalo da se odradi. Ali kad god imaš kompoziciju, ali onda...od devetog mjesta čeka svih onih osam. Pošto smo se tu saglasili, sad će doći Hrvat u Ameriku ili u Njemačku, vidjećemo gdje. Doći će na slijedeće mjesto Hrvat. I tu postoji saglasnost pa ćemo tu naravno biti kooperativni da kažemo ovdje smo postavili Muslimana, onda treba da dodje Hrvat na drugo mjesto. Ali bih vas zamolio da ovo, ako gore na Vladi imadnemo saglasnost, da taj posao odradimo. Pričekaćemo Jurin stav oko tačke a.

.....

IZETBEGOVIĆ: Da se kaže - to je politika sudjenja. Da oni neke procese ove važnije zaustave. To je čitava stvar.

GANIĆ: Možemo li onda preći pod razno.

IZETBEGOVIĆ: Pazi, ovo je dobra ideja da se s republičkim javnim tužiocem o tome porazgovara. Jer to je zaista pitanje politike sudjenja, to nije pravna stvar. Mi bi jednog krivca dali ovdje na neki sud kad bi mogli, a možda ove glavne ne bi dali ako će biti međunarodno sudjenje. To im treba kazati. Da se zna o čemu je riječ. Neka vode takvu politiku. Ja lično ne vjerujem da će doći do međunarodnog sudjenja. za to sudjenje treba kapitulacija zemlje. Gdje, dok god on ima parče zemlje gdje može da se sakrije, nije on dostupan tu. Ovo što se radi, Komisija što radi, to da. Komisija će možda proglasiti danas-sutra da postoji osnovana sumnja da je neko ratni zločinac. **Inače, sudjenje Nirberško je bilo moguće zato što je Njemačka bila kapitulirala i bila potpuno poražena.** Ovdje je to teško. Nismo završili oko ove tačke. Sad će oni raspravljati tri sata. Smatramo usvojenom tačku a.

.....

Sjednica je završena u 14,30 sati.

*“ da se može birati član
Predsjedništva ne kao što
je do sada, već koji nije bio
na izborima.”*

Magnetofonski snimak 177. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 11. 11. 1992. godine, u 12,00 SATI

Sjednici je predsjedavao Alija Izetbegović, predsjednik
Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK: Znači da imamo kvorum. Trebaće da se Pejanović
vрати što prije. Kakav bi gore bio sastav delegacija ako Pejanović
krene. Samo Pejanović iz Predsjedništva.

MILE AKMADŽIĆ: Mislim da treba se vratiti gospodine predsjed-
niče. I on i Mario.

PREDSJEDNIK: Ko ostaje - onda ostaje Lazović gore. Dobro
ispred Hrvata će ostati jedan čovjek. Ko ima gore. Je li Brkić?

MILE AKMADŽIĆ: Ja neznam ko je gore.

PREDSJEDNIK: Je li Brkić - Znači Mario je gore.

GANIĆ: Vrte se gore

MILE AKMADŽIĆ: Oni imaju opravdanje. Kada im reknemo da se
vrate. Ne vrate onda im možemo prigovoriti nešto. Ovako traži-
mo od njih da budu gore. Ne moramo se na njih ljutiti je li.

GANIČ: Kada sam ja bio s ovim generalnim direktorom "Unisa" posjetili smo Poljsku - stigla mi je naredba samo predstavnik UNIS-a. Mi tek stigli naredbom kad ovaj predstavnik kaže - kako ste stigli. Ma kaže ovdje je teško, nema ovoga, nema onoga, redovi su veliki itd. A ovaj general ... sluša, sluša, kaže znaš šta. Ja sada ne mogu ništa s ovog mjesta da uradim, a čim stignem u Sarajevo oni će nam novog čovjeka poslati da se sikterišemo tih muka. Čovjek probljede izgubi se.

PREDSJEDNIK: Dobro. Hoćemo li po dnevnom redu. Kao da imamo i sporedni dnevni red - izbor i imenovanje. Predlozi sa zakonskom snagom. Pod tačkom 1. to je pitanje izbora člana Predsjedništva. Ovdje imamo sada jedan izvještaj ove komisije. Komisije koja meni nije sasvim jasna - morate priznati da je malo konfuzno napisan izvještaj. **A u suštini će nam gospodin Čampara iznijeti ovdje jedan potpisani materijal.** Najkraće u čemu je suština izvještaja.

AVDO ČAMPARA: Mi smo se jutros sastali prije svega da o tom i o tom razgovaramo. Rekli smo sljedeće. **Da mi možemo dati naše neko stručno mišljenje kako to vidimo.** Ali da ni u kom slučaju ne dajemo sebi za pravo da možemo predložiti Predsjedništvu da usvoji ma kakvo rješenje kada se vrši bilo o promjeni Ustava, dopuni određenih ustavnih članova i amandmana. Ili pak o obustavi pojedinih odredbi. Jest da je to jedino amandmanom 77- zacrtano pravo i obaveza Ustavne komisije Skupštine Republike Bosne i Hercegovine. I onda smo došli

PREDSJEDNIK: Dobro o tome. Dakle, šta bi trebali uraditi. Dobro to ide u sklopu ustavne komisije.

AVDO: Mi bi sada trebali da pokrenemo inicijativu kao Predsjedništvo i tražimo od Ustavne komisije da vidimo koje su to odredbe koje bi trebalo da se učine u Ustavu bilo, da se obustavi pojedina odredba **pa da se može birati član Predsjedništva ne kao što je do sada, već koji nije bio na izborima.** Ili pak da vidimo može li izmjena i dopuna Ustava. Moram da kažem da je Ustavni sud poslao i meni zvanično pismo u kome negira i kaže da Predsjedništvo ne može mijenjati Ustav. Može samo vršiti obustavu pojedinih ustavnih odredbi.

PREDSJEDNIK: To je njihov stav koji oni mogu davati kasnije. Prema tome Ustavna komisija bi trebala da podnese prijedlog izmjena je li.

AVDO ČAMPARA: Prijedlog akta koji ona smatra da je moguće.

PREDSJEDNIK: Dobro ona treba da donosi prijedlog nekakav. Je li.

AVDO: Jeste ona da podnese.

PREDSJEDNIK: Ali znate šta je naše u tome da uradimo?

AVDO: Da pokrenete inicijativu i da ih ovlastite da to rade. Jer može inicijativu podnijeti Predsjedništvo, Vlada jedno vijeće i 30 poslanika.

PREDSJEDNIK: Prema tome, drugim riječima ne možemo neposredno mijenjati. Hoćete to da kažemo.

AVDO: Da bez prijedloga ustavne komisije. Materijal. Kada se radi o Ustavu samo.

PREDSJEDNIK: Ima li Ustavna komisija. Postoji li Ustavna komisija.

AVDO: Ustavna komisija ima ih 10 -12 ovdje u Sarajevu. Nije ona kompletna normalno. Jer Ustavna komisija je i od poslanika i od stručnjaka. Mi smo do sada imali dvije sjednice Ustavne komisije Sada namjeravamo treću, sada bi to trebalo, jer Ustavna komisija daje prijedlog, ne moraju biti kompletni. Opet ide na Predsjedništvo, Skupština. Odnosno Predsjedništvo koje usvaja ili ne usvaja. Odbija ili prihvaća.

PREDSJEDNIK: Kakav ti ovdje opet zakon spominješ. U drugom stavu ovog obrazloženja.

AVDO: Što se tiče toga ukoliko bi izmjenili Ustav ma kako onda bi trebalo da se izmjeni Zakon o izboru članova Predsjedništva. I Zakon, jer sadašnje zakonske odredbe nama kažu sada je čisto da ide onaj sljedeći koji je bio na izborima. Mora se i Zakon izmijeniti. A pošto je do sada uvijek daje Vlada predlog Uredbe sa zakonskom snagom za izmjenu Zakona o izboru i članova Predsjedništva. To smo smatrali da bi opet to trebala da Vlada učini. A može i Predsjedništvo samoinicijativno.

PREDSJEDNIK: Jeste li razmatrali to - za koliko bi se taj posao mogao obaviti. Može li se to uraditi za dva dana. Može li to Ustavna komisija sutra donijeti, nama prekosutra dati to. Može li Vlada sa

AVDO: Može. Samo nam je teško Ustavnu komisiju tako brzo sazavati, ali možemo negdje u 12, u jedan. U dva da je sazovemo.

MILE AKMADŽIĆ: Mogu li ja predsjedniče nešto.

PREDSJEDNIK: Izvoli Mile.

MILE AKMADŽIĆ: Prvo jedno pitanje gospodinu Čampari. Zašto nije juče ovako diskutirao?

AVDO: Prije svega ja juče o ovome nijednu riječ nisam rekao.

MILE AKMADŽIĆ: A što nisi, kada si dobio zaduženje da se u toj komisiji radiš.

AVDO: Ja sam shvatio da smo mi dobili zaduženje da kažemo šta je ustavno, a šta nije zakonski kako treba ići, da ta grupa to uradi.

MILE AKMADŽIĆ: Dobro. Hvala. **Drugo. Pismo gospodina Dautbašića možemo smatrati nimalo više vrijednim od pisma tvog i diskusije tvoje ovdje. Jer to Ustavni sud nije raspravljao. Jer niti ima kvoruma, niti ima mogućnosti da se to postigne.** Prema tome, i pismo koje si i ti dobio nemoj smatrati pismo Ustavnog suda.

AVDO: Ne, i ne smatramo ga. Smatramo da to pismo ne postoji.

MILE AKMADŽIĆ: I još jedno pitanje. Da li misliš da su Odluke AVNOJ-a u Jajcu 1943.godine protuustavne?

AVDO: Odluke Armije u Jajcu je donijela ipak Skupština.

MILE AKMADŽIĆ: Ali molim vas sada je predsjedništvo ovo u funkciji Skupštine. Koja je Skupština, je li narod birao te, kako je birao narod te. Narod je birao

AVDO: Te u poslaniku u Jajcu su ipak birali

MILE AKMADŽIĆ: Jedan dio naroda, drugi dio u ratu nekom. Prema tome, molim vas dajte da ne govorimo o tome šta ne može. I predsjednik je rekao sada. Dajte da ne govorimo o tome šta može, ja upozoravam ovo Predsjedništvo i tebe i sve ostale. Da je ovo politički akt. Da treba naći rješenje da se to sprovede. Jedno. Jedno, drugo nikad mi nisi ti Avdo rekao da mi ono što imamo ovdje predloženo da je to nemoguće.

AVDO: Koje?

MILE AKMADŽIĆ: Ovo način na koji smo

AVDO: Ja sam rekao na taj način imenovati i sada tvrdim.

MILE AKMADŽIĆ: Znači da ima i drugih načina, znaci obustavom nekih i izmjenom u Zakonu o izborima.

AVDO: Jeste tako je. Mi to i kažemo ovdje. Ali da Stranka predlaže i da dovede Predsjedništvo - opoziva i predlaže - pa ona znači uzima legalitet i legitimitet Predsjedništva.

MILE AKMADŽIĆ: Stranka se pojavljuje kao predlagač. Jer je kao predlagač bila i na izborima.

AVDO: Predsjedništvo će to razmatrati. Ali vidite vi ste nas odredili - tu smo mi bili sasvim da ne može bez ustavne komisije. Uzmite amandman 77- 78. pa - gdje kaže ko predlaže i kaže: nakon provedene javne (dobro sada ne može) javne rasprave, o Nacrtu akta o promjeni Ustava BiH, Komisija za ustavna pitanja utvrđuje predlog zaključka o promjeni Ustava.

MILE AKMADŽIĆ: Ko donosi uredbu sa zakonskom snagom? Uredbe sa zakonskom snagom kao tim zakonski donosi samo Predsjedništvo u funkciji Skupštine i samo u ratnom stanju. Nema nikakvih drugih uslova.

AVDO: Jeste. Ne mora u ratnom, može i u vrijeme neposredne ratne opasnosti.

MILE AKMADŽIĆ: Zato te ja molim da pročitaš ovaj svoj izvještaj drugi stav ovdje. U kojem piše ovako (ja ću ga pročitati): Ukoliko se želi izvršiti u ratnim uslovima izbor članova Predsjedništva BiH, tada je neophodno izvršiti odgovarajuće promjene u Ustavu BiH i u skladu sa tim promjenama donijeti Uredbu sa zakonskom snagom o izboru članova Predsjedništva za vrijeme ratnog stanja. Iz ovog aspolutno proizilazi da je to moguće.

AVDO: Mi nismo govorili o sadašnjoj mogućnosti. Način na koji je izabran Pejanović i Kecmanović. Da se toga držimo - niti bi trebalo mijenjati Ustav ni Zakon. Već ide sa automatizmom. To se zna. **Bio bi Komšić, ako neće Komšić, bio bi sljedeći, ako neće sljedeći bio bi onda**

MILE AKMADŽIĆ: Ja samo tvrdim po ovom stavu 2. po ovome i tvojih kolega koji su radili ovo - da je ovo predsjedništvo ovlašteno da to uradi, jer samo ono donosi uredbu sa zakonskom snagom, samo u ratnom stanju. Sada je to stanje ovdje nastalo. Prema tome ja sam jezičar, ali jezik i pravo su vrlo bitni.

AVDO: Jeste. Samo morate pročitati i zadnji stav. Na čiji predlog? Zadnji stav pročitaj. Na predlog Ustavne komisije.

MILE AKMADŽIĆ: To u Ustavu ne piše da je na predlog Ustavne komisije.

AVDO: Kako ne.

PREDSJEDNIK: Molim vas da napravimo jedan brifing mali. Kako bi bilo - kako bi se mijenjao Ustav da je sve normalno? Najkraća procedura kako bi tekla. Da je normalno. Da imamo Skupštinu da imamo sve.

AVDO: Napravio bi se način. Ide na javnu raspravu.

PREDSJEDNIK: Dakle, nacrt, pa javna rasprava, pa prijedlog poslije javne rasprave

AVDO: Pa prijedlog poslije javne rasprave - prijedlog ustavne komisije.

PREDSJEDNIK: Pa Ustavna komisija, pa Skupština. Mi od ove procedure treba da ispoštujemo ono što se može ispoštovati. Što se ne može ispoštovati to je opravdano u ratnim uslovima. Ne može se na javnu raspravu ići. Ali se ne može kazati .. na Ustavnu komisiju. Nema razloga da se Ustavna komisija zaobidje ovdje. Ne vidim tog razloga, to je sve dan posla kao što je bila i ova ustavna komisija. Ova grupa pravnika. Mislim ne treba preskakati ono što se ne mora preskakati u proceduri. Ne mogu se izvršiti u izboru. Ne mogu se izvršiti - ni izbor čovjeka tamo. A to je mi inicijativu, Ustavna komisija tekst predloga, mi to prihvatamo ovdje. Dajte da ispoštujemo barem to.

MILE AKMADŽIĆ: Molim vas, a zašto juče mi to nismo dali na Ustavnu komisiju pa da to bude za danas gotovo. Juče sam ja brojao pravnike. Jedan, dva, tri, četiri, pet.

PREDSJEDNIK: Mile bez konsultacije tekstova zato sam i tražio da pravnici idu. Da Komisija sjedne da uzme da konsultira tekstove, ne može se onog momenta reći ovako može, ovako može. Jedan dan su potrošli da utvrde šta treba da urade.

AVDO: Decidno u tom piše u 76.

PREDSJEDNIK: Ja isto postavljam pitanje zašto se mora za dan riješiti?

GANIĆ: Ja sam zato da se radi propisno i normalno.

AVDO: Da se izbjegne kriza.

PREDSJEDNIK: Kriza će nastati ako na taj način se bude radilo.

ABDULAH KONJICIJA: Poslanici zahtjevaju rješenje svih ovih problema u paketu, počevši od predsjednika Skupštine Srbi su govorili i zastupnike Kecmanovića i Krajišnika. Dalje, poslanici traže da se sastane Predsjedništvo i predsjednici parlamentarnih stranaka i predsjednici klubova poslanika i da se ove stvari rasprave. Oni se ne slažu sa ovim putem. Niko nema pravo njemu oduzeti poslanički mandat izvini. Oni su predstavnici naroda. Ja sam lično dobio više glasova nego što su članovi Predsjedništva. Upravo radimo po zakonu. Znače država počiva na tri. Parlament, Vlada i Predsjedništvo.

MILE AKMADŽIĆ: Pozovite vi gospodine Konjicija svoje vijeće. Predsjedništvo će odlučiti o tome ali u skladu sa Poslovníkom.

ABDULAH KONJICIJA: Upravo je sve do sada činjeno sve da se ne bi mogla sastati Skupština i Vijeće. To poslanici kažu. Ne kažem ja.

MILE AKMADŽIĆ: Zaključak je ovog predsjedništva i Skupštine - da će Skupština izvjestiti Predsjedništvo kad Skupština može da radi. Izvjestiće Predsjedništvo i na tom se radi.

PREDSJEDNIK: Ono što ne možemo uraditi, ne možemo uraditi i zato postoje neki razlozi. Zna se koji su. Ono što možemo tako uraditi, treba da uradimo. Da se ipak neke stvari - a to je da se procedura provede. Ja mislim - ova grupa pravnika kaže da bi trebalo da mi danas pokrenemo inicijativu za izmjenu Ustava u pitanja izborom i razrješenju članova Predsjedništva BiH, odgovarajućeg člana je li tako, koji se tiče toga.

AVDO: Da pokrenete inicijativu o promjeni Ustava, ne o izmjeni i dopuni o promjeni Ustava ili stavljamo van snage pojedini o.... u vezi izbora člana Predsjedništva. Da ne prejudicira Predsjedništvo komisiju - rješenja. Neka ona odluči ako ima pravo da to kaže.

PREDSJEDNIK: Dobro. Ali kako da se sad definiše šta se hoće ustvari.

AVDO: Promjeni Ustavom može se slobodno reći samo se ona kaže zaledjuje.

ABDULAH KONJICIJA: Da ima neka druga mogućnost.

AVDO: Ma to je zaledjivanje

PREDSJEDNIK: Ja govorim ovdje o Ustavnoj komisiji Abdulah. Ovdje je riječ o jednom tijelu koje se zove Ustavna komisija, koja ima nekakva prava. Svaka čast poslanicima. Ali 10-15 poslanika ne mogu sada - oni mogu samo da daju neko mišljenje. Oni kao vijeće imaju pravo da nešto izglasaju, zabrane, naredi. Ali ne mogu se grupa njih sastati - mi ćemo uvažavati što oni kažu, ali uzimati to kao nekakvu konsultaciju. Ali ovdje je riječ o formalnoj strani. To je ustavna komisija koja će - ovdje Predsjedništvo će pokrenuti inicijativu Ustavnoj komisiji za predlog akta koji služi u ovim ratnim uslovima. Eventualnih izmjena i dopuna, eventualnih. Ali neka predlaže - ona kreće korak nakon toga usvajanje. Samo taj se korak znači naprijed.

AVDO: Naše je mišljenje samo to.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da drugog puta nema tome. Tim prije što postoje apsolutno oko toga dileme krupne u javnosti i nekim političkim faktorima itd. To je čl. 77. je li.

AVDO: Ja ću vam ga pročitati: "Nacrt akta o promjeni Ustava Skupštini BiH stavlja se na javnu raspravu. Tri stav. Nakon provedene javne rasprave u nacrtu akta, o promjeni Ustava BiH. Komisija za ustavna pitanja Skupštine utvrđuje predlog akta o promjeni ustava. O predlogu akta odlučuje Skupština na zajedničkoj sjednici Vijeća, promjena ustava usvojena je ako je za nju glasalo 2/3 od ukupnog broja poslanika svakog vijeća Skupštine BiH.

PREDSJEDNIK: Ja, promjena Ustava je nešto drugo, nego promjena Zakona. Može promijeniti karakter države ako promjeniš ustav. Prema tome, ja vam predlažem da prihvatimo

AVDO: Samo predsjedniče da bude - da ne budem ja na tome - jer sam taj amandman kaže - predlog da se pristupi promjeni Ustava RBiH mogu po... svako vijeće Skupštine, Predsjedništvo Republike, Vlada Republike i najmanje od 3 do 5 poslanika.

PREDSJEDNIK: Dobro u ovom slučaju Predsjedništvo je li tako. Daje inicijativu za promjenu Ustava, ustavnoj komisiji, da predloži akt o izboru i opozivu i razrješenju članova Predsjedništva u uslovima ratne opasnosti, (za vrijeme ratnog stanja).

MILE AKMADŽIĆ: Mogu li se ja javiti predsjedniče opet?

PREDSJEDNIK: Izvolite.

MILE AKMADŽIĆ: Ja mislim da, sada neću govoriti o propisima - govoriću općenito. Mislim da u Predsjedništvu nije postojala dobra volja da se uradi da se ispoštuje ovo traženje HDZ-a. Mislim da ovo može imati negativne posljedice. Zaista negative posljedice. Hvala.

PREDSJEDNIK: Prema tome, predlažem da se pokrene inicijativa za donošenje akta o izboru odgovarajućih eventualnih izmjena i dopuna Ustava koje bi omogućile izbor i razrješenju članova Predsjedništva u ratnim uvjetima. Možemo li smatrati da smo postigli saglasnost ovdje? Ukoliko smo ovog protivljenja - mislim da Mile moramo tu stvar odraditi - to je jedan dan, dva. Ubrzaćemo do maksimuma - možemo napisati i molimo hitan postupak o tome. Druge, nema. A zamolićemo nekoga ovdje od ovih naših evo Avdo Čamapra neka obezbijedi sastanak Komisije sutra.

AVDO: Predsjednik predsjedava on je u ulozi predsjednika Komisije.

PREDSJEDNIK: Ako je moguće sutra dva tri sata da se sjede i da se završi posao. Nadjite razumno rješenje da se može u ratnim uslovima, ili reći da se ne može. Ako se ne mogu raspisati izbori - treba se naći kako se to može raditi i predložiti kako to može u ratnim uvjetima. Jedini je način da se ovlasti Predsjedništvo u funkciji Skupštine. Ne vidim nikakvog drugog rješenja.

GANIĆ: Naći rješenje za funkcionisanje u ratnim uslovima. Nadjite ga brzo.

PREDSJEDNIK: Zna se da nisu izbori. Nije moguće.

AVDO: Može li se računati da će do petka biti okončan postupak.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da može je li? Ti sazovi sutra sjednicu i diskutujete čitav dan sutra.

JURE: Mislio sam na Predsjedništvu da se okonča.

PREDSJEDNIK: Što se tiče predsjednika a neznam što se tiče kvoruma. Ja mislim da oni mogu sutra okončati tu stvar i donijeti prijedlog. Jasno je izbora nema. Jedina alternativa je kao Predsjedništvo. Ja ne vidim drugo. Ali oba rješenja otvaraju mogućnost da se izvrši ovdje izbor. A što se tiče nas mi možemo - ima jedan problem kvoruma ovdje, to je to. Jedino da nam

javite u petak pa da vam mi kažemo tako i tako - da onda deponujete to kod Zdravka i

MILE AKMADŽIĆ: Vidite ovako - ja ću to i u Vladi dobiti samo da se razumijemo. Sjednicu Ustavnog suda nepostojećeg ko fol sazi-va gospodin Ismet Dautbašić i piše pismo Predsjedništvu isti dan kada sam ja sastavio ovu bilješku. Isti dan po toj bilješki ja dobi-jam pismo, a njemu nisam uputio. Znači od nekoga je dobio. Molim vas jedno. Drugo, nikakvu sjednicu ne saziva goispodin Konjicija znači ne javlja se onaj ko treba dok je čuo u javnosti da pozove Ustavnu komisiju. Onaj ko treba da reagira na dok je obja-vljeno 24. u javnosti to da se radi. A javlja se onaj ko nema pravo inače i u normalnim uslovima i u ratnim i neratnim. Treba da reaguje nakon što se donese akt. Osudi taj akt. Ne osudi nego kaže to je to. Ja ću vam reći - neki dan je Predsjedništvu došlo mišljenje, odnosno Odluka ustavnog suda da je zakonita naše prijavljivanje Evropskoj zajednici za ... državu, a to datira ja mis-lim iz marta mjeseca kada smo mi prijavljivali. I zvanično je upućen akt od općine Sokolac Ustavnoj komisiji - Ustavnom sudu on tek sada reagira. A ovdje je reagirao prije nego - isti čas kada smo mi pet redova napisali. A ne reagira onaj ko treba. E, to moju sumnju pojačava molim vas.

AVDO: Kako ne postoji ustavni sud.

MILE: Ma nema ih ni po broju ni po

AVDO: Ima po broju Ismet jedno, Bakalović dva, Alija Latić tri, Nedjo Miličević četiri, Pero Krijan pet.

MILE: Gdje to Pero Krijan molim te?

AVDO: Evo ga u Ustavnom sudu.

MILE: Pero Krijan otišao prije 2 mjeseca.

AVDO: Ne, nije. A traži da ide na liječenje sa konvojem. I sada imamo šestog Obradovića samo treba da položi zakletvu.

PREDSJEDNIK: Nas se ovdje ne tiče ponašanje Ustavnog suda sada. Ja sam rekao - zaboravi činjenicu kao da nema to pismo. Rješavaj kao da nema pisma. A što je Ustavni sud se našao ponukan to se zna da je to. Zato ja sam ti rekao to je pitanje jako spono u javnosti i medju ljudima ovdje.

MILE: To je drugo, onda treba razjasniti može ili ne može.

PREDSJEDNIK: Zato ja upravo što je to sporno. Što nema konsenzusa. Mislim da bi trebali ispoštovati neku proceduru. Da se ne može kazati. To pravno ništa ne vrijedi itd. Jer mi hoćemo da nam Ustavni sud ne može sutra - njegovo prethodno mišljenje ne treba nam. A njegovo naknadno mišljenje će važno biti. jer on ima pravo kad donese neku odluku saznaju se te odluke može kazati nije ustavno. Mislim da možeš braniti stav ako se provede na neki način. Mi kažemo kako nije ustavno. Šta je onda ustavno po gospodi Ustavnog suda ovdje ustavno, ako u situaciji kada se ne mogu provesti izbori. Hoćemo li ostati bez predsjedništva oni nemaju kud. **Mile ja sam juče rekao - da bi trebalo barem jednu minimalnu proceduru, ako ne može javna rasprava, ako ne može inicijativa ponovna rasprava - ipak se radi o promjeni Ustava.** Ne radi se o promjeni jednog Zakona, nego Ustava. Ustav je karakter zemlje. To je ono što kažu opis lični jedne države tu. Ne možeš mijenjati. Ali ustav je ipak je nešto što definiše karakter države. Mislim da tu treba ispoštivati onu minimalnu proceduru i ovo ne treba. Nije važno da li će biti dan dva prije ili kasnije. Nije to toliko važno. Tim prije Mile što je krajnje sporno pitanje.

MILE: U to drugo ja ne ulazim. Ja sam rekao na Glavnom odobru HDZ-a (napamet ja nisam pravnik) ja sam rekao da je to moguće. I sada stojim na tome da je to moguće.

PREDSJEDNIK: Jeste moguće. I mislimo da nije moguće

MILE: Meni je to opravdano niti me je ko pitao niti sam kome govorio.

PREDSJEDNIK: Ali ni ovdje niko ne kaže da nije moguće. Čak ni ova komisija ne kaže. Naprotiv ona kaže da je moguće. Ali ovim putem.

AVDO: Ja moram imati inicijativu da sazovem Ustavnu komisiju.

MILE: Ja i sada kažem da ne treba ići na Ustavnu komisiju.

ABDULAH: Ali to je tvoja stvar.

X: Ali ipak kaže da treba.

MILE: Ja mislim da Predsjedništvo u funkciji Skupštine u ratnom stanju može odlučivati o svim pitanjima bez obzira na to od koga inicijativa dolazi organa nižeg od sebe. Da Predsjedništvo ne treba pokretati inicijativu kod organa nižih od sebe. **Evo gospodin Halilović je osporio Odluku Predsjedništva i dao izjavu u javnost**

da ne može ići konvoj koje je Predsjedništvo odobrilo. ○ tom se raspravlja.

GANIĆ: Samo trenutak. Vidite u ovom trenutku kako je bilo predloženo svaki od članova Predsjedništva viši ... može samo neki (*zajednička diskusija*) Druga stvar - da pokrenem još jednu stvar pokrenuta je bila inicijativa da se popuni mjesto predsjednika Skupštine. I npr. SDP (ovo iz mog ugla) SDP je odmah predložio Miru Lazovića. Uputio pismo, ja ništa i pritisak je na mene ja sam poslao ono birokratski svim političkim strankama. I onda je HDZ odgovorio da može se izabrati predsjednik Skupštine, ne slažemo se da bira Predsjedništvo u funkciji Skupštine nego da UNPROFOR dovede sve poslanike u Skupštinu da ih dovede u Sarajevo, da se održi Skupština i da se (imam ja papir donijecu ti kopiju) Evo HDZ je predložio kada je bio u pitanju izbor predsjednika Skupštine da se sazove Skupština - ali ja

MILE AKMADŽIĆ: **A šta bi mi dobili sa Mirom Lazovićem ovdje u Predsjedništvu - kad imamo ovdje Konjiciju gospodina, imamo Marija Ljubića uvijek imamo člana Predsjedništva i Skupštine legalno.**

GANIĆ: Ne, a ja prenosim, ja ovdje

PREDSJEDNIK: Ja a treba da bude, što oni kažu bilo bi manje više da je to pitanje

ABDULAH KONJICIJA: Danas su oni tražili ponovo da udju dva predstavnika srpskog naroda u Skupštinu i u Predsjedništvo.

MILE: Srpski narod nek riješi pitanje u s... ko će doći nek provede izbore kako može i šta hoće. Oni su imali predstavnika Skupštine niko ga nije otjerao, on je sam otišao. Imali su mjesto predsjednika jednog vijeća je li tako. Isto tako je otišao. To je njihov problem. Nemojte da mijenjamo

GANIĆ: Samo da kažem da znate ja taj sastanak nisam zakazao. Da ne ispadne da se nešto razvodnjava. Sve dotle dok ja svoj status kao člana Predsjedništva ne dovedeni u pitanje. Može neki Behmen da kaže tamo.. .daj nekog drugog ovamo. Ja karikiram stvari, ali pazi, sve se u životu mijenja ali lični interes je konstantan. Konstantno je u fizici nešto što je uvijek... Ja pokušavam malo da olabavim atmosferu i teoretski sam rekao možda postoji mogućnost da se u toj konvenciji nadje neki drugi čovjek. Ja sad malo pokušavam da unesem smijeha u čitavu stvar. Pa sa tog aspekta shvatam i njegovu žurbu. Konvencije su uvijek nepredvidive.

AKMADŽIĆ: Veća je šansa bila, g. Ganiću, da smo Miru Lasića izabrali prije nekoliko dana pa mu dali priliku da pogriješi do konvecije nego ovako. Ovako nema šansi nikakvih.

KONJICIJA: Hoćemo li ovo apsolvirati da sastavimo ovu komisiju.

PREDSJEDNIK: Dajte da ispoštujemo minimalno procedure.

GANIĆ: Neka se sastane ta komisija, dajte joj i kola na raspolaganje i to neka odrade svoje, neka odrade jednu proceduru. Ako ti treba moja sugestija, onda nemoj postojećim članovima uzdrmati stolicu. Neka se ispoštuje neki minimum, radite brzo, skupite se, i tako.

KONJICIJA: Molim vas,

PELIVAN: Je li insistira Predsjedništvo da se u petak završi procedura, da se zna. Znao zašto pitam. Možemo mi sad teorije ovdje

PREDSJEDNIK: Mislim da je red poteza obrnut. Ne Predsjedništvo konvencija, ne konvencija sa Predsjedništvom, šta ima veze konvencija sa Predsjedništvom? Predsjedništvo će izvršiti svoj dio posla, ali mislim kakve veze ima konvencija s tim? Nije mi jasno. Ona je već dala neki predlog i to je u proceduri sada.

GANIĆ: Konvencija je birala predsjednika Stranke, ne bira predsjednika Predsjedništva. Ono je izabralo predstavnika koje kandidira za Predsjedništvo.

PELIVAN: Riječ je o tome je li to shvatiti kao natezanje ili dobra volja.

GANIĆ: Jure, koliko je tebi trebalo da sprovedeš neke stvari u Vladi?

PREDSJEDNIK: Neće niko smatrati, Jure, nerazumnim...

PELIVAN: Ja bih ti mogao i danas postaviti pitanje o sebi jer ovdje predsjednika Vlade niko nije pitao - Vlada predlaže jednog generalnog konzula, drugog, trećeg. Kad bi Jure Pelivan eventualno kao bio, sad ćemo strukturu svu vidjeti. Ali ne govorim ja o sebi, neka bude 5 mjeseci ako treba, ali dajte malo. Mi se ponašamo kako nam kad...

PREDSJEDNIK: Niko neće, Jure, smatrati nerazumnim da se izbor člana Predsjedništva, u situaciji kad je zakoniti put poremećen, da traje 4-5 dana. To niko neće smatrati nerazumnim. Neka se ta ista stranka upita koliko ona rješava neke stvari. Pa i koliko je od onog sastanka do konvencije 15-20 dana, nije dva dana. A nama su došli - kaže danas je ostavka, evo vam danas predlog izglasajte to. A nema procedure. Druga je stvar da je to u našim rukama, da piše tamo Predsjedništvo pa ono neće da to uradi. To je druga stvar. Nego je procedura opšta rasprava, izbori nekakvi. Mi sad moramo da nadjemo neki modus koji je ustavan. Vidite da su teškoće, vidi se da nema ustavnog puta. Da piše negdje da to radi Predsjedništvo i da je to tako jasno, onda bi zaista mogli smatrati ovo nekakvim odugovlačenjem bez ikakvih potreba. Medjutim, juče smo razriješili čovjeka.

AKMADŽIĆ: Da se mi odlučimo da radimo legalno i HDZ će to prihvatiti. Da opozovemo danas ambasadora u UN koji je imenovan ilegalno.

PREDSJEDNIK: Stavite prijedlog pa ćemo ga opozvati.

AKMADŽIĆ: Evo, ja stavljam prijedlog.

PREDSJEDNIK: Stavite pismeni prijedlog. Ja se o tome ne mogu izjašnjavati u roku od 5 minuta. Prije svega, da vidimo kako je postavljen i nije ambasador, nema ulogu ambasadora. Ima ulogu nekog predstavnika Silajdžićevog tamo jer Silajdžić ne može da bude na dvije strane.

GANIĆ: Njega je Predsjedništvo imenovalo, Kadrovska komisija.

AKMADŽIĆ: Nije ga niko imenovao. On je predao tamo neke akreditive skupa sa ambasadorom Hrvatske i primljen od generalnog sekretara UN, mislim u tom svojstvu. Nemojte misliti samo jednu stvar da ono što mi sve radimo da je to legalno. Ja mogu kao generalni sekretar dosadašnji reći - ono što je Predsjedništvo ovdje radilo i donosilo odluke bez obzira koliko je dalje sve uvijek bilo politički ispravno, ali ja svugdje i na svakom mjestu kažem to je bilo legalno. Šta se dešavalo iza toga, ja u to ne ulazim. Ali, ja tvrdim i uvjeren sam da ovdje možemo naći pravovremena rješenja i da smo ih već mogli naći da imamo dobru volju i da ne trebamo sad govoriti o tome ne može zbog propisa kad je u pitanju nešto drugo. Da govorimo o problemima stvarnog.

KONJICIJA: U jedan sat sam pokušao, Lasić mi je dolazio, da skupim ove članove Ustavne komisije. Ne bi ih vrag mogao skupiti iza 3-4 sata jer je jedan tamo, drugi tamo, treći ovamo. Prema

tome, evo mi ćemo pokušati sutra do petka, u petak ujutro da bude ovdje njihovo rješenje.

GANIĆ: Ne samo to, nego obje stranke i HDZ i SDA. One nisu do sada prema svojim članovima u Predsjedništvu bile oštre. Imate člana Predsjedništva iz te dvije stranke koji uopšte, ojdi mi dođi mi. Za koje su sjednice Predsjedništva neobavezujuće, dodju, vi se čujete jednom u mjesec dana s Borasom, znate otprilike šta on misli, imate taj njegov glas itd. Ali mislim da su stranke tu pokazale jednu neaktivnost u smislu da članove Predsjedništva, ja sam samo do sad jednom bio odsutan sa sjednice Predsjedništva kad sam bio na putu. Mi smo imali ljudi po 3-4 mjeseca, po 6 mjeseci, po godinu dana nisu ovdje. I tu su stranke pokazale veliku neodgovornost sa tog aspekta. Moramo tu pogledati istini u oči pa reći to.

AKMADŽIĆ: Možda zbog toga HDZ i želi da unaprijedi predlaganjem ovih.

GANIĆ: Dobro, želi, ali nevjerojatno je kad neko, trudimo se da tome udovoljimo, ali evo o čemu se radi da za godinu dana vam nije stalo da Borasa opomenete. Ovaj mora biti u tri dana. Ja kao inženjer rezonujem da se možda Miri Lasiću ne ljulja, da se na konvenciji...da ne izbija treći čovjek. Kod nas je sve moguće, može Jure biti sutra, primjera radi. U politici je sve moguće. U politici kad gledaš čovjeka i kad mu vidiš boju to je osnovni znak da to nije ta boja nego druga boja, tako kažu Amerikanci, šalim se. Mi ćemo saradivati ovdje i raditi pod uslovom da integritet postojećih članova Predsjedništva sa tim odlukama ne bude....

KONJICIJA:Upravo se postavlja pitanje Abdića i Borasa, zašto ne dolazi Kljuić na Predsjedništvo i zašto se predstavnici srpskog naroda ne koptiraju u Predsjedništvu a ima predlog ne znam ko ga je poslao. Za ovom Tatjanom. čime oni to pravdaju da bi ova opozicija, ta srpska, koja bi time dobila nešto na svom legitimitetu.

ČAMPARA: Znae šta, da se pogrešno ne shvaćamo, ovo su stvarno, kad se radi o članovima Predsjedništva, sada krupne odluke u Ustavu. Članovi su Predsjedništva birani od građana. Mi sada tu odredbu pokušavamo ili da zamrzimo ili da je promijenimo. To je osnovno. Moramo biti spremni i na reakciju građana, strašno. Biće reakcije, moramo na to biti spremni, ali nije bitno. I čini mi se da bi dobro bilo da bar, koliko je moguće, tu Ustavnu komisiju sutra sazovemo, damo napišemo i ja se nadam da ćemo. Da to ne radimo ne bi onda ni ovo činili. Da ćemo izaći u susret ovim zahtjevima. Jer, odmah da kažem - mi na taj način ne

dozvoljavamo, i to da budemo ovdje jasni, sada onim koji su bili, dozvoljavamo ako hoćemo mi time ne zabranjujemo, ali koji su bili na listi od raznih stranaka ne dozvoljavamo da oni budu članovi Predsjedništva. Zapravo u izboru Predsjedništvo će to izabrati najvjerojatnije ko je predložen. Krupna je promjena i možda da se na tom ne zadržavamo, mi ćemo sazvati predsjedniče sutra ustavnu komisiju i nastojaćemo do petka ili u petak da damo neki pismeni materijal.

PREDSJEDNIK: Moramo riješiti pitanje kako donijeti odluku, ako budete vi završili sutra naveče, kako u petak donijeti odluku u situaciji u kojoj će vjerovatno bićemo bez kvoruma. Jedino da nam se javite u petak, ja bih mogao zakazati tu sjednicu malo ranije u petak, recimo za 11 sati, a da se mi čujemo u 10 sati. A vi nastojte do sutra naveče to završiti.

AKMADŽIĆ: Moj glas je tu poznat. Ja ću dati svoj glas zamjeniku svom.

PREDSJEDNIK: Dobro bi bilo da to bude slučaj i sa Borasom. On će vjerovatno biti dole.

AKMADŽIĆ: Isto i za Borasa. Ja sam imao Borasov glas do sada.

GANIĆ: On je dobio nalog od HDZ da dodje, nije došao. Mislim da je HDZ zahtijevao od svojih predstavnika da poštuju ono 5 dana.

AKMADŽIĆ: HDZ zahtijevao jeste, ali će zato HDZ preduzeti sankcije koje on poduzme.

PREDSJEDNIK: Dobro, onda smo se saglasili oko ovoga. Uradite vi to da to bude do sutra naveče uradjeno. Da prekosutra do negdje pola jedanaest imamo sjednicu.

.....

PREDSJEDNIK: Možemo li ove ostale proglasiti donesenim, one su raspravljene. Možemo, hvala. Rekli smo da tačku 8 3. preskačemo, čini mi se da tačku 4. takodje preskačemo.

PUŠINA: Ja bih g.predsjetniče tačku 3. stavio na dnevni red. Već je preskačemo tri-četiri puta. Mislim da nema potrebe. Ili da se opredijelimo ili šta.

HALILOVIĆ: Nismo završili po tom pitanju.

PUŠINA: Ja bih da se pročitaju.

PREDSJEDNIK: Ja imam uticaj da je završeno ovdje. Piše mišljenje Vlade i obrazloženje štaba.

HALILOVIĆ: Opet je suprotno.

PUŠINA: Ja bih da se to pročita da Predsjedništvo zauzme stav.

PREDSJEDNIK: Šta predlažeš?

PUŠINA: Da se usvoji prijedlog Vlade i da se odbaci predlog Štaba. Da se Predsjedništvo izjasni u vezi toga.

PREDSJEDNIK: Štab zahtijeva da se odluka donese.

HALILOVIĆ: Da se ispoštuje zakon. Po zakonu to predstavlja oružane snage čine Armija, MUP, HVO i drugi naoružani sastavi. Samo da se ispoštuju zakoni, ništa više.

PREDSJEDNIK: Čovjek kaže da je to u skladu sa zakonom. Zajednički razgovor.

PUŠINA: Oružane snage BiH predstavljaju, odnosno dio oružanih snaga predstavlja i MUP kao samostalan organ i samostalno ministarstvo. I ono ne negira tu zakonsku odredbu. Negira zakonsku odredbu pod kojom Glavni štab zahtijeva prepočinjavanje jedinica aktivnog sastava milicije što je dato i u obrazloženju. Dakle, mi ostajemo na stanovištu da pripadamo OS, što je zakonom i predviđeno, ali zahtijevamo da ostajemo kao samostalno ministarstvo. I to se kosi sa predlogom Glavnog štaba Vrhovne komande. Dato je obrazloženje i u pismenoj formi, pozivamo se na član 7. i član 5. vrlo decidno i vrlo jasno. I ja molim da se Predsjedništvo izjasni u vezi toga.

AKMADŽIĆ: Imali smo mi iz ranijeg iskustva, kad je počela ova ratna kriza, imali smo odluku Predsjedništva o predpočinjavanju rezervnih sastava milicije tada u TO. Tako se to zvalo. I to je normalno moguće. I moguće je to i sad učiniti, nego je samo pitanje da li postoji potreba i opravdanost zatim. Zakonski to jeste moguće, nije nemoguće, ali je činjenica slijedeća. **Da je MUP da to spada u OS BiH, u OS BiH spada i HVO, ali HVO nije Armija BiH još uvijek, je li tako, ali ako su oružane snage jedan širi pojam, OS su svi ljudi sposobni za vojsku.** I mislim da nema razloga da u ovom trenutku, osim ako nastupe okolnosti koje do toga dovode, da se rezervne snage policije i to da se to stavi, ali sa ovim aktivnim nema nikakve potrebe.

PUŠINA: Aktivni sastav ne.

HALILOVIĆ: Samo nekoliko riječi i zaista bih zamolio da se rasprava na ovu temu ovdje obavi uz još dodatne konsultacije da se ovdje pozovu ljudi koji su od tumačenja zakona. Samo da se poštuje zakon. Da bi se ispoštovalo da budu jedinice MUP-a u sastavu OS ne u sastavu Armije BiH, trebalo bi na svim nivoima rukovodjenja i komandovanja napraviti da udju predstavnici MUP-a u Glavni štab Vrhovne komande i po nivoima komande. Da se može vršiti planiranje borbenih dejstava, upotrebe jedinica, itd. Sa cijele teritorije RBiH mi dobijamo informacije da nije realizovana ni odluka Predsjedništva da se rezervni sastav milicije pretpočini. Tamo je bilo da udje u sastav OS i za sad mi na terenu imamo situaciju da oni djeluju kao slobodni strijelci. Svako po svom. Nema problema. Onda, ako se ovaj zahtjev ispoštuje, onda da znamo i da ih angažujemo.

PREDSJEDNIK: Je li rezervni sastav sporan?

PUŠINA: Nije sporan, g.predsjedniče.

HALILOVIĆ: Nije proveden.

PREDSJEDNIK: A što nije proveden, provedite ga.

HALILOVIĆ: Nekoliko ljudi treba ući u sastav Glavnog štaba i tako na svim nivoima rukovodjenja i komandovanja da se zna čim se može komandovati, šta je šta itd.

PREDSJEDNIK: Mile, iz tvoje diskusije proizlazi, samo da znam zbog procedure ovdje, da si ti protiv ovoga ili si za ovo?

AKMADŽIĆ: Ja sam protiv ovog predloga. Za sam, ako se pojavi potreba da se dodatni rezervni sastavi milicije angažiraju u OS, kako smo već i donosili odluke, a aktivni nema potrebe. Aktivne snage milicije su...i u drugom smislu ne samo onom što vojska radi, nego ono što civilna policija radi.

PREDSJEDNIK: Mi već samim tim ne bi mogli donijeti ovu odredbu, jer nemamo većine. Ovdje je takva granica foruma. Prema tome, da ne gubimo džaba na ubjedjivanju ovdje. Jer, čim je ovdje jedan glas protiv, mi imamo svega tri glasa za.

AKMADŽIĆ: Svejedno, trebalo bi čuti i većinu. Predsjedništvo radi na usaglašavanju stavova. Ja sam rekao svoje mišljenje. Ako većina ljudi smatra da to treba, a ja ne smatram da to treba mogu

mene ubijediti i g.Halilović i Ganić itd. ali ja ne vidim tu u ovom trenutku potrebu.

HALILOVIĆ: Ja bih zamolio da se odloži ovo.

AKMADŽIĆ: Pogotovo što Vlada nije tako mislila. Ja nisam predsjedavao toj Vladi, ali Vlada tako nije mislila.

GOTOVUŠA: Vlada je u pismenoj formi dala i negativan je stav u odnos na prijedlog odluke. Vlada se negativno izjasnila. Donijela je još jedan zaključak gdje je obavezala ministra MUP-a, zamjenika ministra odbrane da u saradnji sa GŠOS odnosno komandantom sjednu na jedan operativni sastanak i da pokušaju riješiti taj problem. A naše mišljenje je i odgovor na papir jer se takva odluka ne može prihvatiti od strane Vlade, ali jeste proizlazila obaveza ...

JUSUF PUŠINA: Ja ću obavijestiti samo Predsjedništvo u vezi ovoga iz ekonomno-pravne komisije (*zajednička diskusija, ne čuje se*)

PREDSJEDNIK: Ko ima dalje da kaže šta?

HALILOVIĆ SEFER: Ja bi molio da sjednemo još jedanput u ovom sastavu da izvršimo .. što je predložila Vlada. Ja vas uvjeravam da treći put pravimo istu grešku i ja nisam spreman - mi imamo potpuno sasvim otvoreno kažem raspad sistema, jedinice milicije se ne uključuju. Ja upozoravam da to može imati vrlo dalekosežne posljedice.

X: Vlada je dala svoje mišljenje.

MILE AKMADŽIĆ: Ali ima po drugim osnovama. Pošto se često na ovom predsjedništvu pojavljuje nesuglasje između načelnika Štaba, ministra odbrane i ministra unutaršnjih poslova, ja predlažem da ovo pitanje danas riješimo. Onako kako je gospodin predsjednik Vlade predložio. Ali da je neophodno sagledati strukturu tih neslaganja. To mislim da je obavezno.

PREDSJEDNIK: Ne možemo donijeti odluku pozitivnu, ovo je bio prijedlog. Jer jedan član Predsjedništva izjasnio protiv. Neznam da li je i dalje ostao protiv. U tom slučaju ne može se donijeti odluka pozitivna. Prema tome,

GANIC: Pa dobro ko bi trebao još - ko bi trebao kada ti kažeš da diskutujemo. Misliš tvoji pravnici i pravnici iz Ministarstva unutrašnjih poslova i iz Vlade. Ministarstva odbrane.

PREDSJEDNIK Nema potpuno stava po tom pitanju. Aktivnog sastava, ostaje potreba da se oni sastanu tame i da saglase eventualno.

SEFER HALILOVIĆ: Treba javnosti reći da ne živi u zabludi. Gospodin Pušina traži elemente /argumente/. Ja imam argumente svaki dan, iz - dakle ta situacija nije takva. Ja ne govorim o Sarajevu - govorim jednostavno o Sarajlijama. Na terenu nije situacija takva. Jedinice ni rezervnog aktivnog sastava milicija ima jako puno problema -jednostavno nisu svi u tome. Mi imamo armiju koja sama sebe naoružala. Ti ljudi su sami sebi kupili oružje. Nismo im mi kupili oružje.Imamo s druge strane jedinice milicije koja je državna. Država naoružala kupila im oružje, kupila im opremu, zimsku ljetnu i sve ostalo. I hrani ih država sada. Ja vas molim da tu stvar jedanput - ne tražimo ništa više osim sadejstva. Dakle, da u štabove jedinica - tražimo samo sadejstvo, tražimo saradnju, koordinaciju i tražimo da svi sposobni građani sve puške u ovoj državi budu usmjereni prema četnicima. Ja mislim da je to razumno.

JUSUF PUŠINA Ali predpočinjavanje policije ne može doći u obzir.

PREDSJEDNIK: Ajmo otvoriti uslove za sadejstvo.

JUSUF PUŠINA: Stojim uvijek na stanovištu da je u funkciji odbrane BiH

SEFER HALILOVIĆ: Kada je bila situacija oko Jajca, naredio sam da se angažuje milicija. To je bilo tri sata noću. Nemam u Štabu nekog iz Ministarstva unutrašnjih poslova - nego ja moram sam

PREDSJEDNIK: Neka polako molim vas.

MILE AKMADŽIĆ: Ima tu rješenje, ja ne vidim, ne treba teških riječi ni žuči. Predsjedništvo BiH je Vrhovna komanda i Vrhovni komandant oružanih snaga je li tako. Je li to sporno. Nije sporno ako Predsjedništvo izda naredbu da se angažira policija i vojska, i armija ova i HVO i ova i ona, onda je to Vrhovna komanda. Ako to ne može onda nije Vrhovna komanda. Prema tome, Predsjedništvo kaže gospodine Haliloviću proslijedi naredbu tu, gospodine Pušina proslijedi naredbu tu i td. I završen je posao. Ja tako gledam sadejstvo

GANIĆ: Kada se vodi neka akcija, (prekidi u snimanju, tehničke smetnje). S druge strane mi smo govorili svojevremeno da redov-

na milicija ima neke druge civilne poslove koji se moraju obavljati - dakle civilni poslovi zakonitost itd. (*zajednička diskusija*)

JUSUF PUŠINA: G. predsjedniče, ja podvlačim, policija će se staviti uvijek u funkciju odbrane BiH kada se zato ukaže potreba, kada je planirana akcija i kada je ...dijelovi policije učestvuju. Dakle, ...nikada neće, čak i tamo gdje nije planski pečat se stavlja. Ja ne volim da se daju ovakve pogrešne informacije. Znači, nikada nismo i nikada nećemo, nije to zbog mene nego zato što to politika tako mora da radi, staviti u funkciju odbrane BiH i to ćemo uvijek učiniti i u svakoj prilici i u svakom momentu. A da se aktivni sastav policije briše sa mape, to neću dozvoliti. Na kraju, to su propisi sa zakonom i Ustavom BiH. Ukoliko civilna vlast neće da ima svoj organ, onda izvolite donijeti takvu odluku. Ja sam decidan i jasan. Odluka o pretpocinjavanju ne može biti ...na zakonu ma ko je donio.

EJUP GANIĆ: Ne čuje se. Kada se uključuje policija u to, ko komanduje jedinstvenom akcijom, operativno ko komanduje?

MILE AKMADŽIĆ: Glavni komandant je Predsjedništvo koje pravi plan i koje provodi velike akcije.

EJUP GANIĆ: Medjutim, dok se mi probudimo, dok mi ovo-ono. Ovi ljudi koji faktički idu u akciju. Ali ovdje samo pitanje, npr. napada se grad X, ima odbrana grada - ko rukovodi odbranom grada. Milicija i vojska, je li? To je jedno pitanje. Bilo bi dobro, ovo nije loše...

ALIJA IZETBEGOVIĆ: S jedne strane se očigledno vidi da neko generalno pretpočinjavanje aktivnog sastava milicije ne bi bilo u redu. S druge strane pokazuje da je koordinacija, odnosno operativno vođenje u slučaju nekakve odbrane neophodno i to jedinstveno vođenje. To je malo u koliziji. Ali kako bi se to dalo prevazići? Mislim da bi dobro bilo da se eventualno delegira jedan visoki oficir milicije u Štab. Da se ta koordinacija vrši. A da ne bude generalno pretpočinjavanje. Jer onda tu stvarno civilna policija više ne postoji, u pitanju je vojna vlast ništa više. *Zajednički razgovor.*

EJUP GANIĆ: Glavni štab u kome sjedi predstavnik milicije ako donese odluku kako se treba izvoditi akcija, onda u tom slučaju faktički ... Taj čovjek iz milicije učestvuje u tome kako treba djelovati, ali vjerovatno....

JUSUF PUŠINA: G.Ganiću, nikada se velike akcije ne prave ad-hoc. Nikada Prema tome, nikada nije ...da predstavnik policije

učestvuje u razradi plana. Ja još ne znam veliku akciju u više ratovanja da je bila ad-hoc donesena. I kad napadamo i kad se branimo uvijek imamo informacije 12 sati prije.

SEFER HALILOVIĆ: Jedna je dimenzija plan...operacija, druga je dimenzija ...donošenje operacije na cijelom prostoru. I Prema tome, Štab mora stalno raditi. Dakle, mi smo ovdje... Dakle, tu mora biti u Glavnom štabu neko iz MUP-a ikoji postoje. U Glavnom štabu treba da sjedi ... odnosno treba da sjedi lice koje može narediti onome u Bihaću i u Mostaru da ne mora ... Zajednički razgovor. Mi uvažavamo činjenicu da tako mora biti. U ovom slučaju pretpocinioca jednog dijela Ministarstva i to... a samo onaj dio Ministarstva koji je ...civilnoj vlasti, on ostaje. Normalno, mi ćemo i dalje ... Loše snimljena traka.

ALIJA IZETBEGOVIĆ: Civilna vlast treba da ostane. Vi znate da narod rado vidi miliciju a izvjesnu vrstu vojske nerado vidi na ulicama. To je poznata stvar. Zato to treba da ostane tako. Medjutim, rezervnu miliciju podrediti, pretpočiniti. Ali to nije dovršeno, operativno nije uradjeno. To treba u cijelosti to uraditi. A što se tiče ove druge stvari, premostite to na taj način što bi u Glavnom štabu sjedio jedan visoki oficir milicije koji ima puna ovlaštenja za hitne naredbe. Ali kad treba hitno reagovati da može. Mislim da ta situacija neće česta biti. Vojske ima dosta, ne znam, ono što ima milicije treba da ostane u gradu radi obezbjeđenja reda u gradu ako je neka akcija. Sad u Travniku konkretno. Karaulu napadaju. Ne znam da li bi milicija bila gore na Karauli ili da ostane u Gradu. Igra svoju ulogu u gradu. Prema tome, mislim da se to na taj način.... Mislim da smo se saglasili o ovome. Pretpočinjavanje se odbacuje - pretpočinjavanje, ovo aktivnog sastava. Rezervni sastav treba da ga vojska konačno stvarno disciplinira i da udje tamo i da ima neposrednu komandu nad redovnim sastavom. A što se tiče aktivnog, da se ubaci u Štab glavni pa onda eventualno u ove štabove korpusa. Po jedan visoki oficir milicije ili dva, zavisno od toga, radi koordinacije. Radi zajedničkog dejstvovanja. Treba da bude unutra. Onda mogu da djeluju zajedno. To je jedno rješenje. Uostalom, rješenje koje je u skladu sa tvojim predlogom.

PUŠINA: Na Vlašiću položaj drži policija. Ja sam im išao u posjetu. U Turbetu drži policija. Ja ne govorim za Sarajevo. Da ne bude ovo da policije nema. Nije džaba 500 policajaca poginulo zato što su stajali kao meta.

GANIĆ: Mislim da smo mi riješili ovaj problem.

PREDSJEDNIK: Onda je to zaključak ustvari. Da se u štabove, radi koordinacije, da MUP delegira odmah, bez odlaganja, visokog oficira.

PUŠINA: ...stavovima, g.predsjedniče, na nivou Republike ima predstavnik MUP-a. To je načelnik Centra bezbjednosti ili načelnik SJB.

HALILOVIĆ: Ne može on tamo biti...mora tamo biti 24 sata, čovječe.

PREDSJEDNIK: Imenujte čovjeka. Ovaj problem se povlači dva-tri mjeseca. Stvar je stvarno neki nedostatak koordinacije, jer Štab za sebe, vi za sebe, a četnici su jedni. Imenujte tamo čovjeka gore. I odmah je riješeno. Niste prepočinjeni, ali koordinirate.

.....

AKMADŽIĆ: Jesam, ja sam predložio da na dnevni red stavimo pitanje konvoja. Naime, Predsjedništvo je donijelo zaključke koji su objavljeni u javnosti. Vi ste potpisali to. Da se omogući izlazak konvoja uz te i te uvjete. Sinoć je data vijest da je konvoj zadržan, što mislim da je imalo jako negativan odjek u javnosti, da su Muslimani tretirani tako, a Hrvati tako. Prije svega mislim da je u tim konvojima bilo raznih naroda. Zatim je g. Halilović objavio da se zabranjuje dalja organizacija konvoja ili ovako nešto. Mislim da to trebamo raspraviti i zauzeti stav. Moj prijedlog je slijedeći: da te ljude koji su u jednakim uvjetima pristupili svojim tegobnim mukama, a tegobne muke da te četnici i ljube, a ne da zadržavaju i pretresaju. Ja imam informacije da su oni pretresali sve. Mene su ljudi sinoć zvali iz Kiseljaka. Pretresano je sve, i Hrvati i Muslimani i Srbi i šta ja znam kako. To nije baš ugodno i nije prijatno, ali su svi po onom što sam ja čuo, svi su sigurno došli do Kiseljaka. I ne znam da li je neko od tih ljudi koji je planirao ići na tako tegoban put i računao na nešto lakše od ovog što je doživio. Prema tome, za mene se tu nije ništa desilo posebno neočekivano. Izgleda da je točno da vozači neki ili svi su odbijali da voze prema Lukavici, ali to je sad jedno tehničko pitanje što neko odbija da radi. Ali ono što je moguće organizirati, ako je moguće organizirati, ja mislim da to razmotrimo i da dopustimo ako je još uvijek na vrijeme, ja nemam današnje nikakve informacije jer sam ja u 12 bio na pres-konferenciji, u jedan na Vladi, u dva ovdje, tako da nemam ja nove podatke, ali ako je moguće predlažem da se to stavi na dnevni red i raspravi.

HALILOVIĆ: Koliko se ja sjećam, mi smo do kraja ispoštovali odluku Predsjedništva. Mi smo samo sinoć, ja sam sinoć u konsultaciji sa predsjednikom, nakon informacije da konvoj u Kiseljak

nije još stigao i da se uslovljava puštanje,... Po mojoj informaciji propušteni su Hrvati, a zadržani Muslimani. Po drugoj propuštene su žene a zadržani muškarci. Mi smo jasno rekli da ćemo ovaj dio konvoja, koji ide prema Beogradu pustiti kad onaj konvoj bude stigao do Kiseljaka. Nakon toga, kad je konvoj stigao do Kiseljaka, sretan put i mirno more. Do kraja ćemo poštovati odluku Predsjedništva. Što se nas tiče neće niti može biti.

AKMADŽIĆ: Ali i ovi drugi koji idu prema Kiseljaku, a koji nisu otišli, ostalo je dosta svijeta.

HALILOVIĆ: Mi ćemo do kraja ispoštovati odluku Predsjedništva. Nema tu problema.

AKMADŽIĆ: Bilo je nesporazuma. Mislim da u javnosti nije precizno dato.

GANIĆ: U 12 i 7 minuta na vijestima Radio-Sarajeva je bila vijest da je jedna žena, koja je stigla u Kiseljak, javila se studiju 99 u Sarajevu, dala svoje ime i prezime, ličnu kartu, broj ulice u kojoj stanuje u Sarajevu i spisak, poziciju na spisku u Crvenom krstu. Javila je da su na Kobiljoj glavi, kad su pretresali putnike, da su odveli jednu djevojku Muslimanku, koja se nije vratila u konvoj, a da je do opšteg krkljanca i gužve došlo. Ta djevojka je nestala. Ona je to javila. Sad ima jedna stvar. Ako je tačno da neko tamo stane i kaže Hrvati na jednu Muslimani na drugu stranu, to su gestapovske metode, fašističke metode. To je vrlo opasno ako se to događa.

HALILOVIĆ: Tako ih razvrstaju ovdje prije nego što krenu.

GANIĆ: Mislim da Crveni krst tu stvarno...

AKMADŽIĆ: Ako tade tako, tako ne smiju da rade.

HALILOVIĆ: Rade tako.

AKMADŽIĆ: Mi smo se dogovorili da i ovaj dio izbjeglica, sa Stupa, da se iskorporiraju...

GANIĆ: Bio je juče muslimanski autobus, srpski autobus, hrvatski autobus. I druga stvar, predsjedniče, ovi ljudi iz Crvenog krsta oni hoće - neko kaže da su lopovi, neko kaže da djeluju kao da hoće neku slavu, ovo ono. Opšti je haos. I sad, da izbije neka velika tragedija, neka drama, ja ne znam ko bi bio tu odgovoran i šta bi Vlada. Na kraju bi Vlada morala snositi neku dogovornost. Crveni krst je bio dužan da dobije garanciju od svih da neće biti

pretresa. I ja sam rekao to ovdje, prije neki dan, Crvenom krstu. Ako uzimate...

AKMADŽIĆ: Garancije je teško dobiti, g Ganiću.

GANIĆ: Mi Hrvatskoj stvaramo nemoguće probleme. Mi ćemo gurnuti 2.000 ljudi na pločnike Splita bez dinara u džepu. Oduzeće im pare ako im nadje. Veoma mi je žao, juče čitam isto pitaju neke ljude gdje idete, ne znam. Hoćeli te neko primiti? Ne znam. Ali ako im se oduzimaju pare, a ide u Hrvatsku...

PREDSJEDNIK: Ali, pazi, da li im se oduzimaju pare? Prvo je bila vijest o tome da su na Kobiljači odvedeni.

GANIĆ: To su kriminalci na tim čekama.

AKMADŽIĆ: Ja sam čuo jutros da su svi ljudi u Kiseljaku smješteni i da su ih građani tako fino primili.

GANIĆ: Nema problema kad su građani u pitanju.

PREDSJEDNIK: Riječ je o tome šta su činjenice? Jesu li ljudi bezbjedno stigli u Kiseljak sa svim svojim stvarima, parama, itd. uprkos nekom pregledu. Je li to tako ili nije? Zna li ko? Kaži Kemale samo ako imaš prave činjenice.

MUFTIĆ: To niko ne znam. Ti ljudi bi uglavnom, kad dodju, žrtvovali ono što su im izvadili iz džepova. Ima nešto drugo što je veći problem. Kad je juče dao komandant naredbu da neće dok ovo, onda se javio Crveni krst - a mi ćemo o tome dalje. Dakle, Crveni krst dezavuiše državne organe, vojsku i postavlja se kao partner ovdje u jednom poslu na jedan problematičan način. Mislim da je to značajno pitanje o kome treba razgovarati. A te činjenice vi ne možete utvrditi. Je li neko nekom izvukao iz džepa kad je on prešao tamo onu Kobiljaču, za njega je posao završen. Mnogi od njih bi žrtvovali 1000 maraka samo da se više ne vrati na taj... Gubimo se tu. Ovo je problem jer se ta organizacija. Sutra će opet organizovati novi konvoj. Zamislite šta bi bilo da je na željezničku stanicu juče pala jedna bomba. 5000 ljudi u ratno doba. Zamislite da je pala jedna jedina mina. Zamislite da se napio neki čovjek, kao što kažu to se neki napio pa tamo pucao. Da je pala, bila bi strahota.

AKMADŽIĆ: Greška je velika organizacija ovako velikih konvoja. Vidite kako to Židovi rade. Vrlo stručno i ne čuju se, nego tek kad su otišli.

MUFTIĆ: Nema ih puno.

AKMADŽIĆ: Uzimaju oni i druge. I njih su sve pretresli. Uzeli su im poštu, židovskom konvoju, i niko sad ne zna, u tim pismima bilo je para, pokupili su pare, neko kaže nisu pokupili.

PELIVAN: U Splitu kad sam bio izašla je jedna iz konvoja i kaže - radim u Zavodu za statistiku. Ja sam imala 1000 maraka. Nekome su tašne uzeli. Ne smijem da pisnem, buca mi tašnu, našao 1000 maraka uzeo u džep i ide dalje.

KONJICIJA: Samo da vam kažem jednu stvar. Oko toga ne treba mnogo pričati. Ako se za 40 minuta može doći u Kiseljak, a oni su bili zadržani 7-8 sati, znači da već taj transport nije normalno išao niti odmah normalno osiguran. Sad da vam kažem - moja snajka je išla s tim transportom, otac joj je u Portorožu, poslao joj je garantno pismo. Sedmi mjesec je trudnoće. Oni su gore proveli 7 sati na Kobiljači. Pucali su, juče, ovi su bili dole u Rakovici. Ti su bili mještani, oni su bili fini. Ali ovi gore su i pucali. Sve je to bradato, prljavo, smrdi da je to očaj, kaže, kao da uživaju u prljavštini. Ja sam jutros a i sinoć s njom govorio. Vadili su kame, rekli su da će ih poklati, da ne znam ovo, prijetili. Jedna žena, mislim da se zove Biser, ona je išla sa svojim autom. Vozio je neko. Ta je žena istjerana napolje, pala je tu mrtva itd. Inače mi je rekla, kad su došli u Kiseljak, da su bili fino primljeni, da su ih ovi dočekali sa čajem, voćem itd. Hranom nekom. Da su im obezbijedili smještaj itd. Ali kaže -ne bih više prešla preko ove gore Kobiljače kad bih mrtva ostala u Sarajevu.

AKMADŽIĆ: Ja ću vam reći da fratri u Imotskom svaki konvoj dočekaju židovski, bez obzira koliko je ljudi 500, da im pripreme koktel sa hranom, pićem, itd.

GANIĆ: I taj narod u Posušju.

AKMADŽIĆ: Teško je suditi o tome. Ti ljudi koji su ostali, vaša je snaha rekla da ne bi više, to' jeste jedan podatak. Ali sad kad biste vi ovima koji su planirali da idu rekli da je sve to bilo kao što vi sad kažete i pitali ih da li hoće da idu, ja vjerujem da bi 90% reklo da hoće da ide, bez obzira na to.

HALILOVIĆ: Mi smo tako žestoko branili Djeciju ambasadu i sve ono što se oko nje dešavalo. I najedanput izgubi se onaj iz Medjaša, nema ga više nigdje i najedanput, kad ode, mi saznajemo što ga je trebalo uhapsiti i suditi mu itd.

AKMADŽIĆ: To je drugo, možda ima nezakonitih radnji ovih u Crvenom križu. Ja u to ne ulazim.

HALILOVIĆ: Meni je žao što je g.ministar otišao. On bi ovdje na puno pitanja morao da odgovori šta je. Jednog dana ćemo isto tako sjediti ovdje pa ćemo na tu temu raspravljati. Ja sam isto g.Pejanoviću rekao - mi smo ovdje branili stav kako se ugledni Srbi hapse i zatvaraju itd. pa smo oko onog direktora banke tu svaki dan na Predsjedništvu. I na kraju kad sam ga pitao za direktora one banke, sad je svima dobro poznato šta je uradio kad je otišao, onda nikom ništa. Milijaš otišao i nikom ništa. Jedan dan će se postaviti pitanje toga. Jedna velika masa ljudi traži da se vrati u Sarajevo. Možda vam to sad zvuči nevjerovatno. Ali tamo kod mene ima satelitski telefon i iza pola noći zovu ti koji hoće da se vrate. Ja vas uvjeravam, da bi konvoj povratnika u Sarajevo bio veći nego konvoj ovog što izlaze napolje.

AKMADŽIĆ: Moja žena poludi.

HALILOVIĆ: Neka se g. Pava Barišić na tu temu, jedan konvoj napolje, jedan unutra.

AKMADŽIĆ: Trebalo bi to ustvari, to tako bi.

HALILOVIĆ: Jutros mi je rekla - samo ovaj da ode od juče i ja obustavljam i više neću kad sam vidjela šta i kako se radi.

PREDSJEDNIK: Je li ona pratila juče ovaj konvoj?

GANIĆ: Nije.

HALILOVIĆ: Ko zna gdje je ona bila.

AKMADŽIĆ: To je masa svijeta.

PREDSJEDNIK: Je li išla u pratnji, kolima?

PELIVAN: Ona je organizator, ona treba sve konvoje ispratiti.

KONJICIJA: Molim vas, još jednu stvar. Ja isto sam sa ovim koji su išli, razgovarao. Kažu, da imamo šta jesti ne bismo išli, pomriječemo ovdje od gladi. Činjenica je da je ovdje mnogim ljudima teško.

PREDSJEDNIK: Sad, što se tiče konvoja koji je za juče bio, bio je raspolovljen. Ovo njihovo zadržavanje gore na Kobiljači djelimično je bio rezultat pretresa, djelimično toga što Srbi nisu puštali dok ovi ne krenu, a nisu mogli krenuti jer autobusa nema'ju. Kažu,

dok naši Srbi ne izadju nećete ni vi. Onda su na koncu popustili pa je ostao ovdje dio srpskog konvoja, veliki dio konvoja je ostao tu, s tim da odu danas. Jučerašnjeg programa. Jer, juče je bilo otprilike 2000 za Kiseljak i nekih 1000 za Lukavicu. Onda je 2000 otišlo za Kiseljak, a od ovih 1000 Srba je otišlo svega 170. Jednostavno, autobus im nije radio.

GANIĆ: Sinoć sam gledao emisiju "Drugi o nama". Deset stranih TV stanica - svi su rekli ovo je etničko čišćenje. Pitali su onoga iz UNPROFOR-a.

AKMADŽIĆ: Imamo li sastav stanovništva koji ide, da možemo tvrditi. Ako zanemarimo ove sa Stupa izbjeglice, to nisu klasični iseljenici i tu su pretežno Hrvati (80% Hrvata, 15% Muslimana i 5% Srba). Trebalo bi vidjeti koji je nacionalni sastav ovih ljudi koji iseljavaju.

PELIVAN: Rekli su 4000 Muslimana i Hrvata - 2000 za Beograd. Tako su nam rekli.

AKMADŽIĆ: Bilo bi interesantno vidjeti - točan sastav Hrvata, toliko Muslimana, toliko Srba.

GANIĆ: Znaš šta radi Crveni krst? Zajednički razgovor.

ČAMPARA: Ako će biti i sutra ili prekosutra situacija kao juče, ali onako organizacija - kako za Kiseljak tako i za Lukavicu, ne može se ići. Treba da postoje autobusi za odredjen broj - koji idu za Kiseljak. Kad to obezbijedi Crveni krst onda treba obavijestiti ljude. Inače, ja mislim veliki su problemi nastali što nije bilo autobusa. Nije ih bilo ni za Kiseljak, što je bilo predviđeno za 2 išlo je u jedan. A dva autobusa za sve Srbe.

AKMADŽIĆ: Treba imati u vidu da u takvim organizacijama nikad i ne možeš imati... Ja sam radio na ovim poslovima.

GANIĆ: Ali približno, Mile. Svaki naš gradjanin...

AKMADŽIĆ: Molim vas, ja sam radio na organizaciji Titove sahrane. To je ta velika organizacija, da sad ispričam. Mi smo imali sve mercedese u BiH popisane. Kad je Tito umro, svi smo znali da će za koji dan umrijeti, nigdje nikoga živa. To je nastao jedan totalni kaos. Trebalo je jedan dan da ljudi. Tako je to u velikim organizacijama - pitanje je samo u neredu kako napraviti mogući red. Jer tu je nered i tako i tako.

PREDSJEDNIK: Osnovna je greška što su oni trebali da puštaju po 500 ljudi. Ovi kažu ide 300 a ovi 150. U redu. Onda nije etničko čišćenje. Jer ide srazmjern broj Hrvata, Muslimana i Srba otprilike, ne znam da li je približno, ali recimo da je trećina Srba bila u Sarajevu to je otprilike taj odnos. Onda nije etničko čišćenje. Onda je jednostavno ispražnjivanje grada. Bježe ljudi koji imaju i mogu gdje da pobjegnu. = tome se radi. Sad mislim da je čitava stvar u tome što su oni zahvatili 5-6 hiljada ljudi, za 5-6 hiljada ljudi treba imati ogromnu organizaciju, ko će to uraditi?

GANIĆ: Ko je odgovoran, predsjedniče, ako neko puca na taj konvoj?

PREDSJEDNIK: Ljudi sami sebi odgovaraju isto kao ja sada - ako me obore kad idem avionom na put. Potpišem prije toga da putujem na vlastitu odgovornost.

AKMADŽIĆ: G. Ganiću, mi kad idemo (ja sam išao ova dva-tri puta) i to je maltretiranje od UNPROFOR-a, kad vas trpaju, pa kad vas pregledaju na aerodromu, pa dodjete u drugu pa opet tamo pregledaju pa su nama zadnji put pogubljene stvari. Otišao avion nigdje naših stvari. Vratio se avion nazad. Pa su oni odvezli tamo u neki hangar. Sve je to maltretiranje.

PREDSJEDNIK: Što se tiče odgovornosti, rekli smo svako na vlastitu odgovornost. Mi ne možemo primiti odgovornost. Njima je rečeno UNPROFOR ne prati, čitava je sigurnost u tom balansu. Ovi kon-voji idu ovamo, ovi tamo. Kad ovi prodju, ovi mogu ići.

GANIĆ: Nažalost, u Vašoj odluci ne stoji rečenica da je na vlastitu odgovornost.

HALILOVIĆ: Ja sam napisao da im ne garantujem.

AKMADŽIĆ: Ne piše ni da nije, g. Ganiću.

PELIVAN: Mi nismo organizatori.

PREDSJEDNIK: Mislim da pojedincima, Crveni križ kad je organizirao, je rekao da ide na vlastitu odgovornost, da računa s teškoćama i problemima itd. Dobro. Da zaključimo.

KONJICIJA: Još dva pitanja. Gradjani se pitaju zašto se ne može uvesti krompir, kupus i ne znam šta još da imaju šta jesti. Ja bih jednostavno predložio da Predsjedništvo Vladi da...

Prekinuto snimanje.

Završeno u 16,00 sati.

*“ ... stvar je
Predsjedništva koga će
birati za člana
Predsjedništva ... Da li
onog koji je bio na listi ili
nekog iz reda građana.”*

**Magnetofonski snimak 178. sjednice Predsjedništva
Republike Bosne i Hercegovine, održana 21. decembra
1992. godine**

Sjednici je predsjedavao predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, Alija Izetbegović. Sjednica je počela u 15, 30 sati.

MILE AKMADŽIĆ: Vlada sada radi, da kažem po kvorumu legitimno. Ali po nacionalnom sastavu nelegitimno. Jer je Vlada ministara samo jedan to trebamo prevazići na taj način što ćemo ljude u ministarstvima kojima je postignut konsenzus da kažem ..

PREDSJEDNIK: Dakle, da izvršimo promjenu ovdje vidite, naime kod onih ministara - naime kod ministra narodne odbrane, finansija, kod ministra prometa i veza, kod ministra vjera. I kod ministara za snabdjevanje i ministarstva za prostorno uređenje.

PEJANOVIĆ: Moje rezerve da li se odlučiti na parcijalnu izmjenu ili držati u Predsjedništvu kao Skupštini - sve one izmjene koje predlaže mandatar u skladu sa programom koji se odobrava. Ako su radili sem onih ljudi koji nisu ovdje, onda nisu oni ovdje koliko 4 mjeseca - vjerovatno je to ste strane. Vjerovatno je to s njima i

sa strankom i drugim ljudima, lično kao član Predsjedništva prvu tačku dnevnog reda ne da je odgodimo s ciljem da se u najkraćem roku izvrši potpuna rekonstrukcija. A drugo nisam se mogao ništa šire konsultovati

MILE AKMADŽIĆ: Vlada nije kriva što nije Predsjedništvo u funkciji. I Vlada insistira, a mi tražimo - to što članovi Predsjedništva nisu bili tu uključujući rad. Vlada je 30. 11. ja mislim podnijela program dok je na program dok je na programsku još nije došla na dnevni red - ja sam obavio konsultacije po pitanju sa svim političkim partijama važno, iznio sam problematiku svima, skupštinskom dijelu koji se može pratiti svugdje. I mi insistiramo da bi Vlada imala legitimitet ja insistiram na tome da 4 hrvatska ministra, iz hrvatske narodnosti da bi postigli. Slažem se da se odgodi ova druga što se tiče muslimanske - ali ovi nisu iz hrvatskog naroda - da bi mi imali Vladu onako kako treba

PREDSJEDNIK: To su ona ministarstva koja su bila ranije (ne čuje se od agregata)

PEJANOVIĆ: Ja razumijem razloge koje iznosite. Samo ovo zadnje molim da se meni ne pripisuje, jer to nije razlog da postavljam pitanje da li. Evo vidite program je došao ranije. Ja sam po programu obavijestio M... i mogu o njemu da odlučujem i danas. Ja bi molio predsjedniče da se djelimična izmjena sastava Vlade postavlja pitanje cjeline Vlade, a postavlja i druga pitanja moguća politička u vezi sa sastavom Vlade da - to je moj predlog da imamo kvorum danas ili sutra raspravljamo o programu, i o cjelini sastava Vlade. Mislim da za jedan dan ili noć neće ništa izostati. Mislim da je to bolje i za predsjednika Vlade i za Predsjedništvo i za nas i za sve.

PREDSJEDNIK: Koliko razumijem prema tom prijedlogu tačka 3. bi ostala, odložila bi se sutra za sjednicu. Imenovanje i razrješenje ministara Vlade Republike BiH. Dakle podržava se ona konstitucija Vlade u nacionalnom i političkom smislu. Medjutim, ako je Vlada ... za 24 sata. Ali to bi trebalo da bude sutra.

MILE AKMADŽIĆ: Predlažem predsjedniče, da sutra zakažemo sjednicu Vlade s političkim stranakama, na kojima bi razmotrili program, gdje bi razmotrili uredbe, takodje što je doneseno na rekonstrukciji Vlade. Da dobijemo mišljenje političkih stranaka. Iako sam ja sa svakom političkom partijom odvojeno, ali oni su rekli

MIRKO PEJANOVIĆ: Da budemo veoma precizni. Ja predlažem da program i Vlada budu zajedno.

EJUP GANIĆ: recimo ministar je odsutan 3 mjeseca 4 i niko u tom ministarstvu ne može ništa da uradi zato što nema ministra. Tako da smo se obrukali svi skupa do zla boga. I dajte molim vas sutra najkasnije za sutra, možda i čak preko radija obavijestiti da se dalje i to zaoštri.

PREDSJEDNIK: Da ne kompliciramo. Ovdje je riječ o popuni mjesta

MILE AKMADŽIĆ: Evo ja predlažem 4 kandidata iz hrvatskog naroda, te koje predlaže HDZ. Ja sam dobio obavezu (i bili su u HDZ). Ustvari samo Primorac nije bio u HDZ.

PEJANOVIĆ: *(Ne čuje se)*

PREDSJEDNIK: Ali zašto ne bi moglo programom.

MILE AKMADŽIĆ: Program bi mogao - međjutim, ako cijenimo da bi bilo korisno i iz političke partije.

EJUP GANIĆ: Znaš šta se ja bojim Mile, onda će nam reći mi nismo dobili Program na vrijeme. Slušaj da zakažemo sjednicu u 12,00 - prije svega bolje da bilo ko tamo u nekom ministarstvu nego niko. Drugo ako su oni dobili Program Vlade, sve političke partije.

MILE: Nisu ga oni dobili, ali vjerujem da ga svi imaju vjerujem da su ga na ovaj ili onaj način svi imali. Skupštini je podjeljen ovdje program u kojoj postoje sve političke partije je li tako.

AVDO ČAMPARA: .. program će biti i bosanskih muslimana intelektualaca, pozvani će biti članovi Vlade - ustvari pozvani su i predstavnici HDZ i drugi. Prema tome, ako može da sutra taj dan naravno

MILE AKMADŽIĆ: Ali njih četvorica su prihvatili da rade, ja se slažem s tim, partija se slaže itd. Oni su nesporni. Nema spora.

X: To će tako i biti vjerovatno. Ali ja zaista molim da prihvatimo - prijedlog koji je M.. iznio, a to je da se u funkciji Skupštine, Predsjedništvo izjasni o programu i *(ne čuje se od agregata)*

MIRKO PEJANOVIĆ: Ja sam iznio predlog i tražim da bude prisutan,

PREDSJEDNIK: Je li ministar finansija - ovdje zaista imamo tri slučaja, ja ne znam i ovaj je odsutan Primorac - nije neopravdano. Je li, ja ne znam ti bolje znaš.

EJUP GANIĆ: Ne on se nije vratio, njemu je dat nalog da se vrati.

MILE AKMADŽIĆ: Ja sam dao nalog, rekao sam ako hoće da bude u Vladi

PREDSJEDNIK: Dobro nisam ja znao, ja sam mislio da je on skoro - t to je druga stvar.

MILE AKMADŽIĆ: Dobro to je onda moja briga kako će doći u Sarajevo, ako on rekne da će doći. I to sam ja rekao prije nego - evropske konferencije.

EJUP: Bio je tamo u Briselu.

MILE AKMADŽIĆ: On je trebao tamo u Zagrebu. Ja neću da ima Vlade bez ministara

PREDSJEDNIK: Ako je to tako onda je ovdje četiri čovjeka koji ne dolaze na posao. I imaju dva iz reda muslimanskog - koji također ne dolaze na posao od avgusta mjeseca. I ne odzivaju se i nemaju nikakve veze s Vladom. Niti se javljaju. Delimustafić i Abdić. To bi trebalo po jednom kriteriju promijeniti - to su oni ljudi koji ne dolaze na posao. Tu nema - mislim struktura nacionalna ostala ista.

MILE AKMAŽDIĆ: Ima još koji ne dolaze na posao - Tuzlak(?) iz srpskog naroda ne dolazi na posao nikako. Ali nemamo nismo postigli saglasnost ko bi mogao na njegovo mjesto da dodje.

Prema tome, to ne bi danas ne bi ovaj se zove Mirković

PREDSJEDNIK: Prvo bi se trebalo konsultovati pa onda raspravljati. Ovo su razlozi druge vrste (on nije nikada ni dolazio) nisu političke vrste, nego jednostavno ljudi nema. Uzmimo da je umro neki čovjek. Ljudi sami na neki način praktički distancirali se, jer jednostavno ne dolaze na posao. Ratne prilike niti se javljaju, niti daju ostavke, niti znaju šta rade, niti polažu račune. Mislim da bi ova četiri imenovanja

GANIĆ: Ali Mile - ove ljude koje ste vi predložili ovdje Rajića i ove ostale - oni moraju doći u Sarajevo.

MILE AKMADŽIĆ: Pa normalno jasno je. I ja još predlažem, ali evo usmeno predlažem da imenujem, to sam već predlagao na Predsjedništvu, pa je rečeno nema biografije. I za Raića i za.... Ja

predlažem za zamjenika ministra vanjskih poslova budući da je ministar vanjskih poslova stalno odsutan, ali recimo opravdano da zamjenik bude, to je stručno mjesto gdje je neophodno da bude to, isto pripada Hrvatima

PREDSJEDNIK: Ja bih, kompoziciju zamjenika možemo eventualno sutra, prekosutra, da ove ministara 4. Da imamo jedan kriterij. Ovih 5 ministara da imenujemo. Da li recimo Brkić koji ne dolazi na posao, ili sada ja ne budem dolazio da li treba da bude čekanje neko vrijeme. Ne znam zbog čega. Stvarno, gore u Zagrebu kažu - ljudi nisu tu i zdravo. Nisu više ministri. Jer oni kao privatna lica mogu da borave bilo gdje.

PEJANOVIĆ: Ja bi najviše potezao to pitanje odgovornosti ljudi koji ne učestvuju u vlasti. Ja iz ukupnih razloga molim vas u aktivnosti našeg rada i odlučivanja da program izmjene Vlade - ovo je veći broj ljudi, bez obzira što je naše odlučivanje u funkciji Skupštine. Da program izmjene Vlade, a ovo je veći broj ljudi koji se mijenja u Vladi. O tome Odlučuje Predsjedništvo u funkciji Skupštine. Kada o tome odlučuje onda moraju biti i parlamentarne partije predsjedniče.

PREDSJEDNIK: Nigdje to ne piše.

MIRKO: Ne piše nego njegujemo demokratsku praksu. Evo ima prijedlog da sutra to uradimo, i program i čitavu Vladu, ja bi bio zato.

PREDSJEDNIK: Ne možemo čitavu Vladu još 3 mjeseca stvoriti. Šta ja znam ne možemo. To onda nastanu bezkonačna. U kompoziciji, kompozicija određuje najsporije. Onda se prema onome tamo zbog prelaska ne možemo jednog čovjeka da riješimo. Samo - dajte kako god bilo da se danas rješava ili ne. Ajmo odvojiti ovo pitanje, pa makar ga rješavali sutra ili prekosutra. Ali nemoj reći kada svu Vladu postignemo. Nikada mi nećemo - to će jako sporo trajati. Pogotovo kada uključiš stranke političke u čitavoj Vladi. Ovdje imamo 5 ljudi koji ne dolaze na posao. Dajte da to odvojimo pitanje ne moramo....

AKMADŽIĆ: ...i Zakona o Vladi, odnosno uredbi - i jedno i drugo sve je usvojeno s konsenzusom, osim u programu sporna pitanja koja smo izdvojili. Odnosno ne sporna, nego pitanja o kojima nije postignut konsenzus.

GANIĆ: Neka mjesta u Vladi su prazna. Žarko Primorac i ja smo trebali 20. septembra da idemo u Ameriku. Ja nisam mogao, a on je otišao 14. septembra i nikad se više nije vratio. Bili smo

zajedno u Briselu jedan dan, ja sam se vratio. Prema tome, ovi ljudi koji su gore otišli, oni su sve norme prekršili. Vi se morate, vjerujte, vijest će biti fantastično primljena ako mi kažemo da 6 ministara koji nisu došli na posao su zamijenjeni. Dobro, jedno je bilo mjesto. Ali, druga stvar. Ako političke partije sutra govore o programu Vlade, a ne o kandidatima, onda taj posao sutra možemo završiti. Razumijete. Ali ako političke partije kažu sad mi nismo, šta ja znam, za Božu Raića, i primjera radi, Mirko kaže ja moram slušati mišljenje opozicije, ja uzimam prvog na spisku kao primjer, onda mi ne možemo sastavljati Vladu, ne možemo da popunimo radna mjesta koja su upražnjena. Prema tome, bit ćemo u jednom krugu iz kojeg ne možemo izaći. Ja lično sam zato da se sutra govori o programu Vlade, šta treba Vlada, kako da radi i šta. Ona mjesta koja je imala opozicija može sa predsjednikom Vlade da se konsultuje da se neko zamijeni, a ova mjesta da se popune. Tako da mislim da vrijedi odlagati za sutra pod uslovom da, ako hoćemo sutra da vršimo prijem ovih ljudi, a da se raspravlja samo o programu generalno kuda ide program, šta, za ovakvo nešto ili onako. Jer, vidite, mi nemamo ministra odbrane, jer ministar za vjere, kad je veoma važno, njega nema. Darko Lukić je tu cijelo vrijeme, primjera radi. Prema tome, shvatite da mi faktički od avgusta mjeseca, od juna mjeseca nemamo 50 posto Vlade. Prema tome, sutra taj sastanak može čitavu stvar da vrati na početak. Mislim da budemo iskreni. Može reći znate, program ovaj zahtijeva više ili manje ministara, ili lijevo, ili desno, itd. I mi onda nećemo sutra imenovati ove ministre i onda se to sve odugovlači u nedogled. A onda dovodimo predsjednika Vlade u nemoguću situaciju. Prema tome, postoji jedno rješenje. Da mi sutra sa političkim partijama govorimo o programu Vlade. Da se ova mjesta po definiciji popune. Ja bih zamolio predsjednika da o svakom predlogu da nekoliko informacija. Ja znam dva ova čovjeka koji se ovdje predlažu - to je Božo Raić i ovog zadnjeg Lukića koji je zaista odličan kandidat. A ovu dvojicu ne znam.

AKMADŽIĆ: Ovaj Lukić je zamjenik direktora ŽTO - eto ga tu preko puta, a ovaj Bilić je bio direktor Lutrije BiH. To su sve poznati ljudi. I bio svojevremeno podsekretar u Ministarstvu finansija u koje sad dolazi.

GANIĆ: A ko su ova dva iz reda muslimanskog naroda?

IZETBEGOVIĆ: Nemam ovdje imena, imam tamo predlog.

AKMADŽIĆ: Sutra ću ja dati obrazloženje Vlade, ako ćemo sutra, ja predlažem i molim vas da prihvatite taj prijedlog da sutra, u vrijeme u koje se dogovorimo, imamo sastanak s političkim partija-

ma o programu. Da političkim partijama i njihovim predstavnicima kažemo hvala vam, dovidjenja kao što smo to već radili, ostane Predsjedništvo, da usvojimo program skupa s njima, a Predsjedništvo ostavimo da usvoji uredbe i da usvoji imena koja imamo. Ali ne prekosutra, nego sutra.

GANIĆ: Da bi to uspjelo sutra, onda sjednica treba da se zakaže u pet sati i da naše službe zaista se ujutro angažuju da pronadju predsjednike opozicija.

AKMADŽIĆ: Ako se slaže i prof. Pejanović mi moramo ...konsenzus inače nema odluke ovdje.

PEJANOVIĆ: Dobro, nisam se ja izjašnjavao o problemu ljudi niti mislim da mi se može pripisivati da ja neću razumiti predloge do kojih se došlo u redovnoj i demokratskoj proceduri, pogotovo kad na to ima pravo jedna strana. Nije ni do sada bio taj problem.

AKMADŽIĆ: Kako nedovoljno u demokratskoj proceduri?

PEJANOVIĆ: Kad prodje dovoljnu demokratsku proceduru zašto ne vjerovati predlozima. Prema tome, ja se nisam o predlozima izjašnjavao. Slažem se da sutra bude program. Ja bih imao zahtjev da povodom programa predsjednik obavijesti Predsjedništvo, u funkciji Skupštine, da će se pristupiti djelimično i izmjeni da se zna, a neka Predsjedništvo poslije odlučuje o tome.

AKMADŽIĆ: Predsjedništvo je uvijek u funkciji Skupštine i sad je u funkciji Skupštine. Inače, ne može raspravljati o tom pitanju, nego Predsjedništvo uz prisustvu, predstavnika sedam političkih partija, odnosno kad se pozove koliko ih dodje. Ne možemo sad uvjetovati da ih dodje svih 7. Može neko ne doći.

PEJANOVIĆ: Ja nemam nikakav prigovor na ljude, jer to je predlog iza koga stoji procedura i stranka. Jedino imam, ako se sutra bude odlučivalo, imam sad pitanje da se pripremi šire obrazloženje za Žarka, jer on je, koliko sam bio obaviješten u radu ovdje, svoj posao obavljao veoma uspješno.

GANIĆ: I ja se potpuno slažem i ja bih ga podržao, ali ga zaista nije obavljao korektno.

PEJANOVIĆ: G. Izetbegović zna da smo tad uložili svi zajedno veliki trud da dodjemo do jednog broja ljudi. On je bio nesranački. Pa samo da to bude prisutno.

AKMADŽIĆ: Ja ću to obrazložiti sutra, a mislim da sam to već i sad dovoljno rekao.

GANIĆ: Nema nikakvih problema.

KONJICIJA: Njega nema ovdje, Ministarstvo visi. Oprostite, mogao je doći.

AKMADŽIĆ: Imali smo i službeni poziv. Ali to ćemo sutra dati obrazloženje. Uostalom, ja njega mogu promijeniti i da ne dajem obrazloženje kao predsjednik Vlade.

IZETBEGOVIĆ: Iz ovoga slijedi da je tačka 1. dnevnog reda, imate li pred očima taj dnevni red, tačka 1. odlaže se za sutra za sjednicu koja će se održati sutra u 17,00 sati. I tačka 2. se odlaže. Tačka 2. može, nego i tačka 3. Dakle, tačka 1. i 3. Prema tome, ostajemo da radimo po tački 2. zatim tačku 4. sve ove raznorazne prijedloge uredbi sa zakonskom snagom. Izgleda da o njima nema spora.

PEJANOVIĆ: Tačka 4. ja bih molio jedino ovo što je Skupštinsko da možda ostane za sutra. Ove zadnje dvije-tri alineje.

DJURIČIĆ: Pardon, bilo bi logično da onda ostavimo i ove dvije-tri uredbe o Vladi. Zajednički razgovor.

PEJANOVIĆ: Ostavite i uredbu o Vladi sutra.

IZETBEGOVIĆ: Molim vas za ove uredbe o Vladi najkraće, je li to nova struktura Vlade.

AKMADŽIĆ: Radi se o sljedećem da nećemo imati uži i širi kabinet, nećemo imati prvi i drugi rang ministara, ali ćemo dati predsjedniku Vlade mogućnost da u slučaju nužde može sazvati Vladu pa može imati najmanje sedam članova kada odlučuje. To je samo da se zaštitimo da nikad ne dodjemo u situaciju...

IZETBEGOVIĆ: Inače ostaje u Vladi isti broj i sve drugo ostaje.

AKMADŽIĆ: Praktično samo spajamo poljoprivredu i vodoprivredu, ali otvaramo informacije.

IZETBEGOVIĆ: Šta je sa potpredsjednicima?

AKMADŽIĆ: Takav je predlog Vlade meni upućen. Ja sam rekao nemam nikakvog posebnog razloga da to ne prihvatim. Ako vi mislite da ćemo bolje raditi tako, evo ja se slažem.

KONJICIJA: Molim vas, samo da vam kažem. Ja lično sam protiv Ministarstva za informacije. To je jedna...metoda, to su bili nekakvi informativni biroji koji defakto su više štete nanijeli nego i sama UDB-a.

IZETBEGOVIĆ: O tom sutra. Mi sad govorimo samo...

AKMADŽIĆ: Imamo informacije previše podijeljene. Treba to objediniti i staviti pod jednu komandu.

IZETBEGOVIĆ: U tački 4. bile bi izdvojene, takodje ne bi sad raspravljale ni o ovoj ni o ovim izmjenama Ustava. Dakle, u ovom izboru ovdje.

AKMADŽIĆ: Ja bih raspravljao danas o Ustavu. Zašto ne bi danas? To je odvojeno od Vlade, to nema veze s Vladom.

PEJANOVIĆ: Ja predlažem da to bude sutra na sjednici sa svim parlamentarnim partijama. Molim vas, izmjena Ustava je u pitanju.

AKMADŽIĆ? Nisu izmjene Ustava?

PEJANOVIĆ: Jesu.

IZETBEGOVIĆ: Pod ovom tačkom jeste obustava primjene, jeste izmjena zakona. Ali prije toga jeste izmjena ovoga.

AKMADŽIĆ: To smo raspravljali s političkim partijama.

DJURIČIĆ: To je njihov stav bio, Mirko, otprilike.

AKMADŽIĆ : To je sazrelo i to smo imali s političkim partijama.

PEJANOVIĆ: Nisu sve bile.

AKMADŽIĆ: Bile sve, kako da ne. I Ustavna komisija napravila ove predloge i komisiju mi utvrdili bili prije toga. To je sve pripremljeno.

PEJANOVIĆ: Ja zato kažem da sutra to bude na sjednici. Ne mora s političkim partijama, ali da sutra bude.

IZETBEGOVIĆ: Ja mislim da je to zrelo za donošenje odluke. Molim vas, hoćemo li uvrstiti ovo u dnevni red?

AKMADŽIĆ: Ja sam za. Ne znam koji je razlog g. Mirko? Sad zaista nema razloga.

GANIĆ: Imam jedno pitanje u vezi ovoga. To je promjena Ustava. Metod uvodjenja, ne na osnovu izbora nego na osnovu drugih predloga. Ima li iko onaj zakon na osnovu koga je Pejanović... Gdje su samo...

ČAMPARA: Da li obje linije ostaju otvorene? **Prema tome stvar je Predsjedništva koga će birati za člana Predsjedništva i po kojoj liniji. Da li onog koji je bio na listi ili nekog iz reda građana. To je ova odredba. I to samo mu mandat traje dok traje rat. Zajednički razgovor.**

PEJANOVIĆ: Ja sam imao neke predloge.

IZETBEGOVIĆ: Ratno stanje, s tim da se još uračunava i rok da se izbori mogu... To je do izbora.

ČAMPARA: Po tom amandmanu o kom se mnogo pričalo, sada teče mandat g. Pejanoviću - ustavni.

KONJICIJA: I to imperativno teče mandat.

ČAMPARA: Po tom mandatu, svakom članu Predsjedništva bez obzira na sve, dok traje ratno stanje i dok se ne stvore uslovi za raspisivanje izbora, produžava se mandat.

PEJANOVIĆ: Ja molim da to ostane za sutra.

ČAMPARA: A ovo što smo mi dali, to se obustavlja ustavna odredba od primjene s tim da Skupština može izabrati člana Predsjedništva. Koga će - da li sa one liste koja je bila ili iz reda građana?

GANIĆ: Zato sam htio ovo dvoje da usaglasim. (Ne čuje se) Ne znam čiji je Komšić bio kandidat.

AKMADŽIĆ: Pazite, suština je po meni da ovo Predsjedništvo i mi koji smo da ne kažem kooptirani po funkcijama, moramo biti svjesni ovog sadašnjeg političkog trenutka i ne smijemo se nimalo šaliti. Ja to tražim od Vlade. Moramo biti odgovorni i moramo znati da jedan čovjek među nama ovdje može blokirati sve, upropastiti državu maltene.

PEJANOVIĆ: Ja bih samo ovo molio. Ja sam prošli put imao izvjesnih upita, donekle rezervi samo na našu moguću proceduru. Ustav se mijenja i mijenja se onaj koji je nadležan sa stanovišta

očuvanja u i legitimiteta najviših državnih organa i unutrašnjim i u vanjskim odnosima imajući u vidu onu volju koja je proizvela ova tijela. To je bila izborna.....Molim do sutra da se i sam sa sobom još provjerim i konsultujem, jer legitimitet moramo sačuvati radi opšteg interesa i hoću da se provjerim i na ova tvoja pitanja koja ti postavljáš. Mislim da se svi trebamo provjeriti još jednom.

IZETBEGOVIĆ: Proizlazi da tačka 1, 2. i 3. odlažu se za sutra, je li tako? Molio bih Zdravko da konstatiraš. A od tačke 4. Prijedlozi uredbi sa zakonskom snagom idu sve osim valjda ove posljednje tri koje takodje, odnosno dvije.

DJURIČIĆ: Uredba o Vladi i uredba o republičkim organima uprave. Ovo što je ovdje dopisano rukom.

IZETBEGOVIĆ: Pored ovoga, pojaviće se sutra Uredba o Vladi i uredba o organima republičke uprave. A ostale bi mogle iz ove tačke 4. pa ćemo ići jednim redom, ja ću ih prozivati. Zatim, predloži odluka. Ovdje imaju predloži odluka pod tačkom 5. Različitih odluka o doprinosima, radnom budžetu, itd. Naime, te odluke su imale smetnje da idu jer nisu raspravljane. Imamo pod 6. Predlog Vlade o ratifikaciji - predlaže se da se odloži da se ne raspravlja danas. Iz oblasti tekućih pitanja predlaže - hoćemo li ostaviti odluku o prestanku mandata poslanicima Skupštine BiH kao odluku o prestanku mandata poslanicima Skupštine u Vijeću opština, zatim o razrješenju sudija Ustavnog suda. To su neke odluke. O razrješenju zamjenika, itd. Dakle, ovdje je više nekih personalnih. To je sve prošlo i moglo bi se to ostaviti unutra. Šest inicijativa, šest predloga. Možemo li ti osvojiti?

PEJANOVIĆ: To su nama predloži. Možemo prihvatiti. Jedino molim da ... (ne čuje se)

IZETBEGOVIĆ: Naime, ja bih ovdje napisao "odnosno ako ne žele da dodju da podnesu radnu verziju..." koji bi ovdje rok bio? Da se kaže da se u odredjenom roku vrate. Ovo je inicijativa Vlade nama, ona nije precizirana. Mi je možda treba sad da preciziramo ovdje:

PEJANOVIĆ: Tamo ćemo pod tekućim pitanjima kad budemo donosili odluku.

IZETBEGOVIĆ: Tačka 1. Vlada BiH predlaže da Predsjedništvo BiH donese.. Oni predlažu da mi donesemo. Koji ćemo rok dati odsutnim članovima Predsjedništva da u kom roku treba da dodju, da se vrate ovdje na posao ili da podnesu ostavke. Koji je rok da dadnemo?

AKMADŽIĆ: Da damo obrazloženje predsjedniče za ovo. Mi smo imali posebnu sjednicu Vlade. Dijelu sjednice prisustvovao je i g. Pejanović i g. Ganić. Mi smo rekli da članovima Vlade ovo neće mo upućivati jer smo to riješili rekonstrukcijom. Mi nećemo pozivati članovima Predsjedništva, budući da Predsjedništvo pada, nije moglo da funkcioniра, tražimo da se članovi Predsjedništva vrate - bilo je govora o pet dana.

PEJANOVIĆ: A članove Vlade niste pozvali da dodju.

AKMADŽIĆ: Članovi Vlade su pozvani ranije da dodju i on se nisu odazvali. Mi ih zakonski možemo zamijeniti. Mi mijenjamo.

IZETBEGOVIĆ: Radi se o tome što je postignuta mogućnost da budu promijenjeni.

PEJANOVIĆ: Ja predlažem, predsjedniče, sedam dana. Uz dodatak da Vlada, odnosno odgovarajuće službe, prije svega Vlada, obezbijede preko UNPROFOR-a. Uslove za koje svi imamo ući izaći iz Sarajeva.

IZETBEGOVIĆ: Ja predlažem da to bude do 31. decembra, je li tako? Uključivo do 31. decembra. 1. i 2. je svakako praznik. *Zajednički razgovor.*

AKMADŽIĆ: Onda "najkasnije do 3. januara".

GANIĆ: Šta ćemo 3. ako ih nema.

PREDSJEDNIK: Onda ćemo odlučivat o tome. Oni treba u tom vremenu da dadnu ostavku.

GANIĆ: Onda treba reći da 3. se pristupa proceduri popune. Ako ih nema ovdje ta mjesta se smatraju upražnjenim i primjenjuje se procedura.

PREDSJEDNIK: Primjeniće se zakonska procedura.

AKMADŽIĆ: Zato ih pozivamo da podnesu ostavke.

GANIĆ: A šta ako neće?

AKMADŽIĆ: Onda ćemo tražiti načina.

PREDSJEDNIK: Mi ćemo njima kazati ili da u tom roku podnesu ostavke, ili u protivnom će se povesti odgovarajuća procedura.

GANIĆ: Za popunu tih radnih mjesta. Jeste da u Sarajevu nema vode i struje.

DELJANIN: Ako mogu samo dvije rečenice, Fikret me je zamolio. Ja sam razgovarao s njim vrlo često i rekao mi je sljedeće. Rekao sam mu ovo o čemu vi danas govorite. Da je dužan. On kaže da on redovno šalje informacije Predsjedništvu i da je sada poslao informaciju zadnju šta je sve radio za ovih 5 mjeseci. Da je sad u suglasnosti sa Predsjedništvom tamo, da radi taj dio B. Krajine, da je u toku svega toga i da ima sve veze koje može uspostavljati sa Predsjedništvom - kontakte i ostalo. Evo, samo toliko.

PREDSJEDNIK: Hvala.

AKMADŽIĆ: G. Fikret je trebao da se vrati ovdje, pa ako treba opet da ide kao i svak.

DELJANIN: To sam mu rekao nekoliko puta.

PEJANOVIĆ: Da naša odluka o tome ide u javnost nakon toga što ćete je vi lično pozvati i obavijestiti u našoj odluci da će uslijediti u javnost ukoliko vam ne daju dogovor.

AKMADŽIĆ: Mi smo davali već u javnost. Nemojte da javnost isključujemo. Javnost treba da zna.

PEJANOVIĆ: Ne isključujem, nego da se zvanično predsjednik obrati.

PREDSJEDNIK: Mislim da kažemo da je Predsjedništvo donijelo takvu odluku da se do 3. januara jave na redovno vršenje dužnosti ovdje, pa onda se opet može otići. Nije problem.

PEJANOVIĆ: Nemojmo spominjati sada ostavke. To će se podrazumijevati.

AKMADŽIĆ: Mi smo ih već pozvali, proteklo je 5 dana. Proteklo je 90 dana.

KONJICIJA: Kad razmišljam o tim ljudima - ministrima i članovima predsjedništva, ne mora čovjek imati dva obraza, ali mora imati prst obraza - ako me je narod birao da ga ostavim na cjedilu. Ti ljudi nisu ni zaslužili da budu u Predsjedništvu koji bježe. Ne tvrdim da ne rade ništa tamo, ali mi ovdje stalno imamo prigovore. Jedan član Predsjedništva, mada nikad nije bio jedan, jer je sada prošireno predsjedništvo. Ganić i Mile uvijek govore samo jedan član Predsjedništva itd. Ove druge koji su u pred-

sjedništvu ne računaju valjda što nisu dobili tamo glasove, a računaju da su dobili glasove na drugom mjestu. I to je samo potkopavanje Predsjedništva.

GANIĆ: Moram da kažem da sam postao žrtva na neki način, na odgovornosti pojedinih članova Predsjedništva. Ja sam, ovo je možda nepristojno reći, ali ja sam živio i školovao se u Americi i živio ukupno 10 godina. Ja još 5-6 puta sam pokušavao da posjetim tu zemlju za dvije godine i mogu nešto napraviti, ja to nisam mogao da uradim, mislim da je to šteta upravo zbog toga što nema ovdje ljudi koji će raditi onaj operativni osao, koji će ostati ovdje da rade. Mislim da moramo ravnomjerno nekad podijeliti odgovornosti i privilegije ako ih imaju. Tako da sam ja ovdje već mjesecima bio sam izuzev predsjednika koji je morao nekad biti i odsutan, ali ovo ostalo ljudi moraju shvatiti da i oni moraju doći ovdje. Jeste da je nezgodno, što kaže Akmadžić, dodji provedi 10 dana pa se vrati. Naravno, ja rizikujem svaki put kad odem do aerodroma jer tamo prolaziš kroz jedan dio četničke armade i meni je Morijon rekao - mi bi svakog člana Predsjedništva od Kiseljaka dopratili do Sarajeva. Možemo neku duplu sigurnost itd ugovoriti sa Ženevom. Tako da ako bude obustavljen avio-saobraćaj 3. mi možemo UNPROFOR od Kiseljaka da obezbijedi prevoz ovim ljudima. Prema tome, dajte da shvatimo da niko nema vodu u glavi da nosi tuđe poslove. Inače, gdje sam god radio, ako sam radio tuđe poslove, imao sam neku nadoknadu zato. Ovdje je nemam.

AKMADŽIĆ: Nama četnici duguju jedno vraćanje.

PREJANOVIĆ: Poziv za ostavku - da kažemo ovako ovo drugo. U slučaju da ne dodju, poduzeće se sve mjere i njihove odgovornosti za... Inicijativu za opoziv, ostavku, itd. Nije red da...

GANIĆ: Samo efektivna je ostavka.

AKMADŽIĆ: Mi ih pozivamo da podnesu ostavke, ne prijetimo im.

PREDSJEDNIK: Ne prijetimo otkazom, nego ih pozivamo jer recimo da neko

PEJANOVIĆ: Ukoliko se ne jave preduzećemo sve mjere i dogovornosti.

AKMADŽIĆ: Molim vas, ne možemo tako. Ne možemo prema ljudima koji 6-7 mjeseci nisu bili ovdje da ih tetošimo. To je suprotno meni kao čovjeku.

PEJANOVIĆ: Ja ispadam ovdje Merhamet. Molim vas, ja sam to pitanje postavljao četiri puta kad uopšte nije bio aktuelan niko. Vi ste tada bili najuporniji u odbrani i valjanosti odsustva članova Predsjedništva. Da i mi predjemo oznaku. One se podrazumijevaju.....

GANIĆ: Podrazumijeva se ostavka ako se ne odazove, ovo što je rekao Mile.

PEJANOVIĆ: Vodite računa šta će Predsjedništvo u javnosti.

AKMADŽIĆ: Ko će podnijeti ostavku iz ničega ako ga se ne pozove, g.Pejanoviću. Ako ništa nema koristi od toga što je član Predsjedništva ima imunitet. Ako išta drugo. Nemojte molim Vas.

GANIĆ: Ovdje je došlo do opšte anarhije, molim vas. Ponovo uzimam riječ. U ovoj zgradi MIP sad nisu uveli noćnu dežuru. Ja radim njihove poslove. Poslije 6 ili poslije 3 sata sve se to razbježi. I svaki telefonski poziv koji dodje dodje tamo meni i ja držim one dvije-tri sekretarice do 12 sati da bi jednostavno držali. Mora se MIP uvesti u dežuru cijele noći. Ima. Prema tome, mora se odrediti član Predsjedništva koji dežura od 3 sata pa na dalje. Moramo malo podijeliti odgovornost.

PEJANOVIĆ: Nije to sporno uopšte.

GANIĆ: Jeste.

PEJANOVIĆ: Nije sporno da se u organizaciji posla naprave odgovornosti za svakoga. To što Ministarstvo ne funkcioniše ovdje, što nema zamjenika, to je problem druge vrste. Zamjenik mora ovdje biti. Dobro. Ne insistiram predsjedniče, samo sam razmišljao da ne uradimo nešto što ne moramo.

GANIĆ: Mislim ako mi donesemo mjeru koja donosi isključenje, mislim da će se ljudi vratiti.

PREDSJEDNIK: Mada ni taj sam poziv da podnesu ostavke baš, ne znam. Oni ne mogu da ne podnesu ostavke, ali mi na taj način sugerišemo kakvo je rješenje. Jer, ako neće da obavljaju dužnost, da izvuku konzekvence sami da bi bio red da podnesu ostavke.

AKMADŽIĆ: Pošteno da vam kažem, onaj dan kad smo imali raspravu na Vladi o tome i kad je Vlada i sazvana po tom pitanju, da ja nisam bio svjestan da ste se vi i g.Pejanović vratili, da imamo kvorum, Vlada bi pozvala članove Predsjedništva da pod-

nesu ostavke. To vam ja tvrdim. Pa neka Vlada odgovara narodu. Vlada bi pozvala sama. Medjutim, došli ste, svaka čast.

PEJANOVIĆ: Prema onome što ja znam ni g. Boras ni g. Fikret nije otišao samovoljno. I mi ne trebamo ići u javnost s time. Ispašće kao da su otišli samovoljno i mi im prijetimo ostavkom.

AKMADŽIĆ: Javnost već zna.

PEJANOVIĆ: Predsjedniče, jesu li otišli samovoljno ili nisu? Ja koliko znam, nisu. Tako ste govorili kad sam postavljao ranije pitanje.

AKMADŽIĆ: Rečeno je odlaziti, zamjena i dolaziti. Ima vrlo konkretna odluka, ali da nikad ne smije biti da manje od 4 člana Predsjedništva budu ovdje.

PEJANOVIĆ: Ne govorim o broju ovdje, nego govorim konkretno o njima dvojici.

AKMADŽIĆ: Oni su otišli i trebali su se vratiti da i drugi mogu otići. Da i g. Ganić može otići.

GANIĆ: Šta bi vi da sam otišao zadnjih 6 mjeseci u Ameriku? Radim vrlo važne poslove, sastajem se sa vrlo važnim ličnostima.

PEJANOVIĆ: Što se tebe tiče sutra bih te poslao, znam da bi tamo završio. ..

GANIĆ: Ja sam zato da ti ljudi dodju i da ponovo odlaze, dolaze, da se uspostavi jedan. Dobro je da budu 3-4 člana uvijek ovdje najmanje.

PEJANOVIĆ: Nemam protiv da stavimo i ostavke. Ja sam dao alternativu /zajednički razgovor/.

PREDSJEDNIK: Idemo dalje.

AKMADŽIĆ: Ja sam postigao dogovor sa g.Ovenom i generalom Morijonom da članovi Vlade u broju od 21 mogu izlaziti kad god treba i vraćati se kad god treba. Tako da neće moći reći ne mogu se vratiti neće UNPROFOR da mi pomogne. Oni su mi i jedan i drugi obećali da će članovi Vlade moći izlaziti kad treba, uz moj potpis, i vraćati se kad treba.

PREDSJEDNIK: Tačka 2. Vlada predlaže Predsjedništvu da što prije prihvati Program Vlade. Vlada predlaže Predsjedništvu BiH, u

funkciji Vrhovne komande, da što prije poduzme neophodne mjere za formiranje zajedničke komande Armije BiH HVO, što je po ocjeni Vlade osnovna pretpostavka za...djelovanje i nastavljanje oružanih akcija u funkciji odbrane oslobođenja Republike. Vlada predlaže Predsjedništvu BiH da što prije otpočne djelovanje vojnih savjeta i Savjet za zaštitu ustavnog poretka. Ocijenila je da je neophodno da se postignu diplomatski odnosi sa... zemljama, pristupiti ...DKP u BiH prema utvrđenoj listi prioriteta....Da se što prije obezbijede uvjeti za održavanje sjednice Skupštine BiH. Mislim da moramo prihvatiti ove inicijative i predloge Vlade BiH upućene Predsjedništvu sa onom nekom malom modifikacijom da se članovi Predsjedništva koji su duže vremena odsutni da se vrate do 3. januara 1993.godine ili da u tom vremenu podnesu ostavke. Oni to ne moraju uraditi. Postoji jedan modificirani oblik da se kaže - po isteku ovog roka, Predsjedništvo će preduzeti odgovarajuće zakonske mjere sa opozivom odnosno razrješenjem u skladu sa mogućnostima.

AKMADŽIĆ: Nema ustavne osnove bez ostavke, je li tako Čampara?

ČAMPARA: Upravo tako.

AKMADŽIĆ: Mi ne možemo ništa poduzeti ako ne podnese ostavku.

PREDSJEDNIK: Oni neće ostavku podnijeti.

DJURIČIĆ: Ništa im ne možemo.

AKMADŽIĆ: Zato pozivamo javnost, oni su javni radnici, odgovaraju narodu koji ih je birao.

PREDSJEDNIK: Da. Pozivamo ih. Medjutim, ne moraju podnijeti ostavku.

AKMADŽIĆ: U tom slučaju možemo izvršiti zamjenu.

GANIĆ: Ako ne podnesu ostavku, to mi daje neke ideje.

.....

PREDSJEDNIK: Odluka o razrješenju savjetnika u Predsjedništvu BiH. Na kog se to savjetnika odnosi?

DJURIČIĆ: Na Kelavu.

.....

GANIĆ: Kod ovog savjetnika. Možda bi mogli da stanemo ovdje. Mi smo, pošto je Mijo Kelava pošto je ustvari savjetnik u Predsjedništvu bio jedno duže vrijeme odsutan, a imao je nekih tamo susreta sa četnicima i bio je na Srni itd. imao je problema čovjek. Jedno je vrijeme bio odsutan itd. Onda smo mi razgovarali kad je on došao i on kažem mu - nezgodno je da se puno slikaš jer si bio na Srni itd. Govorio je otprilike da sam ja pošao po neku drogu i ne znam šta. I sad, trebali smo da nadjemo nešto da on radi ono što voli da radi itd. Onda smo razgovarali s njim da on možda radi u vladinom resoru u bh presu ili da nastavi tu funkciju tamo. Medjutim, kasnije se ispostavilo da mi nismo isti aršin primijenili prema ostalim savjetnicima koji nisu u Predsjedništvu. Tako da bi možda trebali da ostavimo za sljedeću sjednicu i ove ostale ljude koji su savjetnici u Predsjedništvu, da vidimo kako to da postavimo.

AKMADŽIĆ: Protiv sam da se gospodin Kelava razriješi i zato sam da ostane na funkciji. Protiv sam da se o Hrvatima raspravlja bez prisustva Hrvata na bilo kojem tijelu i bilo kojoj komisiji. Ovo je bilo na Kadrovskoj komisiji gdje nije bio niko od Hrvata prisutan i na to nije dao niko svoju saglasnost. Tražim da se Mijo Kelava vrati na posao na kojem je i bio dok ga mi ne raspodijelimo.

DJURIČIĆ: Još je on na poslu, nije on razriješen.

AKMADŽIĆ: Tražim da se vrati na svoj posao kojem pripada, na koji je imenovan. I da sjedi ovdje na sjednici Predsjedništva i da radi svoj posao.

GANIĆ: Ja predlažem da se to vrati na Kadrovsku komisiju kojoj treba da prisustvuje Akmadžić.

AKMADŽIĆ: Imamo mi predstavnika u Kadrovskoj.

DJURIČIĆ: Ljubić je, nema ga, ti si bio, nema te.

AKMADŽIĆ: Mislim po skupštinskoj liniji da je Tomo Obrdalj.

GANIĆ: Mislim da je propust u toj sjednici Kadrovske komisije i Mirsad i vi ste trebali upozoriti na to. Da ubuduće ne raspravljamo ako nema predstavnika tog naroda.

DJURIČIĆ: Pravo da vam kažem ja nikad ne razmišljam o tome.

GANIĆ: Medjutim, zato sam da čovjek dobije radno mjesto, ali imaću neke rezerve za stari posao. Ja sam objasnio koje su.

AKMADŽIĆ: Nisam završio do kraja. Predsjednik i ja smo razgovarali nakon tog Mijinog istupa tamo i na odredjen način predsjedniče to smo mu oprostili. On je sa cijevi uperenom u sebe govorio neke stvari o vama, g. Ganiću. Dali su mu da pročita ono što su napisali. On je to pročitao. Kad bi bilo ko od nas došao u tu situaciju. Ja sve mislim ja to ne bih tako radio. Nisam bio u toj situaciji i vjerujem da ne bi, ali čovjek je slabić.

KONJICIJA: Trebao je imati srce.

AKMADŽIĆ: Onda se ne bi vratio.

KONJICIJA: Pa ne bi se vratio.

GANIĆ: Slažem se da se ne može diskutovati bez predstavnika tog naroda, ali nije dovoljno da samo predstavnik tog naroda odlučuje o statusu tome. Nači ćemo rješenja, ali u principu ne podržavam do kraja taj stav.

AKMADŽIĆ: Predsjedništvo je imenovalo g. Kelavu na dužnost u punom sastavu.

GANIĆ: Da ne otvaramo tu temu, ali ćemo na Kadrovskoj o tome raspravljati.

PREDSJEDNIK: Naime, nije problem u tome što je on tamo nešto rekao. Vatrogascu možeš zamjeriti ako kažeš - idi, penji se gore a on kaže neću. On se nije prihvatio. Može mu se zamjeriti. On je prihvatio da bude hrabar, to mu je posao. Medjutim, jednom Kelavi, nije on bio odredjen zato da danas sutra gleda cijev i da kaže ja sam za ovo i za ovo, pa vi pucajte. Ne bi to mogao biti razlog. Samo, gdje je on do sada.

GANIĆ: On je bio jedno vrijeme odsutan. Sad se vratio.

PREDSJEDNIK: Ja ga ne vidjam. Ne znam uopće gdje je. Nisam ga vidio od onda kad smo se vidjeli u Zagrebu. Gdje li smo se vidjeli on i ja?

AKMADŽIĆ: Pazite, Kelava je otišao regularno. Ja sam mu dao 15 dana da može ići na izbore u Hrvatsku - kad su bili izbori. I on je tada skupa sa generalnim tajnikom HDZ i sa, ne znam ko je još bio, putovao. Tamo su ih četnici uhvatili. Njega su prepoznali po brkovima i svemu tome sa press-konferencija. Prepoznatljiv je. Tamo su mu prijetili i on je to rekao. Medjutim, on se meni javio iz Kiseljaka - nakon tri dana su ga pustili. Kad je to rekao, pustili su ga. On se meni javio i rekao sam mu odmah da da demanti

toga što je rekao. I on je demantirao sve to što je rekao u sredstvima informiranja. Ne bi trebalo do toga praviti.

PREDSJEDNIK: Ne bih ni ja pravio to pitanje. Od vojnika to mogu tražiti. Nema tu bježati. Zato si vojnik i gini. Bilo bi dobro da je hrabar, ako nije nije, šta mu ja mogu.

KONJICIJA: Svi smo vojnici u ovoj funkciji. I ministar i članovi Predsjedništva.

GANIĆ: Imamo veliki broj ljudi u Predsjedništvu. To je opšta gužva što nije raščišćeno gdje je, ko je, šta je. Imamo nekoliko savjetnika koji nisu tu na radnom mjestu i zbog tog morali bi zauzeti neko odsustvo manje neko, neko više, Istovremeno, kolega Pejanović se javio sa zahtjevom da se neko iz reda srpskog naroda imenuje u Predsjedništvo na savjetničko mjesto, koje bi otprilike možda pomagao članu Predsjedništva Pejanoviću u nekim stvarima. Mi smo probali da to ide preko Kabineta, međutim, ne može se organizaciono to sprovesti. On je predložio jednog čovjeka da se imenuje za savjetnika u Predsjedništvu za politička pitanja, a iz reda srpskog naroda. Ja sam pročitao biografiju ovdje. Dosta je to simpatična biografija, ali po mom ličnom mišljenju.

PREDSJEDNIK: Jesmo li prešli sa ovog? O Kelavi?

GANIĆ: Vraća se na Kadrovsku. Ali ovo sad, ja sam mislio da možda neki stručni saradnik za politička pitanja na osnovu ove biografije koju sam pročitao. Mada mi imamo isto nekih savjetnika koji nemaju neke jake biografije itd. Sad, Pejanović traži da se zauzme o tome stav. Smatra da je - kako mi stojimo sa predstavnicima srpskog naroda?

DJURIČIĆ: Nema ih.

GANIĆ: A Zubić?

DJURIČIĆ: Zubić, nema ga 5 mjeseci.

GANIĆ: Ali on je i dalje na spisku.

.....

PREDSJEDNIK: Znam, u hiljadu slučajeva se ne daje agreman, ovo je forme radi. Nećemo sad kazati čovjeku nije poželjan. Jesmo li s ovim iscrpili današnji dnevni red?

GANIĆ: Samo još jednu stvar. Treba da na Predsjedništvu zauzmemo stav. Mi imamo 27. decembra važan sastanak u Ženevi. **Tamo treba da se pojavimo sa ovim mapama.** Imamo utisak da Predsjedništvo tu nije dobro organizovalo stvar, da neki eksperti koji treba da rade tu mapu da to rade. Meni je Oven rekao da mnogi detalji u našoj mapi, mapi koju je predložila naša delegacija, nemamo nikakve debele logike, posebno pošto je ozbiljna kritika. Vrijeme prolazi, ništa se ne radi. Dajte da vidimo ko su ti ljudi, da se sjedne, jer vidite kažu Trnka je gore, Somun. Ni jedan od njih se ne razumije u tu problematiku. Primjera radi, to je vrlo... Kažu, ima tamo regija koje su predložene koje ekonomski ne mogu da funkcionišu. **Nemaju nikakav glavni red. Prema tome, dajte da to uradimo. I druga stvar isto se odnosi na Ženevu. predlog da Vlada i Predsjedništvo daju svoje primjedbe na onaj Nacrt ustava iz Ženeve koji su dali Oven i Vens - uređenje BiH na 7 do 10 regija i koji su... Mi smo davali neke primjedbe. Medjutim, Turajlić smatra da tu ima ozbiljnih nekih stvari koje su propuštene. Treba napraviti nove primjedbe da Vlada i Predsjedništvo to odrade.** Ali ovo koliko je sutra ili prekosutra treba ove ljude poslati u Zagreb. Jer, koliko čujem, HDZ je dao tri čovjeka koji treba da rade to. I vlada jedno opšte mišljenje da 27.kad vi odete gore...

PREDSJEDNIK: Silajdžić dolazi sutra u Zagreb i ja mislim da Filipović ide tamo, tako mi je barem maloprije rekao.

GANIĆ: Je li on stručnjak za mape?

PREDSJEDNIK: On kaže da jeste.

AKMADŽIĆ: Mogu li ja nešto predložiti predsjedniče?

IZETBEGOVIĆ: Tamo je Trnka.

GANIĆ: Trnka uopšte nije stručnjak zato. On je čovjek koji nije stručnjak. Druga stvar, to treba raditi sa ovom delegacijom.

AKMADŽIĆ: Mogu li ja? Ako će Vlada odredjivati delegaciju, to će odredjivati Vlada. Ako će odredjivati Predsjedništvo u funkciji Skupštine, treba odredjivati u saglasnosti sa Vladom. Protiv sam da g. Silajdžić u funkciji ministra inostranih poslova, osim tamo gdje se govori o inostranim poslovima, protiv sam da ova delegacija u sadašnjem sastavu bude u Ženevi bez predstavnika Hrvata i mislim da oko delegacije koja će ići u Ženevu i koja će razgovarati u Ženevi trebamo ponovno provesti proceduru. Nisam ja ni bio ovdje kad je ona odredjivana ni kad je utvrđivana. U suštini, ne vidim posebnog razloga da ona tamo i bude.

Ja sam razgovarao takodje s Ovenom i Morijonom. Posebno sa Ovenom. Mislim da će delegacija BiH, potpuno drukčije ukomponirana nego što je sad, moći da bude u Ženevi 2. siječnja.

PEJANOVIĆ: Problem Zagreba je jedno, a problem delegacije je drugo.

GANIĆ: To je jedan te isti problem.

PEJANOVIĆ: Ne, odvojeni su u ovom času. Predsjednik Izetbegović može o tome govoriti šire, ja mogu manje. Samo znam da u Ženevi iniciramo da je u Zagrebu dogovoreno da hrvatska delegacija i državna delegacija BiH do 27. pokušaju prolongirati zajednički prijedlog. Naša delegacija je organizovala da se to uradi zajedno... Je li tako predsjedniče?

AKMADŽIĆ: Sa hrvatskom da. Slažem se sa državom Hrvatskom, a ne sa Hrvatima koji su u BiH.

PREDSJEDNIK: Ne sa državom Hrvatskom. Riječ je o tome - imaju očigledno dvije varijante. Da li postojeće delegacije, kako jeste, izišle gore na razgovore i kako su bili razgovori u Ženevi, one su kao takve pozvane i u London od strane EZ.

AKMADŽIĆ: London je drugo, predsjedniče. U Londonu su bili Boban i ostali. A mi smo sjedili.

PREDSJEDNIK: Riječ je o Ženevskoj konferenciji koja traje. Ja sam napravio lapsus pa rekao London. Ženevska konferencija. Tu, kao što znate, su bile tri delegacije i razgovarale. Po tipu odvojenih soba su razgovarale tamo. Na čelu jedne od tih delegacija bio je Silajdžić i mi smo je zvali Vladinom delegacijom. Iz druge je bio Boban, a treće je bio Karadžić.

AKMADŽIĆ: Protiv toga sam.

PREDSJEDNIK: I ja sam protiv toga, ali jednostavno...

GANIĆ: Mislim da treba Vlada da odredi.

PREDSJEDNIK: Ja vam kažem kako stoji, a drugo je šta sad mislimo, je li? Sada smo bili pozvani u Zagreb na sastanak na inicijativu Ovena i Vensa i oni su bili tamo. Zašto baš u Zagreb? Možda su tehnički problemi bili u pitanju. Vjerovatno su htjeli ipak - oni bi željeli i oni iniciraju da se mi, ustvari iz BiH, da budemo zaista nekakva Vladina delegacija, da se u tom slučaju pojavimo zajedno. A to je da se pokuša da se stvori jedna jedinstvena ponu-

da, jedna jedinstvena platforma, naročito kad je riječ o mapama. Po tekstualnom dijelu onog ponudjenog ustavnog uređenja nije bilo puno govora, jer ga je, jer su ga izgleda usvojile obje delegacije bile načelno. Izgleda da tu nema nekih većih smetnji, ali je bilo primjedbi u gledanju kako se to sad projicira na neke mape. Tad je bilo različitih gledišta i to su oni primijetili i zatražili su da mi, ako je moguće, do 27. ujednačimo ta stanovišta, da se 27. ponovo nadjemo u Ženevi. Tu je pozvan i biće i predsjednik Tudić tu, pored ostalih. **Oni su zamolili njega da bude tu prisutan, ali očekuju od nas da dodjemo u Ženevu i da im prezentiramo zajednički predlog do kojeg se u međuvremenu došlo.** Na osnovu toga Boban je imenovao tri čovjeka. Ja sam isto tako imenovao tri čovjeka da pokušaju do 27. dobiti zajedničke mape. Medju ova tri čovjeka se nalaze Trnka, Borgovac i Salahović Čamil. Medju ovom trojicom dva su pravnika, Trnka je prof. prava ovaj advokat, a Borogovac je stručnjak za mape. A tamo je stručnjak, čini mi se, Markotić u onoj drugoj komisiji, Markotić koji inače ove popise pravi itd. To je nivo eksperata, meni se danas javio Filipović i kaže da bi želio da učestvuje u radu na mapama jer je gore na radu. Ja sam rekao da ja lično nemam ništa protiv da i on učestvuje u radu po mapama, jer ovo je neki ekspertski nivo koji će se verificirati 27. na tim razgovorima u Ženevi verificirati gdje bi se **eventualno utvrdio zajednički koncept tih mapa uz prisustvo ponovo Vensa i Ovena** i uz njihovo insistiranje da se dodje do zajedničkog... Možda se raspravljaju neki nespornosti do kojih je došlo. Ako nešto ne bude uskladjeno oni bi posredovali, kako sam ja shvatio, da se dodje do nečeg zajedničkog. **Insistirali su tu kao što znate da ja dodjem i da dodjem na tu konferenciju što sam ja odbijao i na jednu i na drugu da idem. Medjutim, oni su insistirali i sat i po vremena se potrošilo na ubjedjivanje mene da dodjem na konferenciju.** To je tako bilo. To je opis događaja. Ne dajem sad zasad te procjene da li je to u redu ili nije, ali tako stvari stoje. Oni to očekuju sad od nas. Mi možemo ponuditi eventualno nešto drugo. Onda će tu dolaziti ... Oni traže da mi pokušamo kako oni zovu - Hrvatska i **ova čas bosanska, čas državna, čas Vladina. Ne znaju oni tačno šta je to. Uglavnom vide da je za njih to nekakva nejasna, uglavnom ne zovu je muslimanskom jer vide očigledno da tamo nisu samo Muslimani.** Pa smo to otklonili. Da te dvije delegacije usklade da to bude nekakav stav BiH prema agresoru. Oni smatraju da će se na taj način lakše sa onom drugom stranom raščistiti situacija iako ni oni nisu baš puno, nemaju iluzija o tome da će ona druga strana odustati od tih stvari, ali oni smatraju, ako mi budemo zajednički izašli sa nekim stavom, da će onda onu treću stranu pritisnuti uzazid, da će ona morati konačno reći ja neću nikakav dogovor, ja hoću rat ili prihvaćiće nekakav dogovor kakav takav. To je njihova ideja.

AKMADŽIĆ: Mogu li ja?

PEJANOVIĆ: Oni su ponudili karte i odmah rekli da bi oni sugerisali, tada su sugerisali a kasnije su prešli u akciju da dovedu do ovoga, da hrvatska strana i Vladina delegacija, budući da su imali do kraja skoro podudarne stavove oko glavnog...

AKMADŽIĆ: A šta mislite koja hrvatska strana - iz Bosne ili iz Hrvatske?

PEJANOVIĆ: Dozvolite, one koja tamo sjedi u ime te strane na pregovore. Tad su sugerisali da pokušamo što prije ponuditi i približiti se i ponuditi što je moguće više zajednički predlog da bi oni mogli imati veću mogućnost i manevra i uticaja na treću stranu i izlaganja treće strane onome što je međunarodni pritisak... A to nemojte nas pitati. Mi smo ovdje odlučili da gospodin Boban ima mjesto u delegaciji i tamo smo to njegovali skoro 15 dana i bilo je došlo do toga, ali onda došlo je do čega je došlo. Oni su odvojeno radili i na sreću dosta smo se podudarali. Sa nama je samo sjedio Mario kad je otišao Brkić.

AKMADŽIĆ: Molim vas, jedno je pitanje suradnje, a drugo je pitanje principa. **Ja neću da slušam i neću da budem predsjednik Vlade države u kojoj će jedna strana biti hrvatska strana, druga bosansko-hercegovačka strana.** Ja to ne želim.

PEJANOVIĆ: Ni ja to ne želim, ali to je realnost koju smo naslijedili,

AKMADŽIĆ: **Ako će biti s jedne strane hrvatska strana, onda s druge može biti muslimanska, s treće srpska.** U to ne ulazim. **Ako će biti bosansko-hercegovačka, onda mora biti bosansko-hercegovačka.**

PEJANOVIĆ: **To želi i g. Oven.**

AKMADŽIĆ: **Ne mogu dozvoliti ni to da tu hrvatsku delegaciju finansira HDZ, a da ovu bosansku finansiramo svi - znači država.** I tako je to od početka pregovora koji su počeli u Luksemburgu (tada je Luksemburg bio predsjedavajući). Mislim, to je neravno-pravnost naroda. Izvinite. Ne treba se niko ništa ni bojati, ni ženirati. **Ima hrvatska, srpska, muslimanska. I ako nije to, ima bosansko-hercegovačka.**

GANIĆ: Molim vas, ja mislim da Vlada BiH treba da ponudi jednu mapu tih regiona. Vlada BiH. A Vlada BiH neka napravi tim stručnjaka koji će predstavljati ovu državu naspram agresoru.

AKMADŽIĆ: Ne, Vlada BiH to ne može uraditi prije svega što Vlada BiH za ovu godinu i po dana, ne znam koliko traju ti pregovori, ni na koji način nije uključena u razgovor. Ne možemo sad kad je ostalo 15 dana do rješenja problema.

PEJANOVIĆ: Ti si realan čovjek. Mi imamo 3 dana do odlaska. Ja bih tvoj predlog pokušao malo svesti... Ovi ljudi (ne čuje se). Da napravimo jednu konsultaciju prije odlaska predsjednika. Ovo nije faza početak, faza je već dati predloži.

GANIĆ: Oven mi je rekao. Napravljene su takve neke stvari.

PEJANOVIĆ: On je nama jedino prigovorio zašto nismo ponudili resor za koji se i on zalagao svo vrijeme.

MUFTIĆ: Postoje studije. Ja sam vidio neke od njih. Postoje studije koje su radile institucije, preduzeća itd. Ne znam, ima kod Ishaka nešto toga. Meni su donijeli ljudi - saobraćajna studija, tokovi roba, privrede, itd. To je nešto gdje bi eksperti sjeli i mogli se dogovoriti vrlo brzo. To je stvar koja zaista s politikom nema puno. Infrastruktura i politika. Eksperti moraju biti zato.

PEJANOVIĆ: Mi gore nismo radili... Sve smo studije, koje ima BiH, sve... Mi smo dali, vi to dobro znate da se ne vraćamo na to, četiri varijante i kako predlaže naš Institut za ekonomski razvoj BiH. Nemojte da se sad vraćamo na to. Ja bih molio, da budemo racionalni, ovo vaše Mile stoji, samo budimo realni. 27. treba da sjedi ko je pozvan da sjedi i da ima zajednički predlog. On se radi u Zagrebu, ko može pomoći i kako može pomoći od izrade toga i dalje. Mislim da je dobro...

GANIĆ: Samo da kažem u vezi ove Ženeve. Ja mislim da treba da postoji samo jedna b-h delegacija naspram agresora i smatram da za ovaj sastanak koji će biti 27. da Vlada treba da sastavi jednu grupu eksperata da napravi tu mapu koja će biti onda prihvatljiva za sve narode i narodnosti u državi BiH koji se nisu stavili na stranu agresora.

AKMADŽIĆ: Prvo da idemo s ovim, a ja sam to i sa Ovenom, ne smije ova država nikako opstruirati sadašnji pozitivan tok razgovora. Prema tome, razgovori koji su planirani za 27. po sistemu koji su pozvani, neka to bude, ali da se zna ko s kim razgovara. Isto tako, 2. siječnja. Ja sam to rekao lordu Ovenu. S jedne

strane, može sjediti onaj ko napada, s druge onaj ko se brani. Ako te definicije ne možemo dati, onda ćemo tražiti drugi izlaz da, ako nam ne da Evropa da agresora damo, ovdje je agresor ovdje su svi. Na ovoj drugoj strani svi koji su na toj strani.

PEJANOVIĆ: Da g. Boban i oni koji dolaze sjede u jednoj delegaciji. Bez obzira koja je i kakva je. Može li se to obezbijediti.

AKMADŽIĆ: Nisam završio. Pošto je za 2. siječanj najavljen susret i odobren i javnosti najavljen da je to susret g. Izetbegovića, g. Bobana i g. Karadžića, neka taj susret teče. A izvan tog susreta, pošto će razgovori trajati do 5-6, ako treba i ako taj susret ne bude plodotvoran, može Vlada BiH odnosno država BiH formirati delegaciju koja će biti ovakva kao što sam rekao. S jedne strane napadač, s druge strane. Mi smo to na Vladi zaključili. **Mi smo rekli možemo razgovarati mi sa Srbijom i Crnom Gorom koji su, prije svega, agresor kao država mi možemo razgovarati. Ako oni hoće u svoje društvo da prime i svoje kolebacioniste, neka izvole oni i te ljude. Medjutim, BiH je napadnuta, ona se brani i pitanje je sad samo temelja na kojima treba zasnovati razgovore. Mi nismo protiv razgovora, ali hoćemo da znamo s kim i kako. Ja neću da razgovaram s Matom Bobanom niti ja imam šta s njim razgovarati. Mi smo pripadnici iste stranke i neću ni u jednoj varijanti pristati da sjedim s jedne strane stola on s druge strane ja. To da se razumijemo.**

GANIĆ: Naravno, to je najapsurdnija situacija u koju smo došli.

AKMADŽIĆ: Moramo prihvatiti činjenicu da ipak tri naroda trebaju razgovarati o jednoj varijanti, a u drugoj varijanti BiH kao država sa agresorom kao država.

GANIĆ: To je realnost - ovo drugo.

HALILOVIĆ: Možemo li 2. siječnja osigurati da s jedne strane budu ovi koji se bore, a s druge strane napadači?

AKMADŽIĆ: Mislim da će Oven i Vens, on mi je rekao da bi i Vens želio s nama da razgovara, mislim da će oni prihvatiti - ako ovaj trojni susret ne bude djelotvoran, da osiguramo ovo. A u medjuvremenu ćemo se pripremati i politički, ako treba i tehnički i u svakom pogledu - Vlada će se pripremati i Predsjedništvo da se pripremi, da napravimo platformu.

PREDSJEDNIK: Moj uvjet je da na one razgovore ne idem ako se to ne postigne. Zato je i stavljen taj međukorak nakon toga što sam rekao da neću da idem na te sastanke. Možemo jedino ići sa

jedinstvenom platformom, jedinstvenom prema onima, onda je utanačeno 27. decembra da će biti taj sastanak na kome će se jedinstvena platforma utvrditi. Ja kažem biće poteško, oni kažu, mi ćemo nastojati da se postigne. **Mi smo čak i održali jedan mali sastanak tada od pola sata-sat. Ja, Boban i tu su bili Tudjman i Vens i Oven. Oni su tada utvrdili zajedničke stavove, zakovali neke stavove. Nema nacionalnih kantona, nema ovoga, imaju regije u kojima će biti većina - negdje srpska, negdje muslimanska, negdje hrvatska, ali neće to biti nekakve muslimanske-srpske-hrvatske zajednice nego će biti regije u kojima će ipak jedna većina ta biti. Ali će biti geografski nazivi. To je bilo čvrsto utanačeno.** Nakon toga sam rekao da ću doći. Ja bih ostao na tome da neću ići i svršena stvar.

AKMADŽIĆ: Zato podržavam sastanak 27. kakav god bio.

PREDSJEDNIK: Moramo se spremići za 27.

GANIĆ: Mislim da bi Vlada i pored toga za taj 27...

PREDSJEDNIK: Ne bi bilo na odmet da Vlada ovdje, s obzirom da je ona zajednička, da napravi i da ja podnesem 27. i kažem ovo je Vladin predlog - zajednički. Možda ćemo tada ga ukrstiti sa ovim što će uraditi ove dvije komisije. Možda ćemo naći neke zajedničke stvari, jer 27. je radni sastanak, nije kurtoazni. Tada bi dobro bilo da imadnem i jedan Vladin predlog. Ne bi loše bilo da ga imam. Bilo bi možda neophodno. Na ovim osnovama.

AKMADŽIĆ: Vlada to ne može uraditi. Neka to radi ova delegacija koju smo nazvali delegacija BiH. Neka iz Vlade uzme stručnjaka kojeg hoće, ali ne mogu ja sad člana Vlade koji meni Uglješa Uzelac kaže ja saznajem o ratnoj situaciji kod ljudi kojima bih ja trebao to ispričati. Ne mogu ja od njega tražiti da se on uključi u proces koji godinu dana traje i da ga sad upućujem u regije. Njega sam uzeo kao primjer. **Članovi Vlade nemaju veze s ovim što se dešava u Ženevi. Ni jedna informacija nije Vladi do sada data. Vlada je potpuno zaobidjena. Mi moramo biti svjesni toga. Sve što se dešavalo vlasti, dešavalo se ovdje u ovoj kući. Vlada nema veze s tim.** Prema tome, ja ne bih prihvatio.

PEJANOVIĆ: (Ne čuje se)

AKMADŽIĆ: Dvije informacije za godinu dana. *Zajednički razgovor.*

PEJANOVIĆ: Ako mogu da kažem šta će se napraviti dobro šta neće. Mi ne možemo biti zadovoljni mnogo čim. Realno je da ove

ljude gore, nakon dogovora, g. Izetbegović uključujući i delegaciju ostavio da rade sa ljudima iz HDZ da oni do 27. naprave. Nije realno sad ubacivati ni Vladu ni jedan drugi organ ni jedne druge spletku, molim vas. **Mi smo za našu varijantu od 6, od 10, od 13 ukrštali sve što nauka može ukrstiti da bi došlo do regiona. I na bazi toga je Oven i saopštio da je na bazi tih predloga formirano od 7 do 10. Prema tome, ja sam zato.** Ako se može ova ekipa pojačati u Zagrebu, predsjedniče, da se pojača. Nema za 2 dana niko mogućnosti da se time bavi, ljudi moji i da dodje do predloga koji može biti krajnje racionalan da se približe obje strane i da imaju jedan prijedlog. Mislim da u tom smislu može pomoći...

PREDSJEDNIK: Nevolja je u tome što to nije neobično nego političko pitanje.

PEJANOVIĆ: Nije nauka dužna. *Zajednički razgovor.*

AKMADŽIĆ: **Molim vas, kad ste stavili Somuna što Vladu niste pitali koga će poslati?**

PREDSJEDNIK: **Nije Somun uopšte tu. Somun je išao kao moj politički savjetnik.**

PEJANOVIĆ: Mislim da je najidealniji predlog iznio g. Akmadžić. Dva su sastanka dogovorena za koja iz dosadašnjeg toka dajemo slijedeće. Počinješ iz početka.

AKMADŽIĆ: Treba samo podupirati.

PEJANOVIĆ: Samo podupirati. Ako imamo nekog eksperta u Sarajevu koji može pomoći, ja bih ga poslao sutra sa prof. Filipovićem. Ali nekog ko je u toku. A ko nije u toku, molim vas, to se radi već 2 mjeseca. Ne mora to predsjednik Vlade raditi. To predsjednik Izetbegović u okviru delegacije ima pravo da traži. Ima Stojanov.

AKMADŽIĆ: Sjede u vladinim uredima u Zagrebu. *Zajednički razgovor.* Ne može Vlada, 10 dana je ostalo.

PREDSJEDNIK: **Ovo o čemu ti govoriš Mile, to je stvar političke odluke i političke volje. Da li hoćemo da istupimo kao b-h delegacija protiv agresora. To se mora donijeti za 5 minuta, to je politička volja. Hajmo to uraditi.** Jer ovo je 2. januar. Da je sutra to mi bi mogli danas odluku donijeti ako to hoćemo. Ako te političke volje nema, uzalud su eksperti, uzalud je sve. Ti možeš do sutra govoriti šta hoćeš ako ja nešto neću. Prema tome, riječ je o poli-

tičkoj volji. Dajte da mi hoćemo da istupimo gore kao b-h zajedno protiv agresora. Dajte da napravimo takav aranžman i takav ustav i takve mape koje su zajedničke.

AKMADŽIĆ: Ne otkazujući ni jedan sastanak koji je dogovoren.

PREDSJEDNIK: Naravno. Prije svega mogu vam reći da je 27. zato zakazan sastanak da bi se došlo do zajedničkog stava koji bi se prezentirao agresoru.

AKMADŽIĆ: Ja sam rekao Ovenu danas - nakon 27. zavisno od rezultata tog sastanaka treba razmotriti sudjelovanje delegacije b-h.

GANIĆ: *Ne čuje se.* Sutra ćemo biti odgovorni pa ćemo napraviti regije koje će biti ala Kosovo unutar b-h gdje moraš stalno dotirati da bi živio itd. To je taj problem. Zato apelujem...

PREDSJEDNIK: Sa ekonomskog aspekta razmatrane su te regije. Sasvim sigurno znam. Samo znam da se tu stalno miješao jedna politički obzir i politički kriterij koji je onda prekrajavao to itd.

GANIĆ: Ako se ne postigne sastanak 27. kako treba, to je najvećim dijelom nedostatak rada. Mislim da se radom mogu dokazati i onome koji se ne slaže kad mu analitički neke stvari dokažeš fino itd. onda on počinje mijenjati svoj politički stav. Nije zakovan.

PREDSJEDNIK: Ako su vrlo jasne stvari ponekad se nešto može ubijediti. U regiji treba da bude nešto što je preko Ivan planine. Nema ni ceste ni šta ja znam. Ili da bude jedan kraj koji uopšte nije povezan pa mu kažeš kako će ovaj ovdje. Ona općina nema veze nikad ovamo. Niti je na vašer išla kada. To moraju da budu tako očigledne stvari da se baš onda on povuče. Ovo je vrijeme potpunog političkog slijepila.

PEJANOVIĆ: Da ne bi uzimali vrijeme, naša varijanta je od 6 varijanta koju preferiraju ekonomisti. To je mišljenje svih ekonomista. Dalje, varijanta od 9 odnosno 10 preferira ekonomski, istorijski, kulturni, komunikacijski i etnički. Varijanta od 13 samo to dalje na izvjestan način usitnjava. Prema tome, mislim da će naši najbolje uraditi ako nadju 9. Mi imamo od 10. Pitanje je samo da se naredimo tamo koja se od tih 10 preinačuje da bude samo 9. Ja bih samo bio zato malo je vrijeme ljudi, mi smo radili 2 mjeseca. Nema sudije koja nije tamo.

AKMADŽIĆ: Devet ima svu prednost.

PEJANOVIĆ: Ako se iz Zagreba pridruže da pomognu Izetbegoviću i Bobanu. Ako imamo još nekog ko je u toku. Ali ovi ljudi koji su spomenuti su svi u toku.

PREDSJEDNIK: Dobro. Gravitaciona polja postoje. Zajednički razgovor. Izgled da na taj tekstualni dio nije bilo problema. Problemi su bili više karata nego toga.

AKMADŽIĆ: **Problem je ostalo Sarajevo kao grad, protiv sam u duši svojoj i svom srcu, da ima tri policije itd. Status kakav god ali da bude grad.**

HALILOVIĆ: Ja bih da saslušamo malo Šibera, gore Morijon čeka.

PREDSJEDNIK: Hvala.

Sjednica je završena u 18,40 sati.

“Praviti Vladu po tome da je HDZ isključivi monopolist na kadrove Hrvata hrvatske nacionalnosti, SDA muslimanske, sigurno vam SDP neće doći kao stranka rezervnih Srba.”

Magnetofonski snimak 179. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 22. decembra 1992. godine

Sjednicom je predsjedavao Alija Izetbegović, predsjednik Predsjedništva.

IZETBEGOVIĆ: Na dnevnom redu imamo jednu tačku: Razmatranje predloga programa Vlade RBiH. Materijal je dostavljen u prilogu. Nadam se da ste ga pročitali. Hoćemo li raditi po toj tački dnevnog reda? Nemamo ništa više, mislim da je to dovoljno da razmotrimo ovaj program Vlade. Ovdje je pred samu sjednicu došao još jedan zahtjev, ali vjerovatno on se odnosi na neku eventualno buduću sjednicu. Ne misli se na današnju. Potpisan od Filipovića, Durakovića, Kadića, Mateljana i Kovača. Zapravo, jedna predstavka ujedinjena opozicije BiH. Dobro, ona ide u materijalu. Očigledno, to ne možemo danas raspravljati. Idemo na ovu tačku dnevnog reda. Vi ste i zamišljali da to bude jedna buduća sjednica, je li tako?

FILIPOVIĆ: Da, ja bih želio da dam obrazloženje ovoga. Ovaj predlog je posljedica naših stavova na prethodnoj sjednici na kojoj smo učestvovali svi mi ovdje. Kada smo mi stavili prigovor na to kako je izvršena supcesija odnosno zamjena premijera Vlade. Jer mi smo tada rekli i izjavili i smatramo i dan danas, da

je činjenica da je predsjednik Vlade podnio ostavku, izazvala jedno stanje u kojem je bilo neophodno izvršiti: prvo, procjenu razloga zbog kojih je podnio ostavku, procjenu rada Vlade prethodne, utvrđivanje razloga zbog kojih ona nije uspjela u svome zadatku i, eventualno, ocjena rada predsjednika Vlade i cijele Vlade, a zatim istovremeno i otvaranje postupka imenovanja novog predsjednika Vlade. U tom smislu mi smo imali jedan fundamentalni prigovor da je nakon ostavke predsjednika Vlade i diskusije o tome trebalo konsultirati stranke oko formiranja, praktično, nove Vlade. Jer, činjenica da predsjednik Vlade koji je imenovan na sjednici Predsjedništva, praktično podnosi novi program Vlade, praktično zahtijeva takvu izmjenu članstva odnosno ministara u Vladi da to predstavlja formiranje nove Vlade. Diskusija o razlozima i političkoj osnovi formiranja nove Vlade i formiranje nove Vlade neka, jedna politička konzekvenca.

IZETBEGOVIĆ: Hvala za objašnjenje ovog predloga za jednu od budućih sjednica. Današnja sjednica ide svojim tokom. Mi smo usvojili ovaj dnevni red.

FILIPOVIĆ: Mi ne usvajamo, dnevni red je određen unaprijed.

IZETBEGOVIĆ: Dobro, ja ga moram ovdje predložiti. Ovo je predlog dnevnog reda. On je samo predložen. Hoćemo li raditi po toj tački, ima li tu nekih primjedbi, je li to ono o čemu treba da radimo.

FILIPOVIĆ: Mi želimo da pročitamo našu izjavu i da kažemo da mi nećemo učestvovati u sjednici po osnovu ove tačke. Jednostavno ona je u kontradikciji sa našim temeljnim predlogom. Da se prvo raspravi i ocijeni rad prethodne Vlade, da se utvrdi politička osnova formiranja i supsesije u Vladi, jer mi smatramo da je nastala jedna politička situacija koja zahtijeva respektovanje mišljenja treće političke strukture u državi.

IZETBEGOVIĆ: Koliko znam, u izmjeni je došlo - izmjena u ličnosti predsjednika.

FILIPOVIĆ: Dobro, to je što se kaže ... To ste vi ukajkili. To je po nekom određenom zakonu i mi to ne osporavamo. Mi ne osporavamo ličnost Akmadžića, nego osporavamo proces.

IZETBEGOVIĆ: Naime, riječ je o tome da smo imali ostavku premijera. Jednostavno, došao je drugi premijer. Vlada je rekla da nastavlja raditi u istom sastavu na bazi istog programa. Nakon toga došlo je samo do izmjene u ličnosti premijera. To je čitava stvar. Prema tome, nije došlo do izmjene Vlade, do izmjene pro-

grama Vlade koja bi zahtijevala jednu širu diskusiju nego ličnost premijera. Ako smatrate da bi trebalo ličnost premijera prethodno prodiskutirati. Radilo se o tome što smo mi bili suočeni sa ostavkom predsjednika Vlade. Predsjedništvo je smatralo da je ovlašteno da imenuje novog premijera tim prije što je on rekao da nastavlja raditi u istom sastavu i po istom programu - prihvatajući isti program. Sad se nudi jedan korigovani program Vlade, nešto drugačiji program Vlade i mi želimo da ga sa vama prodiskutujemo. Ja bih vas zamolio, evo jedna konsultacija od pet minuta da li ćete da radimo, da prodiskutujemo postojeći program.

AKMADŽIĆ: Prije svega bih zamolio ujedinjenu opoziciju da ona razmotri program Vlade i da ne pravimo, osim ako opozicija to cijeni da ne pravimo nove političke probleme i ne stvaramo haos u ovoj državi. Drugo, ujedinjena opozicija, govoriću o čisto formalnoj strani, iako nema ovdje potpisanih svih pet opozicionih partija. Treće, ujedinjena opozicija, kad nije bila ujedinjena nego svaka politička partija ponaosob, prihvatila je sudjelovanje u ovoj Vladi koja još uvijek traje i u kojoj su i njeni, ako možemo tako nazvati, predstavnici iako Vlada nije nikakav predstavnički dom nego Vlada su ministri koje dolaze iz odredjenih političkih partija. Takva Vlada u kojoj udio ima opozicija i prihvatila je njen rad i njen program svojevremeno, je konsenzusom donijela ovaj program, osim ovih pitanja koja su izdvojena. Mislim da bi bilo logično i da ima opravdanje i utemeljenje da Vlada u kojoj je i opozicija i čiji su članovi Vlade sali suglasnost na sve ovo, raspravlja o programu Vlade, pristupi promjenama koje su neophodne i tako pomogne ovoj državi u ovom trenutku koji nije nimalo lagan. Hvala.

IZETBEGOVIĆ: Hoćemo li nastaviti rad?

RASIM KADIĆ: Ja bih samo htio da kažem. Ako ćemo gledati formalno u Ustavu BiH piše da Predsjedništvo, odnosno Skupština u ovom slučaju Predsjedništvo u funkciji Skupštine, imenuje odnosno bira predsjednika Vlade na prijedlog odnosno uz obaveznu konsultaciju sa svim parlamentarnim strankama koje imaju svoje poslanike u Skupštini. To u ovom slučaju nije učinjeno. To je proceduralna ustavna greška. Nikakvo naknadno pozivanje našem ministru Vlade i pozivanju na odbranu države, u ovom trenutku i prebacivanja odgovornosti na nas u ovom trenutku ne može rehabilitirati tu činjenicu. Mi smo dovedeni pred svršen čin da smo iz novina saznali da je zamijenjen predsjednik Vlade i to je bilo sve što je tada rečeno. Čak i pod pretpostavkom da smo se s tim složili, za očekivati je bilo da će nastaviti ta Vlada da radi. Na pitanje koje sam ja prošli put postavio zbog čega, ako je samo promijenjen predsjednik Vlade se piše novi program Vlade,

odnosno novi politički program, a nakon toga dolazi do dogovora koji još nisu zvanični oko promjene sastava Vlade, još uvijek nije odgovoreno. Prema tome, nama bi u najmanju ruku trebalo sada da složimo tu konsultaciju u vezi sa uopšte nastavkom rasprave o onome što je za nas naknadna stvar u odnosu na naše zahtjeve. Ovo - program Vlade je naknadna stvar u odnosu na ono što smo prošli put konceptirali kao problem.

AKMADŽIĆ: Kad smo već tu da neke stvari razjasnimo. Do promjene predsjednika Vlade, došlo je u toku mandata predsjednika Vlade. Znači, prije nego što su istekle dvije godine njegovog predsjednikovanja. Ustavom i propisima Vladi je predviđeno da se predsjednik Vlade bira na dvije godine, da nakon dvije godine se ponovno razmatra izbor predsjednika i da novi predsjednik vrši rekonstrukciju ili promjenu Vlade i pravi program Vlade. Ova Vlada je ovih mjesec i nešto dana radila po starom programu, radila u starom sastavu čak je i pripremila Vlada, ne mandatar ili predsjednik program. Prije dva dana, bio je 20. prosinca, vrijeme kada je predsjedniku Vlade redovno istekao mandat. Da i nije bilo ranijih promjena i mislim da drugi dvogodišnji period koji slijedi treba praviti sa novim programom i sa novim predsjednikom ili reizabrati starog predsjednika.

FILIPOVIĆ: Prvo, nisu sve parlamentarne stranke učestvovala u Vladi i to je bila jedna od tačaka u kojoj predsjednik Vlade nije izvršio dogovor na osnovu kojeg je formirana prethodna Vlada. Drugo, prethodna Vlada je bila pred padom zbog općeg zadovoljstva sa njenim radom. I to je na posljednjoj sjednici Predsjedništva, na kojoj sam ja učestvovao ono veče, bilo savršeno jasno. Ni jedan jedini učesnik te sjednice nije bio zadovoljan sa radom Vlade. Pad Vlade se očekivao bilo na taj način da se članovi Vlade, ministri ostavkom, iznude ostavku predsjednika ili da je on lično podnese, predsjednik Vlade je izabrao jedan metod da sam podnese ostavku. Iz toga je izlazio politički pad cijele Vlade. To je za nas politička činjenica bez obzira kako je ona provedena. Ona je provedena ustvari nepotpuno kao zamjena predsjednika. Dalje, iz činjenice da je predsjednik Vlade podnio ostavku, ni jednom predsjedniku Vlade nije garantiran mandat. U premijerskoj fotelji nema mandata. Mandat traje do onog momenta dokle onaj subjekt koji je suveren, a to je u ovom slučaju skupština ili ono što zamjenjuje Skupštinu, ima povjerenje u predsjednika Vlade. Onog časa kada to predsjednik Vlade to povjerenje izgubi, Vlada gubi mandat. Znači, mandat nije vezan ni za kakav rok. To je suprotno pravilima parlamentarizma. I u ovom slučaju ja želim da kažem da mi imamo ozbiljne razloge da tražimo da se raspravi sudbina prethodne Vlade i uzroci njenog neefikasnog rada odnosno njenog pada. Drugo, da raspravimo

političku osnovu formiranja nove Vlade i ličnost koja će je voditi. I treće, da damo, da budemo konsultovani o sastavu te Vlade. Ovako će se desiti slijedeće. Da je na jedan način zaobilazan, po jednoj metodi koja je već etablirana u našem političkom životu u BiH, prvo se napravi jedan korak, izvrši se, da predsjednik Vlade ostavku, izvrši se zamjena predsjednika Vlade. Onda se uvede novi program Vlade, onda se uvedu novi ministri i nova Vlada. Bez učešća parlamenta i eskamacijom prava parlamentarnih stranaka da o tome odlučuju. Mi to smatramo nedemokratskim, ne možemo to prihvatiti. Ja zahtijevam pauzu od dvije-tri minute da se iskonsultiramo.

IZETBEGOVIĆ: Pauza 10 minuta, izvolite.

DURAKOVIĆ: Izvinjavamo se što smo vam oduzeli dragocijeno vrijeme i uz zahvalu što smo prisutni na ovoj sjednici. Naime, predlog je bio da raspravljamo o programu Vlade RBiH, a mi smo u ovoj kratkoj konsultaciji, otprilike, konsultirali slijedeće. Što se tiče samog programa, ko ga je čitao, mislim da on nije u osnovi sporan. On je dobro napravljen sa stanovišta udružene ili jedinstvene opozicije manje-više nemamo bitnijih primjedbi, jer na strani 7. i 8. su istaknute bitne dileme, dakle, nije...tako konzistentan u takvoj jednoj vlasti ustaglašen kao što bi se na prvi pogled dalo čitati. Ali na stranu, to je dobar program, odražava suštinu naših političkih opredjeljenja i stavova i mislimo kamo sreće kad bi se on i realizirao. S njegovom realizacijom, sa njegovim nosiocima i sa svim onim što bi bilo sasvim normalno u svakom parlamentarnom životu bez obzira na ratne prilike i uslove u kojima se nalazimo. Očito da od programa prethodne Vlade nije ama baš, ne valja generalizirati ili gotovo ništa realizirano, da je to ostalo mrtvo slovo na papiru, a da se taj program nažalost završio u jednoj opštoj anarhiji, u jednoj bezizlaznoj situaciji, u potpunoj nesinhronizaciji vlasti, zapravo njenoj destruiranosti na svim nivoima itd. Da bi se raspravljalo o bilo kom programu, makar on bio i najingeniozniji, valjalo bi vidjeti doista što je sa programom prethodne Vlade i najmanje što bi se bilo očekivati jeste da se podnese bilo kakav izvještaj o radu te Vlade, da ne kažem o radu pojedinih ministarstava i svega onoga čega smo mi svjedoci, da ja ne elaboriram. Ulazimo u najveće paradokse možda na svijetu. Uopće ne zabilježene u historiji parlamentarizma da se u tom intermecu podnose krivične prijave protiv pojedinih ministara ili ministarstava, a da se ide kao da se apsolutno ništa nije desilo sa novim premijerom i novim programom bez osvrta na ono što je bilo ... To je jedan anahronizam vjerovatno ne zabilježen u historiji bilo kakvog organiziranog društva. No, o tom potom, to zahtijeva širu raspravu i ja ne bih želio to šire elaborirati. Mi smo suočeni sa dnevnim redom iznudjenom sjedni-

com ovom kakva je uz velike molbe da samo kažemo ono što mislimo, a to je da ne znamo uopće političke osnove nove Vlade ili rekonstruirane Vlade ili reizabrane ili ne znam kako bi je nazvali, jer mi imamo činjenicu da imamo samo novog predsjednika Vlade ili premijera sa starim ministrima, a da ne znamo šta je sa starim odnosno novim programom, šta je sa starom odnosno novom politikom, šta je sa jednom generalnom platformom koja bi morala svakog ozbiljnog čovjeka da opredjeljuje bar u stvarima koje se tiču političke prirode. Faktički, sada se radi o novom programu gdje se usput nude određene rekonstrukcije po kojima mi niti smo konsultirani niti znamo u krajnjoj konzekvenci, to može biti tako, ali da ne budemo jeftino politički manipulirani. Bilo bi časno i pošteno da nam se predoči šta je ta generalna platforma, što je taj novi program, na kojim generalnim premisama počiva i kakve su političke nakane te nove Vlade odnosno našeg novog predsjednika. Iz svega toga, mi smo ocijenili da uz svo uvažavanje i uz zahvalu ovog što smo pozvani na ovu sjednicu, da do večeras bi bilo doista bezpredmetno da učestvujemo u raspravi o programu Vlade bez ovih prethodnih stvari koje sam tako samo usput napomenuo, jer bojati se objektivno da mi učestvujemo u nečemu, što kaže narod ni luk jeli ni luk mirisali. Program je program, ponavljam, na sadržinu postojećeg teksta nemamo primjedbi ili proceduralno, ali ovo su bitne stvari i zapravo temeljne pretpostavke za jedan ozbiljan politički razgovor čime mi ne mislimo vršiti ama baš nikakvu političku ucjenu. Vlada će biti i bez nas, ona se može konstituirati i na jednostranačkoj, i na dvostranačkoj i na nadstranačkoj osnovi i kao kabinetska i činovnička i ekspertna i kako god hoćete, to je stvar izbora, to je na kraju krajeva stvar Vrhovne komande, to je ovdje u ovom slučaju Predsjedništvo u proširenom sastavu funkcije Skupštine. Ali ako smo već došli da budemo konsultirani, onda iznosimo i naše mišljenje. Dakle, da završim, predlažemo, što se nas tiče, vi ćete naravno nastaviti sjednicu onako kako ste zakazali, mi dalje pod ovim pretpostavkama ne bismo učestvovali u radu ove sjednice. Smatramo da bez ovih prethodnih stvari nema smisla raspravljati o programu ove Vlade. I da, ukoliko se stvari promijene i ukoliko, vi, naravno, meritorni ocijenite da nadjete za shodno možda u drugoj prilici ili pod drugim pretpostavkama iz ove prethodne radnje koju mi smatramo bitnom i neophodnom sa stanovišta jednog demokratskog odlučivanja i elementarnih...jednog demokratskog, parlamentarnog života kakav je morao biti, bez obzira na nesretne ratne prilike u kojima se nalazimo.

IZETBEGOVIĆ: Hvala, Nijaze.

GANIĆ: Pošto vi imate jedan broj ministara koje ste delegirali u Vladi, vi sigurno pratite rad Vlade i stog aspekta kako ocjenjujete doprinos opozicije?

DURAKOVIĆ: Kad bude raspravljalo o radu Vlade, mi ćemo reći...(Ne čuje se). Ovdje se očito radi o SDP jer se Liberali već distanciraju od ministra Raguža. Prema tome, ostala su samo tri ministra SDP. Ovaj jedan nikada nije ni pozvan na sjednicu Vlade tobože opet iz nekih drugih razloga. Mogao se on pozvati, ali to je druga priča. Kad bude rasprava o radu prethodne Vlade, biće rasprava i o našim ministrima. Zato, pored ostalog, tražimo taj izvještaj.

IZETBEGOVIĆ: Je li tebe Nijaz dobro razumio šta si htio da pitaš? Dobro. Ja sam mislio da te pita kako vi ocjenjujete rad Vlade, a ne vaših ministara.

AKMADŽIĆ: Mogu li ja jedno pitanje postaviti. Da li to znači g. Nijaze da vi svoje ministre povlačite iz Vlade.

DURAKOVIĆ: Ništa to ne znači g. predsjedniče dok ne počnemo raspravu o temi koja nije na dnevnom redu.

AKMADŽIĆ: Da, ali pod uvjetom vi ste rekli da nemate ništa naročito protiv.

DURAKOVIĆ: Nismo ni na prethodne imali s obzirom da ništa nije realizovano.

AKMADŽIĆ: Ne govorim o prethodnom, govorim o sadašnjem. Za prethodne da govorim nisam bio ni član Vlade, a pogotovo ne premijer.

DURAKOVIĆ: Kako bi bio red da prvo analizirate izvještaj o radu svojih prethodnika. Mislim, osnovni parlamentarni red svugdje u svijetu.

AKMADŽIĆ: Dobro, izvještaj o radu Vlade raspravlja Predsjedništvo u funkciji Skupštine.

FILIPOVIĆ: Nemoguće je zastupati stanovište supcesije u nečemu što je očito prekidne. G.predsjednik Predsjedništva je rekao da je izmijenjen samo predsjednik Vlade. Vlada ostaje ista, program njen. Sad se daje jedna inovacija. Pazite, mi stojimo na stanovištu da je prethodna Vlada zakazala. Ne samo mi, nego cijela javnost. Čak i sama Vlada koja preko ministra unutrašnjih poslova optužuje članove Vlade, a o tome mi nismo ništa raspravili. I

mi tražimo, ukoliko nas se poštuje kao parlamentarnog faktora i ukoliko nas se poštuje kao i političku činjenicu u životu BiH, da o tome raspravimo. I nikakvog razgovora o Vladi, o programu mi time ne iniciramo pitanje premijera. Možda ćemo mi biti za vas kao premijera, ali mi želimo da se vidi zašto dvije vlade, koje je formirao Pelivan, čiji je mandat ... i iza njega stala HDZ nisu uspjele? To je naše političko pravo i to je naša obaveza prema bosanskoj javnosti. Mi želimo da vidimo koji je to politička inkonzistencija u konstituciji Vlade, u načinu funkcioniranja i o političkim ciljevima Vlade koji su doveli do pada. Oprostite, mi na to imamo pravo jer mi želimo ovoj zemlji dobro. Mi želimo da ova zemlja funkcionira na demokratski način, zato smo se odlučili i u Ženevi, i ne želimo da nam se ponovi situacija tri-dominijuma ili kondominijuma. I mi bez te rasprave ne možemo ići dalje. Vi možete, naravno, zanemariti 26 koliko imamo iza sebe posto. U odnosu na 16 HDZ ili na 34 SDA. Vi možete zanemariti nas. Kad se izuzmu srpski poslanici to će izaći negdje 32-33% opozicija, 20% HDZ i ostatak SDA. To su sadašnje parlamentarne relacije. One su realnost, bez obzira što Skupština ne može da se sastavi, niko ne može...prava Skupštine i niko ne može...prava demokratske osnove vlasti koja treba da se uspostavi. I mi želimo da se to provodi. Mi ne opstruiramo ništa. Mi vam nudimo sutra sastanak. Neka izvoli g. Pelivan koji je tu podnijeti nam izvještaj o svojoj Vladi. I mi ćemo analizirati zašto je ona pala. Jer mislimo da perpertiraju politički momenti koji su izazvali neuspjeh jedne i druge Pelivanove Vlade. I da mi moramo prvo identificirati te elemente, pa onda reći to se ne smije raditi da bi mogla jedna Vlada uspjeti u BiH. Eto, to mi zahtijevamo i mislim da imamo na to pravo. Hvala vam lijepo, mi ćemo sada napustiti sjednicu, ja se nadam.

MIRKO-REFORMISTI: Ovaj program Vlade bio je prije sedam dana i na sastanku parlamentarne grupe - četiri parlamentarne stranke, isto kao što je ovdje g. Duraković iznio i tamo su sve stranke podržale ovaj program i ocijenile ga kao nešto novo. Nije po nekom šablonu dosadašnjeg, što ulijeva povjerenje da će na bazi tog programa se određeni politički društveni, ekonomski procesi pokrenuti. Isto tada su svi zastupnici i poslanici, posebno ocijenili pozitivnu aktivnost, već u ovom periodu novog mandata, odnosno predsjednika stranke, što je on i posebno određenim svojim daljim aktivnostima u ovih 7 dana koje je dao i obećao na ovom sastanku parlamentarne grupe i učinio, što je isto tako jedan pozitivan proces. U ove primjedbe koje je Duraković iznio i koje valja uvažiti, mislim da ne bi smjeli da doprinesemo da se aktivnost predsjednika vlade u ovom kritičnom periodu, bilo na koji način dovede u pitanje ili da se njegovo angažovanje ovim umanji. Naprotiv, mislim da bi mi, i prije nego što krenemo, trebali da maksimalno podržimo predsjednika da

nastavi sa ovim naporima koje je od ovog svog preuzimanja dužnosti učinio, a učinio je mnogo. Mnogo je građanima BiH i Sarajeva ulio neke nade. Nadam se da neće to iznevjeriti. Ali bih ga isto tako zamolili da uvaži neke stavove koje bi trebalo prihvatiti i prevazići ovu jednu pat-poziciju u kojoj se sad momentalno nalazimo. Nikome nije stalo ni do kakvih konfrontacija niti do bilo kakve blokade. Naprotiv, svima nam je stalo da što prije izađemo iz ove situacije. Najveći strah opozicije je da ne postoji kao dosad program jedan na stolu a drugi u ladicama. To moramo, ja sam to i novom predsjedniku rekao, najveći problem je što Vlada nikada nije imala vlast. Vlast je bila, nažalost, u pojedincima i u strankama i tamo je ostajala. I ako će se nastaviti sa takvom praksom, nažalost, i ovaj program i njegov predsjednik koji je na čelu tog programa, bojimo se doživjeće isti sudbinu. Toliko i hvala.

AKMADŽIĆ: Ja bih isto nešto rekao, predsjedniče. Budući da ste se vi, gospodo iz opozicije, maltene počeli dizati, ja bih vas u onom smislu u kojem vi govorite o demokraciji, zamolio jednu stvar. Da ja ne bih provjeravao koji ministri pripadaju kojoj stranci, jer mene to ne interesira, mene interesira koji ministri i kako rade. Prvi kriterij koji sam rekao i ponovio više puta i koji su ministri tu a koji nisu, pa bih vas zamolio da onim ministrima koje vi smatrate svojim članovima ili su vaši članovi ne samo da ih smatrate, da im kažete, ako vi ne želite sudjelovati u vlasti da im kažete da me oni dodju o tome obavijestiti u toku sutrašnjeg dana. Mislim da ne tražim previše, da ne vršim anketu sad pa da ne razmišljam ko pripada SDP ko DSS, ko pripada ovoj ili onoj stranci, neću da govorim ni ko pripada HDZ i SDA, **ja hoću Vladu koja će raditi i koja je spremna u ovom trenutku preuzeti na sebe breme odgovornosti koje je ogromno i veliko.** Nadam se da od vas ne tražim puno, a stvar je Predsjedništva hoće li pozvati bivšeg premijera da podnese izvještaj ili neće, ja ovo govorim u funkciji predsjednika Vlade. Hvala.

DURAKOVIĆ: G. predsjedniče vi tražite nešto što je mimo dnevnog reda. Mogu vam privatno obećati, ja, što se mene tiče, ja ću to uraditi sa onima koji su ispred SDP i ako je na dnevnom redu, ne sastav Vlade, ne rekonstrukcija Vlade, već program Vlade. Mislim, pobrkali smo neke stvari. Volio bih da ste stavili i sastav i sve ostalo. Onda bi... Prema tome, vi ste već, ili vi ili neko iz vaše Vlade, izašli sa nekim inicijalima, predlozima u ime stranka pojedinih i gdje se ponovo ponavlja, kako bih rekao, jedan monopolizam stranački gdje se po imenu i prezimenu određuje stranačka pripadnost. Da se traži smjena određenih ljudi koje određena stranka uopće nije ni kandidirala. To je zapravo ono što sam na početku rekao da bi tražilo malo temeljitiju raspravu.

Praviti Vladu po tome da je HDZ isključivi monopolist na kadrove hrvata hrvatske nacionalnosti, SDA muslimanske, sigurno vam SDP neće doći kao stranka rezervnih Srba. Ja sam vam to rekao u razgovoru koji sam imao s vama. Jer to podriva tenzije parlamentarizma, demokracije i ukupnog političkog sistema ove države. I ukoliko tako nastavite i put do pakla je popločan dobirm namjerama. Vi izvolite i radite i time ćete na najbolji način podliti temelje demokracije kakve takve krhke, porodajne u ovoj republici suspendiraćete uopće smisao političkog organiziranja i višestranačja u BiH i suspendiraćete temeljna načela na kojima ova država hiljadu ili tisuću godina počiva. Prema tome, ovo što se sada radi da neko uzima monopol da mijenja kadrove gdje konkretno HDZ uopće nije ni predlagao, to je stvaran.....što vodi u jedan anahronizam, to je bez presedana i to je stvarno, mislim,..... To je mimo pameti, to nije za raspravu. Vi dobro znate o čemu ja govorim.

AKMADŽIĆ: Ne znam o čemu govorite, ali ću vam reći jednu stvar - da u ovoj Vladi neću predložiti nikoga ko ne opravdano odsustvuje i neće niko putovati za koga Vlada ne dadne. Iz sva tri naroda i sva tri ministarstva.

DURAKOVIĆ: Jeste. Onda bi mogli govoriti o nekoj elementarnoj demokraciji. Ako neko sebi ekskluzivira pravo na to, onda o demokraciji nema govora, o nekom demokratskom ustrojstvu BiH takodje i o nekoj Vladi koja je imala povjerenje građana takodje.

AKMADŽIĆ: Nisam završio. Rekao sam kriterije na osnovu kojih se može biti u Vladi i na osnovu kojih ne dolazi u obzir da neko bude u Vladi. I drugo bih rekao, bez ikakve želje za polemikom, ne znam otkud udruženoj opoziciji 25 ili preko 30% glasova. Nemojte gospodo se uvijek na to pozivati. A često se u zadnje vrijeme na te pozivate. Mislim da po broju poslanika i zastupnika u Skupštini vi to nemate.

FILIPOVIĆ: Imamo mi broj glasača. Imamo i ukupan broj, npr. zastupnika veći nego konkretno HDZ.

AKMADŽIĆ: Ja koliko znam imate 37, koliko imate zastupnika? Koliko je to u procentima - na 100 to je 37% na 200 je 37 podijeljeno na dva a na 220 je još manje od toga. Ja nisam matematičar nikakav.

FILIPOVIĆ: Uzećemo zvanični izvještaj o izborima pa ćemo vidjeti. Oprostite, nije tačno. Sistem izborni koji smo imali proporcionalni deformira odnose u bazi.

AKMADŽIĆ: Znači, vi niste dobili pravi broj.

FILIPOVIĆ: Nismo. Čak da smo mi i minimalni, mi smo opozicija i konstitutivni dio vlasti i nijedna vlast ne može funkcionirati normalno ukoliko ignorira stavove i mišljenje opozicije. I nije uopće u pitanju to. Mi nećemo prihvatiti načelo koje je ovdje predlagano otvoreno, načelo monopola nacionalnih stranaka na predstavljanje naroda. Mi to nećemo prihvatiti. Ovdje je bilo predlagano da isključivo te i te stranke imaju pravo predlagati ne samo članove i delegirati članove Vlade i Predsjedništva, nego i čak i ambasadora. Vi ste predložili konkretno zamjenu članova HDZ u svojstvu potpredsjednika stranke, članova, hrvatskih kadrova u Vladi.

AKMADŽIĆ: Kao na primjer koga?

FILIPOVIĆ: Ja sam pročitao taj dokument - od Žarka Primorca.

AKMADŽIĆ: Žarko Primorac tri mjeseca nije u Sarajevu.

FILIPOVIĆ: To je stvar o kojoj mi želimo da razgovaramo. Zašto jedna Vlada funkcionira na taj način. Pazite, vi nama tvrdite da je u pitanju kontinuitet vlasti, a radi se o diskontinuitetu. Oprostite, mi želimo o tome da raspravljamo. I mi želimo da se instrumentima koji nam stoje na raspolaganju u parlamentarnoj demokraciji ugradjivanjem elemenata u konstituciju vlasti, konstrukciju Vlade i njen program, obezbijedimo od tih pojava. Oprostite, mi smo imali situacije da neki ministri nisu nikad parlamentu podnijeli nikakav izvještaj. O radu ministarstava. Mi smo imali situacije, ne moguće, zbog čega? Zbog toga što je položaj ministara bio apsolutno siguran ukoliko su uživali povjerenje svojih stranaka. E to mi ne želimo. Mi želimo Parlament da funkcionira, ministri i predsjednik Vlade da su odgovorni Parlamentu i da funkcionira demokratski Parlament, ne vidimo razloga da ne počnemo odmah s tim ukoliko smo se suglasili sa načelom da buduća BiH može biti samo parlamentarna, demokratska, laička država.

AKMADŽIĆ: Samo jednu stvar. Svi koji mene znaju, znaju da je Žarko Primorac moj osobni i kućni prijatelj. Molim vas. A ja vama sad kažem da mi je Žarko Primorac da ne želi biti u Sarajevu, ne želi biti u Vladi. I to što ste vi čuli niste dobro čuli.

MIRKO - REFORMISTI: Mislim da je ovo pitanje pogrešno. Ja lično mislim da ovo Predsjedništvo mora...*(ne čuje se)* Šta su radili naši ministri po bijelom svijetu, da niko nema da kaže to je to.

FILIPOVIĆ: Predlažem da mi prestanemo sa ovim. Da završimo ovo i molimo predsjednika Predsjedništva da omogući, na jednoj od slijedećih sjednica da se provede rasprava o bivšoj Vladi i njenom radu, radu predsjednika Vlade, uzrocima neuspjeha Vlade jedne i druge pošto nismo ni prošli put proveli adekvatnu raspravu. Da dodjemo do nekih solidnih, ozbiljnih, političkih osnova za konstituciju Vlade.

IZETBEGOVIĆ: Mi imamo ovdje vaš predlog jednog budućeg sastanka.

FILIPOVIĆ: Hvala vam.

IZETBEGOVIĆ: Hvala vam, živjeli.

Sjednica je završena.

“Ja neću i ne želim da se to dešava bez prisustva hrvatskog naroda. To je pitanje rata i pitanje mira. I pitanje uređenja države.”

Magnetofonski snimak 180. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 23. decembra 1992. godine u 17,00 sati

Sjednici je predsjedavao predsjednik Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, gospodin Alija Izetbegović. Sjednica je počela sa radom 17,00 sati.

.....

MIRKO PEJANOVIĆ: 1. i 2. I moj je prijedlog da to vežemo za sazivanje Skupštine BiH. Ili u Mostaru, Zenici ili Tuzli - mi imamo veoma veliku široku slobodnu teritoriju. Ja sam se čak u jednom razgovoru sa privrednicima jedne vrlo jake zemlje malo zaletio pa rekao da je u nas rat i da ne može sada ništa biti. **Ali smo u Zagrebu korigovali tuzlaci, mostarci, zeničani - pa su rekli mi imamo i proizvodnju mi imamo život, imamo sve komunikacije. Idemo u Zagreb, u inostranstvo, naručujemo dobavljamo izvozimo itd. I proizvodimo.** Doduše svi smo mi r... sarajevski priliv. I moj prijedlog je da to vežemo za pripremu sjednice Skupštine. Zašto? Zato što mi kao zemlja koja je izložena agresiji i zemlja koja je uspjela da u otporu i organizovanju borbe sačuva i legitimitet i legalitet najviših državnih organa. Sačuva u zemlji i u inostranstvu. I veže ga za izbornu volju koja je bila na izborima. Ukoliko taj legitimitet ne možemo čuvati više osim izvorne volje, onda je red da ga čuvamo Skupštinom. Kao najvišim organom vlasti, a ne Predsjedništvom kao medju rješenje do sazivanja Skupštine. Pošto imamo uslove da sazovemo Skupštinu ja mislim

da bi time valjano sačuvali politički i ustavni legitimitet BiH i svakog izbora najvišeg organa BiH. I ja molim da primimo informacije od ljudi iz Skupštine, dali možemo to riješiti na taj način. Ako možemo onda se zalažem zato. Time molim predstavnike legitimne hrvatskog naroda na ovom Predsjedništvu da razumiju da nisam protiv njihovih predloga, nego sam zato da obezbijedimo potpuni legitimitet. Postoje dva valjana legitimeta, jedan je volja naroda, mislim puga građane.. A drugi je Skupština kao odmjena toga. Vi ćete meni moći suprotstaviti argumente - rat je - ima ratna situacija, ima ratno odlučivanje tj. međjutim, mi ćemo prema svijetu biti mnogo i legitimniji i čvršći ako pokažemo da možemo sazvati Skupštinu. To je moj prijedlog za razmišljanje ove dvije tačke. Hvala lijepo.

PREDSJEDNIK: Prijedlog je dobar, međjutim, ja mislim da Skupština skoro ne može sastati. Ja ne vidim. Naime, trebalo bi nastojati da se Skupština sazove. To je jedna odluka nezavisna od ovih sviju. Da li ova dva pitanja mogu čekati Skupštinu to je sada drugo pitanje. Dali ova pitanja mogu čekati. Ja lično ne vidim da je to nešto što se može sazvati u roku od 5-6 dana ili 10. Mi smo bili čak zadužili nekoga da razmotri pitanje sazivanja Skupštine i to bi bilo jako dobro, ne samo zbog ovog pitanja nego čitavog niza drugih pitanja koja nam tu stoji. Međjutim, ja lično ne vidim da je to nešto u skorom izgledu. A mislim da ova pitanja neće moći čekati. Ko se javlja za riječ? Izvoli Mile.

MILE AKMADŽIĆ: Ja bi se složio sa ovakvim prijedlogom gospodina Pejanovića kada bi onda rekli da će sve odluke iz nadležnosti Skupštine Predsjedništvo odlagati do Skupštine. To je očito da to ne može. Jer ovo nije ništa drugačija odluka nego i one druge. Ovdje imamo čl. 1. iz tačke. 2 - čitam član 1. zadnju rečenicu citat „članove Predsjedništva R BiH za vrijeme ratnog stanja bira Skupština R BiH“ - to je izmjena Zakona o izborima. Ona je čista jasna, i kada se uzme da je u vrijeme ratnog stanja to je Predsjedništvo zamjenjuje Skupštinu - pitanje nadležnosti je potpuno riješeno. Pitanje naše političke volje da li mi to hoćemo. Pitanje potpisa je ovdje pokriveno. Ja predlažem da to večeras stavimo na dnevni red i da mi to večeras uradimo. Naime taj moj prijedlog stajao je ovdje na Predsjedništvu 11. studenog (novembra) a i još ranije daleko od toga, ali tada je definitivno bio uobličen svim ovim pitanjima i skupštinskim misije, njem i svim. Ne vidim razloga da više stoji. **Tim prije što Predsjedništvo je sada u da kažem skoro polulegalnom sastavu.** Dovoljno je da jedan član Predsjedništva bude protiv ili da bude odsutan i dali da bude bolestan ili i bilo šta, pa da bude nevolja. Zatim članovi Predsjedništva poput sada što imamo g.F. Abdića traži da se izjasni - ne možemo njega naći da se izjasni i gubimo praktično sedmi.

Mi moramo za sve odluke imati 6 glasova „za“. I treća stvar trenutno u Predsjedništvu nema nijedan čovjek, nijedan član Predsjedništva iz hrvatskog naroda baš nijedan.

X: Ima Boras.

MILE AKMADŽIĆ: Boras ovdje ne sjedi i ovaj član se može primjenjivati na njega gospodine Pejanoviću i na njegovu zamjenu. Ako bude to potrebno. Upravo to je razlog dodatni da mi insistiramo na promjeni

MIRKO PEJANOVIĆ: Ja molim, ne sporim pravo jedne stranke, jednog naroda da traži izmjenu. Ja samo kažem da izmjene naše izvedemo na onaj način koji nam može omogućiti puni legitimitet, legalitet i političku prodju demokratiji i međunarodnoj zajednici.

MILE: Ovdje se ne radi o stranci, ovdje se radi o narodu gospodine Mirko, jer činjenica je da niko iz hrvatskog naroda ne protuslovi ovome, što traži barem jedan dio ovog naroda. Dobro niko ne protuslovi tome.

MIRKO: Stranka i narod to nikada ne treba izjednačavati, jer onda

MILE: Ali ovdje se ne radi o stranci, ovdje se radi o narodu

MIRKO: Ja to govorim zbog srpskog narodu, zlo narodu kome je jedna stranka na vladi. Da je potom bilo srpski narod bi vjerovatno zaglavio da ima samo jednu opciju. **A srpski kadrovi iz drugih stranaka su ušli u ovo predsjedništvo i sačuvali mu legitimitet.** Prema tome, teško narodu gdje samo jedna stranka, ja to govorim sa stanovišta demokratije. Ja samo hoću ovo da kažem. Ja ne sporim pravo jednog naroda, jedne stranke da tražim zamjenu onih kadrova koje su oni predlagali. Ja samo tražim da to izvedemo na onaj način koji omogućuje ovoj državi najveći u legitimitet i legalitet i unutrašnjim i vanjskim odnosima. Imajući u vidu sve procese u kojima mi jesmo i međunarodnu konferenciju. Ja sada molim da saslušamo ljude iz Skupštine iz grupe koji su zaduženi da se sazove Skupština. Ako može da se sazove Skupština u roku od 20 dana. Uz angažovanje Skupštine uz angažovanje Vlade uz angažovanje Predsjedništva, uz angažovanje UNPROFOR-a i moj je prijedlog da to sačeka. I mislim da bi tim prijedlogom dobili ne samo ovo što je i sam Akmadžić rekao ne samo da proglasimo izmjenu ustava, izaberemo članove Predsjedništva, nego i da formulišemo i politiku koju vodimo da je osnažimo. Da joj damo jedan novi međunarodni pečat A drugo molim vas po isteku mandata predsjednika Predsjedništva bilo je pravilo da on podnese izvještaj Skupštini. Ja bih zato vezao i to. Odnosno

Predsjedništvu. Na isteka mandata jedno predsjedavanje podnosi izvještaj Skupštini. To je bila praksa i tu praksu treba njegovati. Ja molim da saslušano sve informacije da onda donosimo odluku. Kojim ja ne zahtjevam i donose i drugih odluka, ali molim da saslušamo sve informacije. Posebno molim gospodina Konjiciju da iznese informaciju.

MILE AKMAŽDIĆ: Prije toga ja bi Predsjedniče još ipak rekao. **U tih 20 dana u kojima bi bila sastavljena skupština da donosi odluke ovo predsjedništvo će htjelo ili ne, a vjerovatno htjelo donositi odluke od najsudbonosnije važnosti za ovu državu BiH i svakog njenog naroda ponaosob. Ja neću i ne želim da se to dešava bez prisustva hrvatskog naroda. To je pitanje rata i pitanje mira. I pitanje uređenja države.** Mislim da nema važnijih pitanja od tih pitanja. Očekivati je da će se to desiti ovih 20 dana. Po ovom kalendaru dogadjaja kakvi nam predstoje.

MIRKO: Nemojte da uzimamo tako krajnje crno-bijelo

MILE: Ne takva je činjenica gospodine Pejanoviću.

MIRKO: Ovdje sjedi predsjednik Vlade koji je iz hrvatskog naroda. Stranka je zastupljena u funkciji Skupštine Predsjedništva. Gospodin Boras vrši funkciju člana Predsjedništva. Nije smjenjen. Pazite vi štitite tu funkciju glasanjem ovdje. Prema tome

MILE: Više to ne mogu. To više ne mogu, generalni sekretar ima to pravo. Ja više nisam generalni sekretar.

MIRKO: Pa dobro živ je i novi generalni sekretar.

MILE: Ali gospodin Boras može ne dati da on donosi, pravo - ustvari pravo koje je meni dao.

MIRKO: A onda se može podnijeti ostavka, pa može. Koliko ja znam on nije raspoložen za ostavku. Čak se kandidovao i za predsjednika.

MILE: To je stvar njegova. Ovdje nije riječ o Borasu, ovdje je riječ o gospodinu Kljuiču i Miri Lasiću. Ja sam rekao da takva odluka koja bi se ovdje donijela je primjenljiva na sve uključujući i gospodina Borasa

MIRKO: Dobro da čujemo sve informacije ja se zato zalažem.

PREDSJEDNIK: Činjenica je da se Skupština teško može sazvati brzo, ali evo neka kaže Konjicija o čemu se radi.

ABDULAH KONJICIJA: Mi smo zaista učinili veliki napor da bismo Skupštinu organizovali negdje 18. 19. Naša administracija je uradila odgovarajuće poslove. Medjutim, mi nismo mogli od UNPROFOR-a dobiti saglasnost da oni 30 poslanika koji se nalaze u Sarajevu mogu da odu, i onaj dio poslanika koji se nalazi u području cazinske krajine. Mi smo ispred Skupštine, i preko Predsjedništva (to Ganić dobro zna) pozivali Moriona da razgovaramo. Medjutim, imao sam utisak da on je izbjegavao uvijek takav razgovor. Ja lično stojim na stanovištu i u tom se potpuno slažem da država stoji na tri noge. Skupština, Predsjedništvo i Vlada. Mislim da je kroz ovo vrijeme propušteno da je Skupština bez obzira da li se sastajala ili nije, ali ona sa svojim poslanicima legalno izabranim je mogla daleko mnogo više učiniti preko skupština unutar Evrope. Nažalost nekako Skupština je bila zapostavljena. Mi smo lijepo rekli ako za 7 dana ne dobijemo od Moriona saglasnost, nama treba 7 dana da bismo mogli organizovati Skupštinu dolaze praznici, tada će biti vrlo teško prikupiti ljude. S obzirom da dolaze božićni praznici sada poslije Nove godine, pa onda opet božićni praznici, pa opet nove godine, pa nedelje, neki neće da nedeljama rade itd. Ja mislim da se druga skupština može - naime Skupština može održati u drugoj polovini januara. Mi smo bili planirali za prvu Skupštinu 18. znači, ako bi se 18. i 19. decembra održala, da bude izvještaj Predsjedništva, izvještaj Vlade i izvještaj ove naše delegacije iz Ženeve. S tim da se dogovorimo o narednoj Skupštini koja bi došla u drugoj polovini januara, gdje bismo tada mogli iznijeti na Skupštinu ono što bi trebalo usvojiti. S obzirom da se nalazimo u jednom stvarno ratnom stanju, mi ne znamo kako će se za 20 dana odvijati ti stvari - danas je 23. dolaze božićni praznici, N.godina - vi znate da to ide prilično teško - ja mislim da tek dolazi u obzir 20. januar možda, negdje bi se moglo organizovati 20 januar. Jer vidite mi moramo bar 7 dana ranije poslati tehničko osoblje koje bi obezbijedilo to. Mi smo bili planirali sada da jedna grupa poslanika i tehničkog osoblja obidje Tuzlu, Zenicu, Mostar i da se dogovore gdje bi bilo najpogodnije mjesto da se vidi mišljenje poslanika o dnevnom redu. E, sada se postavlja pitanje da li mi zaista toliko dugo možemo čekati. S obzirom da mi neznatno kako će se sutra odvijati ratne operacije, niti znamo - i možemo nešto planirati ali da li će to planirano biti ostvareno. Ja bi lično predložio da mi sada se dogovorimo - jer zakazivanje Skupštine zakazuje Predsjedništvo u funkciji Skupštine. Sada u okviru toga treba razmatrati sve te stvari.

MILE AKMADŽIĆ: Mogu ja predsjedniče. Mislim da je dobro pozitivno i Predsjedništvo i Vlada to ocijenili pozitivno i Vlada je čak unijela u svoje zaključke da će pružiti punu tehničku i drugu organizacionu pomoć organizaciji Skupštine. Skupština je sa svojim

službama u vrlo teškoj situaciji i ne može da radi. Vlada je to samoinicijativno i na tome treba raditi, međutim, mi moramo donositi odluke i živjeti kao da Skupštine neće biti do kraja rata. Kao što smo to na neki način predvidjeli i u vremenu kada je Skupština nas odnosno Predsjedništvo izvjestilo da ne može da se sastaje -razlozi tadašnji i sadašnji su isti odnosno trenutno su gori nego što su bili tada. Nas je Skupština izvjestila o tome kada već je moglo se iz Sarajeva izlaziti na neki način. Prema tome, o tom po tom neka to bude. I Skupština i tako i tako tada možemo tražiti da potvrdi odluku ako ne sve odluke da potvrdi odluku ako ne sve odluke, da potvrdi odluku izbora člana Predsjedništva. Ili da odbije. Ali do tada da utvrdimo i legalitet i legitimitet tog rada da izvršimo to imenovanje. Kada sam se javio za riječ ja bih zamolio da se pod točkom tekuća pitanja uvrsti i Informacija o razgovorima na Aerodromu ako je ima i određivanje nove delegacije za Ženevu. Naime, Vlada je danas konstatira da je bilo potrebno na neki način renovirati delegaciju za Ženevu i predlažem da to Predsjedništvo stavi na dnevni red sada ili za narednu sjednicu, u svakom slučaju prije nego što ova delegacija otputuje.

MIRKO PEJANOVIĆ: Želim kazati da ovo što je sada predložio predsjednik Vlade prihvatam ovo za aerodrom. A za Ženevu predlažem malu izmjenu. Za Ženevu predlažem da se podnese informacija o dosadašnjem toku pregovora o tome šta je dogovoreno za nastavak i da u skladu s tim procjenimo, stavove koje će zastupati naši predstavnici 27. i ovo što imaju 2. januara i eventualno reafirmacija stavova i promjene i sastav delegacije. Mislim da se poklapa razmišljanje. Jer ako 27. bude povoljan ishod onda ide s razlogom jedna delegacija novog sastava. 2 imati stanovišta koja podržavaju opredjeljenja da se ide na razgovor u kojim osnovnim ciljevima, s kojim osnovnim ishodom, a onda za dalje ili za drugi jedan sastav koji može sa predsjednikom zajedno da prezentira legitimitet države. Postoji vjerovatno potreba da predsjednik u rundama razgovora konsultuje bolje da ima u Ženevi nego da zove telefonom. I to uvažavam što predlaže gospođin Akmadžić. To je moj prijedlog. Što se tiče ovog sazivanja Skupštine ja razumijem i jedne i druge. Međutim, ja neprekidno kontinuitet rada Predsjedništva u funkciji Skupštine do pozivanja Skupštine u svemu što mora odlučivati. Uključujući i sva pitanja koja su na dnevnom redu pa i rukovođenje predsjedništva. Ali ja iz hiljadu razloga a posebno ženevskih mirovnih itd., međunarodnih molim za strpljenje molim za akciju da sazovemo Skupštinu i da kroz skupštinu obavimo ove. Mislim ako bi organizovali jedan operativni štab Vladin, Predsjedništva i vršiti pritisak na UNPROFOR da bi mi između 15. i 20 mogli imati Skupštinu. Da bi mi tada mogli na Skupštini časno i pošteno politički vrlo produktivno saslušati izvještaj o radu Predsjedništva u ratnim uslovima. I pred-

sjednika koji je rukovodio tim Predsjedništvom. Da bi mi mogli na toj sjednici podnijeti časan izvještaj o Ženevi. Da to bude kolosjek življenja ove države. Da bi mi časno mogli izaći sa predlogom za promjene Ustava i izborom tijela i organa i članova Predsjedništva, i ne samo članova Predsjedništva na Skupštinu. Ako to ne bi mogli onda to prihvatam sve ovo što se predlaže danas. Ja mislim da može. Vjerujte da je to sigurno jedan pokušaj da dobijemo jednu bitku novu koja je ravna svakoj vojničkoj. Da pokažemo snagu političkog života ove republike na onome u čemu smo se grčevito borili pod granatama. Ja moram reći da sam se korigovao, svojvremeno sam izjavio da mi možemo voditi borbu na principu slobodne teritorije Mostar-Zenica-Tuzla, dijelom Sarajevo, evo sada se pokazuje da je to - kao jezgra buduće BiH. Ja vas molim da to razumite to nije nikakva prečnost predlozima koje imamo nego pokušaj da izvedemo na jedan način koji daje nova

MILE AKMADŽIĆ: Ja to gospodine Pejanoviću u potpunosti razumijem s tim što bi hrvatski narod to smatrao izgubljenim.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da smo ukrstile argumente oko ovog pitanja. Naime, riječ je još uvijek o dnevnom redu koliko sam razumio je li? Da. Naime, mislim da su te dvije tačke bile sporne u ovoj polemici, tačka 1. i 2.

ABDULAH KONJICIJA: 7. januara je pravoslavni Božić, a Nova godina je 14. januara znate to su dva datuma, za dva dana tri je - je taj praznik upadne nedjelja, onda opet Nova godina, praznik znate

PREDSJEDNIK: O čemu govorite?

ABDULAH KONJICIJA: O terminu Skupštine, predsjednika. Naime sporno je da li se ona može održati tad, to je ta stvar. Međutim, ja mislim da je to nije baš realna procjena. Osim tog podatka je li iko sabrao koliko bi se sastalo poslanika šta bi značilo, koliko se poslanika može sabrati, koliko ih je napolju. Ima jedan broj nisu dostupni uopće. Je li iko napravio jednu analizu. Znam 240 - toliko je otišlo u neprijateljsku, toliko je ostalo, toliko je pristupačno. Ima li iko tu analizu?

AVDO: Imamo. Mi imamo oko 150 poslanika. Da bi mogli doći. Ali kada bi stvarno svi došli i iz Sarajeva izašli i svi došli iz Goražda, Bijaća za koje mi znamo da su živi - svi došli.

PREDSJEDNIK: Da napraviti zabilješku

ABDULAH: 121. ih treba.

PREDSJEDNIK: Ali tada za donošenje odluke, je li iko razmišljao o tome da li može za donošenje odluke - potrebno je 121.

ABDULAH: Mi imamo, to je profesor govorio po sadašnjim uslovima, bar kako mi razmatramo i cijenimo neće nam trebati taj kvorum. Jer mi ne možemo u kvorum da računamo, jer to nije ni Ustav precizirao ljude, recimo koji su umrli, koji su poginuli i kojima je prestao mandat a nisu se izabrali drugi poslanici. U krajnjem slučaju bi za zajedničku sjednicu bio kvorum 82 poslanika a za odvojene sjednice to je manje 40.

PREDSJEDNIK: Dakle 82. A odluka bi se mogla donositi sa koliko u tom slučaju?

AVDO: Sa 82. na zajedničkoj.

PREDSJEDNIK: To bi bio kvorum. A da bi se odluka donosila većinom glasova šta to znači? Onda od kvoruma pola je li?

AVDO: Ne, nego. Ne, ja govorim o kvorumu - sada govorim - prije je bio 121 Sada će biti kvorum 82.

MILE AKMADŽIĆ: Znači 82 mora biti „za“.

AVDO: Da. Imate jednu drugu stvar koja će biti za Ustav teška.

PREDSJEDNIK: To je dvotrećinska većina je li?

AVDO: Dvotrećinska većina za ustav, onda bi to nešto izašlo oko 122 - kao mi kada bi nam svi došli imali bi taj broj. Međutim, treba biti realan. Na teren treba izaći, zavisi kako će se odvijati, hoće li biti mir, hoće li operacije. Vi možete u svako vrijeme da u ovom vremenu nadjete da u jednoj sedmici da se promjeni nekoliko okolnosti da

MILE AKMADŽIĆ: Koliko treba kvorum za obustavu od primjene ustavnog ovog amandmana?

AVDO: Za svaku ovu odluku Ustava treba dvotrećinska većina na Skupštini. Imali bi mi šanse kada bi mi svi došli.

MILE: To je sada teorija.

AVDO: Ma ne teorija, kada bi nam došli 123 poslanika. Imali bi a mi imamo sada 152 poslanika, da bi trebalo da dodju. E, sada

hoće li doći, kako će doći, mogu li doći, koliko onom iz Višegrada i gdje je treba da dodje. Ja sam recimo išao, da sam Hadžu Efendića pitao je li gledao tog poslanika iz Višegrada. Rekao mi je da nije. Može li on doći, ne može li doći. Neke druge, ima tu problema. Ali je tačno jedno. Ako bi se svi angažovali, morao bi neko od nas izaći, to je neosporno i Vlada i Predsjedništvo da bi mi mogli imati kvorum na Skupštini. Taj kvorum - prva ta skupština koja bi dva dana trajala ili tri. Ja moram da kažem da ona dokumenta ne bi mogla razmatrati koja je Predsjedništvo donijelo. Ona bi u najboljem slučaju mogla da razmatra koje smo - mi ovdje verificovali tri pitanja. Izvještaj, Predsjedništvo šta je radilo za ovo vrijeme. Izvještaj Vlade, izvještaj Ženevske konferencije. Molim vas mi smatramo i dalje i to bi izvijestili odmah Predsjedništvo da tom skupštinom kojom bi održali ne bi prestajao rad Predsjedništva - da Predsjedništvo nastavlja svoj rad. A mi bi opet se sastali drugi put, kada bi imali mogućnost da se sastanemo, jer bi ponijeli sve službene listove, sve uredbe umnožili, dali to poslanicima da ih prouče i ovu ma koju odluku koju je donijelo Predsjedništvo u ime Skupštine, ma koji izbori i imenovanja u ime Skupštine, ono će ići na Skupštinu. I izbor Vlade će ići na Skupštinu. Skupština ga može prihvatiti, ne mora.

MILE AKMADŽIĆ: Pa sve što smo radili.

AVDO: Sve. Prema tome, to je velik posao, nije to baš mali posao. I ne bi to Skupština ni u kom slučaju mogla recimo za dva tri dana

PREDSJEDNIK: Ma nije to spor, dali je to velik ili mali posao. Sada je pitanje ovo. Može li se Skupština sastati? U kom broju bi se mogla sastati. Koji je to idealni broj, koji je vjerovatni mogući broj kada se kaže. Dakle ima. Dalje, koji je kvorum novi. Koje je novo tijelo Skupštine? Dakle više se oni ne smatraju članovima Skupštine. Prema tome, Skupština više ne broji 240 nego 155 recimo. I to su sljedeći ljudi. Ako je 155 novih - ne kvorum, nego novi sastav Skupštine. Njen kvorum ne čini polovina je li tako.

MILE AKMADŽIĆ: Ili dvije trećine, zavisi za šta.

AVDO: Imamo 82. Mi bi imali - ne treba se zanositi. Bez obzira koliko se mi angažovali da će nam svi poslanici doći. Nemoguće.

PREDSJEDNIK: Znam, to je općenito - sada treba utvrditi vjerovatno će pa kazati ovo je posiguran broj.

AVDO: Ali siguran sam da bi imali kvorum. Možda ne za usvajanje ustavnih odredbi.

MILE AKMADŽIĆ: Znači, ni za izbor člana

PREDSJEDNIK: Samo ja bih zamolio da neko napravi analizu neovisno mi ćemo ova dva pitanja sada - još ćemo se vratiti na ova dva pitanja tu - ali mislim da nam Skupština treba zbog eventualnih ženevskih odluka. Zaista to bi bilo - možda će nama ponuditi, možda će u Ženevi biti ponudjene neke stvari koje mi zaista ne bi trebali uzeti na svoju grbaču, nego dakle Skupštinu bi trebalo u svakom slučaju pripremiti. Bez obzira da li ćemo mi sada ova pitanja ovdje sad riješiti i možemo li riješiti ovdje? Ali ženevska pitanja ne bi mogli riješiti. U Ženevi se može ponuditi neka solucija koja će izazvati velike dileme i tada bi dobro bilo da se sastane Skupština kako se može da sastane i tada bi mogli izdejtstvovati da ode UNPROFOR po ljude. Jer to bi mogli gore u Ženevi da izdejtstvujemo da se zaključi da će UNPROFOR dovesti ljude iz Kladuše. Jer to može, nije uopće nikakav problem svaki dan UNPROFOR ide na liniji Bihać, Zagreb. Prema tome nije nikakav problem

AVDO: Mi smo i pismo poslali Vensu i Ovenu.

PREDSJEDNIK: Naime, hoću da kažem da bi oni to pismo drugačije razmatrali kada se kaže molim vas ovo što smo ovdje sada mi, vi nam morate omogućiti skupštinu - prema tome da dodju iz Goražda i Višegrada i šta ja znam odakle sve tamo. Dakle, trebalo bi obraditi. Obratiti. Ja bih zamolio da se to sutra napravi. Samo ovo Skupština broji 240 ljudi. Od toga umrlo 2, to je toliko od toga je isključeno iz Skupštine od strane mandatno-imunitetske komisije i na osnovu odluke ove, tako da sad novi sastav skupštine glasi tako i tako. U tom novom sastavu su stranke ove, ove itd. Analiza jedna. Sada ljudi su razbacani

AVDO: Ima tako nešto.

PREDSJEDNIK:- Prema tome, dostupan broj ljudi, a pod dostupnim treba podrazumijevati ono što je u centralnoj Bosni žive to skupa od Mostara do Tuzle, gdje mogu da dodju ljudi bez problema toliki. Uvećan za Sarajevo 32 toliki. Uvećan za eventualno Goražde toliki i tako da se mogu napraviti varijante i šta je. Sve je ovo usmena neka priča. Volio bih vjerovatno ovo je jezgro jedno od njih 120 nalazi se u rejonu Stolac - Tuzla. I u Zagrebu ima toliko, onda dalje u Sarajevu toliko - jer sarajevski si mogući da izadju. Nije problem nikakav. To će nama ljudi odraditi za dan taj Goražde je malo sumnjivije. Višegrad još - Krajina je vrlo sig-

urna. Dalje treba donijeti odluke, zakone, po kojima će -jer to Skupština treba na 1. zasjedanju da uradi, kada se skupi da kaže, e sada odluke se odnose. Da je sastav Skupštine takav. Treba da kaže novi kvorum je toliki

AVDO: Da mi ćemo to objasniti. Jer nama i Skupština treba

PREDSJEDNIK: Dobro. Mi smo to rekli da se to odradi. A sada se vraćam na pitanje dnevnog reda. Tačka 1. i 2. Još jedanput može Mirko dati argument, ali mislim da ne bi trebalo bezkonačno dokazivati jedno - jer to se očigledno svodi, ja sam za to, ti si za to.

MIRKO PEJANOVIĆ: Ja predlažem da, znate sada ste me vi ponukli. Nama je iz političkih razloga potrebno. Naspram Ženeve. Molim vas već se postavlja pitanje je li to predsjednik ... odlučio da razgovara sa ratnim zločincem. Je li Srbe izložio uspjehu ili padu? Dajte da budemo realni. Ja sam branio poziciju da treba pristati razgovoru, branim i gospodina, jer to traži i MZ, ona onda oslobadja nas odgovornosti - preuzima na sebe odgovornosti i preuzima je

MILE AKMADŽIĆ: A kojim ratnim zločincima?

MIRKO: Recimo Karadžić.

MILE AKMADŽIĆ: A ko je to utvrdio?

MIRKO: A mi smo utvrdili

MILE AKMADŽIĆ: To je politička odluka.

MIRKO: Nije samo politička. Hoću da kažem u koju situaciju se predsjednik uvlači u ime interesa za mir. A ne može on ta svu odgovornost snositi na sebe. Budimo realni, budimo ljudi. Moramo to dijeliti sa najvišim organima. Ja mislim da Skupština treba - ja molim ovako Ja predlažem gospodina Konjiciju, Avdu, Akmadžića, Sefera i gospodina predsjednika Kluba poslanika Hrvatskih zastupnika, gospodju Tanju Mijatović i ako treba za Predsjedništvo ja ću jer imamo veliko iskustvu - da se u narednih 10 dana operativno radi. Ako se ne može sazvati, onda ćemo kazati javno ne može se sazvati. I radimo kako možemo,

MILE AKMADŽIĆ: Mi ćemo iz Vlade odrediti ko će na tome raditi.

MIRKO: Ja to predlažem - i vjerujte da ćemo uspjeti. Dajte na radiju. Da se traži svaki **zastupnik** da dodje u Tuzlu Zenicu, Mostar, **ima i u Zagrebu ih jedna trećina. Mnoge sam sreo.** Jedva čekaju. Rekao sam jedna trećina. Dajte ima to politički efekat. Ja molim Akmadžića da to

PREDSJEDNIK: Imaju tu dvije stvari. I mi trebamo donijeti odluku da se Skupština pripremi. U drugoj polovini januara. Vi ćete vidjeti kada bi to bilo moguće. Orijentaciono tada. To je jedna stvar. Druga stvar dnevni red molim vas. Još jedanput vraćamo se na dnevni red.

MILE AKMADŽIĆ: Mogu li ja samo jednu rečenicu?

PREDSJEDNIK: Izvoli Mile.

MILE AKMADŽIĆ: Ovo predsjedništvo je donijelo zaključak o sazivanju Skupštine, utvrdilo ako treba komisiju proširiti u redu je. Ako treba da cijela V lađa radi između ostalog i na tim pitanjima Komisija koja je zadužena za sazivanje Skupštine postaviće zahtjeve. Pomoći u onolikoj mjeri u kojoj treba. Prema tome, Skupština nikada se nije ni odustalo od sazivanja i ispitavanja mogućnosti sazivanja Skupštine. Nije se ni odustalo od toga. Naišlo se na neke prepreke, ali te prepreke treba rješavati. Treba ovako - večeras je bio Morion kod mene, treba napominjati to. I Ovenu itd.

AVDO: I dužan sam da kažem da je Morion zakazao to s našom delegacijom sastanak u subotu. I mi smo se tu sastali i otkazao je zbog toga što je bio Oven u posjeti i navodno rekao je da će ponovo danas. I drugo Komisija je rekla da Predsjedništvo saziva Skupštinu. Ne saziva Skupštinu predsjedništvo, već će je sazvati Skupština i njeni funkcioneri kada odluči da se može sastati.

MILE AKMADŽIĆ: Prema poslovniku Skupštine. Ona može na inicijativu Predsjedništvo može zakazati Skupštinu.

AVDO: U 9 sati nedelja da se nadjemo da se dogovorimo

MIRKO: Sve je to povuci, potegni

MILE: Ja to nisam ni dobio.

MIRKO: Nemojte se ljutiti, ali ja predlažem da prof. Konjicija zakaže Skupštinu, a da Vlada obezbijedi tehničke i druge predulove da se ona održi. Bez toga mi nećemo uspjeti. I Štab

Vrhovne komande. Jer Štab vrhovne komande može provesti neke ljude koje mi nemožemo. To je kao i prošlom ratu.

PREDSJEDNIK: Zakažite za 21. januar.

MIRKO: To bi me radovalo to je predsjednik. Mislim daje sazrelo vrijeme da se Skupština sazove, nezavisno od svih ovih problema, baš zbog toga što sljede krupne odluke.

GANIĆ: To samo treba sazvati u Mostaru ili negdje u centralnoj Bosni.

ABDULAH: U Zenici je možeš.

AVDO: Mislim da smo mi stali većinom na stanovištu. Da je sazovemo u Mostaru.

MIRKO: Onda prethodi vojničkoj pobjedi.

ABDULAH: Ja mislim da bi se mogla održati u Zenici,

MIRKO: Ja se slažem da u Zenici bude, jer to je središte bosanske države ovako u prošlosti

MILE: Ne, ne središte bosanske države može biti u Kraljevoj sutjesci

MIRKO: To je

MILE: Ako bi to bio u Medjugorju sastanak - HVO bi onda garantirao da granatiranja neće biti.

AVDO: Ne smeta nama.

KONJICIJA: Ima li u Čitluku neka prostorija.

AVDO: Ako bude u Sarajevu

PREDSJEDNIK: Dobro onda nemojte mjesto odredjivati.

MILE: Čitluk i Medjugorje je jedno te isto.

GANIĆ: Ne ali Mostar bi ipak realno bilo meni. Vidjećemo možda će i u Sarajevu, šta ja znam.

MIRKO PEJANOVIĆ: Neka mjesto odredi Vlada a predsjednik neka zakaže sjednicu.

GANIČ: Jeli ima nešto i simbolično. To je jako razoren grad.

MILE: Najbliže je Mostar.

PREDSJEDNIK: Dobro. Dakle, negdje 20 i 25. tu negdje je li. Ako bi Klinton htio da dodje da bude na otvorenju Skupštine odlagali bi za 23. 24. Pozvaćemo ga pa neka kaže da neće. Vraćamo - dakle dnevni red ravno sat. Nismo bili počeli tačno u 5 sati.

MILE: Jeste li usvojili ovaj moj prijedlog?

PREDSJEDNIK: Koji?

MILE: Moj prijedlog za stavljanje izbor člana Predsjedništva

PREDSJEDNIK: Pa evo to je, nismo još dnevni red utvrdili. O tome se radi. Naime,

MILE: Ja to stavljam na dnevni red.

PREDSJEDNIK: Dakle dnevni red. Točka 1. i 2. sporno. Šta da radimo

MILE: Pitajte gdje je ovaj tajnik Vlade. Čude se koliko sam ja fleksibilan, ali sve do jedne, ima crta - granica tolerancije se to zove. Dakle, dotle sam - nije važno kako god hoćete zovite. Sve sam tolerantan i fleksibilan dok nisu principi takve prirode. Normalno da za usvajanje u dnevni red i da unutar ovoga trebamo mi dati saglasnost. Ko god kaže ne, onda ne treba dalje raspravljati. Onda treba da kaže odlučno "ne", kao što sam ja rekao odlučno "da".

MIRKO: Ja ne bih tako ja sam dao argumentaciju zbog koje mislim da bi mi mogli

MILE: Ne, vašu argumentaciju ja osobno nisam prihvatio. Prihvatio sam argumentaciju osobno na Skupštini.

MIRKO: Ja vežem sve za Skupštinu.

MILE: Ja ne mogu prihvatiti - gubimo vrijeme.

MIRKO: Vežem za pune efekte legitimiteta koje će Skupština obezbijediti u svemu što treba da uradimo u vezi sa ove dvije tačke.

MILE: Gospodine Mirko, ja mogu o ovome razgovarati, mi smo sve dali argumente - ako ste vi protiv. Vi fino recite da ste protiv.

MIRKO: Nemojte mi iznudjivati glasanje, ja sam zato da mi ovdje radimo saglasno i da radimo u interesu naših života.

PREDSJEDNIK: Ne, ali na kraju krajeva moraćemo se izjašnjavati - na kraju je li. Mi možemo još sat raspravljati. Ja bih uvažio argumente Mirkove, da nema jednog našeg jednostavno mislim da mi ne možemo tu napraviti, mi smo obećali da ćemo ovo pitanje riješiti, kada smo imali jednu od zadnjih sjednica. Tako da smo mi tu u jednoj priličnoj obavezi - može se smatrati da smo neprincipijelni inače argumenti su jaki, bilo bi dobro da bude Skupština. Medjutim, mi smo rekli da ćemo ovo pitanje, tada smo rekli riješiti u roku od 2-3 dana.

MILE: Rekli da Ključić napiše pismeno ostavku.

PREDSJEDNIK: Da. Rekli u 2-3 dana. Medjutim, onda je došlo do razilaženje, do razlaza, nije bilo kvoruma itd. Sada kvorum ima i ja nemam druge, ako hoćeš da budem čovjek od riječi nego da kažem da se to inače - što se tiče argumenata - ja mislim da su argumenti Mirkovi sasvim u redu. Medjutim, što se tiče mene, ja sam onda bio rekao mi ćemo to pitanje odmah riješiti. Nema problema. Neka pravnici kažu šta misle. Pravnici su rekli šta misle. Rekli su da ovako može. Ja sam mislio da što se mene barem lično tiče, ne kao predsjednik nego kao član Predsjedništva ja tu naravno ne mogu ići natrag u tom pogledu i sada revidirati taj stav. Prema tome, ja sam zato da se uvrste ove dvije tačke dnevnog reda. Odnosno tri. Jer su povezane tri tačke - ove druge mislim da nisu ni sporne. Uz jednu moju molbu - ja sam zamolio Aliju da zaustavi objavljivanje „Odluke o šefovima okruga“ - jer sam danas dobio primjedbu na ono da nije niko bio konsultovan u vezi sa onim predsjednicima okruga. Pa je tamo uključen neki Čehić, a oni su bili zato da to bude Irfan - Aličić onaj jeste. Medjutim, smatraju da pravi krupne greške (on je isto iz SDA) što se tiče odbrane i predlažu ovog Irfana J. Iz Tešnja koji je u centru te borbe tamo. Misle da bi to bilo dobro. Dok ovaj pravi krupne greške u odbrani. Pa zato bi vas molio da samo iskorigujemo jučerašnju, jer ona sva ide onako kako jeste - jer izaziva izvjesne probleme gore. Čovjek koji je napravio krupne greške u odbrani Doboja. A sada ustvari Tešanjan brani Doboju. I što je jedan od ljudi koji su neobično aktivni gore. Prema tome, molio bi da to tek nije objavljeno kaže odluka nije donesena dok nije objavljena. Definitivno još uvijek može revidirati je li. Ona nije bila objavljena. Ja bi zamolio da tu korekciju napravimo. Da metnemo Irfana Ljevakovića za predsjednika okruga u Tešnju, - ovaj je dobar

borac - i jedan je i drugi SDA. Samo ovaj je dobar borac. A ovaj navodno slab. Takve su barem informacije. I jedan i drugi je poslanik SDA.

X: Iz Doboja što je. On ja mislim ima srednju školsku spremnu. Ali je megaloman po gledanju znate. Tako da mislim da nije on - on je dobrim dijelom kriv za situaciju.

PREDSJEDNIK: Tako da mislim da će to biti bolje primljeno na terenu znate. Pa eto molim vas, ne možemo to sada odlučivati. Ali da ne zaboravimo to. Dakle, što se mene tiče za ovaj dnevni red ja sam da mi prihvatimo ovaj dnevni red. Izvolite, moramo glasati o dnevnom redu.

SEFER: Eventualno, da stanemo sa zborom nekoliko dana dok vidimo šta je o čemu se radi. Ja sam sinoć dobio informacije koje govore baš o izdaji. Ako još nije kasno - da se malo zaustavi. Ma nije kasno.

.....

PREDSJEDNIK: Hvala. Dnevni red. Prema tome, Kaži Mirko.

MIRKO: Meni je drago da su argumenti ovako tretirani. Ja imajući to u vidu - molim da ukoliko Hrvatska strana insistira da to bude danas - ja ne mogu danas dati saglasnost. Ja sve vežem za Skupštinu. Ako tu nije dovoljno molim konsultacije sa svim parlamentarnim partijama, ako većina bude zato da se na ovaj način riješi. A ja vežem za Skupštinu. U 20 dana ne gori ništa.

PREDSJEDNIK: Šta to konkretno znači?

MIRKO: Ne gori toliko, a imaćemo u nastavku raspravu o svim drugim pitanjima i premostićemo za tih 20 dana sve. Pa i presjedavanje Predsjedništva.

PREDSJEDNIK: Ja bih zamolio da to bude sutra.

MIRKO: To znači da predsjednik Vlade i predsjednik Predsjedništva obave razgovor sa svim predsjednicima stranačka parlamentarnim.

MILE: To mi ne pada napamet.

PREDSJEDNIK: Zaista ja to nisam u mogućnosti.

MIRKO: Ma ne mora to sutra.

MILE: Ma ja neću uopšte o tome da razgovaram. I neću pitati nikog za mišljenje o tom pitanju (vlast drži onaj ko drži) i dobio mišljenje njihovo protivno tom. Prema tome, računajte da ste obavili konsultacije.

MIRKO: Imaju stranke koje su „za“ i koje su „protiv“.

MILE: Računajmo da su sve „protiv“ ja ipak na tome.

MIRKO: Ja ne mislim da je samo vlast pa vlast nego ima i demokratije vlasti.

GANIC: Može li član Predsjedništva zakazati sutra konsultaciju - Mirko može sutra zakazati konsultaciju.

PREDSJEDNIK: Ne, ja ovako polazim od ovoga. Mirko glasa protiv ovog dnevnog reda sada u odnosu na tačku 1, 2, 3. Prema tome, nema tih tačaka. Jer nema, imamo 5 ovdje. Pitamo da li bi moglo u tom slučaju da te konsultacije obave sutra - jer ja ne znam kada ćemo se mi ponovo moći vidjeti u punom sastavu. Sada slijedi Ženeva. Ja ću biti odsutan odmah nas ima 5 je li. A ne znam, izgleda da će i Mile ići, odmah nas ima 4 jeli. Vidjećemo nedostatak te delegacije, kako će izgledati itd, onda nema kvoruma. Ja bih želio da se to pitanje riješi. Da ne odugovlačimo tu stvar.

MIRKO: Ja bih sve odložio - tako je to

PREDSJEDNIK: Ima treća ovdje koja je dopunjena koja se ovdje ne vidi

X: Dao Mile dopunu da se na osnovu ovoga dvoga izvrši dopuna Predsjedništva.

PREDSJEDNIK: Sutra naveče popodne najbolje sjednica. Ne, zato što, pazi ti si izlagao razloge - meni je bilo dovoljno da ima jedan negativan glas. Ja dalje nisam htio da ispitujem. Nema odluke o dnevnom redu o tome se radi.

KONJICIJA: Medjutim, ipak moramo doći i uvažiti ovu drugu obavezu koju smo mi uzeli negdje prije mjesec dana. I kada se ide 27. u Ženevu, 2. opet Ženeva - opet će se to dugovlačiti do

MIRKO: Ja ovako predlažem predsjedniče - ja ću preuzeti na sebe obavezu da sa prof. Konjicijom i da sekretarom Skupštine obavimo konsultaciju sa svim partnerima. Čim završimo

MILE: Mogu li ja reći nešto. Možeš. Odlučno sam protiv da se sa onima koji kažu ujedinjena opozicija, a ona to nije, jer ovo je lažno - ujedinjena opozicija ne postoji. Jer 5 je u potpisu. Danas su ovdje je sekretar Vlade, dva iz opozicije, pogotovo Nikola Kovač koji je predsjednik stranke rekao ja se ogradjujem od toga što je tu napisano, gospodin Uglješa Uzelac koji je isto član neke stranke, rekao ja se ogradjujem od toga što je napisano. Gospodin Lagumdžija je rekao ja se ogradjujem od toga što je napisano. Gospodin ko je još bio. Svi članovi Vlade iz opozicionih stranaka rekli su da je to njima napravljeno iza ledja gospodo. Sad da govorimo mi jezikom onim kojim sam ja naučio da govorim. **A ja neću da se konsultiram sa onim koji kaže ujedinjena opozicija smatra da kao druga velika politička snaga što je lažno u BiH ima pravo i ovim objavljuje spremnost da preuzme političku sudbinu zemlje, (znači da izvrši državni udar) u svoje ruke time što će sama kandidirati adekvatnu ličnost za premijera, odnosno za mandataru Vlade, te da u sporazumu sa ostalim strankama i poštuju sve interese svih naroda i društva - formira novu odgovornu i reprezentativnu vladu.** Ja s takvima konsultacije gospodo neću. Jer ovdje kažem, ako vi hoćete ja ću večeras podnijeti ostavku. Hvala.

MIRKO: Ne ja sam rekao sa svim strankama. Ja nisam tražio opoziciju, nego svim parlamentarnim partijama.

MILE: Sa ovima ja konsultacije neću.

MIRKO: U ratnom prelaznom periodu tzv.

MILE: A ostali su se izjasnili i dali smo podršku na tome. Prema tome, ja se nemam o čemu

MIRKO: Ja ne bih ovo komentarisao. Nemojte crno-na bijelo nemojte to, bar ne priliči nama. Nemojte pominjati državni udar.

MILE: Molim vas ovdje piše, ovo jasno i glasno. I vrtilo se dva dana na radiju i televiziji.. Prema tome, ja sam vrlo blizu predloga da zabranimo političke partije, opozicione političke partije.

GANIĆ: Tek bi onda mi dali promociju. Ne, ne pazi, Mirko, ti obavi razgovor sutra sa njima i onda javi nam do 5 sati.

MILE: Ali bi podsjetio gospodine Konjicija na obavezu koje je ovo Predsjedništvo preuzelo, kao tijelo u kvorumu.

ABDULAH KONJICIJA: *(Izlaganje govornika se ne čuje)*

PREDSJEDNIK: Tu je bio kvorum, i to je bilo ovdje na sjednici.

MILE: Taj kvorum je prisutan od dolaska Lorda Ovena.

PREDSJEDNIK: Pravo da vam kažem ja sam izgubio predstavu, šta je danas Srijeda. A ja sam došao u subotu ili u petak ujutru.

MILE: Mogu li ja predložiti predsjedniče, da prevazidjemo ovo. Ja uvijek nadjem rješenje. Do sada smo donosili odluke korišćenjem nečijeg glasa. Možemo i sada koristiti nečiji glas. Ja nisam više generalni sekretar, ali imam glas gospodina Borasa - telefonski glas. Ako Predsjedništvo se slaže da taj glas, budući da nisam generalni sekretar, a jesam generalni sekretar budući da nikad nisam razrješen. Pa predlažem da donesemo odluku šest naprema jedan.

PREDSJEDNIK: Naime, pošto sam imao ovdje negativan glas i konstatovao da nemamo većinu - e sada moramo vidjeti imamo li 6 glasova.

MILE: Ima u Poslovniku kako se glasa gospodine predsjedniče. Ja koristim glas gospodina Borasa poslovnički, nisam ni razrješen. Predlažem da me iza toga razriješite dužnosti generalnog sekretara. Nije ovo nepoznata materija. Bile su vam juče sve stranke u kancelariji. Nemojte. Ja insistiram da uradimo ovo što sam ja predložio i molim vas da tako uradimo. Tamo gdje nema sporazuma ima glasanje. Predvidjeno je poslovníkom i svim ovim demokratskim proceduralnim kako god hoćete pravilnikom. Ne moramo se mi suglasiti, ne moramo imati jednoglasje, različita mišljenja, glasanje, ja nisam razriješen funkcije generalnog sekretara. To mi je onaj adut iz one druge ruke.

PREDSJEDNIK: Naime u situaciji kakva jeste, ne preostaje ništa drugo nego da iznesemo na glasanje. Druge nema. Prema tome, ja bih samo podsjetio na tu stvar da ni meni nije lako dovesti u pitanje jedan način, nešto što je čini mi se neokrnjeni legitimitet Predsjedništva. Medjutim, pravnici su, mi smo pitali pravnike ima li načina da se riješi ostavkom Kljuića. Pravnici su na to dogovorili da ima načina i predložili ove stvari.

X: Koliko se ja sjećam da su oni imali o ovome negativan stav.

MILE: U konstatacijama SDA

X: Koliko se sjećam

PREDSJEDNIK: Ne znam ja sam bio dugo odsutan, nisam imao priliku da pratim te stvari, ali ja ću ovdje glasati u skladu sa onim

kako sam to rekao, jer jednostavno mislim da bi se sve svatalo kao izigravanje nekih dogovora.

MILE: Ustavna komisija

GANIĆ: Ja sam bio da to ide zato - da se direktno glasa i onda je moj bio prijedlog

PREDSJEDNIK: Šta je radila skupštinska komisija - dala je nekakav prelaz.

AVDO: Nas je 3 bilo zaduženih. Mi smo htjeli da poštujemo proceduru ustvari. I zbog toga dali smo svoje mišljenje, ali nismo htjeli da mi preuzimamo sami nas trojica, to je predsjednik Vrhovnog suda, sekretar za pravosudje i ja. I otišli smo na Komisiju za ustavna pitanja koja je jedina nadležna da daje predloge po ustavu sadašnjem, da daje predlog izmjene i dopune ustava ili predloga novog ustava. I međjutim, mi smo došli do zaključka na Komisiji za ustavna pitanja da ne bi mogli ići po Ustavu na izmjene i dopune Ustava jer one se vrše ustavnim amandmanim i ustavnim zakonima. Ali postoji čista odredba kada se odsredjene odredbe Ustava za vrijeme ratnog stanja u Amandmanu 51. stav 4. mogu obustaviti od izvršenja dok traje ratno stanje.

MILE: I ko to može uraditi.

AVDO: I ko to može uraditi, normalno. I mi smo predložili tu odredbu, i onda smo na osnovu toga predložili izmjenu izbornog zakona.

GANIĆ: A je li to skupštinska komisija

AVDO: Da. I moram da kažem da su se nalazili u toj komisiji i hrvati i muslimani, srbi i na zadovoljstvo tu je bila stručnjaka i koji su bili sudije Ustavnog suda i prof. na Pravnom fakultetu

MILE: Onda je taj ... se već ubudžao.

AVDO: I našli smo tu mogućnost i koliko znam i ustavni sud neće moći pokrenuti ma kakav postupak protiv ovakvog odredjenja - koliko mogu zaključiti da su njihova saznanja ustava

PREDSJEDNIK: Ja mislim daje to bilo uradjeno. Naime, dajte me podsjetite malo, naime pošto sam ja putovao malo u dva maha, koliko se ja sjećam to je pravno bilo rasčišćeno potpuno pitanje. Mi smo čak odluku trebali donijeti, ali smo odložili one večeri.

AVDO: Da ne uzimam riječ za diskusiju, bila je ta komisija, pa smo onda mi dali pismenu informaciju na Predsjedništvo, pa zahtjevali da ide, da Predsjedništvo pokrene inicijativu da razmotri to pitanje ustavna komisija, sve po ustavu, pa je Predsjedništvo donijelo tu odluku, pa je Komisija za ustavna pitanje razmotrilo tu inicijativu, i predložilo ovo što je predložilo i za ustav i za. Poslije toga bio je sastanak sa svim političkim strankama koje učestvuju, ako se sjećate nešto pred vaš odlazak - koji učestvuju na parlamentu, upravo na ovu temu i druge teme. Ja mislim da je bio tada i gospodin Pejanović i diskutovali smo o tom pitanju i ovom pitanju

PREDSJEDNIK: Samo mi reci na tom sastanku gdje su bile političke stranke, čini mi se

AVDO: Jesu, jesu i tad na tom sastanku bile su prisutne političke stranke sve. I to po dvojica iz svake.

PREDSJEDNIK: Ali ne znam rezultat kakav je, je li tada bilo sporno je li bilo prihvaćeno ovo rješenje. Ustvari ako se sjećate, ja sam posljednji diskutovao i kada mi je rekao Mile što nisi ranije diskutovao. Mnogi su diskutovali više nespoznavajući i zakon i ustavne odredbe, *(ne čuje se)*

MILE: Ustavni sud je tražio da se uradi ovo što je naknadno urađeno. To je tražio.

PREDSJEDNIK: Mi smo dali predlog da se ispita mogućnost ali ne u vezi sa ovim pitanjem. *(Ne čuje se, nije snimljeno dobro)* (*Traka nije snimljena dalje*)Načina da se to riješi

GANIĆ: Mislim uglavnom ima pismo HDZ-a gdje kaže predsjednik Skupštine može se birati samo kada se sastane Skupština u punom sastavu.

MILE: Mariofil nije imao funkciju HDZ-a nikakvu. Ni predsjednik, ni potpredsjednik

GANIĆ: Traži da se sastanke Skupština pa neka ona izabere da se UNPROFOR zaduži i dovede ove poslanike itd. Daću ja vama pismo moram samo to radi izuzetnosti da kažem. Ima pismo upućeno kadrovskoj komisiji.

MILE: HDZ nema veze s tim.

GANIĆ: HDZ. Ti si HDZ BiH.

MILE: O pitanjima Skupštine odlučuje Predsjedništvo i Skupštine.

GANIĆ: Mi smo htjeli da Kadrovska komisija predloži Predsjedništvu - ustvari prvo smo dobili pismo od **SDP da se kandiduje jedan čovjek da se popuni mjesto predsjednika Skupštine iz reda srpskog naroda**. Znao sam šta sam ja uradio. Ja sam onda poslao svim parlamentarnim strankama to pismo. I rekao da sve parlamentarne stranke predlože predsjednika Skupštine. Pa da se onda izabere. A onda pošto niko nije predložio onda sam ja rekao da samo ima jedan predlog i javio svim strankama. Tada je HDZ odgovorio jeste da ima ovaj jedan predlog, ali ga treba sačuvati kada se sastane Skupština u punom sastavu, jer samo u punom sastavu može se. Ne znam ko je to potpisao, može se to desiti

MILE: Svejedno to ne treba vezati s ovim problemom, jer taj problem je nastao početkom 4 mjeseca je li tako. Problem Skupštine nastao početkom 4. mjeseca. Problem ovaj nastao je u prošlom mjesecu molim vas, potpuno iz različitih razloga, nije iz istih razloga nikako. Predsjednik Skupštine nije ni podnio ostavku.

GANIĆ: Razdužen je on

MILE: Razdužen jeste, ali kažem radi se o drugim stvarima potpuno. Ovdje se radi o članu Predsjedništva koji je podnio ostavku i u Predsjedništvu trenutno ne postoji izabran u funkciji nijedan član Predsjedništva hrvatskog naroda, neće da dodju.

MIRKO: Nemojte tako. Ako ne postoji onda ne može glasati. Drugo pitanje izbora predsjednika Skupštine iz srpskog naroda postoji najmanje 3 mjeseca. I Ejup je u pravu. Ja ga sada potežem zato što je neriješen. A ne što ste vi ovo potegli. I vežem ga za problem ravnopravnosti molim vas.

MILE: Molim vas nemam ništa protiv idemo ga večeras izabrati. Paralelno ćemo ga izabrati, nemam ništa protiv. Meni za ovo ne treba dan. A ako vama treba čekajmo dan. Meni ne treba. Ovdje je materijal potpuno pripremljen biografija napisana, sve ispisano, napisano, popisano itd.

MIRKO PEJANOVIĆ: Za ova dva prva pitanja ja sam rekao, moj predlog je Skupština BiH da se sazove i na njoj riješi. Vaš predlog nije tako, ja izuzimam mišljenje i neka ide, a za izbor člana Predsjedništva tražim da to bude na sjednici drugoj, a ne danas. I izbor predsjednika Skupštine. Dajmo da budemo parlamentarni, svi ne možemo sve dobiti, svi ne možemo sve izgubiti.

PREDSJEDNIK: Ima li još ko da kaže u vezi sa ovim? Nakon čega ću ja ovo staviti na glasanje. Ima li još neko prijeko toga da kaže što u vezi s ovim pitanjem.

MILE: Samo da dopunim predsjedniče, da ne ispadne da nisam parlamentaran. Prihvaćam sva rješenja osim rješenja da se Večeras ne izabere član Predsjedništva.

PREDSJEDNIK: Ovdje postoji formalni prigovor. Molio bih te Mile da se izjasniš o tome. Postoji formalni prigovor da to nije bilo u dnevnom redu i da se tada, nije bilo u dnevnom redu - taj dnevni red može dopuniti pristankom svih ili se ne dopuniti. Ovdje stoji prigovor da to nije bilo u dnevnom redu.

MILE: Ovo u dnevnom redu predsjedniče nije bilo iz čisto tehničkih razloga. Ali se ovo pitanje barem tri puta našlo na dnevnom redu već. I nije nepoznato pitanje. Prema Poslovniku ja imam pravo predložiti da se to uvrsti u dnevni red.

MIRKO PEJANOVIĆ: Da imate pravo. Ali treba da se provede - drugo da se pripremi zvaničan predlog prodje kroz komisiju, dobije biografija, dobije objašnjenje

MILE: Koju komisiju da prodje?

MIRKO: Kadrovsku komisiju koju imamo. Ja nemam biografiju, neman ništa.

PREDSJEDNIK: Je li predlog sa biografijom dolazio, je li bio u materijalima ovdje, za Lasića.

MILE: Ima predlog.

GANIĆ: Mi nismo dobili.

MILE: Uostalom Miro Lasić je bio član Vlade 2 godine skoro.

MIRKO: Ne to moramo i formalno proceduru poštovati.

MILE: Eto čovjeka tu, nije neki čovjek

PREDSJEDNIK: Je li Predsjedništvu kada došao predlog za imenovanje člana predsjedništva u formalnom smislu. Svi iz štampe znamo i to je tema koja se - gospodina Lasića Mire za člana Predsjedništva. Je li došao takav predlog Predsjedništvu u formalnom smislu. Osim ono što znamo iz štampe.

MIRKO: To može generalni sekretar.

MILE: Došao od HDZ, kako ne zna kad je na osnovu toga Ključić podnio ostavku.

ZDRAVKO DJURIČIĆ: Da ali nije išao na kadrovsku, nije išao nigdje.

MIRKO: Nije ušao u proceduru sjednice.

MILE: Izbor člana Predsjedništva ne ide na kadrovsku.

MIRKO: Ja vam predlažem da ovo izbor sami bude sutra ili preko-sutra. A ovo sam rekao za ovo prva tri dana.

PREDSJEDNIK: Ja stavljam ovaj dnevni red. Naime postoje dva predloga dnevnog reda. Jedan predlog dnevnog reda ovakav kakav je otkucan bio i drugi sa dopunom da će sa tačkom 3. da se precizira ina osnovu prve ove dvije tačke ako budu prihvaćeni da se izvrši konkretni izbor. To je druga verzija dnevnog reda koja bi bila već dopunjena. Da li ste zato da se usvoji dnevni red? Ovakav bez tačke 3. ili sa tač. 3. ne sa dopunjenom tačkom. To bi bila neka tačka 2.a. je li? Naime da objasnim onakav predlog jer postoji otkucan pred nama, na ovaj treći druga verzija dnevnog reda nastala je prijedlogom g. Akmadžića, da se uvrsti sada ovdje na sjednici ta tačka. Možda još neko stavlja rezervu na to, i smatra da bi to trebalo sutra da se zakonska strana večeras obradi, a da se konkretno glasanje o ličnosti izvrši na sljedećoj sjednici. Bila ona sutra ili prekosutra. Može ona da bude i sutra. Ja bih je sazvaio i sutra poslije podne u 5 sati. Zbog toga. Mislim da bi ovako trebalo prihvatiti ja bih zamolio g. Akmadžića da dodje na tu sjednicu sutra. Da sutra obavimo tu sjednicu, bez toga opet nema kvoruma.

GANIČ: A i Fikret šalje neki amanet telegramom šta bi trebalo raditi. Hoće o svakoj tački da se informiše.

PREDSJEDNIK: Da dobro to smo čuli. Hoćete li da izvršimo pa ako hoćete i sutra i konsultaciju Fikreta u pogledu izbora je li?

MIRKO P. Trebalo bi obavjestiti obadvojicu da sutra se ovo pitanje izbori

PREDSJEDNIK: Dakle imamo ovakav dnevni red kakav je predložen ovdje kucano u materijalu. Ko je za taj dnevni red? Ovakav kakav je u ovom materijalu. Kucani tekst. Ja sam za taj tekst. Taj

dnevni red je usvojen. Ko je za, da se taj dnevni red popuni sa tač. 2.a. kojim se predviđa konkretni izbor večeras, prema tome usvaja se dnevni red

MILE: Ne može se usvojiti predsjedniče dnevni red, jer za sve odluke treba 6 glasova „za“.

PREDSJEDNIK: Onda nisam razumio. Znači za prvu verziju nisi glasao, je li?

MILE: Nisam glasao. Nijedna verzija nema većinu glasova.

SEFER: Je li čista situacija u vezi predsjednika Skupštine iz reda srpskog naroda

ZDRAVKO DJURIČIĆ: Bila je skroz čista. Ne znam je li se izmjenila nešto.

GANIČ: Blizu smo da napravimo progres ako usvojimo ovaj dnevni redi.

PREDSJEDNIK: Ma ja, Mile otvorili bi mogućnost zakonsku mogućnost za vršenje izbora. Prema tome, faktički mi nemamo dnevno reda usvojenog.

MILE: Mene samo interesira kada je ova točka. 1. i 2. pripremljena koliko ima vremena?

ZDRAVKO DJURIČIĆ: Četiri dana se vrti već.

MILE: Ne, ne kada je materijal pripremljen?

ZDRAVKO DJURIČIĆ: Pa ima sigurno 10 dana i više.

MILE: I sada da ja pristajem na dodatni dan, za 10 dana nešto što stoji. A prijedlog g. M.Lasića je pripremljen 24. 10.

ZDRAVKO: U drugačijoj formi nešto.

MILE: U drugačijoj formi, molim vas. Nemojte, ja neću, ne mogu glasati za nerad. Neću da dajem kvalifikacije.

GANIČ: Ali moram Mile vi ste jedan od najboljih poznavalaca ovdje procedura državna

MILE: Baš zbog toga.

GANIĆ: Ali, da analiziramo ovu stvar. Ja pokušavam da izadjem iz ove petlje. Kada je dostavljen prijedlog za ovog Lazovića, HDZ je zaustavio

MILE: HDZ je bio protiv. Pa ima pravo biti protiv.

GANIĆ: Ne, evo šta je. Nije bio protiv izbora. Zvanično protiv propisa.

MILE: Ne, možete imenovati bez HDZ-a. Ko je branio bez HDZ. Ne može HDZ zaustaviti to.

GANIĆ: To je važno pitanje bilo. Mi smo na Kadrovskoj komisiji moramo postići neku vrstu konsenzusa. Jer na kraju krajeva, - ne konsenzus, bar onako jednu saglasnost. Jer evo HDZ nije bio protiv. Ali znate šta je rekao Mile. U tom dopisu koji vas nervira. Slažemo se. Ali da se to izvrši na Skupštini. I treba zadužiti UNPROFOR da izvoza ove poslanike. Evo ja ću vam dati kopiju da ja nešto nisam zabrljao.

MILE: Ne ulazim u to uopće. Nisam ni bio tu. Ni raspravljao o tome. Nisam bio u Sarajevu s glave.

ABDULAH KONJICIJA: Ja isto imam kopiju toga - Mariofil i Obrdalj kao

PREDSJEDNIK: Dobro to sad nije pitanje.

GANIĆ: Dobro ali primjera radi.

MILE: To su funkcioneri Skupštinski molim vas. Ja govorim o članu Predsjedništva ovdje.

ABDULAH: Oni su to ispred HDZ poslali to pismo.

MILE: HDZ je uputio pismo Skupštini. I skupštinske funkcionere bira Skupština.

GANIĆ: Trebali smo mi ove tačke tako napraviti da smo tač. 3. stavili na 1. mjesto.

ZDRAVKO: Ove dvije uslovljavaju treću.

X: Moraju zakoni prethodno biti usvojeni.

GANIĆ: Zašto ove dvije uslovljavaju treću.

ZDRAVKO: Jer se njima stvara postupak.

PREDSJEDNIK: Nego treću koja je ovdje napisana.

X: Ne, ne druga se mora usvojiti da bi se stvorila budućnost izbora.

PREDSJEDNIK: Dobro to bi mogla da bude posljednja tačka. Dakle još jedna je tačka bila tu i konkretni izbor člana Predsjedništva na osnovu tač. 1. i 2. Tač. 1. i 2. samo otvara tu mogućnost.

MILE: Ima jedna druga stvar, gospodin Lazović, odnosno stranka SDP se povukla - sinoć su ovdje izjavili javno. Ne možemo mi birati ljude koji neće da budu u vlasti. Treba potpuno drugo pitanje. Po skupštinskoj ulozi on bi automatski postao i izvršna vlast.

MIRKO: Niko ne može mandat

MILE: Ne, on bi kao i predsjednik Skupštine postao član Predsjedništva.

ABDULAH KONJICIJA: Neke stvari se dešavaju u paketu. Vi ste me onda saslušali, a da se tada to usvojilo, onda ne bi bilo ovih današnjih problema.

PREDSJEDNIK: Da mi riješimo ovo pitanje ovo što je pred nama.

GANIĆ: Ajmo ovo što je napisano, da odradimo to. Ja mislim da nešto uradimo. A onda smo otvoreni

MIRKO: Bojim se da se nešto poremetilo, možda i ja nisam dovoljno kooperativan, pa bih zamolio g.Akmađića da ima u vidu da se u sve argumente i koje ste razumjeli išao kao tome da nadjemo zajedničko rješenje. Ja molim da pitanje izbora ostavimo za sutra, prekосуtra.

MILE: Mi smo ga našli.

MIRKO: Da riješimo i pitanje izbora predsjednika Skupštine, jer to veže pitanje ukupne ravnopravnosti, koja je sastavni dio naše političke borbe za opstanak. Potezano je, pokretano, zaustavljano, neriješeno. Mislim da to trebalo riješiti sve. Neće propasti svijet ako to sutra uradimo, prekосуtra. Popustite i vi nešto.

MILE: Ja popuštam, koliko ja popuštam Vladi?

GANIĆ: **On da nam popušta.** Meni se hvališ kako imaš vladu. (zajednička diskusija)

KONJICIJA: Ja sam rekao oni koji imaju od visine minus 10 kg viška svi ti imaju taj višak težine oni su peta kolona. Jer imaju neki način snabdjevanja.

MILE: Šta to znači?

KONJICIJA: Dok obični građani nemaju, Mile. Dobro ja se slažem ali da imamo sjednicu sutra u 11,00 sati ili ovako nešto.

GANIĆ: Sutra vam je blagdan.

MILE: Neka je.

PREDSJEDNIK: Ovo je jedan izlaz u 11. ili 12. Recimo kad možeš najkasnije s obzirom na to.

MILE: Ne u 11 sati - imam ja uvijek nešto zakazano, ali to će trajati sutra 5 minuta.

PREDSJEDNIK: I nemojte zaboraviti za ovaj policijski čas.

MILE: Da se ukine taj policijski čas za sutra.

MILE: Zbog Božića je li.

PREDSJEDNIK: Dobro. Treba Pušini to reći i vojnicima.

MILE: ja se slažem da sutra na dnevni red ide izbor člana predsjedništva, a nemam ništa protiv da ide član Predsjedništva, predsjednik Skupštine iz srpskog naroda i da vidimo ko će to biti. I mislim da sutra to ne može ići.

PREDSJEDNIK: Ne mora sutra da ide.

MILE: Slažem se da se to raspravi. I slažem se da svi narodi budu ravnopravni, slažem se da predsjednik bude iz reda srpskog naroda. Iz koje će stranke biti to ćemo vidjeti. Da se stavi na dnevni red, ali molim vas da se ne veže jedno uz drugo. Izbor jednoga da ne vežemo drugi. Hoću da 1. tačka bude izbor člana Predsjedništva iz hrvatskog naroda.

PREDSJEDNIK: Dobro. Znači prihvatamo dnevni red. Onda zakazujemo sutra za 11,00 sati pod tački koja je trebala biti ovdje točka 3- koje nema. Dakle idemo po ovom dnevnom redu. Ja

mislim da sada možemo, sada s obzirom da smo za dnevni red izgubili 3 sata, možemo ove druge prilično brzo završiti.

ZDRAVKO: Samo da obavjestim prisutne u 8 sati će isključiti agregat u Skupštini to će trajati 15 sekundi, pa onda će se prihvatiti naš agregat.

PREDSJEDNIK: Dobro. A možda ne uspije da prihvati, ajde da mi završimo ovaj posao Dakle, imamo prijedlog uredbe sa zakonskom snagom o obustavi primjene stava. Svi znate o čemu se radi. On je usaglašen, izdiskutovan. Možemo li smatrati da je donesen. Možemo. Dobro. Dakle saglasnost Borasa ovdje ide sad.

MIRKO: S obrazloženjem da sam ne protiv, nego sam „za“ da Skupština to riješi.

PREDSJEDNIK: Mislim da je ista stvar sa tač. 2. dnevnog reda.

MILE: Ne znam zašto smo onda g. Pejanoviću isključivali ovu 3. tačku kada smo mogli i nju riješiti isto tako. Ne, sada smo se dogovorili neka ide sutra, ali ne vidim razloga nikakvog što za ovo prvo i drugo ste protiv. Mogli ste biti protiv i kod kuće kada niste riješili pitanje.

.....

MIRKO: Šta je za snabdjevanje.

MILE: Ko je ministar za snabdjevanje?

GANIĆ: Delimustafić.

MILE: Razrješen je dužnosti.

PREDSJEDNIK: Je li se ikome on javio za ova 4 mjeseca.

MILE: Javio se meni prije mjesec ipo dana. Kada sam ja imenovan za premijera javio se.

PREDSJEDNIK: Je li ikad izvještaj dao šta je uradio?

X: Izvještaji su dolazili. Kao njegovi lični izvještaji na predsjednika Juru Pelivana i distribuirani su članovima Vlade u njegovom angažmanu u prethodnih mjesec mjesecpodana.

MIRKO: Pa vidite ja sam se obavjestio da u našem ... humanitar-nu pomoć za snabdjevanje je dosta uradjeno i ja bi molio da se još provjeri, onda to treba procjeniti. On je čovjek koji je imao

velike aktivnosti i u mogućnosti u rješavanju problema snabdjevanja.

PREDSJEDNIK: Da velike mogućnosti samo ih nije iskoristio. Nije iskoristio Mirko o tome se radi, ja mislim da on nije iskoristio.

MIRKO: Dajte argumente ovdje da se čuje ovdje.

HALILOVIĆ: Čini mi se da je pokrenut krivični postupak protiv njega.

KONJICIJA: Samo što je pokrenut postupak, a nije osuđen.

PREDSJEDNIK: Ne, on se nije odazivao na dolazak brate, da dodje ovdje. Naime, on je otišao konac avgusta. A sada je konac je decembra. Ne može to.

MIRKO: Postupak ne znači

PREDSJEDNIK: Ne znači. Naravno. Ali je 4 mjeseca dana ni na jedan poziv da dodje ovdje. Toliki ljudi odlazili dolazili on 4 mjeseca ravno. 26. avgusta je otišao. Mislim da je to

MIRKOM Mi nismo imali izvještaj - gazimo po trnju

MILE: Pa ministar ne podnosi izvještaj Predsjedništvu.

PREDSJEDNIK: Nego Vlada. Je li Vlada je konstatirala to. Pored svih tih izvještaj konstatirala je da treba da se razrješe. E, sada ako je to sporno, možemo raspraviti pa tražiti nešto samo, ja mislim da ovo nije sporno. 4 mjeseca dana čovjek se faktički ne pojavljuje tu. Bosna u gladi u svemu tome. Ništa. I koliko mi znamo on ništa nije nabavio. Koliko je poznato. Gdje je to. Mi znamo da živimo od humanitarne pomoći. Ja bi vjerovatno to Vladi. Ne znam što ne bi vjerova.

MIRKO: Neka Vlada da samo objašnjenja.

MILE: Ja moram reći da na Vladi mi nismo ni raspravljali o pojedincima. Ja sam na Vladi obavjestio ovo kao moj prijedlog obavjestio Vladu o kriterijima koji važe. Vlada se složila o kriterijima i nije raspravljala o pojedincima. Kriterij osnovni je bio da ministri koji su u Sarajevu su ispunili svoju obavezu i patriotsku i radnu i svaku drugu, da ministri koji odsustvuju duže vremena bez opravdanog razloga i bez odobrenja Vlade ne mogu ostati članovi Vlade. Po tom kriteriju g. Delimustafić ne može. Medjutim, ja sam spreman na razgovor o tom pitanju. Ako imamo dokaza da je on doprinio, da je on

MIRKO: Ja da ostavimo mogućnost - bolje da se to provjeri. Jer mi imamo i recimo ako je snabdjevanje vezano za

PREDSJEDNIK: Pa dobro Silajdžić je dolazio dva puta odonda ovdje. Pa dobro po tri dana četiri. Dolazio je tu.

MILE: Ja vam mogu reći da sam sa g. Silajdžićem obavio razgovor da on sada ostavlja izvještaj. Još jedinu stvar koju moram postići sa njim. To je da putuje na teret države. Da ne putuje na teret države. Nadam se da da ga to neću morat tjerati na to.

MIRKO: Pazite, vi ste ovdje izašli sa mogućnostima, posebno vi g. predsjedniče da je snabdjevanja čovjek koji može Delimustafić probleme rješavati snabdjevanja, zbog toga je dobio zadatak i otišao. Ako su izvještaji negativni ja ću glasati da se smjeni. Ako su pozitivni neću glasati.

MILE: E, ovdje se ne radi o smjenjivanju. Mislim da ovo ne treba ni tretirati kao smjenu.

PREDSJEDNIK: Dobro, zamjenu. Razrješavanje.

MIRKO: Pa dobro razrješavanje je smjenjivanje. Hoću da budem mirne savjesti.

MILE: Isto tako kod Primorca. Ne moramo mi - međjutim, dobra volja je tu.

KONJICIJA: Ja sam dobio jedan izvještaj vjerujte mi od njega koji je poslao da defakto zato vrijeme od neka dvaipo mjeseca ništa oni nisu napravili. Dobro, nije mogao doći u Sarajevo, ali šta je riješeno za ona područja gdje je mogla doći hrana.

MIRKO: To je osjetljivo pitanje, ja bih molio da se to izuzme, da ostane za jednu od narednih sjednica, kada se sve ovdje pripremi i provjeri. Rezultati rješavanja pitanja snabdjevanja. Tu je i ministar i zamjenik. Ako smo moj u tom ministarstvu (*zajednička diskusija*)

KONJICIJA: Međjutim, ja na ovo imam prigovor.

PREDSJEDNIK: Pred tobom, prevrni.

MIRKO: Nisam ja diskutovao o imenima. Ja to ne pominjem, ja samo tražim dodatnu argumentaciju da li je izvršio zadatke koje je imao i zbog kojih je otišao iz Sarajeva. Jer ovdje je predsjednik Vlade govorio, zašto izlaze ministri tada. Pa je i njih nabrojao. Ako

ti zadaci nisu izvršeni, to je jedno stanje. Ako su izvršeni drugo stanje. Ako su djelimično izvršeni itd.

MILE: Ja predlažem da mi večeras ovdje da ne ostavljamo otvorena pitanja. Da ostavimo ili g. Delimustafića ili g. Ahmovića. Nemojte da odlazemo, nemojte da drugi ćemo put. Ja nemam ništa protiv jednog ni protiv drugog čovjeka. Pod uvjetom daće i jedan i drugi raditi. Ako ostane g. Delimustafić ja ću mu poslati telegram da se vrati u Sarajevu. I ići će kada mu ja odobrim, odnosno kada mu Vlada odobri kao i svakom.

KONJICIJA: Ako mogu ja nešto da rekнем. Ipak mislim da bi ovo trebalo ostaviti. Ministra za robni promet preduzetništvo i turizam. Predložen je ovaj Husein Ahmović. Koliko ja znam on je pošten čovjek. Medjutim, ja mislim da on nije za ovo mjesto. Tu treba čovjek vidra, neko sposoban, nego ko je u privredi i nabavci radio. On je predlog SDA.

MIRKO: Evo ti ga u istom papiru brate. Ja mislim da imamo argumentata da ostavimo predsjedniku Vlade da to mjesto ili povjeri dosadašnjem ili provjeri pa da ima novi predlog.

PREDSJEDNIK: Ja sam zato da se ovako kako je predloženo ovdje (ovo je proučavan dobro prijedlog). Na koncu konaca ja mislim da ni Delimustafić nije baš ništa uradio za ovo vrijeme. Nije to da li je uradio dovoljno. Koliko znam da nije uradio ništa.

KONJICIJA: Nije uradio ama apsolutno ništa. To je tačno. Ja imam izvještaj koji je poslat.

PREDSJEDNIK: Otići u Zagreb i otići po svijetu hodati (u situaciji kakvoj je sada BiH) i hodati i prepustiti BiH na ovakav način da jednostavno se skapava ovdje, a da se baš ništa ne uradi. Ne nije ništa uradjeno. Ja sam bio - nije to da nije u Sarajevu, o BiH ne vidim da je išta igdje nabavio.

KONJICIJA: Slažem se da se smjeni Delimustafić, ali ne znam da li je baš Ahmović pogodan za ovo mjesto.

PREDSJEDNIK: Po mišljenju jedne dobre većine ljudi jeste. Šta je on sad?

MILE AKMADŽIĆ: Nemojte da pravimo sad izvještaj, ministri podnose Vladi, podnosili su Skupštini itd.

PREDSJEDNIK: Ne postoji - ministar za snabdijevanje - da ostaje gore u Zagrebu jer mu je gore prijatnije, a slao hranu pa rekao

bi čovjek u redu. Medjutim, nikad ništa nije poslao odozgo. Mislim to je zamajavanje onako bezveze. Ove smjene su, barem razrješavanje - da pokušamo naći neki izlaz iz ove nevolje. Za one ljude koji su smrznuti, koji nemaju ogreva, koji nemaju hrane. Da se nešto proba uraditi. Ja znam ovo što se hrani svijeta po Bosni i okolo i ovdje - to je humanitarna pomoć to donese Merhamet i neki drugi ljudi, odu tamo snadju se pa pošalju kupe itd. Medjutim, nisam nigdje čuo da im je Alija negdje pomogao u tom pogledu da obavio neki posao, i da je negdje u Tuzli ili Zenici došla neka pošiljka koju je on poslao.

MIRKO: Ja sam Golužu vidio sada u Zagrebu, i ono što sam mogao da čujem od njega oni su dosta posla uradili, i sada ja hoću crno na bjelu.

PREDSJEDNIK: Mi smo inače - jer je problem na koncu konca i političke odgovornosti koji su ljudi tamo a mjesec dana nisu ništa radili. Neovisno od ovoga razrješnja, treba da probamo sa novim čovjekom ne bi li to krenulo na neki način. A možemo inače pribaviti ovaj izvještaj da vidimo - 4 Mjeseca dana malo je tu pitanje i odgovornost ljudi.

MILE AKMADŽIĆ: Vidite, što se tiče Goluže to je jedina osoba u Zagrebu koja sjedi sa ovlaštenjem Vlade. Sa zadatkom Vlade i ispunjava zadatak Vlade.

MIRKO: Eto ja sam od Goluže mogao čuti, da pošto je on želio razgovor sa mnom - da i o problemima i aktivnostima i o rezultatima. Tu nije bilo riječi o ministru, nego o radu na tom planu. Da neka od tih pitanja su jako značajna za Republiku. Riječ je o aktivnosti ministarstva

PREDSJEDNIK: Je li Goluža kaže da je nešto obavio, je li to

MIRKO: Nije on rekao ni da je on, ni da je ministar nego da su u obavezi - Ja bih volio da dobijemo činjenice zato što ste vi g. predsjedniče predlagali Delimustafića sa jednog na drugog insistirali na njegovim sposobnostima u toj oblasti. Sjećate se.

PREDSJEDNIK: Jesam, naravno. Ali 4 mjeseca dana nikakvih rezultata, šta ja mogu sada nego da konstatujem da smo se prevarili u tome. Naime, on je sposoban čovjek nema nikakve sumnje. Ali nije odradio posao. I sada više nije problem njegove sposobnosti znate.

X: tako kada se pomjere sve ti izvještaji, gdje je sve šta konkretno dogovoreno i gdje su .. mogućnosti i kada je riječ i o Goluži i

kada je riječ o ministru Delimustafiću, da nije uvezan - e, sada koliko smo svi skupa u lancu. To je drugo pitanje. Predsjednik je juče molio ... da se privuče 600 t. robe kupljene i plaćene iz Kiseljaka u Sarajevo. Stoji 6 mjeseci bukvalno. Koju je nabavio Fereo-elektro, koju je nabavio Eksport-import itd.

MILE AKMADŽIĆ: Mora se obavijestiti da je Vlada donijela odluku da kupi 5 hilj. kubnih metara drveta.

MIRKO: Svaka čast. Ja bih molio predsjedniče neka provjeri predsjednik Vlade informaciju.

PREDSJEDNIK: Do sutra do 11 sati.

MILE AKMADŽIĆ: To znači da večeras ne saopćavam Vladu ili da

PREDSJEDNIK: Ne saopćava, sutra u 11 sati eto. Neka se provjere ovi izvještaji, jer oni se mogu naći tamo. Ne Goluzino.

X: Da me pogrešno ne shvatite, ministar i zamjenik ministra.

MILE AKMADŽIĆ: Ne, ne treba odvojiti ministre.

X: Dobro ministarstva za snabdijevanje

AVDO: Ono što je na Skupštini radjeno, njih obadvojica potpisuju.

MILE: U tom slučaju ja mogu reći da je to ministarstvo uspješno, prema tome - ministarstvo kao ministarstvo ne može se reći da je neuspješno. Medjutim, ono je uspješno po onom o svemu što ja znam prije svega dobrim zalaganjem radom Goluže.

KONJICIJA: Ma čekaj ja govorim o tome šta ću jesti.

MIRKO: Molim obavite razgovor sa Goluzom, pogledajte izvještaje, ako je negativan izvještaj

MILE: Ja ne bi pitao zamjenika ministra hoće li staviti Vlada ministra

MIRKO: Ne, ne ja govorim o ministarstvu.

KONJICIJA: Ne ne šta su uradili.

MIRKO: Valjda su uradili nešto i u saglasnosti.

GANIĆ: Ne, to napravljeno na Vladi je zaista velika stvar, mislim samo moramo krenuti s tim.

MILE: Ja bi jako volio da mi večeras saopćimo narodu vladu

PREDSJEDNIK: Predlažem da to bude ovakva Vlada. Dosta više zamajavanja.

MILE AKMADŽIĆ: Ako ste vi predsjedniče da to što govorite onda neka ostane

HALILOVIĆ: Što se Vlade tiče moj prijedlog na glasanje

MILE: Nemojte da odlažemo

PREDSJEDNIK: Ako ništa postavlja se pitanje dolaska ljudi ovdje ili ne dolaska.

HALILOVIĆ: Gospodine Pejanoviću da je pozlatio sve u Zagrebu i imaće problema s nama ovdje kada dodje. Oružje što nosi. Uvjereni budite najljepša mladost ovog naroda gine ovdje, a on se ne javlja i ništa nije uradio za 4 mjeseca.

MILE: Radovana Mirkovića smo riješili.

PREDSJEDNIK: On je bio član Vlade i ostaje član Vlade. Razrješuju se i novi se imenuju. Ostavlja se mogućnost, dalje izmjenjena u Vladi rekonstrukcija.

MILE: E, vidite sada sljedeći korak su zamjenici ministara, to ćemo u dogovoru sa strankama - u Vladi rekonstrukcija ostalih pozicija, podsekretara, pomoćnika, direktora, agencija, ovog onog. Dobro članovi Vladi to je normalno, kako se koji pokazuje tako će biti uključujući i mene takodje.

MIRKO: Ja bi molio da se sa izmjenama saopšti čitavi kabinet. Mislim da to moramo učiniti. Drugo, molio bi da predsjednik Vlade izračuna da li smo s razmjerno u paritetnoj zastupljenosti, nacionalno. Ovo oko Delimustafića ja sam iznio prijedlog, ne zbog Delimustafića nego zbog tog šta je predlagano kada je on biran i zbog tog

PREDSJEDNIK: Nije uopće bitna stvar - predlaže se zato što su u stanju to uraditi. Poslije 4 mjeseca ne urade ništa, pa kaže se e pa ti si rekao da će oni uraditi. Pa ja sam znao da će uraditi. Očekivati je bilo, normalno je bilo da je uradio. Jedan čovjek one vrste, poslovan, biznismen činilo se da je najbolje rješenje na neki

način je li. Medjutim, ima jedna nesporna stvar on 4 mjeseca nije tu došao. Niti je išta vidno uradio. Ne može se to ne vidjeti. Nije on profesor teologije da on sada ima da priča priče. On treba da pošalje nešto brašna, putera i uglja. To nije poslano. Ovo naftu što se grijemo, grijemo se zahvaljujući sasvim drugim ljudima koji su to odradili i što imamo nešto te nafte što je ostalo. Nije to realno da se razumijemo ja sam bio dobar prijatelj sa njime. Onda sam imao isto ovaku muku da se pomakne sa položaja policije, jer u momentu, nema on veze s policijom. A eto snabdijevanje mogao bi možda da radi. Pa sam rekao dajte da bude, da proba to oko tih roba. Bosna sada stoji pred krizom ekonomskom možda bi na tom mjestu mogao da uradi mnogo. Je li. On je to jedva prihvatio je li, htio je da ostane ministar policije. Medjutim, sad je na ovom mjestu, jednostavno ode i priča nam kojekakve priče. Ja nisam znao pravo da vam kažem naš narod do te nijeme laživ i sklon pomalo kradjama. Dok nisam sada doživio ove stvari od ljudi. Kažu ti nešto razumiješ, ti se okreneš i vidiš da to nije tačno. Kaže ti nešto što nije povjerljivo. To je nevjerovatno kako je to uzelo maha, ti se ne možeš ni ju kog pouzdati, čast izuzeci-ma. A ovo recimo konkretno u ovom slučaju uradiću, ovo pa ću ovo, ma ne možeš i to uraditi nemoj ni pokušavati. Budi bez brige.
.....

(zajednička diskusija, prekinuto snimanje)

Sjednica je završila sa radom u 20,30 sati.

*“Ja sam protiv da danas
vršimo promjene u
Skupštini. ... Neka
Skupština bira svog šefa,
svog predsjednika.”*

**Magnetofonski snimak 181. sjednice Predsjedništva
Republike Bosne i Hercegovine, održana 24.12.1992.
godine**

Sjednica je počela u 11,00 sati. Sjednicom je predsjedavao Alija Izetbegović.

IZETBEGOVIĆ: Poziva se delegacija da podnese izvještaj. Neka Silajdžić podnese izvještaj ili neka ovlasti nekoga ko će podnijeti izvještaj o tome. A delegacija je, i neka se vrati u Sarajevo. O daljem toku razgovora biće donesene naknade odluke.

PEJANOVIĆ: Za naredno odlučivanje i prisustvo formiraće se nove delegacije, odnosno dogovorićemo se.

PREDSJEDNIK: To je ono što smo prvo zaključili. Drugo, ja sada idem u Ženevu u sutobu ili nedjelju, u nedjelju počinje prva pripremna sjednica, na kojoj prisustvuju Vens, Oven, Tudjman, Boban, ja i moji neki saradnici. Ja ću povesti neophodan broj saradnika - prevodioca, jednog pratioca, nastojaćemo da stvorimo jednu B-H delegaciju. Pripreme za to su u toku.

GANIĆ: Treba naš premijer da radi na tome prije tog sastanka. Da pozove ove u Neumu da pita kako ide.

PEJANOVIĆ: Bilo bi dobro da danas odredimo tu delegaciju, da mi budemo na koordinaciji ovdje.

IZETBEGOVIĆ: Ja idem 26.

AKMADŽIĆ: 26. ja imam ovaj prijem.

IZETBEGOVIĆ: Dobro. A ne bi loše bilo ako imaš kontakta malo da ih zovneš. Dole su dvije tročlane delegacije - jednu sam ja odredio. Oni završavaju svoj posao ovo dan-dva. Oni trebaju za 27. da pripreme mape. Ne bi loše bilo da ih čuješ danas, ako imaš veze. Da zovneš onog dole, neka te povezu, pa čuj kako ide posao. Reci im neka ne zezaju tamo, neka dodju do nekog zajedničkog, do zajedničkih mapa. Bilo bi jako važno.

PEJANOVIĆ: Hoćemo li se onda izjasniti i o ovom predlogu. Da je spremna delegacija, komunikacije će biti loše. Da se obavi posao. Da ima sastav delegacije koji može gore spremno doći.

IZETBEGOVIĆ: Čućemo se 27. o tome. Sada bi jedan mali projekt glasilo tako. **Izetbegović, Silajdžić, Akmadžić, Boban i Pejanović. I još jedan čovjek. I, naravno, Halil. I, vjerovatno, Petković.**

AKMADŽIĆ: Šta ste rekli, ko da bude u delegaciji?

DJURIČIĆ: Boban i Akmadžić, Izetbegović, Silajdžić, Halilović, Petković, Pejanović.

IZETBEGOVIĆ: Ustvari, Izetbegović i Silajdžić. Ja puno ne bolujem od toga, ali...

PEJANOVIĆ: Kad završimo danas sjednicu, ako se sve dogovorimo, onda bi rješenje bilo između člana Predsjedništva i predsjednika Skupštine iz srpskog naroda.

IZETBEGOVIĆ: Dobro, prelazimo li na dnevni red? Dajte da to završimo, imam i ja obaveze.

AKMADŽIĆ: Bilo bi dobro nakon ovog izbora da se položi zakletva i članovi Vlade da polože zakletvu koji su ovdje.

IZETBEGOVIĆ: U pola dvanaest to ćemo obaviti. Kako bi bilo da ih izvedete neka oni obave taj posao. U pola dvanaest.

AKMADŽIĆ: Da mi najprije riješimo pitanje.

IZETBEGOVIĆ: Zar nismo juče?

DJURIČIĆ: Članove Vlade jesmo.

AKMADŽIĆ: Članove Vlade jesmo, ali treba i Miro Lasić da položi zakletvu. Dobro. Juče smo donijeli propise, jutros je izbor članova predsjedništva BiH, predsjednika Skupštine BiH, razrješenje generalnog sekretara Predsjedništva BiH i tekuća pitanja. Mišljenje člana Predsjedništva BiH dr Mirka Pejanovića, Mišljenje Ustavnog suda, Zakon o advokaturi, predstavka 106 muslimanskih intelektualaca o izmjeni člana 4. Ustava BiH. Dakle, šta ovo ostaje u dnevnom redu? Dnevni red je ovakav.

AKMADŽIĆ: Ja predlažem da ...dnevni red odlazak 3 puta 500 ljudi pošto smo mi Hrvati za one...jako da izidju što prije, budući da je Božić. Možemo, ako treba, i parcijalno donijeti odluku.

IZETBEGOVIĆ: Mi smo jako zainteresovani zato iz humanih razloga, međutim, ja mislim da to može stvoriti velike probleme ovdje. U gradu.

AKMADŽIĆ: Ako budemo išli supcesivno, neće stvoriti probleme.

IZETBEGOVIĆ: Možemo li bez odluke stvoriti da odu neki ljudi koji su bolesni, bez stvaranja velikih fama, velikih odluka. Da nadujemo modul da se neki bolesni, ranjeni. Baš iz reda hrvatskog naroda, uoči Božića, da se pusti. Da sad ne kreću Srbi i Muslimani. Neka ode jedan broj Hrvata koji to treba da uradi, koji su bolesni. Da se od toga ne pravi čitava akcija, afera, itd. A da donesemo odluku, ovi će odmah odgovoriti - umjesto 500 traže 20.000 i sve će se i s komplikovati. Ja sam ovdje, naime, mi smo ovdje juče imali predlog, zamolio bih vas da mi to uradimo, ne znam kad ćemo se vidjeti ponovo, nisam siguran. Bojim se da se nećemo vidjeti za daljih 10-12 dana. Bojim se da će to tako biti. Molim vas da uvrstimo još jednu stvar, a to je da ove zamjenike koji nisu sporni, da imenujemo. Ja imam ovdje predlog SDA da se postave neki - to je mjesto zamjenika, prije svega, ministra narodne odbrane. Da tu napravimo rokadu. Zatim, zamjenika ministra saobraćaja i veza, obrazovanja i kulture, socijalne politike. Sve su to mjesta koja ne funkcionišu, jednostavno, vjera, vodoprivrede.

AKMADŽIĆ: Predsjedniče, predlažem da sa svakim ministrom i zamjenikom obavimo razgovor prije nego što ga izaberemo. Imam razloga zato.

PEJANOVIĆ: Predsjedniče, možemo sutra na predlog Vlade da damo saglasnost.

AKMADŽIĆ: Ja bih u seriji izvršio imenovanja zamjenika ministara i potvrdio ovo isto tako. Rekli smo juče da sačekamo do iza nove godine dok se ne vratimo.

IZETBEGOVIĆ: Samo, kad?

HALILOVIĆ: Nećemo se sastati ovdje do 15.januara u ovakvom sastavu.

AKMADŽIĆ: Za 15 dana neće propasti država. Nije imala sedam ministara cijelo vrijeme do sada, pa je opet Vlada radila nešto. Sad što nema 3-4. zamjenika. Zajednički razgovor. Nemojte, ovo je drugo pitanje. Iz pitanja Vlade nemojte da ide bez Vlade. Ja sam i ovaj spisak kompletan Vladin pročitao na Vladi. Nemojte. To je pravo premijera da predloži uz konstatacije sa strankama. Ja od toga neću da odustajem.

HALILOVIĆ: Propada država svaki dan.

GANIĆ: Možemo li to sutra? Da se danas jave premijeru pa da on sutra predloži. Da danas poslije podne se jave njemu na kratko. Da se sutra nadjemo na 5-6. minuta.

GANIĆ: Da se oni jave Akmadžiću. Zajednički razgovor.

AKMADŽIĆ: Hoću prije da porazgovaram sa predsjednikom nego što to dodje na sto. Je li razlog jak?

IZETBEGOVIĆ: Dobro. Naime, može li se to u ova dva dana utanačiti sve? Do subote ujutro do 10-11 sati?

AKMADŽIĆ: Nema problema.

IZETBEGOVIĆ: Ti si čovjek od riječi.

AKMADŽIĆ: Tehničkih problema neće biti.

IZETBEGOVIĆ: Opravdan je razlog da se vidi.

HALILOVIĆ: Mi smo izabrali ministre bez biografije.

AKMADŽIĆ: Nismo bez biografije.

HALILOVIĆ: Jesmo, ministar odbrane ne znam ni kad je rođen, ni gdje je rođen, ni šta je po zanimanju, ništa.

AKMADŽIĆ: Biografija ministra odbrane nalazi se tu i ja sam to rekao. Ustvari, ja sam premijer, to je

IZETBEGOVIĆ: Predsjednik Vlade mora znati ministre s kojima radi. To je jasna stvar, što se tiče nas, mi ako nas interesuje, mi verifikujemo samo Vladu, praktički. Ne moramo svakog ni upoznavati.

HALILOVIĆ: Da vam kažem. Mi moramo biti do kraja principijelni.

AKMADŽIĆ: Ja sam principijelan. Ja hoću da razgovaram sa svakim članom Vlade i sa svakim zamjenikom ministra, a onda će ministar razgovarati sa svojim pomoćnicima, podsekretarima, činovnicima, itd. Ne možemo primati ljude u visoku državnu funkciju a da ne znamo ni ko je.

PEJANOVIĆ: Podsjećam na sinočnji dogovor. Slažem se da Vlada pripremi kompletan prijedlog za sva zamjenička mjesta, da se vodi računa...

AKMADŽIĆ: To uključuje i ovo.

PEJANOVIĆ: Dobro, hvala.

IZETBEGOVIĆ: Stvori se čitava kompozicija. Ovo neće biti moguće riješiti nikako za daljnjih 25 mjeseci, otprilike. Ako trebaš da riješiš jedan slučaj, onda hajmo povuci još jedan slučaj. To sve treba ponovo preračunavati.

AKMADŽIĆ: Predsjedniče, nemojte mene okrivljivati što vi predlažete da promijenite zamjenika ministra odbrane bez mog znanja. To nemojte mene optuživati, molim vas.

IZETBEGOVIĆ: Predlažem to, ali to je jedna stvar. Onda se postavi pitanje kompletnog ispitivanja. Ako imaju gotovi, u redu.

PEJANOVIĆ: Imaju gotovi predloži.

IZETBEGOVIĆ: Ako imaju gotovi, u redu.

PEJANOVIĆ: Imaju, imaju. Samo da se obavijesti ...

IZETBEGOVIĆ: Molim vas, da ga obavijestite danas. Neka čovjek ima vremena da bi mogli eventualno prekosutra, rano ujutro u 9,00 sati ili u pola devet, rano početi tu sjednicu.

AKMADŽIĆ: Prekosutra imamo sjednicu Vlade u 10. Možemo prije toga imati sjednicu oko toga. Ili iza toga. Iza sjednice Vlade.

IZETBEGOVIĆ: Ja se bojim zbog mog putovanja. Ja ću nastojati da taj svoj avion prebacim što kasnije da ide.

.....

IZETBEGOVIĆ: Dakle, idemo li po ovom dnevnom redu? Idemo. Ima li neko primjedbe na dnevni red? Nema niko. Tačka 1. Izbor članova Predsjedništva. *Diskusija g. Izetbegovića, uopšte nije snimljena.*

PEJANOVIĆ: S predlogom koji je iznio g. Akmadžić, slažem se. Predlažem da iznesete i ove druge predloge.

AKMADŽIĆ: Nisam razumio šta je iz srpskog naroda glasanjem.

PEJANOVIĆ: Pogledajte biografije. Predsjedništvo - Tatjana Ljujić-Mijatović, poslanik Skupštine BiH.

AKMADŽIĆ: Da udje u Predsjedništvo?

DJURIČIĆ: Miro Lazović, predsjednik Skupštine.

AKMADŽIĆ: A Tatjana Mijatović je poslanik? Mora se odreći poslaništva.

PEJANOVIĆ: Odriče se automatski. Predlažem da u paketu glasamo.

AKMADŽIĆ: A što u paketu da glasamo?

PEJANOVIĆ: Ne u paketu, nego da iznesemo sve predloge pa da idemo redom na glasanje.

IZETBEGOVIĆ: Izvolite.

AKMADŽIĆ: Prihvatam predlog g. Pejanovića da idemo glasati jedno po jedno.

IZETBEGOVIĆ: Ima li još ko šta da kaže? Dakle, vrši se izbor dva člana Predsjedništva - prvo jednog pa drugog. Naime mislim da nakon popune Predsjedništva sad ovako, otpašće i potreba. Mislim da u tom pravcu treba poslovnik mijenjati.

AKMADŽIĆ: To je zahtjev za izmjenu poslovnika, je li tako?

PEJANOVIĆ: Mislim da trebamo to uraditi kad smo donijeli... *Zajednički razgovor.*

AKMADŽIĆ: Time je odsječena grana na kojoj sjedimo. Bojim se da će biti neophodno donošenje odluka o kojima nećemo imati potreban broj prisutnih ljudi. Inače, u principu se s tim slažem.

PEJANOVIĆ: Dobro, da za iduću sjednicu se pripremi.

AKMADŽIĆ: Slažem se da o ovim pitanjima glasaju. Mislim da nema potrebe mijenjati poslovnik, tim prije što imamo zahtjev g. Fikreta Abdića da se to omogući.

IZETBEGOVIĆ: Baš ne bi trebalo da se omogući. Vidite koliko su to kompleksna pitanja. Imaš stvari u kojima se telefonski ljudi mogu da izjasne, evo recimo konkretno sada izbor ovog čovjeka. To je moguće - jesam za ili protiv. Ali ako je riječ o jednom kompleksnom pitanju, treba razlog za i protiv, ukrstiti argumente pa onda kazati. Inače, kao što znate u svim kolektivnim tijelima je rečeno da se članovi kolektivnih tijela nemaju nikakvih prava van sjednice. U ovom slučaju. Niti se može odlučivati nego samo u sjednici. Zašto? Zato što se smatra da u sjednici...argumenti pa ljudi često i promijene stavove. Ovako mu telefonski kažeš jesili za to i za to, a to je rezultat jedne rasprave od tri sata. On ne zna zašto je. To je krajnja nužda. Da baš ne bi tijelo bilo potpuno paralisano. Medjutim, ako bi mi ovo Predsjedništvo popunili u cijelosti, nama je vjerovatno da imamo kvorum vrlo veliki i trebalo bi da umjesto toga da glasamo, nastojati da imamo uvijek forum u Sarajevu i da takvu politiku vodimo i odlazaka na put i slično da nikada ne bude ispod 6 ljudi tu.

AKMADŽIĆ: Mogu li nešto reći.

PEJANOVIĆ: Ja vežem za naš zaključak koji smo napravili. Da svi budu vezani za Sarajevo. Predlažem, ako danas to ne može, da u skladu s tim vremenom koje smo dali, odlučimo i o promjeni te odredbe.

AKMADŽIĆ: Jedva sam pristao juče da za danas izbor Mile Lasića odložimo. Ja imam još 10 minuta vremena, ja moram ići. Rekao sam da mi je danas Badnjak, da mi je sutra Božić, prekosutra imam prijem HDZ itd. Dajte, molim vas, da to.

IZETBEGOVIĆ: Za člana Predsjedništva, na osnovu datog predloga ovdje, izabere se Miro Lasić. Njegova biografija je ovdje. Inače, malo ga znamo. Bio je ministar u Vladi. Dakle, ko je za? Prema tome, **gospodin Miro Lasić je izabran za člana Predsjedništva**. Dalje, stavljam na glasanje prijedlog da se **umjesto prof. Kecmanovića, člana Predsjedništva, izabere**

gospodja Tatjana Ljujić Mijatović, inače poslanik Skupštine BiH. Njena biografija je takodje data ovdje. Predlagač je SDP.

AKMADŽIĆ: Odmah da kažem slažem se s tim predlogom pod uvjetom da se gospodja Tatjana ogradi od izjave koju je dala u javnosti.

GANIĆ: Ona se ogradila, odmah vam to mogu reći.

PEJANOVIĆ: Nemojte da uslovljavamo to.

AKMADŽIĆ: Protiv sam da političke partije koje daju takva saopćenja ulaze u državnu vlast, a izjavili su da neće ući u državnu vlast. Jer, to je kontradikcija.

GANIĆ: Ako je taj problem jedini, on se da riješiti.

AKMADŽIĆ: Inače, ja tu gospodju ne poznam, nisam je nikada u životu vidio. Mogu biti za.

PEJANOVIĆ: Da taj problem ne potežemo. Ako ga budemo morali potezati, on je širi. Da glasamo.

DJURIČIĆ: Osim toga, **zamrzava joj se članstvo u SDP** čim udje ovdje.

PEJANOVIĆ: Zamrzava se funkcija.

AKMADŽIĆ: Meni to nošenje funkcije ne smeta, smeta mi bilo kakav destruktivan rad u državnim organima.

IZETBEGOVIĆ: Dakle, stavljam ovaj predlog na glasanje. Ja sam zato. Dakle, **proglašavam da je gospodja Tatjana Ljujić-Mijatović, takodje, postala član ovog tijela.** A sad u svojstvu Skupštine. Imamo **prijedlog da se za predsjednika Skupštine**, na upražnjeno mjesto, takodje, izabere **gospodin Miro Lazović**, inače član Skupštine R BiH. Njegovo političko poredjeljenje ne znam niti ovdje piše.

PEJANOVIĆ: On je predsjednik Kluba poslanika SDP.

AKMADŽIĆ: Ja sam protiv da danas vršimo promjene u Skupštini. Da upravo to ostavimo za Skupštinu. Neka Skupština bira svog šefa, svog predsjednika. Inače ne bih imao protiv po funkciji da bude član Predsjedništva. A protiv toga ko će predsjedati Skupštini, neka to odluče poslanici neposredno.

PEJANOVIĆ: Mi smo se juče dogovorili da vršimo funkciju Skupštine i o tim pitanjima.

AKMADŽIĆ: Ja kažem da sam protiv toga.

PEJANOVIĆ: Molim da budemo saglasni u tom predlogu. Inače, možemo se vratiti na početak. Ostanimo dosljedni dogovor u jučerašnjem.

IZETBEGOVIĆ: Još malo razgovora. Ako imamo jedan glas protiv nemamo izbora, molim vas.

AKMADŽIĆ: Molim vas, daću konkretno obrazloženje. Iz SDP smo izabrali člana Predsjedništva, je li tako? Iz SDP da izaberemo i predsjednika Skupštine koji je postao član Predsjedništva, mislim da je malo previše i predlažem da to odložimo i da razmislimo i da to odredi Skupština sama sebi. Neću stvarno razgovarati više o tome. Mogu izaći sada i nećete me vratiti ako izadjem. Neću o tome više razgovarati uopće. Izabrali smo dva člana Predsjedništva - jednoga iz srpskog naroda jednog iz hrvatskog zbog ravnoteže koja postoji ovdje. To može tako ostati i mislim da je dovoljno. Ne znam slaže li se g. Kovač s tim? Hoću da to provjerim.

PEJANOVIĆ: Mi smo taj predlog, dozvolite da vas obavijestim i vjerujte u to. On je uostalom predsjednik jednog i drugog kluba zajedničkog u funkciji Skupštine. Mi smo taj predlog iznijeli prije dva mjeseca. Mi smo ga juče objelodanili ponovo i dogovorili se da to uradimo danas. Ja sam se inače zalagao da Skupština 20. odluči o svemu. Prihvatio sam argumente koje ste imali svi ovdje, posebno ti, da danas obavimo sve to. Molim da na tome ostanemo.

AKMADŽIĆ: Ali se nismo dogovorili da bude Tatjana danas na dnevnom redu za koju smo sad glasali i ja sam glasao zato. Zato što ovo tijelo osposobljavamo da radi.

PEJANOVIĆ: Mi smo se dogovorili da izvršimo popunu predsjedništva i izaberemo predsjednika Skupštine. mi smo to noćas pripremili uz dodatne konsultacije. Mislim, da to možemo i da time ništa ne rušimo. Sve ostaje za verifikaciju na Skupštini. Kako smo juče i rekli. Može se desiti da Skupština ništa ne potvrdi ili da sve potvrdi. I u isti koš stavljamo i predsjednika Skupštine i sve.

AKMADŽIĆ: Ne stavljamo u isti koš, to nije jedno te isto. Mi biramo člana Predsjedništva ovdje. Izabrali smo nedostajuće članove Predsjedništva.

IZETBEGOVIĆ: Mi smo izvršili popunu članova Predsjedništva o ovoj stvari ne postoji saglasnost. Imamo jedan glas manje. Dakle, tu ne možemo izvršiti. Mislim da ne udaramo glavom u zid činjenice su takve kakve jesu.

PEJANOVIĆ: Ja bih molio da ne prelazimo preko toga. Ja sam juče ovo pitanje stavio. Zašto da se to sad ne poštuje. Ja bih molio da se poštuje. Posebno bih molio tebe, Mile. Nemojte da razlog njegovog političkog, da kažem stranačkog, porijekla bude razlog.

AKMADŽIĆ: Ne, ne. Nisam rekao da je to razlog. To je sporedna stvar. Rekao sam Skupština - predsjednik Skupštine nije državni funkcioner koji ima vlast. Vlast ima Skupština. Skupština uvijek može odrediti drugog predsjedavajućeg. To na Zapadu zovu spiker.

PEJANOVIĆ: Mi vršimo funkciju Skupštine. Mi smo se dogovorili juče da riješimo pitanje predsjednika Skupštine. Da kroz to rješavamo i pitanje ravnopravne zastupljenosti Srba na vodećim funkcijama. Ja bih molio da o tome vodimo računa. Nema razloga da se ne glasa. Onda dovodite jučerašnji dogovor, jučerašnje principe i sve što smo dogovorili i moje stanovište, u drugi položaj. Ja to ne bih želio.

AKMADŽIĆ: Neću da koristim pravo koje nemam. Slažem se u subotu u pola devet. Da vidimo to sa političkim partijama.

IZETBEGOVIĆ: Predlažem da ipak, pošto nemamo ovdje saglasnosti, da to ostavimo, ali da to rješavamo u subotu u pola devet na sjednici. Ili da vidimo da li bi to bilo sutra. Prema tome u subotu u pola devet.

KONJICIJA: Da bi prisustvo tri Srbina, predstavnika Srpskog naroda u Predsjedništvu imalo jedan veliki odjek u srpskom narodu, pogotovo zbog toga što su očiti dokazi da kod agresora na području BiH pojavljuje se

AKMADŽIĆ: Bilo bi jako dobro da se o predsjedniku Skupštine na neki način izjasne i zastupnici koji se sastaju. Kad bi se mogli oni vanredno sastati, to bi bilo korisno. To je njihov predsjednik.

KONJICIJA: Što se tiče ...mi smo o tome razgovarali kad je došao predlog SDP više se ne sjećam ko je taj predlog podnio. Ovi su se svi jednoglasno složili.

IZETBEGOVIĆ: Mislim da tu nema nesaglasnosti. *Zajednički razgovor.*

PEJANOVIĆ: Molim sada, zaista, da me razumijete. Mislim da je vrlo bitno politički efekat postići da mi striktno vodimo računa o principu ravnopravnosti i da na tome stalno dobijamo bitku.

Završena sjednica u 12,00 sati.

“Mi ćemo insistirati da potpredsjednik Vlade bude Hadžo Efendić, gospodine Mile Akmadžiću. Od toga mi odustati nećemo. Po cijenu da se sve raspadne u paranparčad.”

Magnetofonski snimak 182. sjednice Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, održana 26. decembra. 1992. godine

Sjednica je počela u 8,30 sati. Sjednicom je predsjedavao Alija Izetbegović, predsjednik Predsjedništva.

.....

PREDSJEDNIK: Da, to su tekuća. Ja sam ovdje imao na dnevnom redu, što mi je juče dato, ne znam je li to uneseno u dnevni red, problem izmjene u Vladi, o ličnosti potpredsjednika Vlade. Umjesto Zlatka Lagumdžije, Hadžo Efendić. To je predlog SDA. Juče je došlo pismeno.

AKMADŽIĆ: Predsjedniče to je meni došlo. Ne slaže se da za dan-dva vršimo izmjene Vlade.

PREDSJEDNIK: Predsjednik se ne slaže da se to stavi na dnevni red. Ja bih to stavio na dnevni red. Da li ćemo izvršiti tu izmjenu, to ćemo vidjeti iz ovoga. Naime, iskreno da vam kažem nemamo jednostavno rezultata. Zlatko se suviše angažuje napolju ništa unutra. Narod gladuje, crkava po istočnoj Bosni. Istočna Bosna nam konačno kaže da nije nigdje ni na koji način zastupljena - ni u Predsjedništvu ni u Vladi, nema ko o njima da se brine. Oni misle kad bi bio neko tu da se brine de. bi to bilo bolje. Ja lično nisam baš ubijedjen da bi bilo znatno bolje, ali oni bi imali barem nekog čovjeka koji će to da gura.

AKMADŽIĆ: Predlažem da onda glasamo o dnevnom redu. Ja sam protiv.

PREDSJEDNIK: Tako da predlažem da se ovo stavi u dnevni red, a da se o tome popriča. Prema tome, ovaj dnevni red kako ga vidite ovdje, uvećan za ovo.

PEJANOVIĆ: Ja imam predlog da pod tekuća pitanja uvrstimo i potrebnu konsultaciju za pripreme delegacije za rad u Ženevi 2. 27. je ispripreman u onoj mjeri u kojoj je to potrebno danas uključujući i tehničke pripreme za putovanja, a u vezi s ovim što ste predložili da raspravljamo o Vladi, ja generalno nemam ništa protiv jer ovdje ima na dnevnom redu pitanje kadrova u Vladi, ali pošto smo prošli put zaključili da u cjelini raspravljamo da bih ja ostavio da Vlada pripremi predlog konsultacije sa svim strankama. Nemam protiv da raspravljamo, ali imam protiv na takav način.

PREDSJEDNIK: Dakle, u dnevnom redu ostaviti ili ne?

LASIĆ: G.predsjedniče, mislim da blago rečeno nije korektno prema predsjedniku Vlade stavljati na dnevni red pitanje potpredsjednika Vlade, ako se predsjednik Vlade ne slaže sa tim pitanjem. Naime, ja bih sa svoje strane htio reći - mi moramo ući u Vladu po paritetnom principu. Pitanje da li uopće iz redova muslimanskog naroda treba da bude još jedan potpredsjednik Vlade. Toliko.

PREDSJEDNIK: Ima li još neko nešto da kaže?

KONJICIJA: Šta je sa zamjenom zarobljenika?

DJURIČIĆ: To je u dnevnom redu.

KONJICIJA: Evo ga dole u tekućim pitanjima. Ja bih to stavio kao prvu tačku.

PREDSJEDNIK: Dakle, staviti na dnevni red pitanje potpredsjednika Vlade, izmjene u ličnosti potpredsjednika Vlade ili ne stavljati? Imamo dosad protivljenje g.Akmađića i g.Pejanovića i Mire.

MIJATOVIĆ: Mislim da bi bilo razumno malo sačekati, što g. Akmađić kaže možda dan-dva, pa se malo iskonsultovati itd.

PREDSJEDNIK: Gospodjo, to je praktički stavljano za mjesec dana. Koliko ja mogu da prosudim nećemo imati kvoruma za

mjesec dana. Zato, inače ne bih ni ja forsirao. Može sljedeće sedmice, ali ne bi prije polovine januar a. načina da ćemo se vidjeti. Možda ćemo poslije Nove godine, ko zna. Do Nove godine, po svoj prilici nećemo. Ali ovdje imamo četiri glasa protiv što znači da ipak taj predlog ne bi mogao da prodje.

HALILOVIĆ: Nadam se predsjedniče da bi o tome trebalo porazgovarati tim više što se radi o jednoj izuzetnoj ličnosti koja je - koja ima visoko mjesto u organizovanju i vodjenju oružane borbe do sada u ovom periodu. To je prva stvar. I druga stvar, sve zajedno bih vas zamolio da imate u vidu da na tom prostoru istočne Bosne oko 300 hiljada ljudi u najtežim uslovima života dovodi se u pitanje čovjek Samo naše odlaganje i otezanje za dan-dva odnosno za 15 ili mjesec dana, kako će to biti, imajte u vidu samo posljedice koje mogu nastupiti. Zar uopšte još nekome treba dokazivati da sektor koji je pokrивao g.Lagumđžija nije funkcionisao. Preuzmite odgovornost pa nemojte....

AKMADŽIĆ: Ja preuzimam odgovornost. Neću dozvoliti, da se vrši izmjena u Vladi bez procedure koja se obavlja za izmjenu Vlade.

PREDSJEDNIK: Imam jedan predlog onda. Molim vas, mi sad imamo popunjeno Predsjedništvo. Ja sam na trenutak zaboravio da mi imamo ipak ovdje kvorum. Ja vas molim da ovo pitanje bude razmotreno, naravno, po redovnoj proceduri, a da ga predsjednik Vlade stavi danas na Vladu, odnosno sutra, da ga razmotri, da ga iznese tamo i da na slijedećoj sjednici ovdje, početkom sljedeće sedmice, da se to pitanje riješi. Uz ponavljanje da SDA insistira na vraćanju, na preuzimanju ponovo svoga mjesta u potpredsjedništvu, naime potpredsjednika Vlade, koje je svoje mjesto ustupila onda u okviru onog tamo pokušaja da se stvori jedna koalicija koja, naravno, kao što ste vidjeli, nije funkcionirala. U ovom dijelu ona nije funkcionirala, naročito jer što se tiče informatike i što se tiče brige o ljudima uopće taj resor po našoj ocjeni nije funkcionirao. Medjutim, predlažem, dakle, da ide u normalnu proceduru, ali da to ne bude nikakva druga polovina januara, da to bude sljedeća sjednica. Dakle, dnevni red bez te dopune stavljam na glasanje.

LASIĆ: Oko izlaganja g. Halilovića da se kaže da osobnost i ličnost g. Hadže Efendića nije ni u jednom trenutku došla u pitanje, da on uživa izuzetno poštovanje.

PREDSJEDNIK: U redu je, mi smo tako i razumjeli.

AKMADŽIĆ: Predsjedniče, molim vas. Niko nije osporavao SDA da u proceduri koja je tekla, g. Hadžo Efendić bude izabran za bilo kojeg ministra. To niko nije osporavao. Niko ni sad ne osporava SDA da unutar Predsjedništva, ako želi, da izvrši izmjenu i da g. Hadžo Efendić dodje i u Predsjedništvo. Međutim, mi smo Vladu konstituirali i ne samo sad, nego biću protiv i u tom narednom tjednu da se prave izmjene takve, a što se tiče izmjena rekao sam za 15 dana se već mogu praviti izmjene, s tim što ćemo se dogovoriti umjesto koga će ko doći, iz kojeg će naroda doći.

PEJANOVIĆ: Mislim da mi nismo ovdje bili usprotivljeni raspravi predlogu koji ima SDA i o ljudima. Ja sam se ovdje saglasio s tim da Vladu mijenjamo uz saglasnost Vlade i njenog predsjednika da se to u pripremi obezbijedi i da to imamo na dnevnom redu sa ocjenama onih koji dolaze i ocjenama onih koji odlaze. Ja sam protiv brzine i parcijalnih promjena koje nisu usaglašene na Vladi. Samo u proceduri to tražim. Drugo, ja bih molio da se primi kao inicijativa i da se na Vladi razmotri pitanje pokrivanja problema izbjeglica. Mi smo osnovali Biro. Mislim da i tu ima problema i da il se može posebnim ministarstvom i boljim kadrovima - jačim kadrovima, taj problem pokriti. Neka se to izuči. To je jedan teški problem i u Republici i van Republike. Dalje, problem funkcionisanja Vlade i grada Sarajeva. Naša inicijativa u vezi s tim, jer grad Sarajevo će takodje imati ovih dana onih teškoća koje vjerovatno vlast neće moći primiti na svoja pleća. Tu sugerišem da predsjednik Vlade, ako može i prije odlaska na put, obavi razgovor sa gradskom Vladom.

AKMADŽIĆ: Već sam ja obavio razgovor sa predsjednikom Grada i predsjednikom Izvršnog odbora Grada, dogovorili smo se neposredno iza praznika da ću ja, oni će najprije doći kod mene da utvrdimo sve - način posjete delegacije moje delegaciji Grada Sarajeva koja će uslijediti neposredno nakon mog povratka iz Ženeve, a sinoć sam obavio razgovore, doduše ne: u punoj oficijelnosti, ali sam vodio razgovor sa dvojicom ovih predsjednika Grada. Nema ništa alarmantno po njima ali vidjećemo kad se ja vratim.

PEJANOVIĆ: Ja bih predložio, osim ovoga što sam za Ženevu, predsjedniče, da se u tekućim pitanjima oglasimo oko protesta ili zahtjeva UNPROFOR-u da se dopremi hrana u Žepu. Tamo je situacija takva, ja sam se juče dodatno obavijestio. Dolazili su i neki ljudi da možemo moralno ...svi.

PREDSJEDNIK: Dobro, to bi mogli, eventualno.

PEJANOVIĆ: Imamo šanse da se borimo.

PREDSJEDNIK: Dakle, pored ovoga, ima predlog o tome o hitnoj izmjeni dva vodeća čovjeka u TV Sarajevo. Postoji prijedlog ovdje kod mene i molim da se to isto danas razmotri. Da se na mjesto predsjednika Poslovnog odbora imenuje g. Mufid Memija umjesto Mehmeda Agovića, a umjesto glavnog urednika sadašnjeg da se imenuje Zdenko Vranješ. U ovom pogledu postoji saglasnost g. Mile Akmadžića da se ovo, za ovakvu promjenu, nismo razgovarali o tome da li to ide u dnevni red, ali pošto u tom pogledu postoji saglasnost, ja bih molio da se to uključi u dnevni red na kraju u tačku 6. ili 7. pa ćemo o toj stvari još malo popričati.

GANIĆ: Ja sam zato da se ove stvari koje su predložene uključe u dnevni red. Medjutim, htio bih samo predsjednika Vlade da podsjetim - kad je predsjednik Vlade nama dostavio spisak članova Vlade, ja nisam shvatio da je to konačno, ja sam shvatio da je to jedna dinamička promjena pa ako dodje koji ministar, ako se ukaže potreba, da se mogu ministri mijenjati i dodavati. Medjutim, u medjuvremenu, jednostavno je moj kabinet blokiran sa zahtjevima iz istočne Bosne pa bih predložio da se onda članovi Predsjedništva ako ne možemo danas da završimo neke promjene, dodatno neki angažuju na tom pitanju. Jer, kažu da, čuo sam, večeras su opet neka djeca stradala tame, smrznala se u toku noći (to mi neko reče sad na hodniku). Tamo ima negdje oko 10 hiljada ljudi koji lutaju po šumama. Negdje kod Vlasenice i u pećinama. I sad sa UNPROFOROM je to samo neko dopisivanje. Istovremeno kažu da u Goraždu imaju dodatne probleme. Onda bih vidio kako da se formira, šta da radimo. Jer, tamo imamo skoro blizu pola miliona ljudi koji imaju status izbjeglica. Nešto je alarmantno. Imam utisak da će biti blokirana zgrada Predsjedništva, imam neke informacije, od tih ljudi koji su porijeklom iz tog kraja. A imam utisak da će Predsjednik Vlade biti još dan-dva pošto ima i on obaveze, i onda ne znam ko će biti ovdje za Novu godinu. Tako da se mora odrediti ko će se na neki način još dodatno angažovati dok mi ne riješimo ove probleme.

AKMADŽIĆ: Vlada će imati kvorum i sve što se Vlade tiče.

PREDSJEDNIK: U svakom slučaju danas dnevni red ne ide, ali mislim da bi isto tako trebalo dati ovaj hitniji tretman. To znači ne treba otežati sa nekakvih 15 dana. Neka se stavi u normalnu proceduru. A to znači da bi moglo biti u toku sljedeće sedmice. Imajte u vidu hitnost pitanja. Molim vas da ne bi na dnevni red izgubili dva sata, imamo sat i po za ovu sjednicu. Molim vas, je li ovo dnevni red? Ima li još neko predloga za dnevni red?

PEJANOVIĆ: Nemam predloga samo ovo oko TV. Nemam ništa protiv da ide u dnevni red, ali imam protiv da mi odlučujemo ad hoc. Mislim da nismo dobili ni pismeni predlog, ni obrazloženje da bi se mogli odlučiti. Nije bilo na Komisiji. Ja lično se nisam detaljnije obavijestio o jednom problemu koji su imali dolje kadrovi srpske nacionalnosti. Najavili su mi razgovor. Nije vezan za kadrovske probleme, ali je vezan za druge.

PREDSJEDNIK: Dobro, ja bih vas zamolio ovo - neka udje u dnevni red pa ćemo to u raspravi.

PEJANOVIĆ: Ja ću pristati da udje u dnevni red, ali upozoravam na ovo.

PREDSJEDNIK: Ja sam ovdje pozvao i g-dju Amilu Omersoftić, jer se raspravlja o ovom pitanju. Ima jedna točka koja se tiče izbjeglica. Prelazimo na rad po dnevnom redu. Tačka 1. Razrješenje generalnog sekretara Predsjedništva RBiH. Molim vas, možemo li neke stvari koje nisu sporne prelaziti brzo. Vi znate da je to uslijedilo iz poznatih razloga. Razrješavamo li generalnog sekretara? Hvala velika. Mislim da tu nema spornih stvari.

AKMADŽIĆ: Uz konstataciju da to mjesto pripada HDZ ubuduće. Po dogovoru.

PEJANOVIĆ: Ja bih molio da to ostavimo otvorenim kome pripada i kako ćemo to riješiti.

AKMADŽIĆ: To mjesto pripada HDZ - pripadalo je i do sada.

PEJANOVIĆ: Da ostavimo otvorenim jer to je tada tako bilo. Sad je rat i nova situacija.

AKMADŽIĆ: Ne, ne, nema nova situacija.

PREDSJEDNIK: Najvjerojatnije tako bi bilo, ali sad se raspravlja pitanje razrješenja. Prije svega, jesmo li razriješili generalnog sekretara? Jesmo. Hvala velika generalni sekretare, dobro si vršio svoj posao.

PEJANOVIĆ: Neka je sa srećom.

.....

PREDSJEDNIK: Glavni urednik Radija je Srbin.

PEJANOVIĆ: Ja bih ovako. Ja sam sa g.Ključićem i Fikretom bio na TV svojevremeno i tada i poslije se otvorio problem, pored

ostalog, od drugih ocjena o petokolonaštvu. I to se uglavnom o...srpskim kadrovima koji tamo rade. Ja sam tada njima rekao da je TV jedan od temelja državnosti BiH i da treba čuvati njihovo zajedničko učešće u proizvodnji programa i oni su se složili. Medjutim, u prošloj pauzi Ženeve tražili su sa mnom razgovor jedan broj kadrova s TV, nije samo srpskog, ali većina njih - ima iz hrvatskog i muslimanskog. Oni imaju problema - od uslova rada do nekih odnosa. Ja prvo nisam zato da odlučujemo ad hoc i brzo bez izvještaja o tome kako su prethodnici uradili svoj posao i ocjene o tome ni za jednu državnu funkciju i ni za jednu javnu kuću u Republici. Zaista nisam. To se može u jednoj rečenici kazati- dvije-pet-deset ko priprema predlog. Nisam protiv stranačkih dogovora, ali bih molio, ako se može odložiti, da obavimo ovaj razgovor i da obezbijedim odgovor na pitanje učešća i ravnopravnosti srpskih kadrova na TV. Samo je to razlog zbeg čega... Ja znam da oni imaju teškoće gdje im država nije pomogla, da su zatvoreni, da ni jedna ekipa nije izašla vani da snima, da su jako nezadovoljni u Zenici, Mostaru naročito u Tuzli zbog toga. Dobro, to je problem i blokade Sarajeva itd. Molio bih za nekoliko dana da se to odloži.

PREDSJEDNIK: Ja predlažem da se danas o tome donese odluka, jer na kraju krajeva, kako sam rekao, možemo mijenjati ljude. Da probamo. S ovom garniturom smo išli nekih pola godine i više. Naime, ima krupnih zamjerki. Rekao sam kakvi su odjeci napolju, ja lično ne dijelim baš to mišljenje, mada ima nekih čudnih stvari. Ima nekih čudnih stvari, intervjua, čudnih poruka povremeno bude. Što se mene lično tiče ja sam tumačio nekom slobodom da se konfrontiraju mišljenja. Koliko je vrijeme za slobodu baš onoliko sada, to je druga stvar, u ovom ratnom vremenu. Ima morbidnih filmova, jednostavno krajnjeg nedostatka. Preksinoć sam, recimo, poletio i isključio TV jer je prikazivao jedan užasan film o stradanjima Jevreja. Pa čitav dan čujemo o klanju i ubijanju i naveče trebam još dva sata da provedem da gledam logore ponovo. Mislim, toliko nedostatak osjećanja za stvari. Da stave Paja Patka tamo, ako ništa drugo, oni filmove tamo. I nekoliko puta sam im poručivao da to ne rade. To je krajnja ili nepažnja ili šta. Onog momenta sam čak i pomislio da je to pokušaj da se dotuče onaj narod. Sjede u hladnim prostorijama čitav dan, čuju o ubijanju, ne zna gdje su mu dragi i mili i sad mu da tamo film o nestajanju kako im tamo rastavljaju ljude, ženu i djecu i ubijaju. Ne znam, imam utisak da je na stranu ratna šema, ali toliko nemati smisla. Mislim da zbog toga bi trebalo uraditi. Uostalom, mi postavljamo njihove kolege. Vranješ je tamo do sada bio novinar, Mufid je bio novinar. Neka probaju malo drugi da odrade jednu šemu koja je bliža ratnoj situaciji ovoj u tom smislu da će malo pokušati da podigne moral ljudi. I one naveče „Drugi o

nama". Sve što TV izradi za sat-dva vremenski nekog optimizma, oni pomoću onog „Drugi o nama“ lijepo dadnu novinare koji govore kako to nije tako, kako je BiH pobijedjena, kako se uzalud borimo, itd. Način - sloboda koja je po mom mišljenju pogrešno shvaćena i u pogrešno vrijeme.

PEJANOVIĆ: Ja bih upravo to volio, predsjedniče. Da čujem ovdje izvještaj direktora TV i da čujemo mišljenja o dosadašnjem radu. Da mu izvještaj prihvatimo ili ne prihvatimo, da donesemo odluku da se postave novi kadrovi.

PREDSJEDNIK: Ja stavljam ovaj predlog na glasanje. Molim vas da idemo na hitnu promjenu.

PEJANOVIĆ: Ja razumijem da možemo i glasati. Ja iznosim argumente da bi mogli sa, mirnije glasati i imati veće efekte za nekoliko dana. Molim i za ovaj razgovor. Mislim da bi u imenovanju ljudi trebalo obezbijediti to neko naše sveto trojstvo iz više razloga, a ja molim predsjedniče, bojim se da ovako, ako ne provedemo proceduru, može izazvati kod njih pometnju i može doći do osipanja kadrova koji nam je jako dragocijen.

AKMADŽIĆ: Do osipanja kadrova je već došlo, sad ih treba skupljati ponovo. Ja mislim, ne znam da li raspoložem točnim podatkom, ali mislim da je neposredno pred napad na Otes TV upravo snimila sve te rovove i sva ta mjesta gdje se vojska nalazi, gdje se ne nalazi. Meni kažu da je to uveliko pomoglo ovakvom stradanju na Otesu. Upravo dužnost direktora i glavnog i odgovornog urednika šta će ići uključujući i ovo što ste Vi rekli oko drugi o nama itd. Tu treba praviti selekciju. Pozitivnu selekciju. Mislim da sve prihvatam ovo što je g.Pejanović rekao. Ne znam da li baš TV da li je nekad direktor TV predsjedništvu podnosio izvještaj o radu ili Skupštini?

PEJANOVIĆ: Onaj koga imenuje njemu podnosi izvještaj.

AKMADŽIĆ: Mislim da ova dva imenovanja možemo, ne povredjujući ili ne uskraćujući prava nikako srpskom narodu pogotovo ako je glavni urednik na Radiju, onda je to sveto trojstvo i neka tako bude.

PEJANOVIĆ: Ja bih morao da konsultujem kadrove dole koji su u odgovornosti za vršenje javnih funkcija srpskog naroda i ja molim nekoliko dana.

KONJICIJA: Grupa poslanika koja se gore srijedom sastaje, na njihovom sastanku, bilo je ozbiljnih primjedbi na rad TV i Radija.

Ja sam lično dva puta čak i telefonom pozivao direktora Agovića. On je rekao molim vas, pošaljite nam primjedbe pa ćemo ih mi razmotriti i ako smatramo da su opravdane, uvažiti. Mada sam ga ja zvao da dodje medju poslanike i da porazgovara, da čuje primjedbe. Tu je tridesetak ljudi pa da čuje 30 ljudi i njihove sugestije. Upravo je bilo prigovora tada da su na TV snimali pojedina vojna područja koja, de facto informativno mogu koristiti agresoru. On nije se odazvao, evo i Avde svjedoka, tri puta nas je odbio nije htio da odgovori. Mislim da je to neozbiljno, jer ja sam ga ipak nazivao u funkciji predsjednika Vijeća gradjana i s obzirom da Mariofila nije bilo, da je on bio tada u funkciji zamjenika predsjednika Skupštine, bio je red da se dodje. I ja predlažem da mi glasamo i mislim da, ako ništa, mjesec dana će se opet otegnuti ova stvar. Ljudi, mi smo u ratu.

PEJANOVIĆ: Molim vas, prof. upravo što vi govorite o izvještaju, ja ponovo insistiram da se podnese izvještaj, da se usvoji izvještaj, da se izvrši smjena i da se onda postave novi ljudi. Drugo, tražim nekoliko dana da obavim razgovor sa kadrovima koji obavljaju tamo uredničke funkcije iz srpskog naroda, koji su oni tražili već, da bih obezbijedio ono čega se plašim. Treće, mislim da je bila praksa i ostaje, pošto su ranije to drugi organi odlučivali a sad odlučuje Skupština u redovnom sazivu, sad mi u odmjeni Skupštine, da se u formiranju predloga odnosno u glasanju o predlogu obezbjedjuje mišljenje kolegija njihovog. Ne obavezuje, ali se obezbjedjuje. Sa stanovišta stručnosti itd. itd. Mislim da mi nemamo razloga da za dva-tri dana ili pet dana sad ne čujemo taj izvještaj. I ne obezbjedimo sve te pretpostavke da odlučimo sa punom odgovornošću. Prije svega, i ja.

PREDSJEDNIK: Naime, mi treba da gajimo u odlučivanju jedan metod usaglašavanja stavova, ali usaglašavanje stavova, kao što piše u Poslovniku, isključuje nakon što smo ukrstili argumente, razloge da se opredijelimo da glasanjem neke stvari riješimo. Neke stvari konačno treba rješavati. Ja od ovog izvještaja puno ne očekujem. Neće oni o sebi pisati loše. Reći će manje-više tehničke probleme koje su imali, koji su poznati. Ali, situacija zahtijeva hitan postupak a ne vidimo ga skoro. Prema tome, predlažem da ovo pitanje riješimo glasanjem. Tim prije što to nije...

KONJICIJA: Da li nije dovoljan razlog samo to što se nije odazvao meni i grupi od 30 poslanika koji su ga zvali. Evo, to je dovoljan razlog da se smijeni.

AKMADŽIĆ: To je i dovoljan razlog da se i mene smijeni s mjesta predsjednika Vlade a ne direktora Televizije.

PREDSJEDNIK: Mi smo pružili nekakvu demokratsku šansu. Vi znate kako je došlo do postavljanja ljudi. Eto, hajte vi kažete koga hoćete. Medjutim, rat je krenuo. To je bilo neposredno pred rat. Ili je čak rat već bio počeo. Medjutim,

LASIĆ: Predsjedniče, ja bih samo htio pitati nešto. Što se tiče ova dva imena profesionalno...tu nema problema. Jedino sad bih ja pitao na mjesto na koje se predlaže Mufid Memija je li bio predstavnik muslimanskog naroda?

PREDSJEDNIK: Jeste.

LASIĆ: To za mene ne bi bilo sporno.

PREDSJEDNIK: Bio je Mehmed Agović, umjesto njega Mufid Memija.

LASIĆ: A ko je bio glavni urednik?

PREDSJEDNIK: Glavni urednik bio je Nedim Lončarević, takodje Musliman, dolazi Hrvat Vranješ.

LASIĆ: Jedino bi trebalo voditi, kod nekih ovakvih postavljenja, računa o tome da se uvijek postave predstavnici tri naroda.

PREDSJEDNIK: Ne diramo to. Naime, ovdje vršimo izmjenu pozicija srpskog predstavnika, odnosno pripadnik srpskog naroda ostaje na Radiju.

LASIĆ: Ima li na TV predstavnik srpskog naroda?

PREDSJEDNIK: Jedan od glavnih urednika je. Zajednički razgovor Ovdje imaju dva, ne tri mjesta što se tiče Televizije. Naime, što se tiče TV ima glavni urednik.

AKMADŽIĆ: Imaju tri mjesta, predsjedniče. Ima generalni direktor i predsjednik Poslovnog odbora TV i dva glavna i odgovorna urednika. Jedan na Radiju jedan na Televiziji.

PEJANOVIĆ: I direktor Radija ima, takodje.

AKMADŽIĆ: Dobro, a ja govorim o ovome.

PEJANOVIĆ: Uzimaju se zajedno, pa se uvijek zajedno rješavaju, uzimaju u cjelini. Ali molim vas, ja ne sporim da mi damo i teže ocjene u nekim stvarima za RTV. Ja o tome neću danas da govorim. Ali nemojte da preskočimo da dobijemo izvještaj od onih

ljudi koji su imali naše povjerenje i da mi taj izvještaj ocijenimo onako kako mi mislimo. I da onda njih opozovemo a druge postavimo. I pri tome tražim da se riješi i ovo pitanje zastupljenosti srpskog naroda. Mislim da ćemo time postići veći efekat. U pet dana ne gori, ne gori ni u deset.

PREDSJEDNIK: Radi naše informacije, gdje se nalazi predstavnik srpskog naroda.

MUFTIĆ: Veliki broj novinara je otišao da radi za „srbu“ i Srbi koji su ostali na TV su zaista ljudi koji nisu potpali ni pod jedno od tih iskušenja i nisu se odazvali na pozive. Dakle, oni u tom ljudskom smislu zaista...

PREDSJEDNIK: Nije riječ o tome kako se oni ponašaju, ja nisam pitao to nego gdje se nalazi sada - koje je od odgovornih mjesta gdje se nalazi Srbin?

MUFTIĆ: Glavni i odgovorni urednik Radija Milenko Vočkić. I glavni urednik B-H pressa. Znači, Radio - glavni i odgovorni urednik, Televizija - glavni i odgovorni urednik Hrvat, generalni i odgovorni urednik RTV - Musliman. Mislim da je to zastupljeno.

PEJANOVIĆ: Ja vas molim iz proceduralnih razloga da sačekamo izvještaj. Predloge ne dovodim u pitanje, o njima se danas ne izjašnjavam. Tražim da se podnese izvještaj, da se smijeni i da se vidi ovo pitanje zastupljenosti Srba na rukovodnim funkcijama u RTV ne samo TV. Jer je to jedna kuća, jedan medij.

PREDSJEDNIK: Rekosmo, ja sam radi naše informacije tražio: glavni i odgovorni urednik Radija je pripadnik srpskog naroda, g. Vočkić. Dobili smo taj odgovor. Glavni i odgovorni urednik TV je Hrvat, generalni direktor, odnosno predsjednik Poslovnog odbora je Musliman.

PEJANOVIĆ: Ranije je otprilike bilo ovako. Ako je direktor TV iz jednog naroda, onda je glavni urednik iz drugog i onda je direktor Radija iz trećeg. Otprilike se uvijek njegovalo.

AKMADŽIĆ: Tako je i sada.

PEJANOVIĆ: Nije sada.

PREDSJEDNIK: Mislim da je važniji položaj. Možemo izvršiti tu rokadu.

PEJANOVIĆ: Ja bih htio da dobijemo izvještaj. Da izaberemo nove i da novim riješimo pitanje zastupljenosti.

AKMADŽIĆ: Iz razloga koje je g. Pejanović sad naznačio i naveo, o tom svetom trojstvu da je direktor iz jednog naroda, glavni urednici iz drugog, ja insistiram da se imenuje, da se upravo to poštuje prema hrvatskom narodu što sad nije slučaj. Zato insistiram da se izvrši ovo imenovanje iz tih razloga. I ne znam, ovdje nema tih ljudi koji su ranije, da ne kažem predstavljali hrvatski narod, ali ne znam kako su mogli dozvoliti da do tog dodje. To već nije uradjeno.

PEJANOVIĆ: Ja insistiram na izvještaju.

AKMADŽIĆ: Ne treba nam izvještaj da Hrvati imaju svoje mjesto koje im pripada. Ne treba izvještaj zato g. Pejanoviću.

PEJANOVIĆ: Hoću izvještaj za dosadašnji rad.

GANIĆ: Ja tražim konsultaciju. Ova naša delegacija koja pregovara na aerodromu...Medjutim, u blizini aerodroma postavljena je prepreka na putu. To su, kaže Šiber da su četnici blokkirali put i sad mora, da bi se otišlo na aerodrom, da se ide tamo, da se obilazi to i ulazi se u jedan dio teritorije koji oni kontrolišu. Šiber smatra da to nije bezbjedno i traži od Morijona, pošto je taj put pripadao UN da se ta prepreka skloni da bi on išao na ovaj razgovor dole. I sad , šta da tražim. Poslao je moju sekretaricu.

PREDSJEDNIK: Na onoj redovnoj ruti, je li?

GANIĆ: Jeste.

HALILOVIĆ: Postoji uslov da se neće ići na pregovore dok se to ne skloni.

PREDSJEDNIK: Mislim da se mora uspostaviti status evo. Kakav je bio. Što se tiče puta. Bez toga nema odlaska. Ko zna kako je sad tu. Molim te, pošto hoćemo mi da glasamo o ovoj stvari, tvoj glas za šta je?

GANIĆ: Što se tiče ovog, Mirko može analizirati izvještaj, ali problem je ovdje što mi ne možemo ništa završiti na vrijeme.

PEJANOVIĆ: Nemojte da nas plašite sa vremenom.

PREDSJEDNIK: Ja bih isto tako zamolio da mi inače...

PEJANOVIĆ: Neću da ništa razrješavamo bez računa da se položi ovdje. To je moje. Drugo, molim da obavim razgovor koji je tražen od mene, nisam ga obavio jer nisam bio tu. Pretpostavljam da može koristiti našem jedinstvu i izvršenju plana...

AKMADŽIĆ: Da li se slažeš da na jedno od ta tri mjesta treba da bude Hrvat.

PEJANOVIĆ: Nisam to uopšte i našem jedinstvu u izvršenju plana...Televiziju.

AKMADŽIĆ: G. Pejanoviću mogu li ja reći. Da li se slažeš da jedno od ta tri mjesta treba da bude Hrvat?

PEJANOVIĆ: Nisam to uopšte dovodio u pitanje, naprotiv.

PREDSJEDNIK: Ispravka jedne grube greške. Ako hoćete, jedna korekcija.

AKMADŽIĆ: Prema tome, nije u pitanju izvještaj. Ja čak ne postavljam pitanje dobrog rada g.Nedima Lončarevića, konkretno. Uopće ne dovodim to u pitanje. Ja dovodim u pitanje ono što kažemo iz ovih naših korektnih, fer odnosa medjunacionalnih.

PREDSJEDNIK: Mislim da se ove promjene tiču. **Da se smjenjuje neki Srbin, onda bi shvatio tu stvar. Medjutim, očigledno status evo u tom pogledu ostaje. A kao što je poznato na TV su srpski kadrovi dobro zastupljeni brojčano - srazmjerno daleko više, daleko više - medju novinarima, itd.** Prema tome, ova promjena ne zadire u to. Ja bih vas razumio da se sad smjenjuje neki Srbin. **To je, ako moramo govoriti o tim nacionalnim terminima, ovo je naš na neki način muslimansko-hrvatski problem bio.** Podjela ova. Inače, srpski kadrovi zadržavaju pozicije koje su imali kakve god su one bile. S druge strane, potrudicu se pa ću vam donijeti jednu malu diskusiju sa donjeg doma engleskog. Tu svako uzme riječ jednom-dva puta i kaže svoj stav. Ne uzima 17 puta riječ da dokazuje svoj stav. Molim vas da kažete vaše argumente i da pre-pustite da se odluka donese. Ovako traju sjednice beskonačno dugo i onda smo nesposobni za nastavak rada kasnije - po pet sati. Vi kažete da je vaše mišljenje da to treba da ide na javnu diskusiju. Ako ovdje 8 vas ili 6 bude mislilo da ne treba da ide na javnu diskusiju, onda ne treba da ide na javnu diskusiju i mirna Bosna. Jer, na kraju krajeva, politika nije matematika i ne možemo sad sabrati to. Moramo vratiti kako će većina procijeniti ovdje. Je li zaista ovdje nužno da se sačeka Agovićev izvještaj da bi se donijele ovakve odluke.

KONJICIJA: Dozvolite, ja poštivam svačiji autoritet, ali bih molio da poštivati i autoritet mene i 30 poslanika. Ako se tri puta g. Agović nije našao za vrijedno da se...

PREDSJEDNIK: Abdulah, čuli smo to i zamolio bih te da dva puta ne diskutujemo.

KONJICIJA: Dovoljan je argument poštivanja autoriteta i funkcije.

PREDSJEDNIK: Čitao sam izvještaj sa donjeg doma. Svako kaže ja sam sto, mislim to i to - glasanje, prosudjivanje - idemo dalje. Nema ubjedjivanja do iscrpljenosti kao što je bilo. Hvala Bogu kod nas to nije bilo, ali jednom prilikom kad smo ovdje bili sa Pelivanom, ja koji se dobro kontroliram, bacio sam naočale i malte se nisu razbile, jer je o jednoj stvari 17 puta bilo govora. Dodžavola više. I to 17 puta isti argument. Ima da se uvaži taj argument. Nemojte na to ići. S druge strane da se dogovorimo da niko nikom ovdje ne zamjera što će glasati drugačije. To ne smatramo mi sada, ako budemo glasali ovdje, izdvoji g. Pejanović glas i još poneko, da se to ne zamjera. Ima drugačije mišljenje o ovoj stvari i mirna Bosna. Nećemo ništa tu, niko nikom ne treba da zamjera, da smo se razišli u nekom pitanju, a da već slijedeće pitanje ne moramo zaključiti saglasno. Ne moramo se u svemu složiti, ljudi.

PEJANOVIĆ: Naravno. Htio bih predsjedniče da se izbjegne da se ljudi povrijede da njihov izvještaj nismo saslušali. Jer oni su u ratu sa nama zajedno bili i mi sa njima. Kako god su radili može biti loše, može biti manje loše. zato im kažemo jer moramo tu praksu njegovati kao praksu. Ja molim to. To je moj zahtjev bio i on se samo kosi sa nekoliko dana vremena. A vi. svi ovdje smatrate da gori.

PREDSJEDNIK: Mislim da svi moraju imati slobodu da ovdje glasaju kako hoće, da se niko ne ljuti.

PEJANOVIĆ: A ja lično sam molio i ovo drugo. Mislim da bi koristilo. Ali dobro, kako vi mislite, ako mislite da je danas preče neka se glasa. Možda su mogli izabrati glavnog urednika, a da direktora TV ostavimo da onaj odnese izvještaj, smijeni se i novi se postavi. Ja ću do tada obaviti ovaj razgovor, obezbijediti i ovo treće, proglašićemo i onda ćemo biti na izvjestan način u javnosti mirni.

HALILOVIĆ: Mogu li samo par rečenica mada znam da sam kao „biber po pilavu“. Prvo izvještaj o radu TV je prisutan u javnosti

svaki dan. Mislim da je on jasan kao suza. što se pripadnika Armije tiče ja ću vam reći jedno opšte mišljenje koje je (90% pripadnika Armije) a to je da bi TV BiH trebala biti naš šesti Korpus u smislu borbe protiv agresora. Ona je za sada u funkciji i ovako kažu: da nam više „Srna“ pomaže sa svojim izvještajima nego što to čini TV BiH. Mi se s ovim problemom bavimo od početka. Sve naše zahtjeve i sve primjedbe na tu temu nikada nisu bile prihvaćene. Bile su zaista uljudno saslušane, a nikad nisu bile prihvaćene. Prva četiri mjeseca koristio se termin zaraćenih strana, da bi nakon toga počeli nešto malo raditi. Uglavnom, u funkciji onemaganja oružane borbe. Ovdje ne treba ni jednog trenutka dovoditi u pitanje. Ja samo vam kažem da će jednog dana doći vrijeme da se za takvu vrstu opstrukcije odgovara. Zasad vam to ne mogu reći. Ima nekih stvari koje su činjenice. **Nakon prve mobilizacije povećao se broj zaposlenih sa 380 na 1.400 ljudi. Na TV BiH. Pokriveno radnim obavezama itd. Jednog dana će se zato vještati.**

PEJANOVIĆ: Ja zbog toga i govorim.

HALILOVIĆ: Tu je trebalo praviti odgovornost ovog Predsjedništva. Što to nismo mnogo ranije napravili, prije 7-8 mjeseci.

AKMADŽIĆ: Ja vas molim, pošto ovdje ima još 2 točke o dnevnom redu gdje sam zainteresiran, a ja sam odložio sjednicu Vlade za pola sata, moram ići, dajte da izvršimo glasovanje oko ovoga.

PREDSJEDNIK: Koliko mogu da procijenim, ovdje postoji jedna znatna većina zato da se izvrši ta promjena. Ja ovo pitanje stavljam na glasanje. Prema tome, ko je zato da se na mjesto predsjednika Poslovnog odbora Radio-televizije BiH, umjesto Mehmeda Agovića stavi Muhid Memija, a umjesto Nedima Lončarevića Zdenko Vranješ.

AKMADŽIĆ: Ja i Miro Lasić je ostavio pismo da je i on.

PREDSJEDNIK: Ko je zato? Za to su 6 članova. Ko je protiv? Dva uzdržana. Ovo je odluka donesena sa 6: 2 uzdržana glasa.

PEJANOVIĆ: Ja ću biti protiv zato što niste uvažili da se podnese ...prethodni.

MIJATOVIĆ: Ja sam uzdržana.

PREDSJEDNIK: Jedan protiv, jedan uzdržan, hvala. Imamo dalje problem zamjenjivanja predsjednika Predsjedništva BiH za vrijeme službenog puta. Ako nemate protiv, ja bih da me zamjenjuje g. Ejup Ganić.

MILE AKMADŽIĆ: Ja imam protiv. Predlažem da vas zamjenjuje: g. Miro Lasić. A ja ću u Vladi reći da me zamjenjuje g. Hakija Turajlić.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da to nije praktično rješenje zato što je Miro Lasić došao tek ovdje.

AKMADŽIĆ: Svejedno, zna predsjedati sjednicom. Predsjedništvo odlučuje kolektivno. Zna predsjedati sjednicom.

PREDSJEDNIK: Dakle moj je predlog g.Ganić. Milin predlog je g.Lasić. Stavljam predloge na glasanje oko toga

PEJANOVIĆ: Kojim redom je po Poslovniku?

PREDSJEDNIK: Ima li tamo u poslovniku?

AKMADŽIĆ: Ne piše, nego se određuje na sjednici.

PREDSJEDNIK: Određuje se na sjednici.

AKMADŽIĆ: Sigurno je tako ne trebate donositi poslovnik.

PREDSJEDNIK: Ne treba, jer onda se postavlja pitanje od kad počinje abeceda.

AKMADŽIĆ: Abeceda je da cijelo vrijeme imate zamjenika koji Vas zamjenjuje kad ste vi u Sarajevu. Vi možete biti negdje, a treba donijeti neku odluku. To ide redosljedom. A kad idete u inozemstvo, onda se određuje ko će zamjenjivati.

PREDSJEDNIK: Ja mislim da su ovo vremena vrlo ozbiljna gdje treba dobro znati situaciju ovdje. Mislim da je Lasić novajlija u svakom pogledu i da bi trebalo da to bude prof.Ganić. Molim vas da se oko toga izjasnite.

PEJANOVIĆ: Trebalo bi uvesti praksu da svaki drugi put neko zamjenjuje. Tu je Ejup sticanjem okolnosti do sada stalno zamjenjivao, pa je to izazvalo malo i teškoća, znate. Vjerovatno treba izbjenuti. Da je on stalni zamjenik. Ovaj put neka bude Ganić, ali da se svaki put mijenja.

MIJATOVIĆ: Da bude praksa da se mijenja.

PEJANOVIĆ: A lično mislim ako možete usaglasiti predsjednik Vlade i predsjedništva da u Vladi ovako u Predsjedništvu onako, da se time ne bavimo.

PREDSJEDNIK: Nije to toliko važno pitanje. Mada ovdje da je bilo ko drugi sada trenutno, da je kandidat neko kome je prva sjednica. Poslije nekoliko sjednica možda bi to bilo moguće, ali ovako ne znam koliko je to praktično.

PEJANOVIĆ: Prema tome, molim vas, sjednica neće ni biti nego će biti dežuranje.

PREDSJEDNIK: Biće sjednica. Naime čini se da hoće. Sa 6 ljudi se mogu donositi odluke. Ali sad imamo...

PEJANOVIĆ: Neće biti trojica. Sefer ide.

PREDSJEDNIK: Prvi je u petak. Znači, ova četiri dana. Nemojte krenuti prije 1. Ja sam još uvijek na poslu, a moja sjednica je sutra. Prema tome, možete i vi krenuti.

PEJANOVIĆ: Vi imate avion riješen, a mi da li ćemo uopšte imati avion.

PREDSJEDNIK: Nemam avion. Imam naveče redovnu liniju.

AKMADŽIĆ: Mi trebamo isto imati avion, predsjedniče.

PREDSJEDNIK: Rezervišite na vrijeme. Meni su rezervisali na 6 sati večeras.

PEJANOVIĆ: Problem su božićni i novogodišnji praznici. Teško je dobiti mjesta.

PREDSJEDNIK: Ako je pun avion mislim da se isplati, dodje ista cijena. Ako je pun, ako se koriste sva mjesta onda je to ista cijena.

AKMADŽIĆ: Bio bi pun avion i pitanje je da li bi svi mogli stati.

PREDSJEDNIK: Mislim da je negdje otprilike 2.400 dolara pun avion sa 7-8 mjesta. Dodje to otprilike na isto. To se gore preko Kroacija-transa.

AKMADŽIĆ: Hoćete li vi isto tako raditi?

PREDSJEDNIK: Neću, ja idem redovnom linijom dok su mi rekli pričekaćeš tri sata u salonu ako ćeš doći u 1, 2 sata, jer je avion u 5 ili 6 sati. Ja sam razumio da je to redovna linija.

AKMADŽIĆ: Ko vam je to radio da uradi i nama isto?

GANIĆ: Molim vas, samo da riješim. Ti razgovori treba da počnu...

AKMADŽIĆ: Šta smo rekli oko Šibera. Ide li ili ne?

PREDSJEDNIK: Mislim da to trebaš da riješiš ti s njim u razgovoru. Neka to pričeka. Kad završimo sjednicu zovni ga i pokušaj riješiti s njim tu stvar. Zajednički razgovor.

AKMADŽIĆ: Ja ću razgovarati sa Morijonom da to ukloni, hitno. Ali ako ne ukloni, mi moramo imati odluku. Znači ako ne ukloni, da Šiber ne ide. Onda ću mu prenijeti stav Predsjedništva. To možete i vi i ja. To je svejedno.

PREDSJEDNIK: On to ne može da ukloni pa se onda, on kod njih ne može da postigne neke stvari, jednostavno oni kažu mi to neće-mo i gotovo, onda on nama dodje ovamo. Treba da razumije naš stav da je to izmjena statusa, presedan vrlo opasan. Sutra može isto tako da dodje na Aerodrom. Podsjeti ga da je ugovor Aerodrom i ono. On dozvoljava da se ugovor krši.

AKMADŽIĆ: Što on kaže, što oni neće da uklone to?

GANIĆ: Kažu gadjaju ovi vaši pa im je to praktično.

AKMADŽIĆ: Pa im to praktično.

GANIĆ: Oni gadjaju jedni druge. Medjutim, kad su naši postavili kontejner, on je uklonio to. Nas je natjerao i cio svijet obavijestio da smo sami sebe blokirali i onda napravio tu skandal. I onda je potpisan ugovor da je taj put put UN i da niko tamo ne smije biti. Sad neka Morijon postavi tu prepreku ako hoće, a ne ovi. To je sad jedno tehničko pitanje. Tu je svaki metar toga puta važan sa strateškog aspekta. Medjutim, on njima popušta i meni prijeto sad ja imam ugovor o deblokadi grada, taj blesavi Šiber neće da dodje, smijeni ga. U tom smislu. Ja kažem, pošto sam ja svojevremeno bio zagovornik tog puta kroz Dobrinju, jer ipak je neprijatno kad prolaziš četnici drže puške, on kaže sad ja pristajem da ga vozim kud ti kažeš, ali ne mogu da uklonim ovu prepreku. On smatra da ja mogu te ljude mijenjati ovdje. Oni su

predimenzioniran mene u svakom slučaju. Rekao je ako ne dodje Šiber da će svjetska štampa objaviti da mi nećemo deblokadu grada itd.

PEJANOVIĆ: Pitanje je veoma delikatno. Predlažem da predsjednik Vlade obavi razgovor.

HALILOVIĆ: Pitanje uopšte nije delikatno, pitanje je principijelno. Zajednički razgovor.

PREDSJEDNIK: Oni kažu ako ovo stavimo, onda oni neće htjeti da dodju. onda smo mi pokriveni i nije potpisan ugovor njihovom krivicom.

AKMADŽIĆ: Ono s čime se ja ne mogu složiti to je da Šiber ne ide, a da predsjednik ide. S tim se ja ne mogu složiti.

HALILOVIĆ: Neće ići ni predsjednik.

AKMADŽIĆ: Onda daj da zaključimo i tako. Da mu ja kažem - ako se to ne ukloni, neka mu kaže g.Ganić zašto ja. Ako se to ne ukloni ne ide Šiber na aerodrom, ne ide predsjednik u Ženevu.

PREDSJEDNIK: Dobro bi bilo da ga zamijeniš malo u tome, znaš.

GANIĆ: Ja nemam više snage da razgovaram sa njima.

PREDSJEDNIK: Sa njima je užas, pogotovo što se tiče Morijona. On je čovjek koji uzme riječ, dodje da razgovara sa mnom, traži razgovor i onda čitavo vrijeme govori.

GANIĆ: Moja sekretarica će ga dobiti na telefon satelitski.

PREDSJEDNIK: Idemo zamjena. Glasanje.

MIRKO PEJANOVIĆ: Jest da bi trebalo Ejupa odmoriti, brate i on sam kuka. Šta će

PREDSJEDNIK: Nije Lasić čovjek koji može neposredno zamjeniti ovdje. Ne procjenjujem svoje mjesto. Ali mislim da Lasić nema

MILE AKMADŽIĆ: Rekli smo da nećemo o moralnim, nego

PREDSJEDNIK: Slažem se ja s tim, ali molim vas ovdje neka bude Ejup Ganić. Ejupe daj neku malu polemiku, odlučno je da vrijeme moje odsutnosti ti zamjenjuješ predsjednika, sazivaš sjednice, rukovodiš sjednicama - to je to.

MILE AKMADŽIĆ: Insistiraju da od tri potpredsjednika Vlado - jedan bude Hrvat.

PREDSJEDNIK: Mi ćemo insistirati da potpredsjednik Vlade bude Hadžo Efendić, gospodine Mile Akmadžiću. Od toga mi odustati nećemo. Po cijenu da se sve raspadne u parnanparčad. Nemojte mi oko toga praviti pogodbu molim vas. Ne smijemo postavljati nepravedne zahtjeve, nepravične. Nemojte postavljati nepravedne zahtjeve, jer prihvaćemo sve, a neku nepravdu prihvatiti nećemo. Na ledjima da nosimo nekoga ili nepravdu, nemojte mi instirati na tome.

MILE AKMADŽIĆ: Ja se upravo borim protiv nepravde.

PREDSJEDNIK: Odluka o zamjeni. O pozajmici 70 milijardi. Od Narodne banke. Ovdje ima jedan - na 104. sjednici održanoj 20.12. za donošenje ratnog budžeta za period novembar-decembar Narodna BiH hitno odobri pozajmicu 70 milijardi. Imate pred sobom da ne čitam. (70 milijardi dinara) od čega 60 milijardi novog zaduženja i 10 milijardi bh dinara kojeg Narodna banka nije doznabila po osnovu ranijeg zakona i zakonitativna sredstva u iznosu od 40 mil. dinara. Navedena pozajmica je imala tretman akontativne doznake sredstava po kreditu od Narodne banke koji je bilansiran kao prihod ratnog budžeta za period od do 92.godine. Molim vas možemo li ovo prihvatiti. Ovo je, ja mislim da je ovo bilo na Vladi. Ovo je Vladin prijedlog.

MILE AKMADŽIĆ: Samo da kažem Predsjedništvo je istovremeno - normalno Vlada je predložila u pomoći finansijskom pogledu smo u vrlo teškom. Novac, štampanje praktično. U vrlo smo teškom stanju i neznam jednom ćemo morati to staviti na dnevni red. Najprije na Vladu pa i na Predsjedništvo, ali smo vrlo ...Naravno privreda, ne radi. Svaki ovakav zahtjev znači devalvaciju.

EJUP GANIĆ: Ja zadnji put kada sam bio vido sam da je (Hrvatska) onaj kurs 50% otišao gore.

MILE: A hrvatski mi devalviramo. Hrvatski dinar mi devalviramo, odnosno Hercegovina iz područja gdje je hrvatski dinar

EJUP GANIĆ: Imaćemo mi problema sa Hercegovinom to vam ja kažem.

PREDSJEDNIK: Dobro. Hoćemo li dalje.

.....

MILE AKMADŽIĆ: Ja sam juče obavio razgovor s Morijonom. Morijon me mi je uputio službeni protest, zbog toga što kako on kaže, jedinice Armije BiH su na njega izvršile atentat. I nije mu do njega nego do njegovog osoblja. Tom prilikom je jedna osoba povrijeđena. On je uputio protest i zamolio me da formiramo komisiju koja će provesti istragu. Ja sam to prihvatio i mislim dao sam obrazloženje. Da u svakom slučaju to nije činila Armija BiH, ako je je i došlo iz takvih redova mi to ne smatramo svojim oružanim snagama, jer mi se ne bavimo tim poslom napad na visoke funkcionere UNPROFOR-a. On je to tako prihvatio, ali je opet pri tvrdnji da je to došlo sa položaja koje drže naše snage. Ja bi zamolio ovdje u Predsjedništvu, da o tome informiraju, ne znam da li je potrebno komisiju, ali gospodin Sefer Halilović ima podatke da nas izvjesti, da onda to uradi. Ako je potrebno da to utvrdi komisija koja će to ispitati, neka utvrdi, ako nije da to ocijenimo. Da ja o tome gospodina Morijona izvjestim. Ja sam već tražio gospodina Sefera. Međutim, **ja kada tražim gospodina Sefera on se meni ne javi, ja bih ga molio da mi se ubuduće javi. Preče je kada ga traži predsjednik Vlade, može biti samo kada ga traži predsjednik Predsjedništva.** Što se tiče ovih kontakata. **Ovo se desilo tri puta. I mislim bilo bi dobro da promjeni te stav prema meni gospodine Seferu. Ali možda to sekretarica zagubi gore negdje, ali tebe nema gore, ja tražio. Ostavim poruku da se javiš tri puta ovako - mi se nikako ne možemo čuti - nikada se ne možemo čuti. Nemam nikakav kontakt.**

SEFER: Uspostavićemo vrlo čvrste kontakte.

MILE AKMADŽIĆ: **Ne samo kontakte uspostaviti. Nego i u korist Bosne i Hercegovine.** Normalno je. Ne u našu korist. Hvala. Dalje bi rekao da me je general Morijon izvjestio da popravak dalekovoda i to što ide u Blažuju, da ide u dobrom pogledu, i da je to koliko sam ja razumio pri kraju. Međutim, da je i to zbog borbi, da su to naše snage spriječile. Ja sam rekao nisu naše snage, ne mogu naše snage spriječiti sebi dotok struje itd. Ali borba se odvija. I tu smo oko toga dobro prešli. Više nema nikakvih problema. Oko pristizanja nafte u Sarajevo, oko 300 t tjedno, što je do sada bilo rekao sam 20-40. Međutim, pitanje je imamo li mi nafte. Znači nije sada pitanje to, da li nafta može ući u Sarajevo, nego je pitanje da li mi imamo količine nafte, ja sam dao nalog. I dao nam je 2-3 cisterne HVO iz svog kontingenta iz Kiseljaka. Te dvije ili tri cisterne su išle, i grad me molio da za neke njihove potrebe jedna cisterna - ja sam rekao može. Mislim da treba reorganizirati, to sam rekao gospodinu Rusmiru da o tome posebno vodi računa, da bolja organizacija bude dotoka nafte od luke Ploče prema Kiseljaku, kada smo mi u pitanju. Ali da malo

pokušamo na neki način požuriti ovaj sljedeći kontigent. U tom slučaju ne bismo imali problema velikih, u tom slučaju Vlada bi osposobila ove prostorije u zgradi ŽTO i počela na neki način normalno raditi. Sad ne radi nikako normalno.

.....

PREDSJEDNIK: Što se tiče Morijona on je istu stvar meni prenio. Samo bio je za nijansu drugačiji. On rije rekao sa vaše je strane pucano. Nego je rekao pucano je iz grada. To su dvije različite stvari. I ostaje na tome, ja sam njega sada upozorio jednim pismom da ima u vidu da u gradu, i to na Grbavici četnici -300 metara daleko od naše zgrade tu je. A mogu da gadjaju i malo dalje. Prema tome, mislim da je on malo brzopleto i bojim se da je obavjestio na takav način i medjunarodnu javnost i gore one mjerodavne faktore u Ženevi. On je izrazio sumnju da smo to mi uradili, bez osnova i bez ikakva dokaza. On ima nekakve slutnje o tome - mi nismo poželjni u Sarajevu, UNPROFOR nije poželjan u Sarajevu itd. Medjutim, mi imamo opet informaciju da se on već dugo vremena sprema da bilo kakav razlog iskoristi da ode u Kiseljak. Gore je potpun mir, i na koncu konaca ima svega tamo i jedna je mirnodopska atmosfera. Ovdje ima dosta rizika. I ja se bojim da on koristi tu situaciju. On nema nikakva osnova da nas optuži.

(Prekinuto snimanje)

Sjednica je završila sa radom u 11,10 sati